

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v hlavním líčení konaném dne 10.3.2014 v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Miroslava Muchy a přísedících Dagmar Baluškové a Ludvíka Mičulky **t a k t o :**

Obžalovaní

1) Ing. Jiří B .,

nar. xxx v xxx, trvale bytem xxx, od 16.3.2013 ve vazbě ve Vazební věznici v Ostravě pro Krajský soud v Ostravě,

2) Lumír M. ,

nar. xxx v xxx, trvale bytem xxx, od 13.3.2013 ve vazbě ve Vazební věznici v Ostravě pro Krajský soud v Ostravě,

3) Michal Z . ,

nar. xxx v xxx, trvale bytem xxx, od 13.3.2013 ve vazbě ve Vazební věznici v Ostravě pro Krajský soud v Ostravě,

j s o u v i n n i ,

ž e

na základě společné předchozí úvahy vycházející z informace obžalovaného Michala Z., podle níž měli poškození manželé Zbigniew M., nar. xxx, a Jarmila M., nar. xxx, disponovat značnými finančními prostředky dosahujícími do výše až několika milionů Kč, a na to navazující dohody, kterou všichni tři obžalovaní uzavřeli během schůzky uskutečněné dne 17.2.2013 v Bohumíně, při níž se mimo vzájemného rozdělení úloh týkajících se přípravy a provedení níže popsaneho skutku shodli také na tom, že bude nezbytné z důvodu zabránění jejich vyzrazení coby pachatelů po provedení přepadení a zmocnění se finančních prostředků oba poškození usmrtit zastřelením,

po realizaci přípravných aktivit, které proběhly v období od 22.2.2013 do 28.2.2013 a které, mimo obstarání kovových pout obžalovaným Ing. Jiřím B., jakož i paralyzérů, mobilních telefonů, včetně SIM karet a lepicích pásek obžalovaným Michalem Z., tedy věcí sloužících pro překonání odporu poškozených, znehybnění jejich končetin a vzájemnou komunikaci obžalovaných během páchání skutku, spočívaly také v tom, že obžalovaný Michal Z. na základě konzultací s obžalovaným Ing. Jiřím B. nejprve vytipoval a dne 23.2.2013 najal řadovou garáž č. 141, nacházející se v Ostravě - Slezské Ostravě, v ulici Na Burni, v níž obžalovaný Lumír M. dne 25.2.2013 odstranil část betonové podlahy a vykopal jámu o délce 260 cm, šířce 95 cm a hloubce 145 cm, určenou pro uložení těl, následně obžalovaní Michal Z. a Lumír M. zakoupili a v najaté garáži uskladnili 6 kusů papírových pytlů obsahujících po 40 kilogramech

suché betonové směsi určené k úpravě podlahy po zasypání uvedené jámy a dále 6 kusů dóz obsahujících po 1 kilogramu hydroxidu sodného, určeného ke znesnadnění identifikace těl v jámě uložených s tím, že obžalovaný Ing. Jiří B., aniž by kdokoliv z obžalovaných byl držitelem zbrojního průkazu, neznámým způsobem opatřil pistolí tovární značky FN, ráže 7,65 mm, včetně zásobníku a 10 nábojů tovární značky Sellier & Bellot, určenou k zastřelení poškozených, načež

dne 28.2.2013, v době kolem 17:40 hodin, v xxx, na ulici xxx, ve shodě s původní dohodou, obžalovaný Michal Z. pod záminkou obchodní schůzky vylákal poškozeného Zbigniewa M. do garáže samostatně stojící na posledně uvedené adrese, užívané tehdy obžalovaným Michalem Z., přičemž jakmile poškozený na místo dorazil svým osobním motorovým vozidlem tovární značky Renault Laguna Combi, RZ: xxx, byl v prostoru garáže fyzicky napaden obžalovanými Ing. Jiřím B. a Lumírem M., kteří jej za pomoci paralyzéru povalili na zem, pouty a lepicí páskou mu spoutali horní i dolní končetiny a rovněž tak mu přelepili ústa kobercovou páskou a po odcizení mobilního telefonu značky iPhone v hodnotě 13.610,- Kč i startovací karty v hodnotě 4.104,- Kč jej naložili do zavazadlového prostoru vozidla Renault Laguna Combi a s tímto vozidlem, řízeným obžalovaným Lumírem M., za doprovodu osobního motorového vozidla tovární značky Škoda Superb, RZ: xxx, jehož osádku tvořil jako řidič obžalovaný Ing. Jiří B. a jako spolujezdec obžalovaný Michal Z., převezli poškozeného Zbigniewa M. do garáže v Ostravě - Slezské Ostravě, na ulici Na Burni, kde výše uvedenou pistolí značky FN z bezprostřední blízkosti vystřelili proti pravé spánkové krajině hlavy poškozeného, čímž mu způsobili průstřel dutiny lební se vznikem dilacerace mozku a zlomenin lebky s krvácením do mozkových komor a pod tvrdou mozkovou plenu, včetně zhmoždění Varolova mostu, tedy poranění, v jejichž důsledku poškozený Zbigniew M. na místě samém zemřel,

ihned poté se navrátili do Bohumína, a zatímco obžalovaný Michal Z. vyčkával v restauraci xxx, obžalovaní Ing. Jiří B. a Lumír M. pokračovali ve vozidle poškozeného do místa jeho trvalého bydliště, nacházejícího se v xxx, na ulici xxx, kde přesně nezjištěným způsobem, po otevření vstupních dveří, ve snaze nalézt zde předpokládané finanční prostředky, vnikli do rodinného domu poškozených, a protože se v něm v tuto dobu nacházela poškozená Jarmila M.,

jmenovanou rovněž fyzicky napadli, za pomoci lepicí pásky spoutali její horní a dolní končetiny a rovněž tak ústa přelepili lepicí páskou, následně prohledali rodinný dům a odcizili z něj finanční hotovost ve výši přesahující nejméně 230.000,- Kč, deník poškozeného se záznamy o finančních půjčkách poskytnutých druhým osobám, dále stolní počítač v hodnotě 7.200,- Kč a HDD recorder ke kamerovému systému v hodnotě 9.600,- Kč, načež poškozenou naložili do zavazadlového prostoru vozidla Renault Laguna, a s tímto vozidlem, řízeným obžalovaným Lumírem M., za doprovodu osobního motorového vozidla tovární značky Škoda Superb, jehož osádku tvořil jako řidič obžalovaný Ing. Jiří B. a jako spolujezdec obžalovaný Michal Z., jmenovanou rovněž převezli do garáže v Ostravě - Slezské Ostravě, na ulici Na Burni, kde výše uvedenou pistolí značky FN vystřelili z bezprostřední blízkosti proti levé spánkové krajině hlavy poškozené, čímž jí způsobili průstřel dutiny lební se vznikem zlomenin lebky a rozmoždění mozku, tedy poranění, v jejichž důsledku poškozená Jarmila M. na místě samém zemřela s tím, že

po zastřelení poškozených jejich těla uložili do připraveného výkopu, tento obžalovaný Lumír M. a Michal Z. zasypali zeminou, bezprostředně poté prostor garáže uzamkli, obžalovaný Ing. Jiří B. a Lumír M. vozidlo poškozených zaparkovali u jejich rodinného domu a v garáži obžalovaného Michala Z. v xxx si pak rozdělili odcizené finanční prostředky, které použili pro vlastní potřebu,

t e d y

obžalovaný Ing. Jiří B., Lumír M. a Michal Z.

jednak

jiného úmyslně usmrtili po předchozím uvážení, spáchali uvedený čin na dvou osobách, v úmyslu získat pro sebe a jiného majetkový prospěch a ve snaze zakrýt jiný trestný čin,

jednak

jinému bez oprávnění bránili užívat osobní svobody, spáchali uvedený čin v úmyslu usnadnit jiný trestný čin a jako členové organizované skupiny,

jednak

bez povolení sobě opatřili a přechovávali střelnou zbraň,

obžalovaní Ing. Jiří B. a Lumír M.

jednak

neoprávněně vnikli do obydlí jiného a užíli při činu násilí,

č í m ž s p á c h a l i

obžalovaní Ing. Jiří B., Lumír M. a Michal Z.

jednak

zvláště závažný zločin vraždy podle § 140 odst. 2, odst. 3 písm. a), písm. j) trestního zákoníku, ve formě spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku,

jednak

zločin omezování osobní svobody podle § 171 odst. 1, odst. 2, odst. 3 písm. a) trestního zákoníku, ve formě spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku,

jednak

přečin nedovoleného ozbrojování podle § 279 odst. 1 trestního zákoníku, ve formě spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku,

obžalovaní Ing. Jiří B. a Lumír M.

jednak

přečin porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku, ve formě spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku,

a z a t o s e j i m u k l á d á

obžalovanému Ing. Jiřímu B.

podle § 140 odst. 3 tr. zákoníku za použití §§ 43 odst. 1, 54 odst. 2 tr. zákoníku úhrnný výjimečný trest odnětí svobody v trvání **27 (dvacetsedm) let**,

podle § 56 odst. 2 písm. d) tr. zákoníku se pro účely výkonu trestu odnětí svobody zařazuje do věznice **se zvýšenou ostrahou**,

obžalovanému Lumíru M.

podle § 140 odst. 3 tr. zákoníku za použití §§ 43 odst. 1, 54 odst. 3 písm. a), písm. b) tr. zákoníku úhrnný výjimečný trest odnětí svobody **na doživotí**,

podle § 56 odst. 2 písm. d) tr. zákoníku se pro účely výkonu trestu odnětí svobody zařazuje do věznice **se zvýšenou ostrahou**,

podle § 54 odst. 4 tr. zákoníku se doba výkonu trestu ve věznici se zvýšenou ostrahou pro účely podmíněného propuštění do doby výkonu trestu **nezapočítává**,

obžalovanému Michalu Z.

podle § 140 odst. 3 tr. zákoníku za použití §§ 43 odst. 1, 54 odst. 2 tr. zákoníku úhrnný výjimečný trest odnětí svobody v trvání **30 (třicet) let**,

podle § 56 odst. 2 písm. d) tr. zákoníku se pro účely výkonu trestu odnětí svobody zařazuje do věznice **se zvýšenou ostrahou**,

podle § 228 odst. 1 tr.ř. jsou obžalovaní Ing. Jiří B., Lumír M. a Michal Z. **p o v i n n í** společně a nerozdílně zaplatit poškozeným, a to:

- **Ladislavu K.**, nar. xxx, trvale bytem xxx,

škodu ve výši **175.000,- Kč**,

- **Věslavu M.**, nar. xxx, trvale bytem xxx, škodu ve výši **175.000,- Kč**,

- manželům **Renátě B.**, nar. xxx, a **Lukáši B.**, nar. xxx,

společně trvale bytem xxx, škodu ve výši **22.564,- Kč**,

- **Renátě B.**, nar. xxx, trvale bytem xxx,

škodu ve výši **746.273,- Kč**,

podle § 229 odst. 1 tr.ř. se poškozený **Milan J.**, nar. xxx, trvale bytem xxx, **o d k a z u j e** se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních,

podle § 229 odst. 2 tr.ř. se poškození manželé **Renáta B.**, nar. xxx, a **Lukáš B.**, nar. xxx, **o d k a z u j í** se zbytkem svého nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

O d ů v o d n ě n í :

Důkazní řízení v této věci bylo provedeno v rozsahu, které umožnilo nalézacímu soudu zjištění skutkového stavu věci, o němž nejsou **důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který byl nezbytný pro jeho rozhodnutí (§ 2 odst. 5 tr.ř.)**. Obsah provedených důkazů byl soudem hodnocen v souladu s požadavky upravenými v ustanovení **§ 2 odst. 6 tr.ř.** V rámci dokazování se nalézací soud zaměřil zejména na zjištění, zda se stal skutek, ve kterém jsou spatřovány dle obžaloby trestné činy, zda tento skutek spáchali obžalovaní, případně z jakých pohnutek. Rovněž bylo nutno dokazovat podstatné okolnosti mající vliv na posouzení výše škodlivosti dle ustanovení **§ 12 odst. 2 tr. zákoníku**, podstatné okolnosti k posouzení osobních poměrů pachatelů a podstatné okolnosti umožňující stanovení následků a výši zkrácené daně způsobené trestnými činy. V neposlední řadě bylo nutno dokazovat okolnosti, které vedly k trestné činnosti nebo umožnily její spáchání (**§ 89 odst. 1 písm. a-f) tr.ř.**). Důsledkem shora uvedeného postupu jsou skutková zjištění popsaná ve skutkové části tohoto rozsudku, na což nalézací soud v plné míře odkazuje.

V souvislosti **se zahájením trestního stíhání**, jež má velmi důležité důsledky pro samotného obviněného, je nutno rozlišovat: a) účinnost usnesení o zahájení trestního stíhání z hlediska počátku vyšetřování, b) účinnost ve vztahu k obviněnému. Ad a) je nesporné, že usnesení o zahájení trestního stíhání je **účinné již od jeho vydání**, neboť zákon proti němu sice připouští stížnost, které však nepřiznává odkladný účinek, a proto je toto rozhodnutí předběžně vykonatelné. Podle § 161 odst. 1 tr.ř. se vyšetřováním označuje úsek trestního stíhání před podáním obžaloby, postoupením věci jinému orgánu..... Vzhledem k tomu, že jde o úsek trestního stíhání, je třeba dospět k závěru, že vyšetřování jako druhá fáze přípravného řízení počíná již vydáním usnesení o zahájení trestního stíhání a nikoliv doručením tohoto usnesení obviněnému, či dokonce až právní mocí usnesení o zahájení trestního stíhání. Naproti tomu je však nutno zdůraznit, že je vyloučeno provádění těch úkonů trestního řízení, kterých se má zúčastnit obviněný, nebo kterých by se mohl zúčastnit obviněný nebo jeho obhájce, ledaže nelze provedení úkonu odložit a vyrozumění o něm zajistit. Ad b) účinky usnesení o zahájení trestního

stíhání vůči podezřelému (osobě, proti níž se trestní řízení vede) nastávají až **doručením usnesení obviněnému.**

Úkony trestního řízení v této trestní věci podle § 158 odst. 3 tr.ř. byly zahájeny dne 1.3.2013 tak, jak to vyplývá z příslušného záznamu policejního orgánu – č.j. KRPT-43263-16/TČ-2013-070372 (č.l.1), a to pro podezření ze spáchání blíže nespecifikovaného trestného činu dle Hlavy II zvláštní části trestního zákoníku.

Trestní stíhání osob, na které byla posléze podána obžaloba, nebylo zahájeno ve stejnou dobu. Policejní orgán vyhotovil usnesení dle § 160 odst. 1 tr.ř. dne 14.3.2013, č.j. KRPT-43263-198/TČ-2013-070071, na základě kterého zahájil trestní stíhání **Ing. Jiřího B.**, a to pro skutek, který byl právně kvalifikován jako zvlášť závažný zločin vraždy podle § 140 odst. 2, odst. 3 písm. a), písm. j) tr. zákoníku spáchaného formou spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku a přečinu porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, odst. 2, odst. 3 tr. zákoníku, spáchaného formou spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku. Obviněný Ing. B. citované rozhodnutí převzal dne 15.3.2013 (č.l. 762), zvolený obhájce Mgr. Tichovský dne 19.3.2013 (č.l. 762 v.t.). V dalším stadiu trestního řízení přípravného došlo k postupu dle § 160 odst. 6 tr.ř. tak, jak to vyplývá z obsahu vyšetřovacího spisu. Policejní orgán vyhotovil usnesení dle § 160 odst. 1 tr.ř. dne 14.3.2013, č.j. KRPT-43263-198/TČ-2013-070071, na základě kterého zahájil trestní stíhání **Lumíra M.**, a to pro skutek, který byl právně kvalifikován jako zvlášť závažný zločin vraždy podle § 140 odst. 2, odst. 3 písm. a), písm. j) tr. zákoníku spáchaného formou spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku a přečinu porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, odst. 2, odst. 3 tr. zákoníku, spáchaného formou spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku. Obviněný Lumír M. citované rozhodnutí převzal dne 14.3.2013 (č.l. 821), ustanovený obhájce JUDr. Jakubík (č.l. 826) téhož dne (č.l. 821 v.t.). I ve vztahu k již obviněnému M. došlo v dalším stadiu trestního řízení přípravného k postupu dle § 160 odst. 6 tr.ř. tak, jak to vyplývá z obsahu vyšetřovacího spisu. Policejní orgán vyhotovil usnesení dle § 160 odst. 1 tr.ř. dne 14.3.2013, č.j. KRPT-43263-198/TČ-2013-070071, na základě kterého zahájil trestní stíhání **Michala Z.**, a to pro skutek, který byl právně kvalifikován jako zvlášť závažný zločin vraždy podle § 140 odst. 2, odst. 3 písm. a), písm. j) tr. zákoníku spáchaného formou spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku a přečinu porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, odst. 2, odst. 3 tr. zákoníku, spáchaného formou spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku. Obviněný Michal Z. citované rozhodnutí převzal dne 14.3.2013 (č.l. 834), ustanovený obhájce Mgr. Jakovidis (č.l. 839) dne 14.3.2013 (č.l. 834). I ve vztahu k již obviněnému Z. došlo v dalším stadiu trestního řízení přípravného k postupu dle § 160 odst. 6 tr.ř. tak, jak to vyplývá z obsahu vyšetřovacího spisu.

Jak je patrné z úvodních pasáží odůvodnění tohoto rozhodnutí, **trestní stíhání obviněných nebylo zahájeno současně** a tudíž by mohlo být namítáno, že výsledky obviněných M. a Z. proběhly dříve, než bylo zahájeno trestní stíhání vůči Ing. B., resp. za situace, kdy obviněný či jeho obhájce nemohli být přítomni výsledku zbylých obviněných a proto tyto výpovědi by vůči Ing. B. mohly být procesně neúčinné. Tento názor však nalézací soud nemůže akceptovat, kdy v této souvislosti je možno odkázat na rozhodnutí **Ústavního soudu, sp.zn. IV. ÚS 1740/09 ze dne 15.9.2011**, který se touto problematikou zabýval. Nalézací soud v detailech na toto

rozhodnutí odkazuje, kdy současně akcentuje, že považuje za podstatné, že obviněný Ing. B. měl při zprocesňování výpovědí spoluobviněných, u kterých bylo trestní stíhání zahájeno dříve, možnost se k těmto výpovědím vyjádřit, příp. navrhnout protiargumenty. Z tohoto pohledu nalézací soud žádné procesní pochybení nespatřuje.

Ve smyslu § 2 odst. 8 tr.ř. je možné **trestní stíhání** před soudy jen na základě **obžaloby** nebo návrhu na potrestání, které podává státní zástupce. Veřejnou žalobu v řízení před soudem zastupuje státní zástupce. V tomto zákonném ustanovení je vyjádřena tzv. zásada obžalovací. Tato zásada je pak promítnuta zejména do ustanovení § 220 tr.ř., podle něhož může soud rozhodovat jen o skutku, který je uveden v žalobním návrhu s tím, že právním posouzením skutku v obžalobě není soud vázán. Z tohoto zákonného ustanovení zcela evidentně vyplývá povinnost soudu rozhodovat toliko o **skutku, který je uveden v žalobním návrhu**. V rámci oné zásady totožnosti skutku je soud limitován podanou obžalobou pouze v tom směru, že může rozhodovat jen o stejném skutku a o stejném obžalovaném tak, jak je uvedeno v obžalobě. Tyto meze nesmí být překročeny. V této konkrétní věci nikterak nebyla namítána totožnost obžalovaných, jakož i totožnost skutku.

Na obžalované Ing. Jiřího B., Lumíra M. a Michala Z. byla podána u Krajského soudu v Ostravě dne 8.1.2014 **obžaloba** státního zástupce Krajského státního zastupitelství v Ostravě, sp.zn. 1 KZV 10/2013, kdy tato trestní věc je vedena u Krajského soudu v Ostravě pod sp.zn. 30T 1/2014, a to pro skutek, ve kterém je spatřováno spáchání velmi závažné trestné činnosti, jež byla kvalifikována v obžalobě jako zvlášť závažný zločin vraždy podle § 140 odst. 2, odst. 3 písm. a), písm. j) tr. zákoníku, zločin omezování osobní svobody podle § 171 odst. 1, odst. 2, odst. 3 písm. a) tr. zákoníku a přečin nedovoleného ozbrojování podle § 279 odst. 1 tr. zákoníku, vše ve formě spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku, a to ve vztahu k obžalovaným Ing. B., M. a Z., a dále ve vztahu k obžalovaným Ing. B. a M. jako přečin porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku, rovněž ve formě spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku.

Při odůvodnění tohoto rozhodnutí, resp. rozsudku se soud I. stupně musel řídit ustanovením **§ 125 odst. 1 tr.ř.**, dle kterého soud stručně vyloží, které skutečnosti vzal za prokázané a o které důkazy svá skutková zjištění opřel, jakými úvahami se řídil při hodnocení provedených důkazů, zejména pokud si vzájemně odporují. Z odůvodnění musí být rovněž patrné, jak se soud vypořádal s obhajobou a jakými právními úvahami se řídil atd. S ohledem na shora uvedené je zřejmé, že smyslem tohoto odůvodnění není detailně převzít (opsat) výpovědi obžalovaných, svědků, znalců, apod., což však neznamená, že soud z těchto celkových výpovědí nevycházel. Pokud v tomto rozhodnutí nebude citována nějaká zpráva, resp. důkaz povahy listinné apod., pak to neznamená, že jej nalézací soud nevzal v úvahu při svém rozhodování ve smyslu ustanovení § 2 odst. 6 tr.ř.

Vzhledem k tomu, že soud I. stupně po vyhodnocení provedeného dokazování ve smyslu ustanovení § 2 odst. 6 tr.ř. dospěl k závěru, že obžalovaní Ing. B., M. a Z. se vytýkaného protiprávního jednání dopustili ve formě **spolupachatelství podle §**

23 tr. zákoníku, je vhodné již v těchto fázích odůvodnění tohoto rozhodnutí poukázat na základní zákonné znaky tohoto institutu. Byl-li trestný čin spáchán úmyslným společným jednáním dvou nebo více osob, odpovídá každá z nich, jakoby trestný čin spáchala sama (**spolupachatelé**). Současná právní teorie i praxe zastává stanovisko, že o společné jednání, ať již současně probíhající nebo postupně na sebe navazující, jde tehdy, jestliže: a) každý ze spolupachatelů naplnil svým jednáním všechny znaky skutkové podstaty trestného činu, b) jestliže každý ze spolupachatelů svým jednáním uskutečnil jen některý ze znaků skutkové podstaty trestného činu, jež je pak naplněna jen souhrnem těchto jednání (např. R 66/1955 a R 17/1982), c) jestliže jednání každého ze spolupachatelů je alespoň článkem řetězu, přičemž jednotlivé činnosti – články řetězu – působí současně nebo postupně ve vzájemné návaznosti a směřují k přímému vykonání trestného činu a jen ve svém celku tvoří jeho skutkovou podstatu (R 36/1973 a R 15/1967). U spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku se vyžaduje společný úmysl spolupachatelů zahrnující jak jejich společné jednání, tak sledování společného cíle (porušení nebo ohrožení zájmu chráněného trestním zákonem). Akcentovat je možno, že společný úmysl nelze ztotožňovat s výslovnou dohodou spolupachatelů, která není vyžadována (postačí konkludentní dohoda – R 2180/1925). Každý spolupachatel si však musí být vědom alespoň možnosti, že jednání jeho i ostatních spolupachatelů směřuje ke spáchání trestného činu společným jednáním a být s tím pro tento případ srozuměn. Okolnost, že každý ze spolupachatelů sledoval při společném jednání svůj prospěch, nevylučuje, aby úmysl byl všem společný, zvláště, když každý svým přispěním napomáhal činnosti ostatních. Společenská škodlivost spolupachatelství zahrnuje vedle společného jednání také skutečnost, že spolupachatelé jsou vědomím společné trestné činnosti navzájem posilování při jejím páčání. Jak již bylo uvedeno, při spolupachatelství se čin každého ze spolupachatelů posuzuje tak, jako by ho spáchal sám, každému spolupachateli se tak přičítá celý rozsah spáchaného činu včetně celého následku, resp. účinku, pokud byly způsobeny společným jednáním a vztahoval se k nim společný úmysl. Shora uvedené má zejména význam v těch případech, kde si spolupachatelé svoji trestnou činnost rozdělili tak, že každý provedl jen část této společné trestné činnosti, nebo jen někteří ze spolupachatelů trestný čin dovršili. V takovém případě se každému spolupachateli přičítá celý následek, resp. účinek jejich společného jednání.

Následně soud přistoupí k rozboru výpovědí obžalovaných.

Obviněný Ing Jiří B. ve své prvotní výpovědi, k níž došlo dne 29.4.2013 (č.l. 934 – 950), ke své osobě uvedl, že se po zdravotní stránce cítí v pořádku, není pod vlivem léčiv, či látek, které by mohly ovlivnit jeho výpověď. Alkohol užívá příležitostně, omamné a psychotropní látky nikdy, v minulosti nebyl léčen ze závislosti na alkoholu. Byl držitelem oprávnění k držení střelné zbraně, v současnosti však již není a zbraň nevlastní. K osobě poškozeného Zbigniewa M. sdělil, že tohoto zná 20 let, a to od „vidění“, z místa bydliště, nijak se však nestýkali a vůči němu neměl žádné finanční závazky. Poškozenou Jarmilu M. neznal vůbec. Se spoluobviněným Lumírem M. se seznámil dne 17.2.2013. Spoluobviněného Michala Z., kterého považuje za kamaráda, zná asi 20 let. Společně v minulosti páchali trestnou činnost, za kterou byli v roce 2004 odsouzeni.

K samotné věci sdělil, že řekne pravdu. Koncem ledna tohoto roku mu na Slovensko zavolał obviněný Michal Z. s tím, že s ním potřebuje hovořit. Řekl mu, že má velkou věc jak přijít k penězům a jestli se chce na tom zúčastnit. Protože s tímto návrhem souhlasil, obviněný Michal Z. mu dále řekl, že se jedná o poškozeného, kterého chce s dalším komplicem oloupit, přičemž by potřebovali třetího. Nakonec obviněný Michal Z. dodal, že je jasné, že poškozeného musí potom zabít. Dne 17.2.2013 se sešli v Z. garáži, kde mu byl představen obviněný Lumír M., který se tehdy sám rozpovídal o své trestní minulosti. Měl z něj dojem, že je to člověk, který se ničeho nebojí a před ničím se nezastaví. Ve zmíněné garáži pak domluvili všechny podrobnosti. K přepadení obviněný Michal Z. říkal, že to má už vymyšlené od loňského roku, přičemž Lumír M. o tomto měl údajně vědět od ledna 2013. Obviněný Jiří B. dále uvedl, že „předem jsme věděli, že oba ty lidi musíme zabít, myslím tím manželé M.“ (č.l. 938). Tuto činnost měl na starosti obviněný Lumír M., což se předem dohodlo. Jmenovaný řekl, že s tím nemá žádný problém a že to udělá třeba krumpáčem. Sám mu tedy navrhl, jestli by nebyla lepší pistole, s čímž obviněný Lumír M. souhlasil. Měl (myšleno Ing. B.) schovanou belgickou poloautomatickou pistoli značky FN, ráže 7,65 mm, se zásobníkem na 6 nebo 7 nábojů, zbraň byla zcela funkční, nijak neupravená. Náboje v ní byly zcela běžné, nijak neupravené, značka Sb. Pouze se snad mohlo jednat o poloplášťové střely. Původně byla stříbrná, ale nyní už, s ohledem na svůj věk přes sto let, šedá. Následně se domluvil plán akce, tedy konkrétně to, že obviněný Michal Z. vyláká poškozeného do své garáže v Bohumíně a tam ho přemůže. Kdo konkrétně jej přemůže, to naplánováno nebylo, aktivně se k tomu stavěl obviněný Lumír M. Obviněný Michal Z. měl také za úkol pronajmout nějakou garáž, kde by schovali mrtvá těla. Posledně jmenovaný skutečně přes internet zajistil garáž, kde se těla našla, tedy v Ostravě, na ulici Na Burni. Připravit garáž měl za úkol obviněný Lumír M., kdy příprava spočívala v tom, že vykope jámu, kde se těla uloží. Podrobnosti ohledně výkopu jámy však neví. V garáži samotné, přestože ji viděl na internetu, byl až v den události, zda se vybíralo z více garáží, to neví. Dále měl obviněný Michal Z. koupit paralyzér pro obviněného Lumíra M., jež měl sloužit k přemožení poškozeného. Zakoupili jej v bývalé Lověně na Kuřím rynku v Ostravě. Po zpacifikování poškozeného měl být podle plánu převezen do garáže v Ostravě, kde jej měl obviněný Lumír M. zastřelit, načež měli odjet do domu poškozených a hledat peníze, kde mohlo být 1 až 3 miliony. Potom měli odvézt do garáže v Ostravě i poškozenou a zde ji zastřelit, což měl provést obviněný Lumír M. V bohumínské garáži u Z. měly být následně rozdělené peníze. Dne 27.2.2013 přijel ze Slovenska v 17:00 hodin do Z. garáže, kde si plán potvrdili, načež odjel zpět na Slovensko. Opět přijel dne následujícího, tj. 28.2.2013, kolem 17:00 hodin do garáže v Bohumíně. Průběh akce pak byl prakticky totožný s plánem. On sám měl oblečené černé tenisky, rifle a koženou bundu. Připravené měl černé kožené rukavice a pletenou kuklu se třemi otvory. Obviněný Michal Z. měl tenisky a maskáčový komplet. Obviněný Lumír M. měl rovněž tenisky, šedé šušťákové kalhoty, bundu Parker s kapucí, bílou čepici a černé kožené rukavice. Poškozený do bohumínské garáže dorazil kolem 17:30 hodin. Obviněný Michal Z. měl na stole rozložené papíry, které chtěl s poškozeným řešit, přičemž obviněný Lumír M. byl s ním v garáži, protože se znali. Sám čekal venku schovaný u garáže. Asi po 50 minutách čekání uslyšel přijet auto s tím, že předpokládal, že to je poškozený. Po dalších cca 4 minutách na něj zavolał obviněný Michal Z., že má jít do garáže. Když do ní dveřmi vstoupil, poškozený už ležel na břiše na zemi, na něm klečel obviněný Lumír M. a zároveň slyšel praskání paralyzéru. Následně mu obviněný Lumír M. spoutal za zády ruce pouty a on sám použil připravenou lepicí pásku, kterou dvakrát obtočil kolem

kotníků poškozeného. Zda došlo k nějakému zápasu, to neviděl. Poškozený nebyl viditelně poraněn, jen po použití paralyzérů byl takový omráčený. Obviněný Lumír M. nejprve zacouval do garáže s autem poškozeného, načež s poškozeným nějakou dobu hovořil. Říkal mu, že ho musí odvézt do Polska a že ho předají nějakým lidem, za což dostanou 750 000,- Kč. Poškozený na to sdělil, že mu dá 1.000.000,- Kč, když ho pustí. Všichni tři spoluobvinění také hledali v garáži ledvinku, kde měl mít poškozený peníze a doklady. Tu ovšem nenašli. Potom poškozeného s obviněným Lumírem M. naložili do zavazadlového prostoru vozidla poškozeného. Hlavu měl opřenou o levou část kufru, nohy o pravou část kufru. Obviněný Michal Z. jej pak odvezl terénní Toyotou k nemocnici, kde nasedl do svého Superbu a poté se vrátili pro M., který seděl v autě poškozeného a vyrazili do Ostravy. První vyjel on (myšleno Ing. B.) v Superbu, za ním obviněný Lumír M. v Renaultu poškozeného a poslední obviněný Michal Z. v terénní Toyotě. Podle předchozí dohody obviněný Michal Z. zaparkoval na parkovišti u Restaurace U Zvonu a přesedl si k němu do Superbu na sedadlo spolujezdce. Obviněný Lumír M. zatím čekal na autobusové zastávce u benzínové pumpy ve Vrbici. Následně ho předjel a on za Superbem pokračoval. Jeli v podstatě hlavní cestou pod stadiónem Bazaly. Po příjezdu k ostravské garáži obviněný Michal Z. vystoupil, obviněný Lumír M. za nimi zastavil a on sám objel jedno bezpečnostní kolo podél garáží. Když se vrátil zpět, byl Renault poškozeného již nacouvaný před vrata garáže a poškozený byl uvnitř garáže, kam ho sám dal obviněný Lumír M. Tentýž spoluobviněný mu také řekl, aby mu dal pistoli, a proto do hlavně pistole zasunul jeden náboj a tuto spoluobviněnému předal. Obviněný Lumír M. vstoupil sám do rozsvícené garáže a zavřel dveře. Obviněný Michal Z. hlídal asi 30 metrů od garáže. Po zavření dveří M. se ozval výstřel, který ale nebyl nijak zvlášť hlasitý. Za půl minuty vyšel obviněný Lumír M. ven a zavřel dveře, byl čistý, bez krve na oděvu a zbraň mu vrátil zpátky. Co se týče nábojnice, tak ta musela zůstat na místě činu. On a obviněný Michal Z. měli každý jeden nový telefon, včetně SIM karet, pořízených pouze pro tuto akci. Podle dohody obviněný Michal Z. jel do své hospody xxx, své auto nechal na parkovišti u restaurace U Zvonu a přesedl si k obviněnému Lumíru M. na místo spolujezdce. Následně odjeli k domu poškozených. Zajeli autem až k bočnímu vchodu do domu, kde se pokoušel klíči nalezenými u poškozeného otevřít vstupní dveře do domu, což se mu ale nepodařilo. Ke dveřím však přišla poškozená a otevřela je sama, asi se domnívala, že se vrací poškozený M. Posléze vše proběhlo velmi rychle, on v podstatě celou dobu klečel na zemi, když se pokoušel odemknout, a proto se na poškozenou vrhl obviněný Lumír M., který ji během několika sekund přemohl a povalil na zem. Zůstala ležet na podlaze ve vstupní místnosti, kde ji obviněný Lumír M. spoutal lepicí páskou. Také jí dal přes ústa pásku, aby nekřičela. Potom prohledali dům, byl ve všech místnostech a snažil jsem se najít finanční hotovost, což se mu nepodařilo. Mezitím obviněný Lumír M. našel peníze ve vstupní místnosti, neví o jakou částku se jednalo. Ve stejné místnosti našel tašku velikosti asi formátu A5, uloženou na skříni, ve které byly další bankovky a mince. Obviněný Lumír M. se ptal poškozené, kde jsou další peníze, jmenovaná, byť měla pásku, tak jí bylo rozumět. Řekla, že peníze se nachází u pana K. a že doma nejsou. Pak podle plánu odpojil počítač ve vstupní místnosti, neboť se tam mohly nahrávat záběry z kamerového systému. Při prohlídce obývacího pokoje našel zapnutý monitor, na kterém byl obraz složený ze čtyř obrázků snímaných čtyřmi kamerami. Tam také objevil záznamové zařízení, které odpojil a vzal s sebou. V domě se takto zdrželi asi 20 minut. Po ukončení prohlídky nejprve naložili na zadní sedadla vozidla poškozeného věci, které z domu vzali a poté uložili do kufru poškozenou stejným způsobem jako poškozeného. V té době si na poškozené

nevšiml žádných poranění, byla živá a obviněný Lumír M. jí přitom říkal, že ji odvezou za poškozeným. Posléze zatelefonoval obviněnému Michalu Z., že může vyjet z hospody xxx, směr Ostrava. Potkali se opět na parkovišti u restaurace U Zvonu, kde obviněný Michal Z. odstavil své auto a nasedl k němu na místo spolujezdce. Do Ostravy jeli stejnou cestou jako poprvé. U ostravské garáže obviněný Michal Z. vystoupil a on sám zase udělal kolečko kolem garáží. Následně zastavil u garáže a tentokrát pomohl obviněnému Lumíru M. zanést poškozenou dovnitř. Tam poprvé viděl výkop, ve kterém na zádech ležel poškozený. Na hlavě měl pletenou čepici, nasazenou až po bradu. V okolí hlavy byla krev, hlava směřovala k zadní stěně garáže, nohy směrem ven. Byl určitě mrtvý. Poškozenou položili vpravo u vstupu. Obviněný Lumír M. ho poslal pro pistoli, kterou opět nabil jedním nábojem a zatímco obviněný Michal Z. hlídal venku, vstoupil do garáže a zavřel zevnitř dveře. Otočil se čelem ke dveřím, aby to neviděl, načež se ozval výstřel, který byl hodně hlasitý. Potom viděl, jak obviněný Lumír M. chytil poškozenou za paže a hodil ji do té díry, poškozená ležela u hromady hlíny a obviněný Lumír M. jí přiložil pistoli zřejmě k pravému spánku, a to úplně natěsno. Samotný výstřel neviděl, neboť se otočil. Po střelbě vzal pistoli a šel ven. Mezitím do garáže přišel obviněný Michal Z. Bylo dohodnuto, že druhý den, v pátek ráno, v rámci svých pracovních povinností tam přijede obviněný Lumír M., všechno zaháže hlínou a zabetonuje a zbytek hlíny odveze v připravených pytlích. Byl toho názoru, že ta garáž by měla zůstat zamčená navždy, zbylí spoluobvinění byli jiného názoru, tj. že by se měla pronajmout. Obviněný Michal Z. tedy vešel dovnitř a zavřel za sebou dveře. Jelikož delší dobu nikdo nevycházel, šel se podívat, co tam dělají a následně viděl, jak oba zahazují lopatami díru v garáži. Řekl jim, jestli se nezbláznili, že musí odjet pryč a ať toho nechají. Má zato, že těla již nebyla vidět. Větší část hlíny ovšem byla ještě nahoře. Na parkovišti u restaurace U Zvonu přeložil z Renaultu poškozeného všechny věci do kufru svého auta. S obviněným Lumírem M. měl za úkol vrátit to auto k domu poškozených a to proto, aby vypadalo věrohodně, že se ztratili. Obviněný Lumír M. autem zajel k domu poškozených, následně nastoupil do Superbu a společně odjeli do bohumínské garáže, přičemž zaparkovali u nemocnice. Jakmile dorazil do garáže i obviněný Michal Z., otevřeli nalezenou tašku, kde byly pouze dva balíčky, každý v hodnotě 100.000,- Kč, přičemž se jednalo o prostředky, které našel M. Zbytek, tj. 30.000,- Kč, bylo v tisícikorunových bankovkách a jiných nominálních hodnotách, dále se v ní nacházely ještě různé bankovky eura v hodnotě asi 200 EUR a asi 100 zlotých, na dně byly mince, které rozdělil na tři stejné hromádky. Z tak malého množství peněz byli všichni zklamáni. Obviněný Michal Z. mezitím rozpočítával peníze a také dělal tři hromádky. Dal pouze bokem peníze, které investoval do přípravy té akce, tj. asi 10.000,- Kč. Pak obviněnému Michalu Z. zbylí spoluobvinění dali díl na zakoupení ostravské garáže, každý 9.000,- Kč. Jakmile si vzal svůj díl, rozloučil se a odjel na Slovensko. Obviněný Ing. B. dále dodal, že chtěli ještě udělat falešnou stopu, kdy Michal Z. si koupil v Polsku telefonní kartu, přičemž když odjížděl na Slovensko, tak mu obviněný Michal Z. zavolal na telefon poškozeného, který měl u sebe. Po ukončení tohoto telefonátu mobil zničil. Toto provedl za Karvinou, směrem na Český Těšín. Co se týče věcí, které se použily, mimo oblečení spoluobviněných, tak ty odvezl na Slovensko a hodil je v práci, včetně zbraně, do indukční pece, v níž se taví kov. Zbýlých 8 nábojů vyhodil někde do řeky na Slovensku. Obviněnému Lumíru M. dal slzný sprej, aby vystříkal vnitřek vozidla. K dotazům dále uvedl, že o hydroxidu sodném neví nic. Lepící pásky kupoval obviněný Michal Z. v Baumaxu na klubovou kartu, u čehož byl. Pásku přes ústa dali pouze poškozené, nikoliv poškozenému, jmenovaná měla u sebe telefon, který pak

obviněný Lumír M. zahodil v garáži, zřejmě do toho výkopu. Obviněný Michal Z. spěchal na provedení akce z toho důvodu, neboť potřeboval hodně peněz. Jmenovaný spoluobviněný zůstal dle dohody v restauraci xxx, neboť chtěl takto získat alibi. Telefon poškozeného měl u sebe od okamžiku zpacifikování poškozeného v bohumínské garáži. Zůstal u něj až do okamžiku, kdy ho v Karviné vypnul. Pak ho zničil na Slovensku. Neviděl, v jaké poloze poškozená ležela v jámě, jen slyšel dopad těla. Pokud se jedná o dobu setrvání u garáže v Ostravě, pak druhý příjezd byl delší, připadalo mu to nekonečné, ale řádově to bylo v minutách. Kuklu použil u pacifikace poškozeného a dále při vniknutí do domu poškozených, v garáži v Ostravě ji už neměl. Obviněný Lumír M. říkal, že se maskovat nemusí, že to nebude potřebovat. Měl samozřejmě kšiltovku a kapuci, ale kuklu nikoliv. On sám se maskoval z toho důvodu, protože si myslel, že by to mohlo dopadnout ještě jinak, tedy že by ti lidé nemuseli zemřít. Po spáchání skutku byl v kontaktu pouze s obviněným Michalem Z., s nímž si telefonoval. Jednalo se ale o běžnou konverzaci, o události nehovořili. Důvodem pro účast na celé akci byla z jeho strany chamtivost. Žil sice od výplaty k výplatě, ale finanční problémy neměl. U sebe měl pouze jednu pistoli, která byla bez jakýchkoliv úprav, bez tlumiče. Domnívá se, že obě nábojnice by měly zůstat logicky na místě činu, že by je někdo sbíral, či s nimi manipuloval, to neviděl. Obviněný Lumír M. neměl s řízením Renaultu poškozeného žádné problémy. Jen mu během jízdy svítily pouze parkovací světla. Během akce došlo jen ke dvěma nepodstatným odchýlením od původního plánu. To první bylo, když přejel (myšleno Ing. B.) parkoviště, kde se přesedalo. Druhé nastalo v okamžiku, kdy při cestě do domu poškozených odbočili dříve. Kdo odemykal ostravskou garáž v prvním případě, to neví, ve druhém odemykal i zamykal obviněný Lumír M. Když se dne 17.2.2013 připravovali, obviněný Lumír M. říkal obviněnému Michalu Z., že kdyby to nevyšlo a posledně jmenovaný mluvil, tak si to obviněný Lumír M. odsedí a pak ho zabije. V případě poškozeného použili po předchozí dohodě látku, kterou mu vpíchl do žíly. Sám poškozeného držel a obviněný Lumír M. mu ji vpíchl do žíly na paži ruky, které, to neví. Neví ani, jak se látka jmenovala a zda účinkovala. Poškozeného měla omámit. Na volném listu papíru, který tvoří přílohu protokolu, načrtl postavení vozidel u ostravské garáže. Obviněný Michal Z. stál na rohu lesíku, na pozemní komunikaci. Při hledání poškozených policíí měl obviněný Michal Z. uvádět, že od něj poškozený odjel. Proto také jel během skutku do hospody, aby měl alibi. Finanční částku ve výši 60.000,- Kč, kterou trestným činem získal, použil pro vlastní potřebu.

Obviněný Ing. Jiří B. v rámci vazebního zasedání konaného dne 12.4.2013 (č.l. 810 – 811) se vyjádřil toliko ke své osobě, nikoliv k věci.

Následně **obviněný Ing. Jiří B.** vypovídal dne 24.7.2013 (č.l. 954 – 957), kdy se nejdříve vyjádřil k výpovědím svědků Lukáše B. a Renáty B., ke kterým mj. uvedl, že on osobně v bytě poškozených manželů M. trezor nenašel ani neviděl. Není mu proto jasné, kde tito jmenovaní svědci přišli k sumě 1.500.000,- Kč, kterou měli z domu odcizit. Dále uvedl, že jeho spolupachatelé měli již před akcí nachystaný hydroxid, kterým chtěli těla polít. On ale trval na tom, aby se tato věc neuskutečnila, protože to nemá smysl používat, když už jsou mrtví. Kdo s hydroxidem přišel, to neví. Spoluobvinění mu ale řekli, že těla polijí tak, aby je nikdo nepoznal. V průběhu měsíce ledna nebo února letošního roku byl také kontaktován obviněným Michalem Z., aby zakoupil na Slovensku paralyzér, který potřeboval obviněný Lumír M. Nakonec se však paralyzér kupoval v Ostravě. K dotazům policejního komisaře pak

vedl, že zbraň, která byla použita k zavraždění poškozených, byla natažena, náboj byl v nábojové komoře a byla připravena ke střelbě. V zásobníku žádný náboj nebyl. Protože obviněného Lumíra M. neznal, žádný další náboj mu nedával, neboť nechtěl skončit jako třetí. Obviněný Lumír M. chtěl po něm zbraň už před odjezdem z garáže v Bohumíně. On mu ji však nedal, protože první, co mu spoluobviněný řekl, bylo to, že kdyby jej zastavili policisté, tak mu je jedno, jestli tam dá dva, nebo tři lidi. Spoluobviněnému nic k manipulaci se zbraní nevysvětloval, předpokládal, že to zná. Následně mu byla předložena kniha s různými typy zbraní, ve které s pravděpodobností na 99 % označil zbraň vyobrazenou na straně 169, pod pozicí číslo 29.1 (viz příloha k výsledku – č.l. 961). Jednalo se o zbraň ráže 7,65 značky FN. Byla plně funkční a bez úprav, rovněž střelivo bylo bez úprav. Žádnou další zbraň neměl. Když se k činu připravovali, tak mu obviněný Lumír M. řekl, že poškozené chce zabít krompáčem. Zbraň mu dal tedy proto, že podle jeho názoru byla vhodnější pistole.

Obviněný dále dne 4.8.2013 (doručeno 7.8.2013) policejnímu orgánu **písemně sdělil** (č.l. 916 – 916 v.t.), že během vyšetřovaného jednání telefonoval pouze jedenkrát, a to spoluobviněnému Michalu Z. z domu poškozených s tím, že má vyjet směrem na Ostravu. Není tedy pravdou tvrzení spoluobviněného Lumíra M., podle něhož během inkriminované doby několikrát telefonoval a bylo mu telefonováno. Dále uvedl, že spoluobviněný Lumír M. vypovídá pravdu ohledně předmětu odhozeného do lesíku u garáže v Ostravě – Slezské Ostravě. Jedná se o drobný, blíže nespecifikovaný předmět, vyrobený se dvou různých kovů, přičemž pokud se tento předmět podaří nalézt, bude zjištěno, kdo střílel.

Naposledy v řízení přípravném se vyjádřil dne 26.9.2013 **obviněný Ing. Jiří B.** (č.l. 962 – 964), kdy v úvodu výsledku vyjádřil souhlas s účastí u rekonstrukce. Dále k věci uvedl pouze tolik, že v době, kdy se nacházel v domě poškozených, telefonoval pouze jednou, a to obviněnému Michalu Z., aby vyjel z restaurace xxx do Ostravy. K drobnému předmětu, který měl vyhodit do lesíka naproti garáži ve Slezské Ostravě dodal, že v danou chvíli se k tomu nechce blíže vyjadřovat.

Během rekonstrukce provedené dne 28.11.2013 (viz **protokol o rekonstrukci** s přílohou fotodokumentací a videozáznamem – č.l. 1118 – 1235) v řadové garáži nacházející se v Ostravě – Slezské Ostravě obviněný názorně, v souladu se svými předchozími výpověďmi, demonstroval činnost svou, jakož i spoluobviněných, na místě činu, během jednotlivých příjezdů ke garáži. Nálezací soud považuje za nutné akcentovat některé skutečnosti. Obviněný Ing. B. připouští existenci zbraně s tlumičem a zejména popisoval jednotlivé úkony související s touto zbraní včetně způsobené závady, díky které nebylo možno tuto zbraň použít. Rovněž označil místo, kam měl odhodit náboj vytažený z neúčinné zbraně (č.l. 1193 – 1195, foto č. 91 – 95). Za podstatné rovněž je nutno označit prostor, kam dle obviněného Ing. B. položili poškozenou M. poté, co ji vytáhli z kufru auta (č.l. 1204 – 1205, foto č. 103 – 105). Obviněný rovněž za pomoci figurantů znázornil postavení poškozené v době střelby obviněným M. a taktéž postavení M. v době střelby na poškozenou M. (č.l. 1207 – 1209, foto č. 108 – 110, č.l. 1233 – 1234, foto č. 61 – 64). Nálezací soud rovněž akcentuje, že rekonstrukce byla zadokumentována, jak shora uvedeno, i na DVD, kdy tato média byla v rámci dokazování u hlavního líčení zprocesněna a

nálezací soud se s těmito záznamy rovněž seznámil a jejich obsah vyhodnotil ve smyslu ustanovení § 2 odst. 6 tr.ř.

Obžalovaný Ing. Jiří B. u hlavního líčení k obsahu obžaloby mj. uvedl, že výpovědi učiněné před policejním orgánem jsou pravdivé, tyto si přečetl a dobrovolně je podepsal. Opětovně se vyjádřil k osobám spoluobžalovaných, shodně se svými výpověďmi v řízení přípravném potvrdil, že prvotní iniciativa související s oloupením poškozeného M. byla vyvinuta právě jeho kamarádem spoluobžalovaným Z. Posléze popisoval schůzky včetně dohody, jež se vztahovala jak k fázi přípravné, tak k samotné realizaci skutku, kdy u této dohody byli přítomni všichni tři. Nálezací soud konstatuje, že v zásadních, podstatných rysech byla výpověď obžalovaného Ing. B. shodná s jeho vyjádřením v řízení přípravném. Akcentovat je možno některá další vyjádření, a to zejména k dotazům soudu a stran. Ing. B. potvrdil, že během schůzky dne 17.2.2013 v Bohumíně se všichni tři dohodli na loupežném přepadení manželů M., kteří měli v rozhodné době disponovat značnými finančními prostředky s tím, že si vzájemně rozdělili úlohy týkající se přípravy a posléze samotné realizace skutku, kdy součástí dohody byl i závěr o nutnosti usmrcení obou poškozených z důvodu zabránění jejich vyzrazení co by pachatelů po provedení přepadení, kdy zmíněné usmrcení mělo být realizováno zastřelením. Nepočítali s variantou, dle které by v rodinném domě poškozených mohla být v rozhodné době další osoba, spoléhali na informace a znalost poměrů obžalovaného Z. Střelnou zbraň měl zajistit on (myšleno Ing. B.), kdy tento v rozhodné době disponoval dle svého vyjádření dvěma zbraněmi, a to stříbrnou pistolí specifikovanou v obžalobě ráže 7,65 mm, druhá pistole byla černá, jednoranná s tlumičem ráže 5,56 mm. Obě zbraně včetně nábojů měl s sebou 28.2.2013, obě byly funkční. Těsně před použitím pistole v garáži na Slezské Ostravě měl obě zbraně položené ve svém vozidle na zadním sedadle v tašce, náboje měl v kapse. K cílenému dotazu, z jakého důvodu nepoužili zbraň s tlumičem, uvedl, že když byl vyslýchán, odpověděl k dotazům státního zástupce na jeho otázku, jestli v rozhodné době „tam byly dvě zbraně“, uvedl, že nebude odpovídat, neboť tuto informaci si chce nechat k soudu. Skutečnost, ke které se nevyjádřil, považoval za jedinou možnost jak dokázat, že v rozhodné době nestřílel. Zmíněnou situaci dále popsal tak, že když přijeli poprvé ke garáži a M. z této vyšel, požadoval po něm zbraň. On vytáhl černou zbraň s tlumičem, zasunul do ní náboj, přičemž při „uzavírání“ náboj poškodil. Zbraň otevřel a zmíněný náboj odhodil, vzal druhý, zasunul, uzavřel a zkusmo vystřelil do lesíku, což nebylo slyšet, neboť jak již bylo zmíněno, zbraň byla opatřena tlumičem, avšak za této situace došlo k závadě, neboť náboj již nešel z komory vytáhnout, zbraň byla nefunkční a M. tudíž požadoval zbraň druhou, kterou po opatření jedním nábojem mu předal. Z toho důvodu požadoval po policejním orgánu nalezení náboje za situace, kdy M. upozorňoval, že před garáží s něčím manipuloval a něco odhodil. Odhazoval náboj, který byl poškozen uzavěrem při popsané manipulaci zbraně. Činnost se zbraní předvedl v rámci prověrky. Ing. B. rovněž uvedl, že v konečné fázi obě popsané zbraně na Slovensku zničil. Informace spoluobžalovaného Z. o finanční hotovosti u poškozených M. byla taková, že tito v rozhodné době budou disponovat s částkou 1 – 3 mil. Kč. V případě, že by poškozený M. neřekl, kde má uložené peníze, měl tyto informace od jmenovaného dle předchozí dohody získat M., neboť tento, jak sám uvedl, měl zkušenosti. Z. v ostravské garáži zapojil elektřinu, M. měl připravenou „horkovzdušnou pistoli“ pro případ event. získávání informací od poškozeného, k čemuž však nedošlo. K opětovnému dotazu Ing. B. potvrdil, že v rámci své dohody v souvislosti

s loupežným přepadením poškozených počítali s tím, že v domě poškozených se bude nacházet Jarmila M., kterou rovněž budou muset usmrtit, což všichni tři předem věděli a s tímto včetně něj (myšleno Ing. B.) souhlasili. Kdo konkrétně zakoupil hydroxid sodný (lauh), neví, byli to však spoluobžalovaní, kteří jej chtěli použít, s čímž on nesouhlasil, neboť mu to připadalo zbytečné. O hydroxidu sodném se dozvěděl zřejmě až když tento byl zakoupen, neboť „v původním plánu to asi nezaznělo“. Pokud byl upozorněn, že u hlavního líčení v rámci svého vyjádření se nezmíní o použití „utišujícího prostředku“ vůči poškozenému M., pak pouze uvedl, že odkazuje na své vyjádření před policejním orgánem, neboť u hlavního líčení si na to nevzpomněl. Pokud se ve své druhé výpovědi v přípravném řízení nezmiňoval o druhé pistoli s tlumičem, pak se k této situaci již vyjádřil, bylo to záměrné, neboť „si to chtěl nechat jako trumf“ a chtěl s tím vystoupit až před soudem. Přečetl si totiž výpovědi spoluobžalovaných a zjistil, z čeho jej obviňují, přestože „to neudělal“, proto se o druhé pistoli, jak již opakovaně uvedl dříve, nevyjadřoval. Z rodinného domu poškozených odnesli zhruba 230.000,- Kč, které si posléze rozdělili. Akcentoval, že on sám v rodinném domě poškozených trezor nenašel. Pokud byla odcizena mnohem vyšší částka, mohl to udělat M., event. ten člověk, který vlezl dovnitř do domu první rozbitým oknem po spáchání akce. Dle tvrzení Z. trezor v domě poškozených měl být, byli připraveni na to, že jej buď otevrou na místě samém nebo odnesou, avšak jak již uvedl, nenalezli jej. V další části své výpovědi obžalovaný Ing. B. opětovně rozvíjí svou teorii, proč se dříve nezmíní o zbrani s tlumičem, na což soud odkazuje. K cílenému dotazu, ve kterých dnech v únoru 2013 přijížděl ze Slovenska do ČR, uvedl, že si pamatuje na termíny 17.2., 27.2., 28.2.2013, připouští i možnost 22.2.2013, avšak na tuto návštěvu si nepamatuje. Rovněž si nepamatoval, že by přepadení poškozených bylo naplánováno již na 22.2.2013. Základní podmínka realizace jejich dohody byla v tom, že poškozený na žádost Z. přijde do jeho garáže, což znamená, že bez této „spolupráce poškozeného“ nebylo možno jejich dohodu realizovat. Připustil, že paralyzér se Z. mohli zakoupit 22.2.2013. Proč požadovali spoluobžalovaní Z. a M. jeho spolupráci vysvětlil tím, že Z. konstatoval, že do domu poškozených jít nemůže, neboť v této ulici bydlí jeho tchán a on, i kdyby byl maskovaný kuklou, mohl by být rozpoznán s ohledem na jeho charakteristickou postavu. Proto Ing. B. jako třetího hráče potřebovali. Když vstoupil do bohumínské garáže u Z., poškozený M. již ležel na břiše a na zádech mu klečel M. Slyšel v činnosti paralyzér, ruce měl poškozený spoutané za zády. Jak před domem poškozených M., tak uvnitř byl maskován kuklou. Po vstupu dovnitř do domu poškozených M. zůstal v místnosti, kde byla pracovna M. a kde se posléze objevil trezor, kdy v těchto místech ležela i poškozená. On se pohyboval po celém obydlí. Samotný výstřel ze zbraně, kterou držel v ruce M. v ostravské garáži, vůči poškozené neviděl, avšak viděl, jak ji tento „přiložil zbraň k hlavě“. On sám neměl obavy z použití zbraně M. vůči jeho osobě, neboť v té době mu věřil, což musel, když s ním prováděl takovou věc. Nikomu se nezmiňoval, že by v rozhodné době u M. mělo být k dispozici 13 mil. Kč. Připustil, že původně Z. s M. měli vymyšleno uchování těl poškozených na chatě Z. někde u Bruntálu. Tuto informaci však nikomu neřikal, nechtěl to komplikovat. I v rámci původního plánu byla dohoda od samého počátku, že těla budou zakopána. Přepadení poškozených mělo být realizováno 28.2.2013, avšak nebylo to stoprocentní, realizace byla podmíněna přítomností poškozeného M., jak již popsal. Pokud by jej Z. k sobě do garáže nevyhlákal, pak by to nemohli udělat. O konkrétní garáži v Nové Vsi nevěděl. Současně však dodal, že Z. na internetu hledal různé garáže a zda mezi těmito byla i garáž v Nové Vsi, neví, avšak jediná, která přicházela v úvahu a jež se dala použít, byla garáž v Ostravě – Slezské Ostravě Na

Burni. K cílenému dotazu adresovanému Ing. B., proč došlo k vpichování poškozenému nějaké omamné látky za situace, kdy tento byl již zpacifikován paralyzérem a byl svázan, uvedl, že takto jednali s ohledem na předchozí dohodu, přestože to bylo zbytečné. Omamnou látku donesl on, avšak vpichoval ji M., neboť on to neumí. Obžalovaný B. na své verzi setrval i v rámci **konfrontace** se spoluobžalovanými Z. a M.

Obviněný Lumír M. byl poprvé vyslechnut dne 14.3.2013 (č.l. 965 – 978), ke své osobě uvedl, že se po zdravotní stránce cítí v pořádku. Nikdy v minulosti nebyl psychiatricky vyšetřován či léčen, alkohol užívá střídavě, nijak často. Drogy v současné době neužívá vůbec. K předmětu výslechu vypověděl, že s poškozeným Zbigniewem M. se poprvé potkal v hospodě xxx, asi před půl nebo třičtvrtě rokem. Pak u něj pouze pracoval při výstavbě jeho domu, a to asi jen dvě hodiny. Říkalo se o něm, že je lichvář. O tom, že by měl doma větší finanční hotovost však nevěděl. Od poškozeného si nikdy nevzal žádnou půjčku. Jarmilu M. viděl jen během práce na domě, jinak ji vůbec nezná. Spoluobviněného Michala Z. zná něco přes 15 let, rozvedl se (myšleno Z.) kvůli němu. Vzhledem k tomu, že nikde nemohl sehnat práci, šel proto pracovat k němu, avšak po pracovní stránce je mezi nimi všechno v pořádku. Také pokud jde o rodinu, nemají žádný problém. Spoluobviněného Ing. Jiřího B. moc nezná. Poprvé jej viděl dne 27.2.2013, kdy se s ním sešel v garáži obviněného Michala Z. Druhý den opět přijel k obviněnému Michalu Z. do garáže kvůli penězům za práci. Po vstupu do garáže uviděl sedět obviněného Michala Z. a poškozeného, nad kterým stál obviněný Ing. Jiří B., který na hlavu poškozeného mířil černou a dlouhou pistolí. Přitom mu posledně jmenovaný obviněný řekl, aby zavřel dveře. Když chtěl z garáže odejít, řekl mu obviněný Ing. Jiří B., že má zůstat a zároveň dostal od něj pokyn, aby mu podal pouta, která ležela na stole, kterými spoutal poškozenému ruce za zády. Uvnitř garáže stálo černé auto patřící poškozenému. Na žádost obviněného Jiřího B. pomohl naložit poškozeného do kufru černého auta. Zatímco obviněný Michal Z. někam odešel, obviněný Jiří B. mu řekl, že už je v tom a že jim pomůže. Na nic se neptal a nasedl do vozidla poškozeného na místo řidiče a vyjel s obviněným Jiřím B. směrem na Ostravu, přičemž zastavili u nějaké hospody kousek za Bohumínem, kam po chvíli přijel i obviněný Michal Z. Chvíli se na místě něco řešilo a pak pokračovali na Ostravu. Jelikož mu zhasl motor u Renaultu Laguna poškozeného, zůstal na chvíli stát na autobusové zastávce. Auto se mu ale hned podařilo nastartovat, a proto pokračovali v cestě do Ostravy s tím, že první jel obviněný Jiří B. Není si přitom jistý, zda poprvé nebo podruhé jel i obviněný Michal Z. Garáž v Ostravě, ke které přijeli, už znal, neboť dne 24.2.2013 nakoupil s obviněným Michalem Z. v Baumaxu 5 nebo 6 pytlů betonové směsi, kterou do této garáže přivezli. Obviněný Michal Z. mu k ní uvedl, že ji koupil a že v ní potřebuje udělat kanál, aby se v ní dala spravovat auta. Obviněný Michal Z. garáž odemkl a řekl mu, jak má být kanál široký a dlouhý. Hloubka měla být taková, aby se tam dalo chodit. Dne 25.2.2013 si od obviněného Michala Z. opatřil kango, krumpáč a lopatu a svým Renaultem odjel do ostravské garáže, kde asi tři hodiny kopal, přičemž hlínu odhazoval na bok. Když za ním přijel obviněný Michal Z., řekl mu, že už má přestat, protože kango musí vrátit. Dne 28.2.2013, po příjezdu k ostravské garáži, společně s obviněným Jiřím B., na základě jeho požadavku, vytáhli spoutaného poškozeného z auta a zanesli ho do garáže. Byl tam s nimi i obviněný Michal Z., který do garáže nevstupoval. Poškozeného v garáži posadili na zem, načež on odešel zhasnout světla v autě. Když se mu to podařilo, obviněný Jiří B. už zavíral dveře od garáže a

říkal, že pojedou vrátit auto poškozeného. Na zpáteční cestě řídil Renault poškozeného. Spoluobvinění jeli v druhém autě. Na parkovišti, kde již byli předtím, si obviněný Michal Z. přesedl do svého auta, přičemž obviněný Jiří B. si přisedl k němu, do auta poškozeného a řekl, že auto zavezu k domu poškozených. Měl u sebe pistolí a řekl mu, ať nedělá blbosti. Obviněný Michal Z. s nimi nejel. Po příjezdu k domu poškozených zaparkovali pod přístřeškem, po vystoupení z auta otevřela dveře od domu poškozená. Co se dělo v tom okamžiku neví, protože se nakláněl do auta a snažil se zhasnout světla. Když se otočil, byla už poškozená na zemi v domě. Obviněný Jiří B. ji asi srazil, což ale neviděl. Zavřel dveře od domu a obviněný Jiří B. poškozené v chodbě domu hned za dveřmi zalepil přinesenou páskou pusy a ruce a řekl mu, ať ji hlídá. Všiml si, že na zemi byla krev, zřejmě v důsledku toho, když byla poškozená shozena. Obviněný Jiří B. chodil po domě, telefonoval a říkal, že to tam není. Pak vzal věci, počítač, krabici vypadající jako video a tašku. Následně obviněný Jiří B. opět telefonoval a říkal, že poškozenou vezme s sebou. Pomohl spoluobviněnému naložit věci do auta a poškozenou do kufru vozidla. Během pobytu v domě měl obviněný Jiří B. na hlavě kuklu staženou jen do očí a černé rukavice. On sám neměl nic z toho. Obviněný Jiří B. poškozené říkal, že ji odvezou do Polska. Sám si tedy sedl za volant vozidla poškozeného, obviněný Jiří B. vedle něj a odjeli od domu. Přitom obviněný Jiří B. vytáhl pistolí, mířil s ní na něj a řekl, že pojedou do Ostravy. Přijeli na již výše zmíněné parkoviště, kde si obviněný Jiří B. přesedl do svého vozidla. Ještě předtím mu řekl, ať nedělá blbosti, že by na to mohl doplatit. Spoluobviněný také zřejmě volal obviněnému Michalu Z., který se k nim se svým vozidlem přidal a takto dojeli až k ostravské garáži, kde byl poškozený. Obviněný Michal Z. otevřel dveře od garáže a společně s obviněným Jiřím B. vyložili poškozenou z auta a položili ji vpravo za dveře. V tu dobu už byl poškozený hozený do vykopané díry. Ležel v ní zřejmě na zádech nebo na boku. Na popud obviněného Jiřího B. odešel vypnout motor vozidla. Jelikož se obviněný Jiří B. v garáži zavřel, čekal, společně s obviněným Michalem Z. před garáží. Po chvíli obviněný Jiří B. otevřel dveře garáže a oni vstoupili dovnitř, poškozená byla také hozená v díře, kde ležela asi na břiše. Obviněný B. stál s pistolí v ruce a mířil mu na hrudník a řekl, že když si to vykopal, tak to má taky zaházet. Jelikož byla v garáži ještě jedna lopata, obviněný Jiří B. řekl obviněnému Michalu Z., že mu s tím má pomoci. Jak dlouho společně díru zahazovali, to neví. Neví ani, jak poškození vypadali a zda byli mrtví či nikoliv. Poté, co díru zaházeli, položili na to gumu. Při zahazování si všiml, že obviněný Jiří B. poléval interiér vozidla poškozeného, a to sedadla a palubní desku, nějakou tekutinou ze skleničky, kterou měl v kapse. Proč to dělal, to neví. Kdo garáž zamykal, také neví. Obviněný Jiří B. mu řekl, že má nastoupit do auta poškozeného, které odvezou k domu poškozených. Neví, proč to dělali. Opět tedy přijeli na parkoviště, kde obviněný Jiří B. předtím nechal své auto. Do tohoto jeho vozidla přenesli počítač. Pak mu obviněný Jiří B. řekl, že má sám auto odvézt před dům poškozených, což učinil, přitom se kapesníkem snažil utřít otisky prstů na volantu, řadicí páce, klíče u dveří i startovací kartě. Poté se oba dva vrátili do garáže obviněného Michala Z. v Bohumíně, kde na posledně jmenovaného čekali. Přitom si všiml, že obviněný Jiří B. má u sebe dvě pistole, jednu malou stříbrnou a druhou malou černou, s delší hlavní, zřejmě tedy s tlumičem. V době, kdy čekali v garáži mu obviněný Jiří B. sdělil, že pokud něco řekne, tak na to doplatí jeho rodina. Následně obviněný Jiří B. s někým telefonoval, přičemž říkal, že to tam nebylo. Po příjezdu do garáže obviněný Michal Z. mu dal slíbených 5.000,- Kč, což byla část výplaty, s tím, že nemá peníze na celou výplatu. Následně odjel domů, kde nikomu neřekl o tom, co se stalo. Bundu, kalhoty, boty a čepici zahodil do kontejneru za svým domem. S

obviněným Michalem Z. telefonicky hovořil následující den, jestli má pro něj peníze, které mu dlužil za práci. Také se spolu bavili o tom, že jsou všude policajti. S obviněným Jiřím B. se od té doby neviděl. K dotazům uvedl, že je toho názoru, že ho úkoloval jenom obviněný Jiří B. Obviněný Michal Z. byl spíše v pozadí, v době, kdy vstoupil do garáže v Bohumíně, neměl poškozený zalepenou pusou, jen seděl, neříkal nic. V době, kdy nakládali do kufru poškozenou, tato dýchala, on měl krev na dlani pravé ruky, „asi se někde otřel“.

Obviněný Lumír M. v rámci vazebního zasedání konaného dne 15.3.2013 (č.l. 861 – 861 v.t.) se vyjádřil ke své osobě a dále dodal, že na své výpovědi před policejním orgánem trvá, nechce ji změnit či upřesnit, event. doplnit.

Obviněný Lumír M. v rámci doplňující výpovědi dne 29.3.2013 (č.l. 980 – 988) nad rámec své prvotní výpovědi dodal, že dne 28.2.2013 přišel do garáže obviněného Michala Z. proto, neboť ten mu měl dát aspoň část výplaty. Se svým vozidlem Renault Laguna zaparkoval u nemocnice, neboť v místě bydliště obviněného Michala Z. se nesmí parkovat a dávají se tam botičky. Po vstupu do garáže v Bohumíně přistoupil ke stolu, kde poznal poškozeného, u kterého si nevšiml žádného zranění. Při přikládání pout obviněným Jiřím B. se tento nijak nebránil ani nijak nereagoval, pouze si něco „hudlal pod nosem“. Poškozený byl po uložení do kufru auta na zádech, nohy mu směřovaly směrem za spolujezdce. Obviněný Jiří B. mu pak řekl, že pojedou s nimi a že poškozeného odvezou do Polska. On sám řídil auto poškozeného, přičemž před ním i za ním jela auta spoluobviněných. Na parkovišti u restaurace U Zvonu zůstalo auto obviněného Michala Z., který si přisedl do Škody Superb obviněného Jiřího B. Toto vozidlo pokračovalo do Ostravy jako první, za ním jel on s Renaultem Lagunou Combi, kde v kufru ležel poškozený. U garáže v Ostravě vzal poškozeného za nohy, obviněný Jiří B. pod paži a společně jej odnesli do garáže, kde jej položili hned vpravo za dveře. Zřejmě měl svázané nohy. Nevybavuje si, zda garáž zamykal obviněný Jiří B. nebo obviněný Michal Z. Klíče od garáže po vykopání jámy vrátil zpět obviněnému Michalu Z. Neslyšel, že by se v garáži něco dělo. Když dávali poškozeného do garáže, tak jevil známky života, dýchal. Do očí mu neviděl, neboť měl zřejmě normálně nasazenou čepici. Když jeli následně s obviněným Jiřím B. do domu poškozených, vzpomněl si, že odbočil do špatné ulice a proto se musel vracet. Při vstupu do domu měl obviněný Jiří B. klíče s červenou stužkou. V době, kdy se snažil vypnout světla u auta poškozeného, slyšel malý hluk. Po vystoupení z auta už byly otevřené dveře do domu. Poškozená ležela na břiše, její hlava směřovala ke dveřím. Zřejmě už měla ruce svázané páskou, tyto jí směřovaly na záda. Neviděl, že by byla nějak zraněná. Nic neříkala, protože měla zalepenou pusou páskou. Teprve těsně před odjezdem si všiml, že poškozená měla obličej od krve, obviněný M. vyjádřil přesvědčení, že poškozená zřejmě zaznamenala jeho obličej (č.l. 983). B. po naložení odcizených věcí z domu poškozených rozhodl, že vezmou s sebou i poškozenou a odvezou ji do Polska. Při nakládání do kufru poškozená dýchala, nohy měla umístěné ve směru ke spolujezdci. Když chtěl odbočit na Polsko, obviněný Jiří B. mu řekl, že má jet na druhou stranu. Na dotaz proč, odpověděl, že musí ještě do garáže. Z toho pochopil, že se jedná o ostravskou garáž. Obviněný Michal Z. jel určitě za ním. U garáže ve Slezské Ostravě mu obviněný Jiří B. řekl po vystoupení z auta a otevření „kufru od auta“, aby mu poškozenou pomohl vyložit, vzal ji za nohy a pomohl B. tuto dát do garáže. Po vystoupení již poškozeného neviděl, M. položili normálně na zem a B. mu řekl, ať

vypne auto a vyloží počítač, nahrávací zařízení a tašku, což udělal, zřejmě společně s obviněným Michalem Z. Obviněný J. B. byl v té době v garáži. Poté je obviněný Jiří B. zavolal do garáže, kde zaregistrovali se Z., že poškození jsou hození v díře. Nedokáže si ovšem vybavit, v jaké poloze těla ležely. Už když je obviněný Jiří B. volal, tak měl v ruce pistoli. Výkop pak společně s obviněným Michalem Z., tak jak to pospal v minulém výslechu, zaházeli. Od krve nebyl, ale od hlíny měli určité boty. Obviněný Jiří B. poléval v autě poškozeného sedadla a palubovku v době, než odjeli od garáže. Po příjezdu do garáže v Bohumíně říkal obviněnému Jiřímu B. něco v tom stylu, že je problém, že jsou v průseru. On mu na to odpověděl, že pokud bude mlčet a nikomu nic neřekne, tak se nic nestane. Jemu se však honilo hlavou, že už je v průseru, protože neměl rukavice ani kuklu. O tom, že se něco takového odehraje nevěděl, nebyl s nikým domluvený. K okolnostem výkopu dodal, že dne 24.2.2013 mu obviněný Michal Z. řekl, že koupil garáž, a protože bude rozjíždět kšeft s auty, potřebuje vykopat kanál, aby se dostali pod auto. K rozměrům jámy, kterou měl vyhloubit mu sdělil, že má být metr od zdi, šířka kanálu má mít šířku gumy, která byla položena na zemi a hluboká na jeho výšku. Když zvedli gumu, byl tam beton. Proto obviněnému Michalu Z. řekl, že potřebuje kango, což je bourací kladivo. Dále říkal, že toho betonu je málo a že bude potřebovat ještě desky na „šalong – bednění“. Obviněný Michal Z. odpověděl, že to zařídí. Ještě šli před garáž, kde mu obviněný Michal Z. zapojil elektřinu. Jámu vyhotovil následujícího dne za tři hodiny, kdy měl hotovou tu půlku do výšky jeho ramen, zbylou část už nedodělal, protože za ním přijel obviněný Michal Z., že musí vrátit kango, které si vypůjčil od Milana S., měl to tedy dodělat později. To, jestli byl nakoupený a následně v garáži uložený hydroxid sodný, neví. Zbylé nářadí, tedy lopaty, včetně té, kterou obviněný Michal Z. zahazoval jámu, zůstaly v garáži.

Obviněný Lumír M. dne 18.4.2013 doplnil (č.l. 989 – 993) své předchozí výpovědi v tom smyslu, že „to, co vypověděl při minulých výsleších, je pravdou“. Dále dodal, že poté, co poškozeného položil za dveře, na pravou stranu garáže v Ostravě, tak při odchodu ven zaregistroval, že obviněný Jiří B. poškozeného zastřelil. což přímo viděl (č.l. 990). Poškozený seděl, ale byl nakloněný dozadu. Nohy mu směřovaly ke vratům garáže a hlava k čelní stěně. Obličej měl pak otočený k pravé straně zdi, obviněný Jiří B. mu řekl, že má jít vypnout světla. Když se otáčel k vratům, vytáhl posledně jmenovaný zpoza pasu černou pistoli, zřejmě s tlumičem, asi pravou rukou. Při odchodu, v okamžiku, kdy se nacházel mezi dveřmi garáže, pak uslyšel jeden výstřel, který nebyl příliš hlasitý. Zaregistroval, že poškozený byl střelen do hlavy. Sám se s poškozeným předtím nebavil a neslyšel s ním hovořit ani obviněného Jiřího B. Před střelbou poškozený určitě žil. Po střelbě již nebyl v garáži a neviděl tedy polohu těla poškozeného. Neví, zda měl poškozený něco na obličej. Asi dva až tři kroky od garáže stál obviněný Michal Z., kterému po opuštění garáže řekl, že obviněný Jiří B. poškozeného zabil. Obviněný Michal Z. jen vykulil oči a zeptal se „Cože?“. Potom vyšel z garáže i obviněný Jiří B. a řekl pouze, že všichni odjíždí. U aut, které se nacházely na cestě před garáží, bokem k ní, obviněný Jiří B. něco vyhodil do lesíka. Následně jeli zpět do Bohumína a vše se odehrávalo tak, jak již uvedl. Je ochoten podstoupit prověrku na místě. K dotazům dodal, že s poškozeným manipuloval pouze v okamžiku, kdy ho dávali do garáže, pak už ne. Pokud se jedná o poškozenou, trvá na tom, co uvedl ve svých předchozích výpovědích. Příkazy obviněného Jiřího B. poslouchal proto, neboť se o sebe bál. K upřesnění polohy poškozeného v garáži sdělil, že seděl na zemi a zády se opíral o

navršenou hlínu z výkopu. Hlavu měl obličejem otočenou k pravé zdi. Pistoli viděl v tom okamžiku, když odcházel z garáže. To ještě s obviněným Jiřím B. mluvil a on mu říkal, že má jít zhasnout světla. V tu chvíli vytáhl od pasu pistoli a mířil na poškozeného. Obviněný Jiří B. přitom stál vedle poškozeného, na úrovni jeho hrudníku a mířil na hlavu. Dále se vyjádřil k písemnosti, kterou dobrovolně vydal policejnímu orgánu a jež mu byla doručena v úterý, týden před tímto výsledkem. Předal mu ji na vycházce osobně obviněný Michal Z., který mu také řekl, že dopis napsal a že by se měl podle toho zařídit, protože mu stejně nikdo neuvěří, neboť je jediný trestaný. Obsah písemnosti vnímá tak, že v některých věcech obviněný Michal Z. lže a některé jsou pravdivé. Za pravdivé informace považuje ty, podle nichž pistoli viděl u obviněného Jiřího B. a dále že poškozeného odvezli do garáže. Pravdivě píše i o díře, kterou mu nechal kopat. Nepravdivé je to, že se domlouval se spoluobviněnými na loupeži a že věděl, že díra je určena k zastrašení. Rovněž není nepravdou, že s nimi podruhé obviněný Michal Z. nebyl. V dalším je to už celé "popletené".

Obviněný Lumír M. svou výpověď dále doplnil dne 1.8.2013 (č.l. 997 – 1000), kdy uvedl, že poškozená v době, kdy byla převezena do garáže, napůl ležela a napůl seděla, nohy jí směřovaly ven z garáže. Zády byla opřena o hlínu, která byla navršená kolem stěny na pravé straně garáže. V době, kdy byl s obviněným Michalem Z. v garáži, obviněný Jiří B. za nimi přišel a řekl, že pojedou zpátky do Bohumína. U automobilu manipuloval s pistolí, načež se otočil bokem a pravou rukou něco vyhodil směrem do lesa. O jaký předmět se jednalo, to neví. Ke zbraním, které měl obviněný Jiří B. u sebe, uvedl, že jedna byla stříbrná a malá pistole, druhá byla větší a černá pistole. Na této byl pak válec – tlumič. Tuto pistoli viděl pouze v okamžiku, když ji měl obviněný Jiří B. v rukou. Poté co si obviněný prohlédl předloženou knihu s vyobrazením různých druhů pistolí, určil pravděpodobně jako menší pistoli tu, která se nacházela na straně 165, pod číslem 26 – 10. Co se týče větší pistole, pak ta přibližně vypadala jako pistole vyobrazená na straně 209, pod číslem 33 – 104 (č.l. 1002 – 1003). Pouze na ní byl onen tlumič. K výpovědi obviněného Jiřího B. dodal, že sám nikdy nepronesl nic o krumpáči a ani neslyšel nikoho z přítomných něco takového říci. Dále dodal, že nemohl v garáži ztratit brýle, neboť bez nich nevidí. Přílohu protokolu o výsledku obviněného tvoří náčrtek rozmístění osob a automobilů před garáží (č.l. 1001).

Dne 26.9.2013 **obviněný** vyjádřil (č.l. 1004 – 1006) souhlas s účastí u rekonstrukce. Dále k věci uvedl pouze tolik, že si nepamatuje, že by se poranil, avšak mohlo k tomu dojít při vykopávání jámy na pokyn Z. dne 25.2.2013, kdy neměl rukavice.

Konečně dne 19.11.2013 **obviněný** vypověděl (č.l. 1007 – 1009), že není pravdou skutečnost uváděná obviněným Michalem Z., týkající se jeho finanční situace. Všechny své závazky až do zadržení pravidelně splácel, a to z finančních prostředků, které získal prací u obviněného Michala Z., jakož i pracovní činností pro jiné osoby. Jeho čistý výdělek za období 11 měsíců před zadržením mohl činit částku ve výši cca. 340.000,- Kč.

Během rekonstrukce provedené dne 28.11.2013 (viz **protokol o rekonstrukci** s příloženou fotodokumentací a videozáznamem – č.l. 1118 – 1235) v řadové garáži nacházející se v Ostravě – Slezské Ostravě obviněný názorně, v souladu se svými předchozími výpověďmi, demonstroval činnost svou, jakož i spoluobviněných na místě činu, během jednotlivých příjezdů ke garáži.

Obžalovaný Lumír M. u hlavního líčení k obsahu obžaloby mj. uvedl, že spoluobžalovaný Z. jako jeho bývalý zaměstnavatel mu uděloval práci, za kterou jej i platil. 24.2.2013 se jej dotázal, zda má zájem o práci navíc, s čímž souhlasil, a proto se domluvili na den následující, tj. 25.2.2013, na schůzce, kdy poté jej Z. zaveze „na fušku“. Skutečně 25.2.2013 v práci skončil brzo, přijel do bohumínské garáže k Z., kde nechal své auto a posléze společně odjeli Z. transitem do Ostravy, kdy během cesty mu sdělil, že koupil garáž v Ostravě, kde bude opravovat či překupovat auta a žádal jej, aby mu „vykopal kanál“, který by umožňoval chodit pod autem. S takto zadanou prací souhlasil s tím, že bude potřebovat desky, beton a další věci, a proto koupili několik pytlů betonu. Zda Z. koupil i hydroxid sodný (louh) neví, přičemž tento se často používal v práci. Nakoupené věci naložili do transitu a jeli do garáže v Ostravě – Slezské Ostravě Na Burni, kde mu Z. dal klíče od garáže a vysvětlil mu po odemčení, jak si výkop představuje. Po zvednutí položené gumy na zemi zjistili, že se zde nachází betonová podlaha a v této souvislosti po Z. požadoval kango (velké bourací kladivo), aby mohl beton rozbít. Taktéž Z. zapojil bez oprávnění elektrinu. Klíče od garáže si ponechal. Vzhledem k tomu, že v pondělí měl krátkou směnu, dohodli se, že po práci mu Z. předá kango, dále si vzal další potřebné nářadí a do Ostravy odjel sám. Asi po třech hodinách práce se objevil Z. s tím, že „kango“ potřebuje vrátit a on dokope jámu příště. Garáž posléze byla uzamčena, Z. si vzal klíče a oba odjeli pryč. Obžalovaný Lumír M. v rámci své zmíněné spontánní výpovědi k obsahu obžaloby dále uvedl, že posléze se nic nedělo, až 27.2.2013 se zastavil u Z. v garáži v Bohumíně, kde mu donesl pracovní výkaz a dohodli se, že po příslušné kontrole mu Z. dá peníze následující den. Zmíněného 27.2.2013 to bylo poprvé, co Ing. B. potkal v bohumínské garáži u Z., kde jej posledně jmenovaný s ním seznámil. Následující den, tj. 28.2.2013, šel do práce, přičemž byl domluven se Z., že mu dá výplatu a poněvadž měl svátek a chtěl si se synem někam zajít, opakovaně kontaktoval Z., avšak tento telefon nezvedal, proto krátce po 17 hod. odjel autem k Z. domů. Připustil, že v té době měl již vypito několik odlivek alkoholu právě z důvodu oslav svého svátku se synem v přítomnosti sourozenců a rodičů. Záměrně nejel autem až před garáž Z., neboť někdy došlo k situaci, že když tento viděl něčí auto a věděl, že mu má dát peníze, dělal, že není doma, a proto automobil nechal u nemocnice a ke zmíněné garáži šel pěšky. Po otevření dveří zjistil, že se zde nachází Z., B. a M., kdy posledně jmenovaný seděl na židli, za ním stál B. a mířil mu pistolí na hlavu. Nevěděl, co se děje, byl překvapený. B. jej vyzval, aby zavřel dveře a současně dodal, že „když už je tady, tak jim pomůže“. Na stole ležela kovová pouta, na žádost či pokyn B. mu je podal a tento je nasadil poškozenému na ruce, posléze byl vyzván, aby pomohl B. poškozeného M. naložit do kufru auta, které stálo v garáži. Jednalo se o auto M. Po krátkém rozhovoru mezi B. a Z. mu B. sdělil, že pojedou s nimi a pomůže jim. Nějak se nebránil, nic neříkal a nasedl do auta, avšak toto startovalo na kartu, nikoliv na klíč, kterou měl u sebe B., kdy tento mu ukázal, kam ji má zasunout. V té době ještě nevěděl, kam pojedou, takže jel za vozidlem řízeným B. směrem na Ostravu. Posléze se obžalovaný M. vyjadřoval k technickým problémům s vozidlem poškozeného, které on řídil, a dále uvedl, že poté, co přijeli

k ostravské garáži, zastavil za vozidlem B., Z. odemknul garáž a za pomoci B. vytáhli z kufru vozidla poškozeného M., kterého zanesli dovnitř do garáže, vše na pokyn B. Jednalo se o garáž, kde předtím kopal zmíněný kanál. Poškozeného položili na zem, B. jej vyzval, aby šel vypnout motor od vozidla a zhasnout světla. Když se otočil a odcházel, zaregistroval výstřel. Když vylezl ven, Z. stál za dveřmi, řekl mu, že B. zastřelil M. Zanedlouho z garáže vyšel B., tuto zamknul a když se nacházeli u vozidla poškozeného, tak B. něco vyhodil do lesíka, co, to neví, a řekl, že jedou do Bohumína. Z. s B. nasedli do vozidla Škoda Superb, on do vozidla Renault, tedy do vozidla poškozeného, a jeli zpět směrem na Bohumín. Následně obžalovaný M. popisuje cestu k domu poškozeného dle instrukcí B., který mu řekl, že pojedou k domu poškozených pro peníze. Lumír M. dále popsal, jakým způsobem se dostali do domu poškozených, jakým způsobem zpacifikovali poškozenou M., kterou posléze opětovně naložili do kufru jejich auta. Věci, které v domě našli, naložili do auta. Posléze obdobným způsobem opětovně jeli před ostravskou garáž, kde pomohl B. M. z auta přemístit do garáže, kde ji položili a B. jej vyzval, aby vyložili věci z auta poškozeného do auta jeho, což oni respektovali, kdy zanedlouho se otevřely dveře garáže, ze kterých vykoukl B., zavolal je dovnitř, kdy po vstupu zaregistroval ve vykopané jámě obě hozená těla. Za této situace se Ing. B. na něj otočil, zamířil na něj pistolí a řekl mu „když sis to vykopál, tak si to zahaz“. Tento pokyn pod pohrůžkou střelné zbraně respektoval, začal díru zahazovat, k čemuž se zanedlouho přidal i Z., který byl rovněž B. vyzván, aby mu pomohl. Po zaházení položili na podlahu gumu, Z. garáž zamkl a následně vozidlo poškozeného vrátili k jeho domu a sešli se u Z. v garáži, kde mu tento předal 5.000,- Kč, které mu měl dát již odpoledne dle předchozí domluvy a na to garáž opustil a jel domů. Výpověď spoluobžalovaného Z. označil za lživou a nepravdivou, neboť se spoluobžalovanými neplánoval žádnou loupež ani vraždu, připlétl se k tomu náhodou a právě v tom spatřuje svůj podíl. K dotazům soudu a stran obžalovaný M. dále uvedl, že s poškozenou nikdy od blízkého kontaktu nepřišel, připustil, že jako zaměstnanec Z. jednou asi po dobu dvou hodin vykonával nějaké stavební práce na pozemku poškozeného, se kterým přišel do kontaktu pouze za situace, kdy jim tento nabízel nápoje na občerstvení. M. viděl rovněž jednou v hospodě, když tento seděl vedle stolu. Posledně jmenovaný však věděl, že pracuje pro Z. Dle jeho názoru vztahy se Z. přes všechny složitosti týkající se jejich rodin byly standardní, vycházeli spolu normálně, zaměstnával jej „načerno“, za což mu i řádně platil. S B. nemá žádný vztah, poprvé se s ním seznámil v Z. garáži v Bohumíně 27.2.2013. Popřel, že by došlo k opakovaným schůzkám a dohodám se Z. a B. S klíčem od ostravské garáže disponoval pouze 25.2.2013 po dobu třech hodin, kdy vykonával uvnitř garáže práce (výkop jámy) na žádost Z., kdy posledně jmenovaný po zmíněnou dobu nebyl přítomen. Od té doby klíče od garáže neměl. Z. se vyučil elektrikářem, podnikal ve stavebních pracech, domnívá se, že zabývat se opravou automobilu by nedokázal. Obžalovaný M. rovněž popsal, že v souvislosti s vykopáním jámy v ostravské garáži navštívil pouze v jednom případě se Z. Baumax či Bauhaus, kde nakoupili betonovou směs a nějaké další věci, které potřeboval pro dokončení zakázky. Zda kupovali i hydroxid sodný si není vědom, on jej do vozíku nedával. Na co se hydroxid sodný používá je mu známo, neboť tento používali při nejrůznějších zakázkách souvisejících s rekonstrukcí bytů. Při vstupu do bohumínské garáže 28.2.2013 bylo vozidlo poškozeného již uvnitř. Nikdo z přítomných nijak maskován nebyl, B. měl čepici (kulich) na hlavě, nikoliv na obličeji, poškozený měl na hlavě čepici a Z. rovněž nějak maskován nebyl. Následně obžalovaný M. popisoval své aktivity spojené s přemístěním poškozeného do ostravské garáže, kdy takto konal jen a pouze pod pohrůžkou násilí ze strany B.,

který na něj mířil pistolí, z čehož měl obavy. Opakovaně akcentoval, že pokud vyvíjel nějaké aktivity, které popsal, pak takto konal jen a pouze na základě výhrůžek Ing. B., který disponoval s pistolí, přičemž on (myšleno M.) měl obavy nejen o sebe, nýbrž i o svou rodinu. Své pochybení spatřuje v tom, že pomáhal při převozu poškozených do ostravské garáže, že pomáhal zasypávat těla poškozených v jámě, kterou vykopal v ostravské garáži a že pomáhal spoluobžalovaným zatajit důkazy. Nikoho však nezastřelil, s nikým neplánoval loupež ani vraždu. Co se týče bližších okolností souvisejících s usmrcením, resp. zastřelením M., tento opakovaně odkázal na svou činnost předvedenou v rámci rekonstrukce. S výjimkou již zmíněných 5.000,- Kč v souvislosti s výplatou od Z. žádné další finanční prostředky pocházející z loupežného přepadení manželů M. neobdržel ani nezískal. Pokud se vyjadřoval k rozporům ve svých výpovědích, opětovně tyto zdůvodňoval obavami z Ing. B., a to nejen ve vztahu ke své osobě, nýbrž i ve vztahu ke svým blízkým. M. rovněž akcentoval, že si byl vědom té skutečnosti, že byl opakovaně odsouzen a tudíž jeho tvrzení nikdo věřit nebude. V ostravské garáži B. střílel „ze stříbrné pistole“, zatímco jej ohrožoval pistolí dle jeho názoru s tlumičem, jež nebyla totožná s tou, kterou použil vůči poškozeným. Nálezací soud rovněž musí akcentovat tvrzení M., dle kterého tento nejdříve se Z. v Baumaxu nakoupil beton a další materiál a teprve následující den, tj. 25.2.2013, probíhalo samotné kopání jámy v ostravské garáži. Poukázal rovněž na svou finanční situaci, kterou konkretizoval s tím, že rozhodně nebyla taková, aby jej vedla k vytykánému protiprávnímu jednání. Na svých výpovědích setrval i v rámci **konfrontace** se spoluobžalovanými Z. a Ing. B.

Obviněný Michal Z. byl poprvé vyslechnut dne 14.3.2013 (č.l. 1018 – 1031), ke své osobě uvedl, že se i přes ne právě ideální psychický stav po zdravotní stránce cítí v pořádku a je schopen výslechu. Žije v rodinném domě v xxx, pouze s manželkou Lenkou Z. Ve zvýšené míře konzumuje alkoholické nápoje, a proto se domnívá, že je alkoholik, avšak nikdy v minulosti se ze závislosti na alkoholu neléčil. Drogy v současnosti neužívá. K věci samotné vypověděl, že poškozeného Zbigniewa M. znal asi 5 – 7 let, přičemž poškozený měl přezdívku Drak. Jelikož vlastní stavební firmu, seznámili se při stavbě jeho rodinného domu, nacházejícího se v xxx na ulici xxx. Nikdy mezi sebou neměli jakékoliv konflikty. Poškozený půjčoval peníze na úrok a dělal tak vlastně veksláka. Bral tržby od Vietnamců ve zlotých a ty potom měnil v Polsku na koruny. On sám si od poškozeného asi před rokem a půl půjčil částku ve výši 100.000,- Kč. Poškozený jej nikdy žádným způsobem nenutil, aby mu půjčenou částku co nejdříve zaplatil, byl rád, že má úrok. Na druhou stranu však v poslední době už chtěl, aby mu byla půjčená částka postupně splácena. Během návštěv v domě poškozeného, naposledy u něj byl asi před rokem a půl, nikdy neviděl peníze. Poškozený však měl vždy u sebe ledvinku, kde nosil 100.000 až 200.000,- Kč, což bylo všeobecně známé. O trezoru v domě nevěděl. Rovněž tak nevěděl, kde má poškozený v domě uložené peníze. Všichni v okolí však byli obeznámeni s tím, že v domě jsou kamery. Poškozenou Jarmilu M. poznal až v době, kdy se nastěhovala do nového domu. Spoluobviněného Lumíra M. zná asi 10-15 let. Poslední rok u něj obviněný Lumír M. pracoval, kdy prováděl rekonstrukce a opravy bytů. Neměli mezi sebou žádné neshody. Je mu známo, že obviněný Lumír M. měl nějaké exekuce. Spoluobviněného Ing. Jiřího B. zná přes 15 let, tedy ještě z doby, kdy pracoval jako celník. V poslední době byl zaměstnán někde u Popradu ve společnosti zabývající se obchodem se železem. Věděl o tom, že obviněný Jiří B. měl také dluhy, a to u pana K., u něhož si asi před dvěma lety půjčil 100.000,- Kč, za což sám ručil. Jelikož měl

prodlevy s úhradou úroků, částku ve výši 100.000,- Kč stále dlužil. Sám není držitelem žádné zbraně, kdy tuto neviděl ani u spoluobviněných, i když Jiří B. měl ve zbraních zálibu. Posledně jmenovaný obviněný užíval vozidlo Škoda Superb černé barvy, obviněný Lumír M. pak vozidlo Renault Laguna červené barvy. Osobně má také značné finanční problémy, neboť jeho závazky činí 1.500.000,- Kč. Něco má půjčené od pana K., a dále má automobil na leasing. Některé firmy ovšem dluží i jemu za provedenou práci. Už delší dobu se společně se spoluobviněnými bavili o tom, že musí nějakým způsobem vyřešit svou finanční situaci. Proto se také dohodli, že provedou loupežné přepadení poškozeného. Během tří týdnů se několikrát sešli u něj v garáži, kde probírali různé varianty přepadení. Například chtěli k poškozenému vtrhnout v noci, tedy obvinění Lumír M. a Jiří B., on sám nikoli, protože jej poškozený znal. Nakonec tuto variantu zamítli, nevěděli, jakým způsobem se dostat do domu poškozeného. Dohodli se na tom, že poškozeného za účelem řešení písemností z finančního úřadu vylákají k němu do garáže. Kdo s tímto nápadem přišel, to neví, bylo to všeobecné. V garáži měl být pouze on sám a poškozený, spoluobvinění měli čekat venku vedle garáže. Vše mělo vypadat jako přepadení poškozeného, ale i jeho samotného. Následně měli poškozeného naložit do jeho Renaultu Laguna převézt do pronajaté garáže v Ostravě s tím, že v ní zůstane svázaný a obvinění Jiří B. a Lumír M. pojedou do domu poškozených pro peníze. Pokud by se peníze nenašly, měli se do ostravské garáže vrátit, kde by obviněný Lumír M. přinutil poškozeného mluvit. Jakým způsobem, to mu obviněný Lumír M. nechtěl říct. Ví pouze, že chtěl k zastrašení použít pytle s betonem. Za tímto účelem on sám si prostřednictvím internetu v pátek před přepadením pronajal garáž v Ostravě – Nové Vsi. Ovšem protože obviněný Jiří B. namítl, že je garáž příliš daleko, pronajal v neděli nebo v pondělí před přepadením garáž novou, a to v Ostravě – Slezské Ostravě, od pana J. pytle s betonem, celkem jich bylo pět, pak sám do garáže přivezl v pondělí svou dodávkou VW LT 28, kdy si také převzal od pana J. klíče. V té době nebyl v garáži proveden žádný výkop. Inkriminovaného dne s poškozeným telefonicky hovořil kolem 17:00 hodin. Tehdy mu sdělil, že ještě není doma. Ve skutečnosti však chtěl, aby přišel později, neboť bylo světlo. Kolem 17:45 hodin přišel poškozený za ním do garáže, přičemž vstoupil bočním vchodem. Asi po třech minutách, když spolu probírali nějaké papíry, vtrhli do garáže bočním vchodem obvinění Lumír M. a Jiří B. Obviněný Lumír M. měl na hlavě kuklu černé barvy se třemi otvory a na sobě něco šustákového, obviněný Jiří B. měl také černou kuklu se třemi otvory, koženou bundu a černé kalhoty. Obviněný Lumír M. ihned srazil poškozeného ze židle na zem. Sám začal dle domluvy ihned křičet „co děláte, co se děje“ a opustil garáž. Čekal venku na zahradě, než mu dá obviněný Jiří B. signál. V garáži byla předem připravena kobercová páska na zalepení nohou a úst, na ruce byla přichystaná pouta. Pásku zakoupil v Baumaxu sám, pouta přinesl obviněný Jiří B. Asi za 5 minut přišel obviněný Jiří B. před garáž a řekl mu, že poškozený dá jeden milion korun. Proto otevřel garážová vrata, kterými obviněný Lumír M. nacouval s Renaultem Lagunou poškozeného dovnitř. V tomto okamžiku viděl poškozeného ležet na zádech na podlaze garáže nalevo od vchodových dveří, přičemž měl přes hlavu čepici. Určitě měl také svázané ruce za zády. Zda měl svázané i nohy, to si nevšiml. Následně obviněný Lumír M. řekl, že jeden milion korun berou a že se půjdou projet. Hlídal před garáží, a proto neví, kdo poškozeného naložil do Laguny. Obviněného Jiřího B. odvezl k nemocnici, kde si vyzvedl svou Škodu Superb. Následně se vrátili zpět před garáž a společně s Renaultem Lagunou, řízeným obviněným Lumírem M. a Toyotou Raw, kterou řídil on sám, vyrazili směrem na Slezskou Ostravu. Jelikož obviněný Jiří B. zapomněl zastavit u restaurace U Zvonu, museli se od benzínové pumpy ve Vrbici

vrátit. Obviněný Lumír M. s Lagunou je mezitím čekal na autobusové zastávce u zmíněné benzinové pumpy. Po zaparkování Toyoty si přisedl do Škody Superb, předjeli Renault Lagunu a takto pokračovali až k pronajaté garáži v Ostravě – Slezské Ostravě. Suberb jel před Lagunou proto, aby byl v případě silniční kontroly stavěn policejní hlídkou jako první. Po příjezdu ke garáži vystoupil a obviněný Jiří B. se Superbem obkroužil kolem garáže, aby zjistil, zda se tam nikdo jiný nenachází. Mezitím vozidlo Renault Laguna nacouvalo před garáž, z něj vystoupil obviněný Lumír M., který odemkl vrata od garáže, pomohl poškozenému z kufru a odešel s ním dovnitř. Určitě poškozeného nenesl. Co se dělo v garáži to neví, neboť se společně s obviněným Jiřím B. nacházel ve vzdálenosti asi 50 metrů. Po pěti nebo deseti vteřinách vyšel obviněný Lumír M. ven, garáž uzamkl a nasedl do Renaultu Laguna. Následně odjeli ve stejném pořadí do Bohumína k restauraci U Zvonu, kde přisedl do své Toyoty a doprovodil spoluobviněné, kteří pokračovali Renaultem Laguna až k ulici, kde se nachází dům poškozeného. Když viděl, že přijíždějí k domu, vrátil se do restaurace U Zvonu, aby si zajistil alibi. V té době mohlo být kolem 19:00 hodin. V době, kdy byl v restauraci, mu na mobil, který měli připravený pouze pro tuto akci, zavolał obviněný Jiří B., a to z druhého takového telefonu, kdy mu sdělil, že má vyjet. Vozidlo Renault Laguna se spoluobviněnými zaregistroval na ulici Ostravské s tím, že je kvůli případné policejní hlídce doprovodil kolem štěrkovny v Pudlově. Pak se vrátil do restaurace U Zvonu. Asi za půl hodiny jej obviněný Jiří B. kontaktoval opět a sdělil mu, že se sejdou u něj v garáži. Když asi po 15 minutách do garáže přijel, spoluobvinění se tam už nacházeli, přičemž byli velmi nervózní. Obviněný Jiří B. mu řekl, že poškozenou museli vzít s sebou. Na dotaz, zda oba poškozené zabili, odpověděli, že je museli zabít, ovšem nesdělili proč. Padla tam však zmínka, že museli zahladit stopy. Jakým způsobem a kde je zabili, to neřekli. Došlo mu však, že se to asi stalo v ostravské garáži. Obviněný Jiří B. říkal, že vzal nějaký počítač a nahrávací zařízení se záznamem. V domě našli pouze jednu tašku, v níž se nacházeli dvoutisícovky, pětistovky, dvoustovky a snad 100,- nebo 200,- Euro. V garáži se rozdělil, přičemž dopočítali náklady na telefony, SIM karty, pronájem garáže, lepicí pásku apod. Jinak se dělili stejným dílem. Osobně dostal asi 35.000,- Kč. Bylo mu divné, že v domě nenašli ani žádné směnky, protože od pana K. ví, že poškozený měl rozpůjčované peníze, snad až 15 milionů korun. Také dle sdělení spoluobviněných tam neměl být žádný trezor. Poškozená jim měla uvádět, že všechny peníze jsou u pana K. Obviněný Jiří B. ještě dodal, že se postará o ten počítač a další věci, tedy že se jich zbaví. Následně mu obviněný Jiří B. řekl, ať za 15-20 minut zavolał na mobil poškozeného. Již v době, kdy čekali v garáži na poškozeného, mu obviněný Jiří B. za tímto účelem předal polskou SIM kartu. Tu vložil do telefonu připraveného na akci, odjel do Starého Bohumína, kde chytil polský signál a zavolał na telefon poškozeného. Po dobu asi jedné nebo dvou minut, než u polské SIM karty došel kredit, nechal telefon zapnutý. Pak odjel domů a během cesty telefon vyhodil do kontejneru. V pondělí mu obviněný Lumír M. řekl, že je všechno zařízené, že se o nic nemá starat a že zahladil stopy. S obviněným Jiřím B. mluvil od té doby pouze jednou telefonicky, kdy se ptal, co je nového. Ani v garáži nebyl, dokonce od ní neměl klíče. Počítal s tím, že těla poškozených tam jsou zakopána. Vzhledem k této události byl na tom psychicky velmi špatně. Každý den si bral Neurol a do toho pil. Následující pondělí pak užil 31 tablet Hypnogenu a 14 tablet Neurolu, což zapil třičtvrtě litrem Hruškovice. K dotazu pak uvedl, že obvinění Lumír M. i Jiří B. se určitě znali s poškozeným. Obviněného Jiřího B. však poškozený neměl rád. U garáže v Ostravě v době kdy tam byli s poškozeným, měl na hlavě kuklu pouze obviněný Lumír M. On a obviněný Jiří B. byli opodál, proto na hlavě neměli nic. V

pondělí nebo v úterý před skutkem ukazoval obviněnému Lumíru M. garáž v Ostravě. Neví o tom, že by byl v garáži proveden předem nějaký výkop. Již předem se spekulovalo, že auto se vrátí zpátky i s poškozeným v kufru, což bude nejmíň nápadné. Proto se i přes zabití poškozených drželo původního plánu. Jen místo toho, aby přivezli poškozeného, odvezli do ostravské garáže i poškozenou. Následně měl podle plánu dostat ve své garáži nějakou ránu, aby to vypadalo, že byl taky přepadený. Jestli v ostravské garáži kopali spoluobvinění nějaký hrob, tak měli možná jiné plány než on. O vykopaném hrobě se dozvěděl až na policii. Bylo předem dohodnuto, že se vůči poškozenému použije násilí, aby promluvil, ovšem nebylo dohodnuto usmrcení.

Obviněný Michal Z. v rámci vazebního zasedání konaného dne 15.3.2013 (č.l. 869 – 869 v.t.) se vyjádřil ke své osobě a dále dodal, že na své výpovědi před policejním orgánem trvá, nechce ji změnit či upřesnit, event. doplnit.

Bezprostředně po ukončení své výpovědi obviněný Michal Z. v rámci protokolu o **prověrce na místě** popsal a názorně ukázal místa, na kterých se společně s obviněnými Lumírem M. a Ing. Jiřím B. pohybovali dne 28.2.2013 v souvislosti s únosem a vraždou manželů M. O tomto procesním úkonu byl pořízen protokol (č.l. 1052, včetně barevné fotodokumentace a videozáznamu, č.l. 1052 – 1100). Zmíněný procesní úkon byl v rámci dokazování u hlavního líčení řádně zprocesněn a se zadokumentovaným videozáznamem se soud I. stupně rovněž seznámil a jeho obsah vyhodnotil ve smyslu ustanovení § 2 odst. 6 tr.ř.

Dne 28.3.2013 **obviněný Michal Z.** (č.l. 1033 – 1041) nad rámec své prvotní výpovědi uvedl, že se při setkání s panem J., majitelem ostravské garáže, nezajímal o její stavebně technické řešení, vč. podlahy. Do garáže byly přivezeny pytle betonu, a to pět nebo šest, nic dalšího. Hydroxid sodný nenakupoval, neví ani, kdo tuto látku zakoupil. Sám obviněnému Lumíru M. nezařádkoval žádnou zakázku, aby provedl výkop v garáži. Dne 28.2.2013 obviněný Lumír M. povalil poškozeného, ale zřejmě mu nedal žádnou ránu. Obviněný Jiří B. pomáhal poškozeného držet, protože poškozený byl dost sportovně založený. Zda mu dávali pouta, to neví, neboť šel ven na zahradu. Za 10 minut vyšel obviněný Jiří B. a říkal, že poškozený nabídl milion za to, že jej propustí. Sám určitě nakoukl přes vchodové dveře do garáže, protože viděl, že poškozený leží hned vlevo za dveřmi. Nemluvil, aby poškozený nevěděl, že tam je. V té době poškozený jevil známky života, měl zvednutou hlavu a obviněný Lumír M. mu říkal, že se pojedou projet a pak jej pustí. Když se následně po odvozu poškozených do garáže v Ostravě setkali opět v jeho garáži, nevšiml si na spoluobviněných, že by byli potřísněni krví nebo znečištěni zeminou. V taštičce z domu poškozených bylo celkem 100.000,- Kč, a to v různých bankovkách i mincích. Ve středu 27.02.2013 nebo ve čtvrtek 28.02.2013 byli u něj v garáži spoluobvinění, kdy se společně domlouvali na postupu při akci. Obviněný Jiří B. přitom vytáhl nějakou krabičku, v níž byly tři ampulky a injekční stříkačka, k čemuž uvedl, že je v nich obsažena látka pro uspání. Původně se měla použít, ale pak obviněný Jiří B. přišel s tím, že neví, jak dlouho to bude účinkovat a pokud by poškozený dlouho spal, tak by se nemohli zeptat, kde se nachází trezor. K dotazům pak dodal, že dne 25.02.2013 dovezl do ostravské garáže s obviněným Lumírem M. beton. V úterý ráno nebo dopoledne tam pak zapojoval na černo elektřinu, to však bylo zvenku a byl tam sám. Elektřinu chtěl v

garáži zapojit obviněný Lumír M., pokud by poškozeném potřeboval nějaké informace. Poškozený se měl dle plánu odvézt do garáže v Ostravě v případě, pokud by se nenašel trezor, a M. měl získat informace. Garáž poté chtěli odkoupit z peněz, které by byly z lupu. Závěrem pak obviněný uvedl, že zmiňovaný „louh“, konkrétně 5 balení, kupoval s obviněným Lumírem M. v ostravském Baumaxu společně s betonem. Tyto věci měly být použity na zastrašení.

Dne 2.8.2013 se **obviněný Michal Z.** v rámci pokračování výslechu především vyjádřil (č.l. 1042 – 1048) k dopisu, který adresoval spoluobviněnému Lumíru M. a který byl posledně jmenovaným vydán policejnímu orgánu. Sdělil, že obviněný Jiří B. mu asi před 10 – 12 lety ukazoval zbraně, konkrétně pistoli. Jednalo se o starou, stříbrnou zbraň, která měřila přes 20 cm. Tehdy mu také ukazoval ještě dlouhou zbraň, nějakou malorážku. V garáži však žádnou zbraň neviděl. Ví ovšem o tom, že jedné zbraně říkal obviněný Jiří B. „tichošlápek“, zda však měla tlumič, to neví, fyzicky ji neviděl. S nápadem vzít zbraň přišel obviněný Jiří B., a to asi 14 dnů před spácháním skutku. Měla sloužit k zastrašení. Obviněný Lumír M. nevěděl, že obviněný Jiří B. má nějakou zbraň. Když došlo k přepadení poškozeného, tak šeptali, a to z obavy, že by je poškozený mohl poznat. Spoluobvinění mu pak řekli, že v domě poškozených nemohli odemknout vstupní dveře, a proto jim je odemkla až sama poškozená. Peníze a nějaké drobné se nacházely v šuplíku u počítače a v taštičce na skříni. Proč odvezli poškozenou, to mu neřekli. Obviněný Jiří B. dále říkal, že ještě vzal počítač, protože k němu bylo připojeno nějaké zařízení. O tom, že měl obviněný Jiří B. zbraně, se dozvěděl až v okamžiku, kdy poškození byli mrtví. O smrti manželů mu spoluobvinění řekli až u něj v garáži v Bohumíně. Ví, že obviněnému se měl „tichošlápek“ zaseknout. Kdy k tomu mělo dojít, to neví. Spoluobvinění mu také sdělili, že to jinak nešlo. Když byl sám inkriminovaného dne u garáže v Ostravě, žádný výstřel nezaslechl. Stál totiž ve vzdálenosti 50 m na rozcestí. K dopisu adresovanému obviněnému Lumíru M. upřesnil, že část, která začíná slovy „v domě. ..“ a končí. „.. kdy je zasypem.“, pouze napsal, avšak nebyl u toho přítomen. Vše dovozoval vlastním úsudkem. V další části, která začíná slovy „.. protože. ..“ a končí „.. vypadnout pryč. ..“, sdělil, že to je také pouze jeho dojem. Část, v níž uvedl, že musí být klidní a že když na to přijde oni nezmáčkli spoušť, je pravdivá. Toto řekl obviněný Lumír M. Kdo přímo poškozené zastřelil, to neví. On osobně se zasypávání těl nikdy nezúčastnil. K otázce uvedené v dopise „Byl jsem tam v pátek chvilku s tebou?“ uvedl, že tuto otázku pokládal proto, neboť chtěl obviněnému Lumíru M. pomoci. V čem, to však nebyl schopen uvést. Nebyl svědkem události, při které dle spoluobviněného Lumíra M. měl obviněný Jiří B. manipulovat se zbraní před garáží a následně něco odhodit do nedalekého lesíku. Dopis obviněnému Lumíru M. napsal proto, neboť jej o to posledně jmenovaný požádal. Měl mu napsat to, co vypovídal. Dále uvedl, že si neumí dost dobře představit, že by měl krumpáč sloužit jako smrtící zbraň, což uvedl obviněný Jiří B. ve své výpovědi. Vzhledem k tomu, že obviněný Lumír M. má za sebou zkušenosti týkající se loupeží a přepadení, tak si myslí, že by určitě nepřišel s nápadem vzít na nikoho krumpáč. Pokud se jedná o hydroxid, který měl se podle obviněného Jiřího B. použít na těla poškozených, pak si myslí, že na toho by bylo potřeba mnohem větší množství, než nalezených 5 nebo 6 balení. On sám během přípravy dostával úkoly, co má zajistit. Byl totiž jediný, kdo měl nějaké peníze, dále obviněný Jiří B. musel zůstat v práci na Slovensku a obviněný Lumír M. musel také pracovat, aby nebylo nápadné, že nechodí do práce. Když společně vymysleli plán na přepadení poškozených, musel zajistit potřebné věci, tedy garáž,

elektřinu, kterou požadoval obviněný Lumír M., i telefony. Garáž v Nové Vsi vybrali všichni tři společně u něj v Bohumíně na počítači v garáži. Dne 22. 2. 2013 obviněný Jiří B. přijel k němu kolem třetí hodiny a celou akci zrušil s tím, že garáž je příliš daleko. B. autem proto zajeli k obviněnému Lumíru M. a oznámili mu odložení akce. Původně také přemýšleli, že automobil poškozených po akci někde podpálí, nebo zaparkují v Polsku. B. ale říkal, že auto nechají poškozeným před domem, protože bude stačit, když se do něj nastříká pepřový sprej, v důsledku čehož pak nepůjdou odebrat pachové stopy. Paralyzér zakoupili v Ostravě, ale neví o tom, že by jej někdo použil. Kupoval se na Kuřím rynku v Lověně, kde jej fyzicky zakoupil nějaký Róm. Stál kolem 1.100,- Kč, přičemž peníze na něj zřejmě vynaložil on sám. Pak si jej vzal k sobě obviněný Jiří B. Osobně neviděl, že by někdo vpichoval poškozeným nějakou látku. Obviněný Jiří B. říkal, že by to neměli použít, protože neví, jak dlouho bude působit a zda bude poškozený schopen hovořit, když by bylo potřeba zjistit, kde je trezor. Závěrem pak dodal, že celou akci plánovali všichni tři společně.

Konečně dne 27.9.2013 **obviněný** pouze vyjádřil (č.l. 1049) souhlas s účastí u rekonstrukce. K věci samotné nic nového neuvedl.

Během rekonstrukce, provedené dne 28.11.2013 (viz **protokol o rekonstrukci** s příloženou fotodokumentací a videozáznamem – č.l. 1118 – 1235) v řádové garáži nacházející se v Ostravě – Slezské Ostravě obviněný názorně demonstroval činnost svou, jakož i spoluobviněných na místě činu, během jednotlivých příjezdů ke garáži.

Obžalovaný Michal Z. u hlavního líčení k obsahu obžaloby mj. uvedl, že u něj v bohumínské garáži se scházel se svými zaměstnanci a známými, kde mj. chodil i M., se kterým rozebíral různé pracovní věci, u čehož popíjeli alkohol a taktéž se někdy zastavil i B., když přijel ze Slovenska o víkendech. Michal Z. dále uvedl, že takovýmto způsobem se dali všichni tři dohromady (myšleno Ing. B., M., Z.), kdy při alkoholu probírali možnosti, jak vydělat peníze, neboť všichni byli ve finanční tísní. S postupem času zmíněné „klábosení“ začalo mít vážnější obrysy, neboť začali přemýšlet, koho by mohli přepadnout. Kdo konkrétně navrhnul přepadení poškozeného M. neví, avšak shodli se na tom, že je to osoba, která by mohla mít doma větší finanční hotovost, neboť bylo o něm známo, že se živí „směňováním peněz“. Původní plán dle Z. byl takový, že on vyláká M. k němu do garáže a M. s B. jej přepadnou, kdy budou mít kukly na očích, zatímco on bude mimo garáž. M. poté odvezou do připravené garáže, kde zůstane svázaný po dobu, než B. s M. v domě poškozených najdou peníze. V případě, že by tyto nenašli, měli se vrátit zpět do připravené garáže, kde by M. byl přinucen k tomu, aby řekl, kde má peníze schované. Garáž a další věci zajišťoval on (myšleno Z.), neboť v rozhodné době byl jediný, kdo měl nějaké finanční prostředky. 22.2.2013 v pátek si pronajal garáž v Nové Vsi od V., kdy tato měla být pro popsanou „akci“ použita s tím, že k realizaci mělo dojít již ve zmíněný pátek. Před akcí však přijel Ing. B. a dospěl k závěru, že garáž v Nové Vsi je moc daleko od Bohumína, a proto bude nutno najít garáž, jež je situována blíže. Toto stanovisko měli sdělit M. a posléze všichni tři sháněli garáž blíže Bohumína. Garáž v Ostravě – Slezské Ostravě Na Burni byla vyhovující, neboť byla kousek od Bohumína, a proto se dohodli, že ji pronajmou. V neděli či v pondělí obdržel klíče od této garáže od majitele J., které v pondělí odevzdal M., kdy tento

požadoval zapojení elektřiny v garáži a rovněž se dohodli, že do garáže dají nějaké věci na zastrašení poškozeného pro případ, že by tento nechtěl prozradit, kde má uschované peníze. Z toho důvodu do garáže dali „louh a beton“. Obžalovaný Z. dále uvedl, že ve čtvrtek vylákal M. k sobě do garáže, kdy akce probíhala dle původního plánu, tzn. dovnitř vtrhli M. s B. s kuklami na očích, on utekl ven, kdy prvně dva jmenovaní poškozeného povalili na zem. Dle původního plánu měl B. použít uspávací prostředek vpichnutím do žíly poškozeného, čímž měli docílit jeho usnutí, avšak těsně před akcí to B. zrušil, neboť si nebyl jist, jak tento prostředek bude účinkovat a zda by poškozený M. nespal příliš dlouho, kdy by mohlo dojít k tomu, že v případě nenalezení peněz by se jej nepodařilo vzbudit. Následně popisoval cestu z Bohumína do Ostravy s tím, že M. nacouval s vozidlem poškozeného ke garáži, on hlídal na rozcestí vzdáleném asi 50 m od garáže, zda někdo nejde, zatímco B. udělal kontrolní kolečko. V rámci své spontánní výpovědi Z. dále uvedl, že to netrvalo dlouho, přišel k němu do auta B., z Ostravy jeli zpět do Bohumína, kdy mu řekl, že má jít do hospody a čekat na telefon, což měla být změna proti původnímu plánu. Asi za 15 – 20 minut jej opětovně kontaktoval B. a vyzval jej, aby se dostavil do míst předem dohodnutých a posléze stejným způsobem jak v předchozí době pokračovali směrem ke garáži do Ostravy. Obžalovaný M. zase zacouval ke garáži, B. zrealizoval kontrolní kolečko a on si následně všimnul, jak M., neví, zda i s B., vytáhli M. z auta, kdy její přítomnost si vyhodnotil tak, že tato slouží k tomu, aby M. řekl, kde jsou schované peníze, aby měl strach o manželku. Sedl si do auta, udělal něco s mobilem a zanedlouho uslyšel nějakou ránu. Po vystoupení z auta vešel dovnitř do garáže a viděl vykopanou díru, ve které byla dvě těla. Již si nepamatuje, zda B. či M. jej vyzval, ať pomůže zasypávat, a proto minutu nebo dvě zasypával a B. následně řekl, že musí jet. Nasedli do auta a jeli zpět na Bohumín. B. s M. jeli vrátit auto poškozeného před jeho dům, on šel do restaurace, kdy zanedlouho po předchozím telefonickém kontaktu od B. se sešli u něj v Bohumínské garáži, kde si rozdělili peníze a každý šel svou cestou. Michal Z. posléze k dotazu soudu a stran dále vypověděl, že své výpovědi před policejním orgánem si přečetl, pouze akcentoval špatný psychický stav. Je si vědom podstatných rozdílů ve svých výpovědích, kdy skutečně v rámci své první výpovědi tvrdil, že ve druhém případě u ostravské garáže, kde byla dovezena poškozená M. nebyl, vypovídal tak proto, že s vraždou jmenované nechtěl mít nic společného. Rovněž si je vědom svého tvrzení v některé z následných výpovědí, kdy v jejím úvodu uváděl, že o zakoupení hydroxidu sodného - louhu nic neví, zatímco na konci této procesní výpovědi si uvědomil, že toto tvrzení je nesmyslné. K zadrženému materiálu, jež vydal spoluobžalovaný M. a které byly označeny jako „informace“ pro jmenovaného, uvedl, že se spoluobžalovaným se několikrát potkal na vycházce, kdy tento chtěl vědět, co vypovídal a co ještě vypovídat bude. Proto mu napsal jakoby svou výpověď a taktéž to, na co si ještě vzpomněl a co by chtěl uvést, „napsal to formou příběhu“. Následně obžalovaný Z. blíže popsal svou ekonomickou situaci s tím, že tento v rozhodné době dlužil asi 1,5 mil. Kč K., dále na shodnou částku měl hypotéku na restauraci a další závazky ve výši asi 200 – 300 tis. Kč. Z podnikatelských aktivit měl měsíční příjem cca 150 tis. Kč, díky čemuž se mu dluhy nedařilo snižovat. Je mu známo, že Ing. B. měl rovněž nějaké exekuce a K. dlužil také 100 tis. Kč, přičemž se za Ing. B. K. zaručil. Je mu známo, že i spoluobžalovaný M. měl dluhy, kdy tento si často stěžoval, že musí platit exekutorům snad 10 tis. Kč měsíčně. K cílenému dotazu, kdo přišel s nápadem loupežného přepadení, uvedl, že si již nevzpomíná. S tímto postupem však souhlasili všichni tři s tím, že to vymyslí tak, aby nebyli odhaleni. Na poškozeného M. jako vhodný objekt přišli zřejmě proto, že byl jediným v Bohumíně, kdo měl mít finanční

hotovost u sebe, neboť tento s penězi obchodoval denně. Věděli, že u sebe nosí 200 tis. Kč a počítali s tím, že doma může mít alespoň 2 mil. Kč, avšak padaly i částky 5 mil. Kč. Poškozený M. měl zůstat v bohumínské garáži svázaný a pro případ, že by se u něj doma nenašly peníze, M. měl získat informace od poškozeného, kde peníze má schované. Obžalovaný Z. akcentoval, že s plánem loupežného přepadení M. souhlasili všichni tři, nikdo z nich neměl žádné námitky. Plánování této akce proběhlo navíckrát, u něj v garáži se sešli 3 – 4 krát. Zmíněný plán mohl vzniknout tři týdny až měsíc před rozhodnou událostí. Konečný plán však vznikl asi týden před 22.2.2013, neboť „akce“ měla proběhnout již 22.2.2013. V další části své výpovědi se obžalovaný vyjadřoval k dělbě jednotlivých úkolů, na což soud odkazuje. V případě absence potřebných informací od M. tyto měl od posledně jmenovaného získat M. a za tímto účelem požadoval zakoupit loup a beton. Zakoupené věci dovezli do ostravské garáže bílou dodávkou a od té doby měl klíč od garáže pouze M. Posledně jmenovaný se rovněž vyjádřil v tom smyslu, že v garáži udělá ještě nějakou přípravu na akci, ovšem o co se mělo jednat, on (myšleno Z.) nevěděl. Vykopanou jámu v ostravské garáži viděl a pozitivně se o ní dověděl až 28.2.2013, kdy do této garáže vlezl. Žádná předchozí dohoda o vykopání jámy nebyla, tuto však vykopal M., neboť měl klíče. Ve zmíněné garáži byl v pondělí ráno, kdy zapojoval elektřinu, a dovezli tam beton s hydroxidem sodným. Dle jeho názoru ve firmě měl alespoň jedno funkční kongo, ke kterému měl přístup i M. Nevěděl o tom, že by tento pracovní nástroj byl použit v garáži Na Burni. Z. není znám žádný důvod, proč by mu B. či M. chtěli ublížit. Poškozený M. všechny tři obžalované znal více či méně dobře. Při přepadení M. měl M. s B. být maskován kuklama, kdy M. říkal, že za pomocí paralyzéru bude poškozený rychle bez sebe, i on (myšleno Z.) měl být svázan páskou a měl obdržet jednu či dvě rány na oko, aby vypadal také jako oběť přepadení. V případě získávání potřebných informací od poškozeného bylo dohodnuto, že M. s Ing. B. „budou šeptat“. V případě, že poškozený řekne, kde má peníze, bylo více návrhů, jak s ním naložit, dohodnuto však bylo, že tento bude naložen zpět do auta, ve kterém zůstane, a toto bude vráceno před jeho dům. Do ostravské garáže poškozeného M. vedl M., za oběma jmenovanými viděl jít i B., avšak neviděl přímo, že by se dveře garáže zavřely. Z garáže neviděl vycházet ani jednoho. Když seděl v autě a čekal na B., žádný hluk, žádný výstřel z pistole neslyšel. Když se B. vrátil, řekl mu, že poškozený informace nesdělil a oni jedou domů „to najít“. Zda po návratu zpět k ostravské garáži i s poškozenou M. tato šla po svých nebo ji obžalovaný B. s M. tahali, si již nevybavuje. Co se dělo v garáži neví, avšak asi do minuty od zavření dveří uslyšel ránu, proto šel dovnitř. V garáži uviděl vykopanou díru a v ní ležet dvě těla. M. stál při vstupu z čelního pohledu dle jeho názoru vzadu, B. byl vepředu u garážových dveří. M. měl v ruce lopatu a již jámu zahazoval hlínou. B. neměl v ruce nic. Z. akcentoval, že on sám po celou dobu žádnou zbraň u nikoho ze spoluobžalovaných neviděl. Ze zjištění v garáži byl v šoku, řekli mu, ať veme lopatu a pomůže zasypávat, což učinil, neboť opětovně zdůrazňoval, že byl v šoku. Následně mezi jmenovanými mělo dojít k hádce, neboť zabití poškozené nebylo v plánu. K cílenému dotazu, zda je mu známo, kdo poškozené zastřelil, uvedl, že neví, neboť přímo u toho nebyl, pouze je mu známo, že B. jedné zbrani říkal „tichošlápek“ a měl pronést, že se mu tento „zasekl“. Peníze, které získali vloupáním do domu poškozených, bylo přes 100 tis. Kč, jakož i nějaká eura, která si vzal B. s tím, že je použije na Slovensku, o zbytek se rozdělili. V pozdější době k jeho dotazu, kdo střílel v ostravské garáži, mu M. řekl, že on nikoliv, že střílel B. Posledně jmenovaný navrhoval při původních plánech přítomnost zbraně za účelem zastrašení, což oni (myšleno Z. i M.) nechtěli. Současně však dodal, že u B. v rozhodné době zbraň

neviděl. Popřel, že by v rámci příprav a dohod padla verze o zabití poškozených. Ostravská garáž byla pronajata proto, jak již uvedl, že byla blízko, což bylo jediné kritérium, přičemž při jednání o pronájmu s majitelem J. se zajímal, zda se kolem garáže krade, jaká je podlaha, jak to je s elektřinou apod. O stavebních úpravách se spolu nebavili, garáž měla sloužit jako sklad na stavební materiál. Z. připustil, že z doslechu je mu známo od B., že poškozený u něj v bohumínské garáži jim měl nabídnout 1 mil. Kč poté, co byl zpacifikován. K jeho garáži přišel M. pěšky, neboť své auto zanechal zaparkované u nemocnice proto, aby poškozený, když šel k němu na jeho předchozí žádost, neviděl žádné auto, které by později mohlo být identifikováno. Po rozdělení peněz obdržel od B. polskou kartu do mobilu, jel směrem k polským hranicím, aby získal signál, aby to vypadalo tak, že v přepadení poškozeného mají prsty nějací poláci. Na náměstí ve Starém Bohumíně již získal signál, telefonoval z mobilu na telefon poškozeného, který měl u sebe B., jak již uvedl, z důvodu zametení stop. Hovor měl trvat do doby, než vypršel kredit na polské kartě. V době, když M. s B. vtrhli k němu do bohumínské garáže, kde se nacházel on s poškozeným M., spoluobžalovaní měli na hlavě kukly. V souvislosti s jednáním o pronájmech garáží vždy vystupoval pod vlastním jménem. První garáž sehnal v pátek 22.2., kdy ještě téhož dne měl s majitelem V. podepsat smlouvu o pronájmu, obdržet klíče a akce s M. měla proběhnout ještě téhož dne večer po setmění, avšak B. rozhodl, že se akce ruší, neboť garáž je moc daleko, a proto kontaktoval V. a budoucí pronájem zrušil. Z. akcentoval, že kromě jedné popsané rány před ostravskou garáží žádnou další neslyšel, neviděl žádnou manipulaci se zásobníkem či se zbraní. Loupežné přepadení poškozeného od samého počátku plánovali všichni tři společně. Zakoupení paralyzéry navrhoval M., neboť měl mít s ním dobré zkušenosti. Zmíněný předmět měl na Slovensku zakoupit B., avšak neměl potřebnou hotovost, proto se koupil až v Ostravě za situace, kterou již jmenovaný popsal. Neviděl, že by v prostoru garáže Ostrava – Slezská Ostrava Na Burni Ing. B. něco vyhazoval, neviděl, že by ze stejné garáže obžalovaný M. vycházel a šel k autu B., tuto skutečnost si nevybavoval. Když nakoukl do své bohumínské garáže, zaslechl, jak M. šeptal poškozenému, aby jej nebylo poznat, s kuklou na obličeji, že se „půjdou projet“. V závěru své výpovědi obžalovaný Z. se vyjadřoval ke svým rozporům v rámci tvrzení v přípravném řízení, jakož i u hlavního líčení, na což soud odkazuje. I obžalovaný Z. setrval na svých výpovědích v rámci **konfrontace** se spoluobžalovanými Ing. B. a M.

V následující části odůvodnění tohoto rozhodnutí bude poukázáno na svědecké výpovědi, které posléze budou hodnoceny ve smyslu ustanovení § 2 odst. 6 tr.ř.

Svědčyně Renáta B., dcera poškozených manželů M., dne 13.5.2013 k předmětu výslechu uvedla (č.l. 1267 – 1272), že z obžalovaných zná pouze Michala Z., se kterým se setkala v domě svého otce, tedy poškozeného Zbigniewa M. Vztah poškozeného a tohoto obžalovaného byl podle jejího názoru částečně kamarádský a částečně pracovní. Poškozený také docházel do hospody, kterou provozoval obžalovaný, jmenovaní mezi sebou podle jejího názoru neměli nikdy žádné konflikty. Poškozený byl velmi aktivní, sportoval, jezdil na kole, posiloval, každý sudý den pak dojížděl na burzu do Polska, kde měnil peníze. V minulosti hrával jako muzikant na zaoceánských lodích a zde si vydělal dost peněz. Dá se říci, že rodiče na tom byli po finanční stránce velmi dobře. Běžně měli v domě k dispozici

částku kolem 1,5 milionu korun. Tyto peníze ukládali volně do šuplíku od stolu, v místnosti, kde měla být původně garáž. Poškozený také půjčoval peníze, přičemž mohl mít kolem 20-ti dlužníků, kteří mu dlužili od 50.000,- do 500.000,- Kč, celkem mohl mít rozpůjčovaných tak 3.000.000,- Kč. Neví o tom, že by mu někdo vyhrožoval. Maminka, poškozená Jarmila M., zůstávala spíše doma a starala se o domácnost. Naposledy s rodiči byla ve styku ve středu před šetřenou událostí. Ve čtvrtek večer zjistila, že rodiče nejsou kontaktní a protože i druhý den ráno byli na svých mobilech nedostupní, volala manželovi, který se měl po cestě do práce zastavit v jejich domě. Ten se však na nikoho nemohl dozvonit, proto zavolala policii a hasiče a také odjela k domu rodičů. Všimla si, že automobil byl zaparkován přední částí k domu, což bylo opačně, než vždy parkoval poškozený. Do domu první vstoupil hasič, který jim otevřel a sdělil, že tam nikdo není. Při prohlídce zjistili, že se ztratilo nahrávací zařízení kamerového systému. Dále v pracovně poškozeného chyběl počítač a v zásuvkách peníze. Také se v domě nenacházely žádné směnky dlužníků. Svědkyně B. rovněž vypověděla, že o existenci trezoru v domě svých rodičů nevěděla. Před koupelnou si pak na podlaze všimla dvou červených kapiček. Jinak dům nevypadal neuklizeně a neuspořádaně. U vozidla poškozeného viděla, že je zvenku i zevnitř špinavé. Poškozený však měl auto vždy umyté, byl na to háklivý. Obecně se o něm vědělo, že má peníze, ale ten asi poslední dva roky už půjčovat nechtěl, protože to většinou skončilo u soudu a peníze byly nevymahatelné.

Svědčyně Renáta B. u hlavního líčení zejména stvrdila svou výpověď z řízení přípravného a dodala, že pokud před policejním orgánem uvedla, že neví o trezoru v rodinném domě svých rodičů, pak to vysvětlila tím, že zmíněný trezor nepovažovala za trezor klasický tak, jak jej má někdo zabudovaný ve zdi. Nebrala na něj při návštěvách rodičů nějaký zřetel, v řadě případů byl tento otevřený, někdy byl zavřený, poškozený v něm někdy peníze měl, někdy nikoliv. Poškozeného popsala jako velmi aktivního důchodce, a to duchem a fyzicky, pohyboval se stále mezi mladými lidmi, přivydělával si tím, že jezdil do Chalupek na burzu, kde měnil zloté na koruny a obráceně. Aby se mohl touto činností zabývat, potřeboval k ní větší obnos peněz, což znamená, že běžně míval doma kolem 1 mil. Kč, někdy i více. Opakovaně pomáhala rodičům „po trhu“ počítat peníze a tudíž věděla, jaká byla hotovost. Svědkyně B. však nedokázala konkretizovat a blíže odargumentovat, kolik otec mohl mít v době skutku doma peněz na hotovosti. Finanční prostředky míval volně v šuplíku v pracovním stole v jeho místnosti. Některé věci dával i do skříně, kde měl pokladničku jejich syn, kam mu poškozený dával odměny třeba za vysvědčení či na velikonoce. Kód k trezoru s manželem neznali, klíče od rodinného domu rodičů neměli, obráceně ano. Kamerový systém byl funkční. O žádných výhrůžkách poškozeným jí není nic známo. Svědkyně potvrdila, že je jediným dědicem po zůstavitelích. Obžalovaný Z. dle názoru svědkyně neměl v Bohumíně dobrou pověst, povídalo se o něm, že je kriminálník, feťák, alkoholik.

Svěddek Lukáš B., manžel Renáty B., k osobám obžalovaných dne 13.5.2013 uvedl (č.l. 1282 – 1289), že Ing. Jiřího B. a Lumíra M. nezná. Obžalovaného Michala Z. naopak zná asi 2 – 3 roky, z doby, kdy tchánovi a tchýni, tedy poškozeným, prováděl stavební činnost na domě. Potom jej potkával v hospodě xxx, znali se. Poškozená se většinou bavila činností s květinami a poškozený, který byl již v důchodu, tím, že jezdíval do Polska, kde měnil peníze. O žádné velké finanční prostředky ale nešlo. Zbigniew M. také v minulosti půjčoval peníze, mimo jiné i

obžalovanému Michalu Z., který měl u něj dluh ve výši kolem 100.000,- Kč, přičemž mu jej splácel stavební činností. Podle jeho názoru byli kamarády. Dne 28.2.2013, mezi 17.30 – 17.40 hodin, slyšel telefonický hovor, při kterém poškozený hovořil s obžalovaným Z. o nákupu stavebního materiálu z Polska. Poškozený byl mezi lidmi oblíbený, neví o tom, že by mu někdo vyhrožoval. Většinou u sebe v tašce přes rameno nosíval částku kolem 300.000,- Kč. Doma míval i kolem 3.000.000,- Kč, něco měl uloženo v trezoru, něco v šuplících v pracovně. Oba dva poškození měli mobilní telefony, M. iPhon a jeho manželka Nokii. Denně si spolu telefonovali. Poškozený užíval automobil Renault Laguna Combi, který několikrát týdně myl a měl v něm pořádek. U domu jej parkoval tak, že vždy zacouval pod přístřešek. V domě byl nainstalován alarm a kamerový systém, který snímал přístupové cesty k domu a byl napojen na hardisk s kontinuálním záznamem. Poškozenou viděl naposledy dne 27.2.2013, tehdy byli oba dva poškození u něj a manželky na návštěvě. S poškozeným pak byl naposledy v kontaktu dne 28.2.2013, kdy, jak již uvedl, mu po 17:30 hodin volal obžalovaný Michal Z. Poškozený mu odpověděl, že tam za chvíli bude a následně odjel svým vozem. Poškozenému ještě kolem 18:00 hodin telefonoval, ale tento už telefonát nepřijal. Druhý den, tj. 1.3.2013, přijel před desátou hodinou dopoledne k domu rodičů manželky a zjistil, že se uvnitř svítilo v kuchyni, automobil stál venku, zaparkovaný přední částí k domu. Nikoho v domě přes okna neviděl, a proto zavolal manželce. Jelikož o poškozených nic nevěděl ani známý David K., přivolala manželka hasiče, kteří dům otevřeli. Uvnitř se však nikdo nenacházel. Po jeho prohlédnutí se chtěl podívat na záznamy kamer, ale zjistil, že chybí DVD rekordér i počítač. Nikde také nebyly peníze, a to ani v trezoru, který byl otevřený. Chyběla rovněž složka se směnkami a taštička s penězi. Na sporáku se však nacházela večeře. Na automobilu poškozeného i uvnitř něj byla hlína, interiér byl také politý nějakou tekutinou. Nenašli ani klíče od domu, kde byl v podstatě pořádek, pouze manželka si všimla na dlaždicích mezi dveřmi do koupelny a pracovní dvou až tří kapek červenohnědé tekutiny. Kolem 11:00 až 12:00 hodin mu telefonoval David K. a sdělil mu, že je u něj opilý obžalovaný Michal Z., který měl být posledním, kdo poškozeného viděl, a proto jej přivezl k domu poškozených. Milan S. při čekání před domem řekl obžalovanému Michalu Z. jen z recese, že má na botě krev. Když obžalovanému sám z legrace řekl, že zabil poškozeného, tento vyskočil a začal křičet, že je to barva, přitom dodával, že se poškození určitě najdou a že M. od něj inkriminovaného dne normálně odjel.

Svědka Lukáš B. u hlavního líčení rovněž stvrdil svou výpověď z řízení přípravného a dále dodal, že neví, jaké množství peněz měl poškozený u sebe předmětného dne, když od něj odcházel na schůzku s obžalovaným Z., kdy o následující schůzce vyrozuměl z telefonátu, který poškozený v jeho přítomnosti přijal. I dle názoru tohoto svědka poškozený míval doma ve své pracovně v šuplíku či v trezoru minimálně 1 mil. Kč. Naposledy u tchána viděl částku 1,1 mil. Kč někdy v prosinci či v lednu 2012 – 2013. Svědek rovněž potvrdil, že poškozený užíval vozidlo, jež bylo koupené na jeho firmu (myšleno svědka B.), i když poškozený M. v jeho firmě nepracoval, a taktéž neměli uzavřenou žádnou dohodu o pronájmu předmětného vozidla. Dále se svědek B. podrobně vyjádřil ke své činnosti související s pátráním po poškozených se vstupem k prohledávání rodinného domu poškozených, jakož i ke vzniklé škodě. Trezor, o kterém věděl, že v domě existuje, býval uzamčený, když poškozený z něj něco vytahoval, tak jej otevřel, a když přišel

po násilném otevření domu poškozených dovnitř spolu s hasiči, předmětný trezor byl otevřený.

Dne 16.5.2013 byl vyslechnut **svědek David K.**, který vypověděl (č.l. 1299 – 1306) mj., že je známý poškozeného Zbigniewa M. Rovněž se vyjádřil k jeho způsobu života a finančním poměrům. Uvedl, že z obžalovaných zná nejlépe Michala Z., se kterým vyrůstal, považoval jej za kamaráda, vídávali se alespoň třikrát do týdne. Slavili spolu narozeniny, pořádali společné akce, chodili na pivo atd. Zbylé dva obžalované zná rovněž, ale již nikoliv tak dobře, v kontaktu s nimi nebýval. Pokud se jedná o poškozené, se Zbigniewem byl v podstatě stále, trávili spolu Vánoce, veškeré narozeniny a svatby, byl nejlepším rodinným přítelem, stýkali se prakticky denně. Pokud se jedná o jeho finanční poměry, pak v minulosti hrál asi 10 let na různých lodích v zahraničí, čímž si vydělal nějaké peníze. Pokud by nepůjčil osobě jménem H. 6,5 milionu Kč, byl by v pohodě. Tyto peníze však už nikdy neviděl. Ví o tom, že poškozený míval v domě nejméně kolem 1.000.000,- Kč. Poslední dobou se živil hlavně tím, že měnil zloté na koruny. Běžně u sebe nosil minimálně 200.000,- Kč, a to proto, neboť tyto peníze potřeboval pro výměnu zlotých. Nosil je většinou po kapsách, jednu dobu dokonce i v krabici od bot. Doma měl peníze uložené v zásuvkách v pokoji, který měl být původně garáží. Jistě měl také různé směnky, ovšem doma měl uschovány pouze směnky méně podstatné, nevymahatelné. Manželka poškozeného Jarmila se starala o dům, o jeho „podnikání“ neměla bližší povědomí. K finančním transakcím mezi poškozeným a obžalovanými uvedl, že obžalovaní B. ani M. poškozenému nic nedlužili, neboť tento by jim ani nikdy nepůjčil. V případě obžalovaného Z. dodal, že ten si od poškozeného půjčil 100.000,- Kč. Vyřešení tohoto dluhu bylo i důvodem, proč poškozený dne 28. 2. 2013 odjel k obžalovanému Z. do garáže. Jemu samotnému obžalovaný Michal Z. v současné době dluží asi 1.560.000,- Kč. Tato částka vznikla postupně asi během osmi let. Asi 3 týdny před inkriminovanou událostí mu obžalovaný Z. řekl, že vrátí částku ve výši 900.000,- Kč. Také obžalovaný B. mu dlužil částku ve výši 100.000,- Kč, ovšem protože za ni ručil obžalovaný Z., bral to tak, že jí dluží právě posledně jmenovaný. S poškozeným se naposledy viděl dne 28.2.2013 v odpoledních hodinách přibližně kolem 15.00 hodin, kdy spolu byli na kávě. O tom, co má v plánu, se nebavili. Toho dne ráno, kolem 09.00 hodin, byl rovněž s obžalovaným Z., kdy se jednalo o pracovní schůzku. V pátek kolem 10.00 hodin mu zavolał Lukáš B., který byl u poškozeného doma, ale nikdo mu neotevřel, ani nebral telefon. To bylo velmi nezvyklé, protože on telefony vždy bral. Když přijel k domu manželů M., všiml si, že automobil je svou přední částí zaparkovaný směrem k domu, což bylo opět velmi neobvyklé. Také stále kolem domu svítilo osvětlení. Na sedadle řidiče vozidla poškozeného si přes okýnko všiml bahna, což byla skutečnost velmi podivná, protože poškozený se o čistotu vozidla staral. Z tohoto důvodu zavolał nejprve Městskou policii a následně i hasiče z Bohumína, kteří rozbili okno a vstoupili do objektu, on osobně v domě nebyl. Přibližně mezi 12.00 - 13.00 hod. mu telefonoval obžalovaný Z., který mu sdělil, že všechno bude na něj, protože s ním byl večer naposledy v garáži. Následně pro Z. přijel k restauraci xxx, kde tento popíjel alkohol a pak společně odjeli na policii. Když ho viděl, měl rifle od bahna a na teniskách měl červené tečky. Proto si dělal legraci a říkal obžalovanému, že snad poškozeného zabil, na což tento reagoval podrážděně, připadal mu takový roztěkaný. Další týden byl s obžalovaným Z. asi třikrát, ale vždy spolu řešili pouze pracovní záležitosti týkající se staveb.

Svěddek David K. u hlavního líčení zejména stvrdil svou výpověď z řízení přípravného a dodal, že neví, zda pískoviště stálo 300.000,- Kč, poškozený se zmiňoval o částce 50.000,- až 60.000,- Kč. Dle jeho názoru se poškozený M. s Ing. B. znal po delší dobu, neboť obžalovaný Ing. B. pracoval kdysi na celnici a poškozený za účelem „směny“ jezdíval přes hranice na trh stále. Neviděl, že by se oba jmenovaní spolu bavili, avšak viděl, jak se oba opakovaně pozdravili. Akcentoval, že Z. poškozený znal, neboť tento mu pracoval na baráku, ovšem zda znal M., neví, spolu se o něm nikdy nebavili. Nevěděl, že by v domě poškozeného existoval klasický trezor, v jeho přítomnosti s ním nikdy nemanipuloval, nikdy do něj peníze nedával. U sebe běžně nosil 200.000,- Kč v ledvince apod. za účelem směny, neboť stále jej někdo otravoval. I tento svědek tvrdil, že poškozený měl doma vždy cca 2 mil. Kč v hotovosti. Dle názoru svědka poškozený rovněž měl doma směnky, úpisy či jiné materiály související s půjčkami, měl je volně vhozené v šuplíku, což opakovaně na vlastní oči viděl. 28.2.2013 s poškozeným byl na kávě zhruba kolem 15.00 – 16.15 hod., a tento mu řekl, že večer jede k Z. Předtím se však ještě byl dívat na vnuka, jak hrál hokej. Naposledy v domě poškozeného byl asi týden před událostí, kdy došlo k jeho zmizení a v té době viděl na stole hromádky, kdy dle jeho názoru se mohlo jednat o částku 200 až 300 tis. Kč. Je si však jist, že poškozený měl doma více než 1 mil. Kč, neboť asi před dvěma měsíci před jeho zmizením si od něj půjčoval na kola 500 tis. Kč na dobu 3 dnů, což mu posléze vrátil, a v této souvislosti mu M. řekl, že půjčku 500 tis. Kč mu předá bez problémů, protože 1 mil. Kč potřebuje na kšefty. Vzhledem k tomu, že 500 tis. Kč mu vrátil, dovozoval, že tento v rozhodné době měl na hotovosti cca 1,5 mil. Kč. Přestože byli spolu takřka denně, poškozený se mu nezmínil v rozhodné době, že by měl nějaký větší výdaj či že by někomu peníze půjčil. Poškozený M. měl zcela jasně dán denní režim, kdy večer chodil brzy spát a přes poledne si rovněž zdřímnul. Domnívá se, že o těchto zvyklostech věděl i Z., neboť zmíněný denní režim poškozeného byl všeobecně znám. Zbytek M. nosil na sobě řetízky včetně přívěšku Draka.

Svěddek Jakub V., vyslechnutý dne 16.5.2013, vlastník garáže nacházející se v Ostravě – Nové Vsi, na ulici Bartošové uvedl (č.l. 1328 – 1333), že jej dne 22.2.2013 telefonicky kontaktoval neznámý muž (tel. číslo xxx), který se ptal na pronájem výše uvedené garáže. Jelikož ji chtěl ihned vidět, domluvili si na tentýž den ve 13:00 hodin její prohlídku. Zájemce se však nedostavil, a proto si domluvili náhradní termín na pozdější dobu téhož dne. Při schůzce se muž menší postavy, s kulatým obličejem, představil jako Z. a poté si garáž prohlédl. S objektem pronájmu souhlasil a chtěl ihned podepsat nájemní smlouvu, přitom uváděl, že mu před domem stojí auto, které potřebuje do té garáže schovat. Z. tedy na kus papíru (následně tuto listinu svědek vydal policejnímu orgánu) napsal své iniciály a tyto mu předal. Na jejich podkladě připravil nájemní smlouvu, která však nebyla podepsána, neboť zřejmě dne 25.2.2013 se Z. ozval s tím, že se situace změnila a garáž již nepotřebuje. Původně ji prý potřeboval kvůli neshodám s tchánem, s nímž měl bydlet, a na to navazujícím stěhování, následně se však měli udobřit. V průběhu dne 22.2.2013 použil Z. k telefonování i číslo xxx. Jmenovaný se nezajímal o stavební řešení garáže, neměl žádné dotazy a velmi rychle řekl, že to bere. Při jednání ho ujišťoval, že nájem bude na hodně dlouhou dobu, na několik let, nájemné bylo dohodnuto na 700,- Kč na měsíc. Garáž se dle vyjádření svědka nachází v oblasti celkem hustě osídlené rodinnými domy, je řadová, tvoří ji v podstatě tři stěny

bez oken, střecha z trámů a desek a na nich je položená střešní krytina. Čelo tvoří plná plechová vrata, která jsou zajištěná kladkou a fabkou.

Svědék Jakub V. u hlavního líčení taktéž stvrdil svou výpověď z řízení přípravného, kterou označil za přesnější a dále nic nového podstatného neuvedl.

Svědék Milan J., vlastník řadové garáže nacházející se v Ostravě – Slezské Ostravě, na ulici Na Burni, dne 24.5.2013 uvedl (č.l. 1308 – 1314), že tuto inzeroval prostřednictvím internetu s úmyslem ji buďto prodat za 30.000,- Kč nebo pronajmout. Během inzerce garáže se mu telefonicky (tel. číslo xxx) ozval muž, který se mu představil, ale jehož jméno si již nevybavuje. Tento muž měl zájem o pronájem garáže včetně následné prohlídky, na niž přijel Toyotou Yaris světle zelené barvy. Zájemce se mj. zajímal i o podlahu, přičemž se ptal, z čeho je udělaná. Dokonce u vstupních dveří nadzvedával gumovou pryž, která podlahu pokrývala. Ohledně nájmu se dohodli tak, že si garáž pronajme na dva měsíce a potom ji za 30.000,- Kč odkoupí. V garáži byla nově rozvedená elektřina, jen rozvody nebyly připojeny k hodinám. Zájemce tvrdil, že garáž potřebuje jako skladový prostor pro nějaký stavební materiál, protože jeho firma má nějakou větší zakázku na Slezské Ostravě. Smlouvu o pronájmu vypisoval onen muž, přičemž viděl jeho občanský průkaz a mohl si tak s průkazem porovnat údaje uvedené ve smlouvě, což souhlasilo. Smlouvy pak muž opatřil razítkem společnosti Ganyspol, s.r.o. Smlouva mohla být skutečně uzavřena dne 23.2.2013, jak je v ní uvedeno. Jedno vyhotovení později vydal policii. Jelikož nájemce neměl u sebe hotovost na úhradu dvou nájmu, setkali se opět na druhý den, kdy si pouze předali hotovost a klíče. Následně byl v garáži až za přítomnosti policie během jejího ohledání, kdy si všiml, že z vnější strany byla žlutá stěna garáže úplně zastříkaná od bláta, jakoby se někdo snažil vyjet s autem, ale přitom se „zahrabal“. Dále byl vyměněný jeden visací zámek. On sám již klíče od garáže neměl, nájemci předal od každého zámku pouze jeden klíč. Uvnitř garáže v pravé zadní části byla hlína, která tam předtím nebyla. Stěny byly zašpiněné od hlíny, a to do výšky cca 1 metr, po celé pravé straně. Dále tam byly různé pytle s betonovou směsí potřebné k betonování a zednické potřeby, ruční nářadí – lopata a snad i krumpáč. Po otevření garáže viděl, že je funkční elektřina a ve středu byla zvlněná podlaha.

Svědék Milan J. u hlavního líčení stvrdil svou výpověď z řízení přípravného a dále se vyjádřil ke změnám vztahujícím se k pronajaté garáži, na které přišel při prohlídce v přítomnosti policie. V době pronájmu byla elektřina odpojena, zatímco v době jeho kontroly v přítomnosti policie se v garáži svítilo, tzn. že elektřina musela být zapojena „načerno“. Výpověď svědka J., jež se vztahovala k zjištěným změnám souvisejícím s jeho garáží, je velmi podrobná, na což soud odkazuje. Svědek J. opakovaně potvrdil, že Z. jako důvod pronájmu garáže uvedl potřebu uskladnit stavební materiál, jež souvisel s nějakou zakázkou v této oblasti. Rozhodně se nezmínil v tom směru, že by v garáži chtěl opravovat auta či s těmito jakkoliv podnikat, a taktéž jej o žádný souhlas se stavebními úpravami nežádal ani se o těchto nezmínil. Z. informoval o tom, že je majitelem dvou garáží, kdy druhá se nacházela nedaleko a v této měl i vybetonovaný montážní kanál, o čemž obžalovaný věděl, avšak nepřemlouval jej v tom smyslu, že by měl zájem o tuto druhou garáž s montážním kanálem.

Svědék Ľudovít M., ošetrovateľ v nemocnici v xxx dne 21.5.2013 vypovedal (č.l. 1322 – 1327), že již dlouhou dobu zná obžalovaného Ing. Jiřího B., považuje jej za kamaráda. Zbylé obžalované znal pouze od vidění. Někdy začátkem února 2013 obžalovaný Jiří B. mu telefonoval a žádal po něm krabičku léků na spaní, konkrétně Stilnox, což odůvodňoval tím, že měl mít „depku“. Na základě jeho požadavku mu předal 15 tablet, pro které si přijel ke kostelu v Bohumíně. Žádnou jinou látku po něm nepožadoval.

Svědék Adam M. dne 21.10.2013 k předmětu výsledku uvedl (č.l. 1336 – 1341), že někdy v únoru 2013 jel na kole po ulici Ostravské, přičemž zaregistroval vozidlo poškozeného, které jelo velmi pomalu a ačkoliv byla už tma, svítilo pouze denními světly. Automobil vyjížděl z ulice, kde se nachází dům poškozených a směřoval směrem na Ostravu. Pomalá jízda mu připadala nezvyklá, protože poškozeného znal jako velmi svižného řidiče. Dále si všiml toho, že auto bylo naloženo, tedy že v kufru mělo zřejmě nějaký náklad. Do vozidla neviděl, a proto nemůže uvést, kdo jej řídil.

Svědék Adam M. u hlavního líčení stvrdil svou výpověď z řízení přípravného a dodal, že vozidlo, které jej zaujalo, zcela jistě užíval poškozený M., neboť tento typ byl v Bohumíně jediný a předmětného večera jel osamoceně, nikoliv v doprovodu dalších vozidel.

Svědék Jan P., vyslechnutý dne 21.10.2013, k věci sdělil (č.l. 1342 – 1351), že z obžalovaných zná především Michala Z., kterého považuje za svého kamaráda. Pokud se jedná o obžalovaného Ing. Jiřího B., pak tohoto vídal u Michala Z. v garáži. Naposledy je tam společně viděl asi měsíc nebo 14 dní před vyšetřovanou událostí. Do uvedené garáže, která se nachází u domu obžalovaného Z., chodili všichni jeho zaměstnanci pro peníze, a to včetně Lumíra M. Nevybavuje si situaci, že by do garáže přišel v době, kdy tam byli přítomni všichni tři obžalovaní. Pokud se jedná o vztah Michala Z. a Lumíra M., pak podle jeho názoru nemohly tyto být pouze pracovní, když u obžalovaného M. žila v domácnosti dcera obžalovaného Z. Posledně jmenovaný se tudíž staral o to, aby M. měl vždycky peníze a práci. Z. se mu v minulosti svěřil s tím, že má dluhy, většinou si peníze půjčoval od K. a myslí si, že si také půjčoval od poškozeného. Ke společnosti Ganyspol uvedl, že tato vznikla hlavně kvůli Z. a zabývala se výkopovými pracemi. On sám byl jednatelem této společnosti, ale razítko u sebe nikdy neměl, toto vždy bylo u manželky obžalovaného Z., která zpracovávala účetnictví. Inkriminovaný týden, někdy v sobotu nebo v neděli, mu telefonoval Z. a sdělil mu, že se ztratil poškozený. Dále uvedl, že bude průser, protože byl asi poslední, kdo poškozeného viděl. Po jejich schůzce měl odjet, načež od té chvíle jej nikdo neviděl. Obžalovaný Z. byl přitom nervózní a říkal, že už nechce do kriminálu, jeho nervozitu nemohl pochopit. Rovněž tak si vzpomíná, že Z. zařídil telefon pro obžalovaného B. Bylo to v době, kdy je naposledy viděl společně v garáži, tedy asi oněch 14 dnů před vyšetřovaným skutkem. Díky tomuto telefonu se v garáži vedla debata o tom, jak lze podle signálu nějakých GSM vysílačů zjistit pohyb telefonů. Dále si vybavuje, že obžalovaný mu někdy v té době řekl, aby za ním

nechodil, protože nebude mít čas, neboť bude řešit nějaké věci. Jednalo se o velmi neobvyklou událost, protože Z. jej takto nikdy neupozorňoval, aby za ním nechodil.

Svědék Jan P. u hlavního líčení rovněž zejména potvrdil svou výpověď z řízení přípravného a dále dodal, že skutečně obžalovaného Z. znal velmi dobře, až do skutku jej považoval za slušného člověka, zatímco zbylé obžalované znal pouze „z vidění“. K cílenému dotazu, zda viděl někdy všechny tři obžalované v bohumínské garáži Z. počátkem r. 2013, uvedl, že určitě je viděl, přestože tito tam nechodili tak často, jako on. Současně však dodal, že do garáže docházelo více lidí, neboť se v podstatě jednalo o kancelář Z., chodili tam ti, co u něj pracovali nebo ti, co mu dlužili peníze. Několik dní před zmizením M. seděli se Z. v hospodě xxx, kdy oslavovali svátek Lumíra (Lumíra G.), zřejmě se však nejednalo přesně o den, kdy Lumír měl svátek, avšak o některý ze dnů blízkých, kdy Z. vytáhnul nějaký telefon a řekl: „tady to číslo ti nikdy nemohu dát“, proč se takto vyjádřil, neví, zmíněné telefonní číslo po něm nepožadoval. V souvislosti s oslavou Lumíra svědek P. dále uvedl, že Z. mu někdy v tomto období řekl, ať k němu nechodí, přestože věděl, že má volno a tudíž byla velká šance, že za ním do garáže přijde, řekl mu, že nebude mít čas. Z. hovořil toliko o jednom dni, takováto žádost či upozornění Z. ve vztahu k jeho osobě se udála pouze v jednom případě. Poškozeného v Z. garáži v Bohumíně neviděl, ovšem od posledně jmenovaného ví, že spolu něco řešili ohledně vrácení daně z Polska. Se Z. o paralyzéru či jeho účincích, event. o poutech, se nebavil a tyto předměty v garáži neviděl. K užití léků včetně alkoholu uvedl, že „měl nervy a dodal, že nechce znovu do kriminálu“.

Svědék Lukáš M. se dne 21. 10. 2013 vyjádřil (č.l. 1352 – 1358) k osobám obžalovaných i poškozených. K Ing. B. uvedl, že tohoto zná pouze zběžně s tím, že se občas potkali v garáži u Michala Z. V době před vyšetřovanou událostí ho tam potkal pouze jednou, někdy v lednu 2013. Obžalovaného Lumíra M. zná od té doby, co začal pracovat pro Z. U posledně jmenovaného on pracoval na svůj živnostenský list. Dále potvrdil, že pro účely stavebních prací si obžalovaný Z. zapůjčoval různé nářadí, mimo jiné i takzvané kango.

Svědék Radek F. dne 21.10.2013 vypověděl (č.l. 1359 – 1364), že obžalovaného Ing. Jiřího B. znal pouze v souvislosti s obžalovaným Michalem Z., v jehož firmě pracoval. Několikrát byl u toho, když oba jmenovaní spolu byli na pivo. Svědek F. rovněž uvedl, že se také spolu setkali v garáži Z. Dá se říci, že obžalovaní byli kamarádi. Lumíra M. zná pouze z práce a nic bližšího o něm neví. Vzpomněl si, že v zimě letošního roku jel společně s obžalovaným Z. nakupovat stavební materiál a poté společně odjeli někam na Dubinu, kde se Z. s někým setkal. Bližší podrobnosti této schůzky však nezná.

Svědce Lenka N., bývalá manželka obviněného Michala Z., se dne 22.10.2013 vyjádřila (č.l. 1365 – 1371) k osobám jednotlivých obžalovaných, poškozených a k chování Michala Z. v inkriminovanou dobu. Vypověděla, že Ing. Jiřího B. zná asi 5 let, naposledy jej u nich doma viděla asi měsíc před vyšetřovanou událostí. Obžalovaný Lumír M. byl zaměstnancem jejího bývalého manžela, docházel k nim domů, stejně jako všichni ostatní zaměstnanci, a to do garáže. Před

vyšetřovanou událostí jej mohla u nich zaznamenat asi dvakrát do týdne. Pokud se jedná o finanční situaci bývalého manžela, pak nevěděla, že je tak zadlužený. Mimo půjček u bankovních ústavů jí bylo známo, že si peníze vypůjčil u Davida K., jakož i u další fyzické osoby. Celkově se mohlo jednat o částku ve výši cca 1,5 milionu korun. Velký úvěr měl také u Komerční banky, kdy se jednalo o hypotéku ve výši 1.800.000,- Kč na budovu. Předem dnem 28.2.2013 nezaznamenala, že by se v jejich bydlišti nacházeli obžalovaní B. a M. Přibližně asi měsíc před skutkem si všimla toho, že bývalý manžel byl hodně nervózní a nadměrně požíval alkohol. Na den 28. 2. 2013 si vůbec nevzpomíná, takže nemůže uvést, kde tehdy manžel byl, vybavuje si však, jak již uvedla, že jí připadal nervózní a k důvodům tohoto stavu pouze uvedl, že „se bojí, že půjde na vazbu“ (č.l. 1369), což nechápala. K osobě poškozeného dodala, že se občas stýkal s jeho bývalým manželem v restauraci xxx. Svědkyně N. rovněž uvedla, že následující den, tj. pátek, byli s manželem na společném obědě, avšak nic na něm nepozorovala, je jí známo, že se tento pokusil o sebevraždu snad následující pondělí, neboť jí řekl její švagr Jaromír G., že obžalovaný Z. mu nebere telefon. Když přišla domů kolem 13.00 hod. z práce, zjistila, že tento je hodně omámený, vypadal jako hodně opilý, nemohl komunikovat, zavolala záchranku, která jej převezla do bohumínské nemocnice.

Svěddek Pavel Z., otec obžalovaného Michala Z., se dne 22.10.2013 vyjádřil (č.l. 1378 – 1383) k osobám obžalovaným, stejně jakož i k poškozeným. Pokud se jedná o Ing. B., pak tohoto viděl několikrát v průběhu roku v garáži u svého syna. Naproti tomu Lumíra M. nikdy v domě ani v garáži syna neviděl. Z tohoto důvodu tak nikdy nezaregistroval společnou přítomnost obžalovaných B. a M. u syna. Posledně jmenovaný se mu nikdy nesvěřil se svými finančními problémy, v podstatě až do jeho zadržení neznal jeho skutečnou finanční situaci. Poté, co poškození začali být pohřešováni, nepozoroval na synovi žádné změny a to i přesto, že spolu byli v denním kontaktu.

Svěddek Marek Wojciech K. dne 23.10.2013 uvedl (č.l. 1384 – 1390) , že poškozeného Zbigniewa M. znal asi 15 let. Tehdy mezi sebou na burze v Polsku začali směňovat peníze. Při každé burze takto směnili kolem 150.000,- až 200.000,- Kč. Poškozený všem neměnil, měl své velké klienty, se kterými obchodoval ve velkých částkách. S některými prodejci to šlo až do řádu milionů korun. V tomto roce za poškozeným jezdil pomalu každý den, a to opět ohledně směny peněz. Obchodní transakce se prováděly v místnosti vlevo, tam, kde původně stálo auto. V zásuvce měl M. menší peněžní hotovost a drobné, tedy žádné miliony. Všiml si, že občas sáhl za postel a vytáhl svázaný balíček obsahující asi 10 000 zlotých. Poškozený dále nosil u pasu černou tašku, z níž pak vytahoval peníze, kolik v ní měl, to ovšem neví. Nevěděl o tom, kolik poškozený rozpůjčoval peněz mezi lidmi. Jemu osobně půjčil například 20.000 zlotých, které mu pak postupně splácel. V den, kdy byl naposledy s poškozenými, přijel asi kolem 16.00 hod. Poškozený byl nervózní, protože spěchal, musel jít něco zařídit. Tehdy společně směnili kolem 4.000,- Kč. Následujícího dne opět přijel k bydlišti poškozeného, avšak tehdy už s ním nemluvil, protože kolem domu stálo hodně aut, mimo jiné i městská policie.

Svědčynie Šárka B., manželka obžalovaného Ing. B., využila svého práva odepřít výpověď (č.l. 1391 – 1394) a **Gabriela Z.**, družka obžalovaného M. a bývalá

manželka obžalovaného Z., rovněž využila svého práva odepřít výpověď (č.l. 1396 – 1399).

Následně bude poukázáno na podstatný obsah důkazů **povahy listinné**, které nalézací soud rovněž posléze hodnotil ve smyslu ustanovení § 2 odst. 6 tr.ř.

Ze **zprávy Hasičského záchranného sboru Moravskoslezského kraje** vyplývá (č.l. 19), že jednotka HZS dne 1.3.2013, v době od 10:17 do 10:45 hodin zasahovala u rodinného domu na adrese xxx, ulice xxx. Hasiči provedli rozbití okna a zpřístupnění domu pro policii. Dne 12.3.2013 jednotka HZS na žádost policie odstříhla 2 ks visacích zámků u garáže označené číslem **141, na ulici Na Burni, v Ostravě – Slezské Ostravě**. Následující den příslušníci HZS poskytli spolupráci na žádost policie při vyždvižení dvou těl z vykopaného hrobu.

Dne 2.3.2013 bylo v rámci pátrání po pohřešovaných manželech M. provedeno **ohledání jejich vozidla Renault Laguna Combi, RZ: xxx, jakož i rodinného domu a přilehlého pozemku poškozených**, nacházejícího se v xxx, na ulici xxx.

V levém rohu rodinného domu a vpravo na nosné části dřevěného přístřešku byly umístěny kamery zabezpečovacího systému. Kamera vpravo je odpojena. Pod přístřeškem bylo zaparkováno výše uvedené vozidlo, jehož přední část směřovala k rodinnému domu. Předmětné vozidlo bylo jak z vnější, tak vnitřní části, včetně podběhů kol, znečištěno zeminou. V okolí klik dveří vozidla, dveří zavazadlového prostoru, na přední kapotě motorového prostoru, levém blatníku a zadním nárazníku byly viditelné známky po odvrstvení prachových částic. Na střeše vozidla je umístěn podélný střešní nosič, tzv. hagusy. Přední palubní deska, přední a zadní sedadla a koberec spolujezdce jsou potřísněny neznámou tekutinou. Na čalounění levého předního sedadla, koberci, prahu, předním sedadle spolujezdce, v jeho levé části opěradla, opěrce hlavy, prahu a prostoru podlahy u spolujezdce, na čalounění zadních levých dveří a prahu u nich byly známky znečištění zeminou. Ve vozidle byly zajištěné pachové stopy (č. 1 – 3 a č. 4 – 6) a biologické stopy (č. 7 – 8). Následně bylo vozidlo převezeno na parkoviště PČR, OKTE Frýdek – Místek k dalšímu ohledání.

Vstupní dveře do domu jsou nepoškozené. Z vnější i vnitřní strany kliky byly zajištěny pachové stopy č. 9 – 10. Z podlahy předsíně došlo k zajištění trasologických stop č. 11 – 12. Rovněž tak v obývací hale s kuchyní byly na podlaze nalezeny trasologické stopy č. 13 – 15. Na podlaze u televizního přijímače a ve skříňové sestavě, z místa, kde se mělo nacházet záznamové zařízení, došlo k zajištění pachových stop č. 16. – 17. U sedací soupravy byl zajištěn notebook (stopa věcná č. 41). Také v zimní zahradě byly nalezeny trasologické stopy č. 18 – 20. V ložnici zjištěno nadzdvižení matrací u manželské postele. V přilehlé šatně pak byly na podlaze nalezeny volně ležící lůžkoviny a oděvní svršky. Na podlaze spojovací chodby se nacházely kapky červené tekutiny (biologické stopy č. 21 – 23). Kapky červené tekutiny (biologické stopy č. 24 – 25) byly zajištěny také v koupelně s toaletou. Na podlaze se nacházely stopy pachové (č. 26) a trasologické (č. 27 – 28). Stopy č. 21 – 24 vykazovaly

pozitivní výsledek na přítomnost hemoglobinu lidské krve. Jako poslední místnost byla ohledána pracovna. Zde byly z instalačních kabelů k PC, otevřeného příručního trezoru, bytového trezoru, podlahy, vnitřní i vnější kliky dveří zajištěny stopy pachové (č. 29 – 34, 36, 40), z podlahy stopa trasologická (č. 35) z okenní výplně stopa daktyloskopická (č. 37) a tři stopy věcné (č. 34 – bytový trezor, č. 38 – sešit A5, č. 39 – trezor s písemnostmi).

O těchto procesních úkonech byl pořízen protokol včetně seznamu zajištěných stop a věcí, čítající celkem 41 položek, protokol o odběru 18 otisků pachových stop a fotodokumentace s 255 fotografiemi.

Dne 4.3.2013 pokračovalo **ohledání vozidla Renault Laguna Combi, RZ: xxx**, v rámci kterého byly z karoserie vozidla, prahu u spolujezdce, zadního nárazníku a ze zavazadlového prostoru zajištěné trasologické stopy č. 42 – 45, 63, z madla dveří spolujezdce a sedadla spolujezdce pachové stopy č. 46 – 47, z předních sedadel mikro stopy č. 48 – 51, ze sedadla řidiče, z místa podlahy řidiče, z tunelu před zadními sedadly, z předních blatníků, podběhů, zavazadlového prostoru, sluneční clony řidiče a úložného prostoru u řidiče stopy věcné (stopy č. 53 – část knoflíku, č. 59, 60 – střepy skla, č. 61, 62 – směs zeminy, č. 65 – navigační systém se SIM kartou, č. 66 - osobní doklady poškozeného a č. 67 – dva kusy flash disků). Součástí protokolu je seznam zajištěných stop a věcí, čítající celkem 26 položek, protokol o odběru 2 otisků pachových stop a fotodokumentace se 76 fotografiemi.

Další pokračující **ohledání vozidla Renault Laguna Combi, RZ: xxx** bylo provedeno dne 6.3.2013 s tím, že byl, za pomoci speciálních chemických prostředků, proveden pokus o zviditelnění biologických stop vně i uvnitř automobilu. Tímto postupem byly z prahu u řidiče, sedadla řidiče, karoserie vozidla, palubní desky a sedadla spolujezdce zajištěny biologické stopy – stěry č. 68 – 72. Součástí protokolu je seznam zajištěných stop a věcí, čítající celkem 5 položek, protokol o odběru 2 otisků pachových stop a fotodokumentace se 76 fotografiemi.

Další pokračující **ohledání vozidla tovární značky Renault Laguna Combi, RZ: xxx**, bylo dokončeno dne 2.5.2013, kdy byly provedené úkony směřující ke zjištění přítomnosti částic povýstřelových zplodin. Proto byly v interiéru vozidla zajištěny chemické stopy č. 128 – 129. Součástí protokolu je seznam zajištěných stop, čítající celkem 2 položky a fotodokumentace se 46 fotografiemi.

Dne 7.3.2013 došlo k realizaci **ohledání místa činu**, a to **prostoru před řadovou garáží** označenou číslem **141, na ulici Na Burni, v Ostravě – Slezské Ostravě**. Byl zadokumentován silně rozježděný nezpevněný povrch porostlý trávou, který se nachází mezi vjezdem do garáže a asfaltovou silnicí. Jsou zde známky uvíznutí vozidla v době, kdy země byla vlhká a pneumatiky vozidla způsobily potřísnění vrat a fasády garáže až do výšky 1,8 metru. Přímo před garáží nejsou z důvodu značného zvlhnutí hlíny patrné otisky vzorku pneumatik. V prostoru před sousedními garážemi č. 142 a 143 je zřetelný otisk vzorku pneumatiky automobilu, který byl zajištěn jako trasologická stopa č. 73. Na stejném místě byl zajištěn vzorek

zeminy – věcná stopa č. 74. Součástí protokolu je seznam zajištěných stop, čítající celkem 2 položky, kopie katastrální mapy a fotodokumentace s 12 fotografiemi. Z internetových stránek najdiparkovani.cz byly pro porovnání pořízeny fotografie výše uvedené řadové garáže na ulici Na Burni, v Ostravě – Slezské Ostravě, z nichž je patrný stav exteriéru i interiéru před jejím pronajmutím.

Dne 12.3.2013 byla policejním orgánem provedena **prohlídka řadové garáže** nacházející se **na ulici Na Burni, v Ostravě – Slezské Ostravě**. Během tohoto úkonu bylo zajištěno celkem 15 věcných stop, a to 6 pytlů betonové směsi Beton B20, krumpáč, 2 lopaty, 1 balení univerzální fólie, 6 balení plastových dóz Hydroxidu sodného á 1 kg, 1 PET láhev, 2 plastové kýble, zednická lžice a zednický hobel. S ohledem na označení místa nálezu mrtvol služebním psem, bylo následně započato s ohledáním místa činu. Součástí protokolu je fotodokumentace s 12 fotografiemi.

Téhož dne policejní orgán provedl **ohledání řadové garáže** nacházející se **na ulici Na Burni v Ostravě – Slezské Ostravě**. Uvnitř garáže bylo zjištěno, že se jedná o prostor o rozměrech 5,5 x 3,25 metru. Na pravé stěně jsou známky po znečištění zeminou. Podlaha je tvořena betonovým povrchem, na kterém jsou položeny tři gumové pásy. V pravém rohu za vraty je uloženo celkem 6 pytlů s betonovou směsí s označením Beton B 20, o obsahu jednoho pytle 40 kg. V levém rohu u vstupu je modrá nádoba, v níž je uloženo 6 plastových dóz, každá o obsahu 1 kg s označením hydroxid sodný. Dále se v garáži nachází dvě lopaty a krumpáč. Z vnitřní kliky vrat, krumpáče, rukavic, lopat, lana, židle, nádob s označením hydroxid sodný byly zajištěny pachové stopy (č. 77, 80 – 83, 84 – 87, 90 – 92, 98 – 99), z gumového pásu na podlaze trasologické stopy (č. 78 – 79), ze sedáku židle stopa mikro (č. 93), z vnitřní části pravých vrat stopa daktyloskopická (č. 100) a z násady krumpáče i lopat stopy biologické (č. 101 – 103). Rovněž byly zajištěny stopy věcné a to visací zámky, PET láhve, zemina, rukavice a lano (č. 75 – 76, 97, 88 – 89, 94 – 96, 105 – 107). Po odkrytí středového gumového pásu byla zajištěna stopa biologická – stěr (č. 108). Následně bylo policejním orgánem prováděno postupné odkrývání zeminy, přičemž v hloubce cca 110 cm pod úrovní podlahy byl zaznamenán výskyt lidských ostatků – těla mrtvoly ženského pohlaví. Na levé straně od těla byla zajištěna stopa věcná - část mobilního telefonu (č. 109). Po úplném odkrytí zeminy se ve výkopu nacházely dvě mrtvoly – jedna ženského a druhá mužského pohlaví. Byly uloženy na sobě a na zádech, s hlavami směřujícími k čelní stěně garáže. Na dně výkopu byla nejprve v hloubce cca 145 cm uložena mrtvola muže, na ní ležela mrtvola ženy. Po vyzvednutí z výkopu a umístění do předem připraveného stanu, bylo provedeno **ohledání těl**. Mrtvola ženy je tělesné výšky cca 165 cm, hmotnosti kolem 80 kg. Přítomnou znalkyní z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství, MUDr. Margitou Smatanovou, Ph.D., byla doba smrti stanovena v širším rozpětí 14-ti dnů. V oblasti hlavy byly nalezeny výstřelové defekty nad prvním a levým ušním boltcem – „pravděpodobně se jednalo o průstřel“. Tělo ženy bylo oděno v tričku s krátkým rukávem, staženým směrem ke krku a v teplákových kalhotách lehce staženým ke kolenům. Nohy měla bosé, celé tělo je znečištěno zeminou a spoutáno v oblasti horních (za zády) a dolních končetin (kotníky těsně vedle sebe) lepicí páskou. Poškozená měla v ústech roubík. Mrtvola muže byla tělesné výšky cca 175 cm, hmotnosti kolem 85 kg. Přítomnou znalkyní byla doba smrti stanovena v širším rozpětí 14-ti dnů. V oblasti hlavy byly nalezené výstřelové defekty nad prvním a levým ušním boltcem – „pravděpodobně se jednalo o průstřel“. Tělo muže mělo na hlavě

úpletovou čepici nataženou ke kořeni nosu, prosáklou krví. Dále bylo oděno do zateplené bundy k pasu, svetru, trička s krátkým rukávem a teplákových kalhot. Na nohou měl ponožky a textilní boty. Celé tělo bylo znečištěno zeminou a spoutáno v oblasti horních (za zády) končetin kovovými pouty a dolních končetin (na kotnících překřížené) lepicí páskou. Rovněž měl v ústech roubík. Na těle (ucho, krk, zápěstí, prostředník) byly nalezené šperky ze žlutého kovu, jeden řetízek byl přetržen. Těla byla následně převezena do ÚSL, a to za účelem podrobnějšího ohledání. Součástí protokolu o ohledání místa činu je seznam zajištěných stop čítající celkem 35 položek, protokol o odběru 14 otisků pachových stop a fotodokumentace se 158 fotografiemi.

Dne 20.3.2013 bylo v **ohledání uvnitř řadové garáže** nacházející se **na ulici Na Burni v Ostravě – Slezské Ostravě** pokračováno, a to za účelem nalezení střel či nábojnic. Na dně výkopu v rozbahněné hlíně byla zajištěna věcná stopa č. 123 – část mobilního telefonu zn. Nokia. Dále byly na různých místech interiéru zajištěny chemické stopy č. 124 – 127 (stěry na povýstřelové terčíky). Součástí protokolu je seznam zajištěných stop, čítající celkem 5 položek a fotodokumentace se 46 fotografiemi.

Z protokolu **o použití služebního psa** ze dne 13.3.2013 (č.l. 125 – 126) bylo zjištěno, že speciálně cvičený pes projevil zvýšenou aktivitu u shora specifikované garáže, a to v okolí vjezdu a vstupních vrat a posléze v rámci vnitřní prohlídky zmíněné garáže ve střední části garáže v místech narušené zeminy.

S ohledem na nález střely učiněný dne 1.11.2013 během uvádění garáže v Ostravě – Slezské Ostravě do původního stavu a s tím souvisejícího zahazování jámy, v níž byla uložena těla zemřelých, bylo provedeno další **ohledání místa činu**. Během něj došlo ve vzdálenosti 250 cm od zárubní pravých křídel vrat a 110 cm od pravé podélné hrany výkopu k zajištění balistické stopy č. 134, a to výše uvedené střely. Součástí protokolu je fotodokumentace čítající 8 fotografií.

Dne 13.3.2013 policejní orgán dokončil **ohledání těl poškozených** ve Fakultní nemocnici Ostrava, Ústavu soudního lékařství. Z těla poškozené byly zajištěné tři věcné stopy (č. 110 – lepicí páska z hlavy, č. 111 – lepicí páska z horních končetin, č. 112 – lepicí páska z dolních končetin). Z uvedených věcných stop byly rovněž zajištěny stopy pachové (č. 117 – 119). Z těla poškozeného byly zajištěné čtyři věcné stopy (č. 113 – lepicí páska z hlavy, č. 114 – pouta z horních končetin, č. 115 – lepicí páska z dolních končetin a č. 116 – šperky ze žlutého kovu). Z uvedených věcných stop byly rovněž zajištěné stopy pachové (č. 120 – 122). Součástí protokolu je seznam zajištěných stop, čítající celkem 13 položek, protokol o odběru 6 otisků pachových stop a fotodokumentace se 39 fotografiemi.

Orgány činné v přípravném řízení realizovaly během své činnosti několik **domovních prohlídek a prohlídek jiných prostor**.

Během **domovní prohlídky rodinného domu** nacházejícího se **na ulici xxx, v xxx**, užívaného obžalovaným Michalem Z., bylo zajištěno celkem 31 věcí důležitých pro trestní řízení, a to lepicí pásky, flash disky, fotoaparáty, mobilní telefony, SIM karty, CD disky, stolní počítače, notebook, navigace, svazky klíčů, kalhoty, bundy, boty, stěr z bot, taštička, účtenky a jiné písemnosti. Součástí protokolu je fotodokumentace se 153 fotografiemi.

Při **prohlídce jiných prostor a pozemků - restaurace xxx**, nacházející se **na ulici xxx** a provozované obžalovaným Michalem Z. byla zajištěna jedna věc důležitá pro trestní řízení, a to lepicí páska. Součástí protokolu je fotodokumentace se 60 fotografiemi.

Rovněž tak byly realizovány **prohlídky jiných prostor a pozemků**, konkrétně **motorových vozidel** Toyota RAW4, RZ: xxx, VW LT 28, RZ: xxx, Škoda Felicia Combi, RZ: xxx a Toyota Yaris, RZ: xxx, užívaných obžalovaným Michalem Z. Během prohlídky vozidla VW LT 28, RZ: xxx byl nalezen mobilní telefon a plachty. V případě zbylých vozidel nebyly zajištěny žádné věci důležité pro trestní řízení. Součástí všech protokolů je fotodokumentace.

S ohledem na výpověď obžalovaného Lumíra M. ze dne 18.4.2013 a písemné vyjádření obžalovaného Jiřího B. ze dne 4.8.2013 provedl policejní orgán dne 7.8.2013 **ohledání místa činu**, a to **prostoru lesíku** nacházejícího se **před garáží v Ostravě – Slezské Ostravě, na ulici Na Burni**. Prostor byl prohledán pomocí služebních psů, dále pomocí detektorů kovů i fyzicky příslušníky P ČR, avšak bezúspěšně. Nebyl nalezen žádný předmět, který by mohl mít souvislost s prověřovaným skutkem.

Poté, co bylo na základě realizované žádosti o právní pomoc slovenskými justičními orgány zajištěno a Policii ČR předáno osobní motorové vozidlo Škoda Superb, RZ: xxx, užívané obžalovaným Ing. Jiřím B., bylo dne 31.10.2013 uskutečněno **ohledání tohoto vozidla**. Po zadokumentování jeho stavu a věcí v něm se nacházejících došlo k odběru celkem 4 chemických stop, označených čísly 130 – 133, a to z volantu, řadící páky, brzdy a předních sedadel. Součástí protokolu je fotodokumentace čítající 64 fotografií.

Z dostupných **protokolů o vydání věci**, sepsaných dle § 78 tr. řádu, možno akcentovat protokol ze dne 12.3.2013, kdy svědek Milan J. vydal smlouvu o pronájmu garáže v Ostravě - Slezské Ostravě, na ulici Na Burni, protokol ze dne 16.3.2013, kdy obžalovaný Lumír M. vydal školní sešit formátu A6, označený nápisem „Práce“, protokoly ze dne 18.3.2013 a 25.3.2013, na jejichž základě pracovnice ÚSL vydala oděv a obuv poškozených, včetně výtěrů z pod nehtů, rekta, úst a vzorek svalů poškozených, dále protokol ze dne 18.4.2013, kdy obžalovaný Lumír M. vydal písemnost, kterou mu v prostorách vazební věznice předal obžalovaný Michal Z., jakož i protokol ze dne 16.5.2013, na jehož základě svědek Jakub V. vydal list z diáře, na němž jsou uvedeny údaje k obžalovanému Michalu Z., konkrétně jméno, příjmení, bydliště, rodné číslo a číslo občanského průkazu.

Ze **smlouvy** týkající se **pronájmu garáže nacházející se v Ostravě – Slezské Ostravě na ulici Na Burni** vyplývá, že tato byla uzavřena mezi pronajímatelem Milanem J. a společností GANYSPOL, s.r.o., zastoupenou obžalovaným Michalem Z. Garáž byla pronajata na dobu určitou od 23.2.2013 do 23.4.2013 s tím, že po uplynutí této doby má nájemce předkupní právo na garáž, a to za částku ve výši 25.000,- Kč, popřípadě může dojít k prodloužení nájmu. Nájemce se zavázal platit měsíční nájemné ve výši 700,- Kč.

Společností Baumax vydala policejnímu orgánu **formulář žádosti o baumax kartu**, znějící na jméno obžalovaného Michala Z. Dále bylo zjištěno, že jmenovaný prostřednictvím této karty zakoupil dne 22.2.2013, v 11.19 hodin lepicí pásku, kobercovou pásku a stahovače kabelů. Z **pokladního dokladu** společnosti Baumax, vystaveného dne 26.2.2013 ve 12.36 hod., bylo zjištěno, že na tento doklad bylo zakoupeno šest balení betonu Bauxit B 2, dvě balení hydroxidu sodného a dřevěné brikety.

Daňový doklad společnosti **InveD s.r.o.** prokazuje, že dne 22.2.2013 byl v prodejně společnosti, nacházející se v Ostravě – Moravské Ostravě, na ulici Poštovní č. 5 zakoupen paralyzér typu 1101 Type Light Flashlight (plus), a to za částku 1.200,- Kč.

Z **výpisů telekomunikačního provozu** získaných na základě mezinárodní právní pomoci slovenských justičních orgánů bylo zjištěno, že telefonní čísla užívaná obžalovaným Ing. Jiřím B. (xxx) se během dne 27.2.2013 nacházela na území Slovenské republiky. Dne 28.2.2013 je jejich provoz na území Slovenské republiky zaznamenán do 15:36 hodin. Následně se na území Slovenské republiky nachází dne 1.3.2013. Jejich pomocí obžalovaný Ing. Jiří B. komunikoval především s dalšími slovenskými účastnickými čísly, ale také s Natálií B., Šárkou B., Libuší R., Sylvou M., Annou B. a Vratislavem T. V případě čísla xxx se dne 28.2.2013 uskutečnil telefonický hovor s volajícím Michalem Z. (xxx).

Ze zajištěných **záznamů kamerových systémů na území města Ostravy** bylo zjištěno, že ve dnech 22.2.2013, 25.2.2013 a 28.2.2013 byl zachycen průjezd vozidel obžalovaných centrem města Ostravy. Důležité jsou zejména průjezdy ze dne 28.2.2013, tedy v den vraždy poškozených, kdy vozidla obžalovaných i poškozeného projela mezi Bohumínem a Ostravou v době od 18:54 do 18:59 hodin a následně v době od 20:16 hodin do 20:22 hodin. V obou případech vždy zamířila směrem k ulici na Burni, tj. ke garáži, kde byli nalezeni poškození.

Akcentovat rovněž je nutno obsah **dopisu**, který v prostorách vazební věznice předal obžalovaný Michal Z. spoluobžalovanému Lumíru M. Ve zmíněném „písemném projevu“ jsou informace sloužící ke sjednocení výpovědí obou dvou obžalovaných. Michal Z. především sděluje M., že byli domluveni na loupežném přepadení, přičemž po získání peněz měl být poškozený propuštěn. Beton, louh a

vykopaná jáma měly sloužit pouze k zastrašení poškozeného. Obžalovaný Ing. Jiří B. přitom měl již před spácháním skutku navrhovat použití pistolí, což ostatní měli odmítnout. Oba poškozené měl následně usmrtit právě obžalovaný Ing. Jiří B. Sami pak pouze těla zasypali, přičemž Michal Z. zdůrazňuje, že podruhé u garáže v Ostravě nebyl. V jeho bohumínské garáži si pak rozdělili částku přesahující 100.000,- Kč. Závěrem M. klade otázky týkající se okamžiku zasypání poškozených i své přítomnosti při tomto zasypávání.

Dne 25.10.2013 **obžalovaný Ing. Jiří B.** předložil policejnímu orgánu **písemné sdělení**, ve kterém popsal a v mapě zakreslil místa, kde měl po spáchání vytykaného skutku a po příjezdu do Slovenské republiky odhodit dva pevné disky se záznamem bezpečnostních kamer namontovaných na rodinném domě poškozených. Jedná se o místa nacházející se v řece Poprad, protékající centrem města Poprad. S ohledem na výše citované písemné sdělení bylo na základě žádosti o **právní pomoc** policejním orgánem Slovenské republiky provedeno **ohledání místa činu** kdy bylo prozkoumáno koryto řeky Poprad, a to v místech označených obžalovaným Ing. Jiřím B. Během tohoto úkonu se však zmíněné pevné disky nepodařilo nalézt.

Ze **sdělení PČR, Odboru služby pro zbraně a bezpečnostní materiál**, bylo zjištěno, že obžalovaní Lumír M. a Michal Z. nejsou a v minulosti nebyli držiteli zbrojního průkazu ani držiteli registrované střelné zbraně kategorie A, B nebo C. Obžalovaný Ing. Jiří B. byl v minulosti držitelem zbrojního průkazu ev.č. AK 091151 pro sk. E, s dobou platnosti do 30.06.2001 a držitelem (vlastníkem) tří registrovaných střelných zbraní, konkrétně pistole samonabíjecí, výrobce ČZ Strakonice, model 45, ráže 6,35 Browning, v.č. 113114, pistole samonabíjecí, výrobce CZ Praha, model 27, ráže 7,65 mm Browning, v.č. 495976, pistole samonabíjecí, výrobce Hošek Orlík, model DUO, ráže 6,35 Browning, v.č. 175572.

Ze **zprávy Českého hydrometeorologického ústavu** vyplývá, že dne 28.2.2013 zapadalo Slunce v 17:28 hodin a občanský soumrak, tj. doba po západu slunce, kdy je ještě tolik světla, že je možno na volném prostranství zřetelně číst normální tisk, nastal v 17:42 hodin. Ve Slezské Ostravě se ve večerních hodinách dne 28.2.2013 teploty pohybovaly v rozmezí od 0,3 stupně Celsia (21:00 hodin) do 2,7 stupně celsia (18:00 hodin).

Z **fotodokumentace** vztahující se k pohledu na příjezdovou cestu k bohumínské garáži obžalovaného Z. (předložené u hlavního líčení státním zástupcem) bylo zjištěno, že možnost parkování před garáží jmenovaného není ničím a nijak omezena.

Nalézací soud rovněž akcentuje, že ve svazku č. 12 se nachází materiály – důkazy povahy listinné objektivizující ekonomické a majetkové poměry poškozených a zejména obžalovaných. K posledně zmíněným je možno učinit závěr, že tito se v rozhodné době skutečně nacházeli v určité finanční tísní. Ve zmíněném šetření nejsou zahrnuty neoficiální půjčky, zejména obžalovaného Z.

Jak je patrné ze shora uvedeného stručného výčtu, v rámci přípravného řízení řešení této trestní věci byla zajištěna řada stop a věcí, které posléze bylo nutno podrobit dalšímu znaleckému zkoumání či příslušným expertizám. S ohledem na tuto skutečnost bude nyní poukázáno na podstatné obsahy **znaleckých posudků a expertiz, resp. odborných vyjádření.**

Z písemných závěrů znaleckého posudku z **oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství a toxikologie**, vyhotoveného znalci prim. MUDr. Dvořáčkem, Ph.D., MUDr. Smatanovou, Ph.D., a RNDr. Kurkou, CSc. (č.l. 1407 – 1465) bylo zjištěno:

K osobě poškozeného **Zbigniewa M.** (č.l. 1407 – 1435) bylo zevní prohlídkou zjištěno, že jde o tělo 67 letého muže, tělesné výšky 177 cm, tělesné hmotnosti 87 kg, postavy střední, výživy přiměřené, oděné v bundě, svetru, tričku s krátkými rukávy, nátláku, teplákách, trenýrkách, ponožkách, sportovní obuvi a čepici. V materiálu čepice byly celkem dva ostré naznačené kruhové defekty po obvodové části čepice naproti sobě. Bunda i svetr pod ní byly roztržené v místě podpažního švu. Čepice a oděv horní poloviny těla byly potřísněné krví charakteru průsaku. Oděv i tělo zemřelého byly znečištěné bahnem. Zemřelý měl horní končetiny fixovány za svými zády kovovými pouty. Plastové úvazy vzájemně fixovaly dolní končetiny v místě kotníků. Ústa byla přelepena kobercovou páskou několikrát omotanou kolem hlavy a zadní strany krku. Na krku měl celkem dva ozdobné řetězy ze žlutého kovu, jeden z nich byl rozepnutý. Na prostředníku pravé ruky měl nasazen mohutný prsten ze žlutého kovu, na pravém zápěstí další řetěz ze žlutého kovu. Z úrazových změn zevní prohlídkou byly zjištěny celkem 2 střelné rány ve vlasaté části hlavy tvořící průstřel hlavy. Rána č. 1 je střelná, nachází se v pravé spánkové krajině hlavy, 5 cm nad ústím zevního zvukovodu. Rána je nepravidelného tvaru, místy laločnatých překrvených okrajů, velikosti 1,5x2cm. Při dolním obvodu rány je lem očazení šíře až 1,5cm. Nachází se 168 cm od úrovně plosky nohy. Jde o vstřel. Rána č. 2 je rovněž střelná, lokalizovaná v levé spánkové krajině hlavy, 1,5 cm před ústím zevního zvukovodu a přibližně 1 cm nad jeho úrovní. Rána je naznačeně oválného tvaru, velikosti 1,5 x 0,8 cm. Okraje rány jsou překrvené, dají se poměrně snadno k sobě přiblížit. Nachází se 166 cm od úrovně plosky nohy. Jde o výstřel. Dále byly zjištěny krevní podlitiny v oblasti levé poloviny čela, kde byla přítomna i drobná kožní oděrka. Vnitřní prohlídkou byl zjištěn 1 střelný kanál charakteru průstřelu lební dutiny s dilacerací mozku, zlomeninami lebky, s krvácením do mozkových komor a pod tvrdou mozkovou plenu a zhmožděním Varolova mostu. Střelný kanál vychází ze střelné rány č. 1 – vstřelu, prochází kůží, podkožím, spánkovým svaem, pravou spánkovou kostí, tvrdou mozkovou plenou, pravým spánkovým lalokem mozku, středovými jádry, levým spánkovým lalokem mozku, tvrdou mozkovou plenou, spánkovou kostí, spánkovým svaem, podkožím a kůží v místě střelné rány č. 2 – výstřelu. Jde o průstřel hlavy. Střelný kanál směřuje zprava doleva a mírně dopředu a dolů. Mikroskopickým vyšetřením vzorků orgánů odebraných při soudní pitvě byl nález potvrzen. Zvláště bylo potvrzeno rozmoždění mozku a zhmoždění mozkového kmene. Mechanismus úrazových změn lze shrnout tak, že proti pravé spánkové krajině hlavy poškozeného bylo vystřeleno z palné kulové zbraně a to z bezprostřední blízkosti hlavy. Ústí hlavně směřovalo nad pravý ušní boltec oběti. To

vedlo k průstřelu hlavy s dilacerací mozku. Nitrolební poranění v okamžiku vzniku způsobilo ztrátu vědomí a motorické činnosti poškozeného. Proto místo nálezu těla zemřelého může být i místem vzniku střelného zranění. Šlo o poranění neslučitelné se životem a krátce po jeho vzniku vedlo ke smrti. V okamžiku výstřelu byl poškozený k útočnickovi natočen pravou stranou hlavy. Směr střelného kanálu svědčí pro závěr, že dlouhá osa hlavně směřovala zprava doleva a mírně dopředu a dolů. Ze soudně lékařského hlediska jde o útok zjevně likvidační, směřující proti lokalitě s životně důležitými strukturami. Pitvou prokázaná poranění jevila zjevnou vitální reakci a vznikla s určitostí za života poškozeného. Bezprostřední příčinou smrti je střelné poranění mozku při střelném poranění hlavy. Nastalá smrt násilná je v přímé příčinné souvislosti s napadením střelnou zbraní. Doba smrti byla stanovena jedním ze znalců přítomných na místě nálezu těla zemřelého na širší rozpětí 14 dnů před nálezem těla. Na těle zemřelého nebyla nalezena poranění, která jsou v soudně lékařské praxi vidána při sebeobraně oběti. Prokázaná poranění jsou doprovázena zevním krvácením, které může být zdrojem řady krevních stop okolí při transportu těla ale i potřísnění útočníka. Ve vzorku krve poškozeného bylo stanoveno 0,00 g/kg alkoholu. V jeho moči nebyly prokázány žádné toxikologicky významné látky. Ve vzorku tkáně vstřelu i ve vzorku tkáně výstřelu byla Lungeho zkouškou prokázána přítomnost nitritů.

K osobě poškozené **Jarmile M.** (č.l. 1436 – 1461) pak bylo zevní prohlídkou bylo zjištěno, že jde o tělo 59 leté ženy, tělesné výšky 162 cm, tělesné hmotnosti 78 kg, výživy nadměrné, postavy lehce zavalité. Tělo bylo oděné v tričku s krátkými rukávy, teplákách a spodních kalhotkách, které byly lehce stažené směrem k jejím kolenům. Oba rukávy trička byly v místě švů natržené. Oděv i tělo zemřelé byly znečištěné zasychajícím bahnem, tričko i krví, a to v oblasti výstřihu. Horní končetiny zemřelé byly za jejími zády fixované lepicí páskou v oblasti zápěstí, vzájemně byly lepicí páskou fixovány i dolní končetiny v oblasti kotníků. Lepicí páskou byla přelepena také ústa zemřelé. Z úrazových změn zevní prohlídkou byly zjištěny celkem 2 střelné rány lokalizované ve vlasaté části hlavy tvořící průstřel hlavy. Rána č. 1 je střelná, nachází se v pravé spánkové krajině, 5,5 cm nad úrovní ústí zevního zvukovodu. Rána je naznačené kruhovitá, velikosti 0,6cm v průměru, bez jednoznačného lemu očazení či sedření, okraje rány jsou překrvené. V okolí rány se však nachází téměř souměrné kruhovité naznačené pohmoždění šíře až 2 cm. Rána se nachází 155cm od úrovně plosky nohy. Jde o výstřel. Rána č. 2 je rovněž střelná, nachází se v oblasti levého spánku, 1 cm před a 3,5 cm nad ústím zevního zvukovodu levého ušního boltce. Rána je kruhovitá, v centrální části s defektem kůže o průměru 0,9 cm, obkroužená částečně odtrženým kruhovitým kožním lalokem velikosti 1,2 cm, lem sedření vytvořen není. Vnitřní okraj defektu s lemem očazení šíře do 0,2 cm. Rána se nachází 152 cm od úrovně plosky nohy. Jde o vstřel. Vnitřní prohlídkou byl prokázán průstřel hlavy tvořený 1 střelným kanálem vycházejícím ze střelné rány označené č. 2 v levé spánkové krajině hlavy. Střelný kanál vychází z rány č. 2, prochází kůží, podkožím, spánkovým svalem, levou spánkovou kostí, tvrdou mozkovou plenou, levým spánkovým lalokem mozku, levými středovými jádry mozku, pravými středovými jádry mozku, pravým spánkovým lalokem mozku, tvrdou mozkovou plenou, pravou spánkovou kostí, spánkovým svalem vpravo, podkožím a kůží v místě rány č. 1. Střelný kanál směřuje zleva doprava, mírně nahoru a dozadu. Mimo popsané rány se znalci rovněž zmiňují o krvi v nosních dírkách. Mikroskopickým vyšetřením vzorků orgánů odebraných při soudní pitvě byl nález

potvrzen. Mechanismus úrazových změn lze shrnout tak, že hlava poškozené byla zasažena střelou z palné kulové zbraně. Vystřeleno bylo z bezprostřední blízkosti, kdy ústí hlavně předmětné zbraně bylo přiloženo nad její levý ušní boltec těsně na kožní kryt. Průchodem střely lební dutinou došlo vlivem prudkého zvýšení nitrolebního tlaku při uvolnění povýstřelových zplodin ke zlomeninám lebky a k rozmoždění mozku. Tato zranění byla neslučitelná se životem a vedla ke smrti poškozené. Jde zranění, které obvykle vede k okamžité ztrátě vědomí a jakékoliv motorické činnosti. Proto místo nálezu těla zemřelé může být i místem vzniku zranění. Z průběhu střelného kanálu lze dovodit, že dlouhá osa hlavně směřovala zleva doprava, mírně nahoru a dozadu. Poškozená byla k útočnickovi v okamžiku výstřelu z předmětné zbraně natočena více levou polovinou hlavy. Ze soudně lékařského hlediska lze vzniklé zranění označit za zjevně likvidační. Všechna pitvou zjištěná poranění jevila známky vitální reakce. Bezprostřední příčinou smrti je střelné poranění mozku při střelném poranění hlavy. Nastalá smrt násilná je v přímé příčinné souvislosti s napadením střelnou zbraní. Doba smrti byla stanovena jedním ze znalců přítomných na místě nálezu těla zemřelé na širší rozpětí 14 dnů před nálezem těla. Na těle zemřelé nebyla nalezena poranění svědčící pro sebeobranu. Jak střelné poranění hlavy, tak zhmoždění nosu byly doprovázeny zevním krvácením a tedy důvodným vznikem krevních stop okolí při transportu poškozené. Stejně tak by mohlo být zdrojem potřísnění útočníka. Ve vzorku krve poškozené bylo stanoveno 0,00 g/kg alkoholu. V její moči nebyly prokázány žádné toxikologicky významné látky. Ve vzorku tkáně vstřelu byla Lungeho zkouškou prokázána přítomnost nitritů.

Znalec - **toxikolog** (RNDr. Kurka, CSc., č.l. 1464 – 1465) se v rámci doplnění znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství a toxikologie vyjádřil k lékům Stilnox (zolpidem) a Rohypnol (flunitrazepam) a dále k látce hydroxid sodný. Stilnox je hypnotikum, které se užívá při nespavosti. Nemá u něj riziko vzniku závislosti. Jeho hypnotický účinek nastupuje 15-30 minut po podání a přetrvává 4-6 hodin. Toxická dávka zolpidemu je udávána nad 0,5 mg/l, letální dávka nad 2,0 mg/l. Rovněž tak Rohypnol patří mezi látky s výrazným hypnotickým účinkem (navozující spánek), který nastupuje 30-60 minut po podání a přetrvává 6-10 hodin. Užívá se při nespavosti nebo při premedikaci. Toxická dávka flunitrazepamu je udávána v rozmezí 0,05 – 0,1 mg/l, letální dávka v literatuře udávaná není. Výdej obou léků je vázán na lékařský předpis. Konečně Hydroxid sodný (NaOH) patří mezi látky s leptavými účinky (korozivní látka). Rozpouští bílkoviny a proniká hluboko do tkání a tímto je rozrušuje. Při působení na kůži vznikají poleptání různého stupně, od lehkého podráždění až po nekrózy. Poškozuje nehty, vlasy a kosti. Užívá se mimo jiné při čištění odpadů.

U hlavního líčení znalci – **soudní lékaři** zejména stvrdili své písemné závěry a dále dodali ve vztahu k **poškozenému M.**, že jednoznačné stopy, jež by potvrzovaly použití paralyzáru vůči tělesné integritě jmenovaného, pitva neprokázala. Taktéž nebyly při pitvě objektivizované jednoznačné stopy po injekčních vpiších na těle zemřelého, avšak je nutno zohlednit časový interval mezi dobou smrti a mezi nálezem těla zemřelých. Pokud v písemných závěrech bylo argumentováno „bezprostřední blízkostí“, pak je možno toto vysvětlit tak, kdy ústí hlavně se dostává do těsné blízkosti místa vstřelu, v daném případě přítomnost tzv. kouřové dutiny, která byla nalezena v měkkých tkáních mezi skeletem a kůží, nasvědčuje pro velmi těsné nasazení až téměř naražení ústí hlavně na povrch hlavy. Nasazená čepice na

hlavě poškozeného mohla do jisté míry modifikovat zevní nálezy v místě střelných ran ať již vstřelu či výstřelu, avšak na závěr o bezprostřední blízkosti tato skutečnost žádný zásadní vliv nemá. Ke smrti poškozeného došlo takřka okamžitě po vzniku rozhodného zranění. Závěr o ráži střely je v kompetenci balistika, avšak s ohledem na defekty v oblasti měkkých tkání a skeletu je možno uvažovat o ráži střely 7,65 mm, event. i větší.

K osobě **poškozené M.** k cíleným dotazům soudu a stran bylo dále konstatováno, k postavení střelce vycházejí z charakteru úrazových změn a ze směru střelného kanálu pak v okamžiku výstřelu ze zbraně byla poškozená k útočníkovi natočena levou polovinou své hlavy. Přítomné znalkyni u hlavního líčení byly soudem předloženy fotografie pořízené v souvislosti s rekonstrukcí za účasti obžalovaných (za účasti i soudních lékařů), a to fotografie na č.l. 1151 – foto č. 39, č.l. 1207 – foto č. 108 a č.l. 1208 – foto č. 109. Zmíněné fotografie zejména dokumentují polohu poškozené a postavení střelce v době rozhodného výstřelu dle tvrzení obžalovaného Ing. B. Znalkyně byla dotázána, zda tato poloha střelce odpovídá závěrům zjištěným při pitvě poškozené. Po zhlédnutí fotodokumentace znalkyně konstatovala, že poškozená se nachází v poloze, kdy je ke střelci natočena pravou polovinou své hlavy, kdy takováto poloha nekoresponduje se směrem střelného kanálu tak, jak byl prokázán při následně provedené soudní pitvě. V případě, že by došlo k překulení poškozené směrem doprava podél dlouhé osy jejího těla, tedy vnitřně do centra garáže a dostala-li by se více levou polovinou hlavy ke střelci, pak by nebyly rovněž naplněné podmínky k tomu, aby střelný kanál směřoval zleva doprava a mírně dozadu a nahoru. Opětovně bylo akcentováno, že v okamžiku výstřelu byla poškozená natočena ke střelci levou polovinou své hlavy, a to tak, aby byl prokázán směr střelného kanálu. V případě, že by střelec v době střelby učinil nějaký úkrok či změnil by své postavení za situace, že poškozená by byla překulena dovnitř garáže, opětovnou podmínkou je, aby se střelec nacházel po levém boku poškozené a aby tak mohly být splněné kritéria prokázaného směru střelného kanálu.

I znalec – **toxikolog** stvrdil své závěry u hlavního líčení v celém rozsahu a dále dodal, že za toxikologicky významnou látku můžeme považovat látku, která jednoznačně ovlivňuje organismus ať již po stránce psychické či fyzické, jako např. hypnotika, analgetika, omamné psychotropní látky, kde patří psychofarmaka apod. Látka Stilnox se používá v tabletách, nikoli v injekcích. Závěr o absenci toxikologicky významných látek v těle poškozených nemůže nic změnit ani např. čtrnáctidenní doba od úmrtí do nálezu, resp. pitvy těl poškozených. Pokud by do těla byly aplikované zmíněné látky, pak by tyto byly objektivizovány, neboť po úmrtí končí látková metabolizace. Aby mohlo dojít k požadovaným účinkům hydroxidu sodného (louh), není nutné jej polévat vodou, která by mohla toliko zvýšit účinek a mohla by mít vliv na rychlost chemické reakce. Čím větší množství hydroxidu sodného, tím je rychlejší účinek. Znalec posléze popsal působení této látky, na což soud odkazuje. Vzhledem k tomu, že tato látka ve skutečnosti použita nebyla, není nutno v rámci odůvodnění tohoto rozhodnutí se touto problematikou detailně zabývat, stačí odkázat na stanovisko znalce toxikologa.

Ze závěrů znaleckého posudku z oboru **kriminalistika, odvětví kriminalistická genetická expertiza** (č.l. 1692 – 1701, 1704 – 1707, 1710 - 1711) bylo zjištěno, že byly posuzované stopy zajištěné během ohledání domu poškozených v Bohumíně, vozidla poškozeného Renault Laguna Combi, místa činu, jakož i těl poškozených. Ve stopách č. 21-24, 26, 68-70, 103, 105, 108 byla prokázána přítomnost lidské krve. Nespecifická reakce na přítomnost krve byla zjištěna u stop č. 71-72, na oděvních součástech poškozeného i poškozené. Ze stop č. 7-8, 21-24, 68-69, 72, 84, 101, 103-105, 107, dále z výtěrů z pod nehtů obžalovaného Michala Z., na černém triku, nátělníku stěru z rekta, výtěru z pod nehtů a svalové tkáně poškozeného, na kalhotách, tričku, stěru z úst, rekta, pochvy, výtěru z pod nehtů a svalové tkáně poškozené se podařilo izolovat DNA, která je vhodná pro porovnání s jinými profily a ve většině případu také ke stanovení individuální identifikaci. Profily DNA získané ze stop č. 21-24, 68, 103, z černého trika a nátělníku poškozeného, kalhot a trika a vzorků získaných při pitvě poškozené jsou shodné s profilem DNA poškozené Jarmily M. Profily DNA získané při pitvě poškozeného jsou shodné s profilem DNA poškozeného Zbigniewa M. Profily DNA získané z pod nehtů obžalovaného Michala Z. jsou shodné s profilem DNA jmenovaného obžalovaného. Profily DNA získané ze stop č. 101 a 105 jsou shodné s profilem DNA obžalovaného Lumíra M. Majoritní složky smíšených profilů DNA získaných ze stop č. 8 a 69 jsou shodné s profilem DNA poškozené Jarmily M. U stop č. 7 a 72 lze vyloučit příspěvek biologického materiálu obžalovaných Lumíra M. a Michala Z. Nelze vyloučit, že jedním ze zůstavitelů smíšeného biologického materiálu ze stopy č. 104 je obžalovaný Lumír M. Zároveň lze vyloučit příspěvek biologického materiálu obžalovaného Michala Z. U stopy č. 94 a 107 lze vyloučit příspěvek biologického materiálu obžalovaných Lumíra M. a Michala Z. U výtěrů z pod nehtů poškozené lze vyloučit příspěvek biologického materiálu obžalovaných Lumíra M. a Michala Z. Analýzou stop č. 110 – 115, zajištěných při ohledání těl zemřelých a hnědé pletené čepice bylo v rámci doplnění znaleckého posudku zjištěno, že přítomnost lidské krve byla prokázána na hnědé pletené čepici a ve stopě č. 113. Profil DNA získaný ze stopy č. 110 je individuálně shodný s profilem DNA stanoveným ze svalové tkáně Jarmily M., profily DNA získané ze stopy č. 113 a z hnědé pletené čepice jsou individuálně shodné s profilem DNA stanoveným ze svalové tkáně Zbigniewa M. V případě DNA získaného z bukálního stěru obžalovaného Ing. Jiřího B. nebyla zjištěna shoda s profily DNA získanými z výše uvedených stop.

Ze znaleckého posudku z oboru **kriminalistika, odvětví daktyloskopie** zpracovaným Policií ČR, OKTE Frýdek – Místek (č.l. 1674 – 1676, 1679 – 1682, 1685 – 1687) bylo zjištěno, že daktyloskopická stopa označená jako č. 6A zajištěná během prohlídky garáže v Ostravě - Slezské Ostravě, na ulici Na Burni z papírového obalu od cementu (betonová směs Beton B20), je shodná s kontrolním otiskem části levé dlaně obžalovaného Michala Z. Dále bylo zjištěno, že nebyly na stopách č. 34, 37, 39, 64 (věcné stopy zajištěné v domě poškozených) a č. 110, 111, 112, 113, 114 a 115 (úvazy a kovová pouta na tělech poškozených), zajištěných v rámci ohledání těl zemřelých, zjištěny upotřebitelné daktyloskopické stopy.

Zkoumání oděvních svršků poškozeného Zbigniewa M. (čepice, nátělník, triko, svetr, bunda, teplákové kalhoty, trenýrky, ponožky a obuv) i poškozené Jarmily M. (triko, teplákové kalhoty, kalhotky) bylo předmětem znaleckého posudku z oboru **kriminalistiky, odvětví kriminalistická mechanoskopická expertiza**, ze kterého

bylo zjištěno, že povrch všech oděvních součástí poškozeného je silně ušpiněn zeminou a dále, mimo obuvi, také zaschlou tekutinou biologického původu červenohnědé barvy. Na povrchu čepice byly nalezeny dvě poškození nepravidelného kruhového tvaru o průměru 8 mm a 5 mm, a to přibližně na protilehlých stranách čepice. Lze předpokládat, že byly vytvořeny výstřelem z palné zbraně. Na levém rukávu a přilehlé levé boční části svetru zjištěno jedno střížné poškození délky cca 63 cm. Zkoumáním povrchu bundy bylo zjištěno jedno tržné poškození pravého bočního švu, přecházející v poškození rukávového švu velikosti 38 cm. Na jedné z ponožek zjištěny čtyři řezná poškození situovaná v jedné linii, o délkách 25 mm, 20 mm, 22,5 mm a 11 mm. Také oděv poškozené je znečištěn zeminou a triko zaschlou tekutinou biologického původu červenohnědé barvy. Zkoumáním povrchu trika bylo nalezeno tržné poškození švu, na zadním díle na pravém i levém průramku v délce 12,5 cm a 14 cm a dále poškození levého bočního švu v délce 10 cm, které přechází v poškození rukávového švu v celé jeho délce. Zjištěné střížné poškození bylo pravděpodobně vytvořeno nástrojem s protilehlými břity čelistí typu nůžek, zjištěné řezné poškození pravděpodobně nástrojem s plochým břitem, tržná poškození pak byly vytvořeny prudkým zataháním za oděvní součásti. Rovněž tak byl přezkoumán zlatý řetízek nalezený u poškozeného Zbignieva M. V jeho případě se podařilo zjistit, že jeden článek je v jednom místě násilně přetržen, k čemuž došlo pravděpodobně jeho trhnutím.

Ze znaleckého posudku z oboru **kriminalistika, odvětví kriminalistická trasologická expertiza**, vypracovaného Policií ČR, OKTE Frýdek – Místek (č.l. 1753 – 1769) bylo zjištěno, že trasologická stopa č. 63, zajištěná při ohledání vozidla poškozeného Renault Laguna Combi, mohla být vytvořena otiskem levé boty poškozeného. Trasologická stopa č. 73 zajištěná při ohledání místa činu mohla být vytvořena otiskem pneumatiky vozidla poškozeného Renault Laguna Combi.

Ze znaleckého posudku z oboru **kriminalistika, odvětví kriminalistická chemická expertiza**, vypracovaného Policií ČR, OKTE Frýdek – Místek (č.l. 1715 - 1717) bylo zjištěno, že tekutinou zajištěnou během ohledání vozidla poškozeného Renault Laguna Combi (označená jako stopa č. 52) je pravděpodobně chladicí kapalina do automobilu. Nebyla však prokázána její přítomnost na oděvních součástech poškozených.

Zkoumáním stop zajištěných při ohledání místa činu a vozidla poškozeného Renault Laguna Combi provedených v rámci znaleckého posudku z oboru **kriminalistika, odvětví fyzikální chemie**, zpracovaného Kriminalistickým ústavem Praha (č.l. 1668 – 1671) nebyly nalezeny částice GSR jednoznačně indikující zplodiny ze zápalky náboje. Ve stopě č. 124 (zajištěna v garáži) byly zjištěny ojedinělé částice charakteristické, nikoli jednoznačně indikující povýstřelové zplodiny.

Znalecký posudek z oboru **kriminalistiky, odvětví balistická expertiza**, vypracovaný specializovaným pracovištěm PČR, OKTE Frýdek – Místek (č.l. 1654 – 1657, 1660 – 1662), konstatoval účinky střeliva ráže 7,65 mm a 9 mm. Pokud se jedná o náboje ráže 7,65 mm Browning, pak jejich střela má dostatečný potenciál k usmrcení nebo způsobení vážného zranění člověku nebo zvířeti. Dále byla popsána

samonabíjecí pistole belgické výroby značky FN model 1900, ráže 7,65 mm Browning. Pistole má zásobník s kapacitou sedmi kusů nábojů s tím, že se vyznačuje kompaktností, plochostí a lehkostí. Zbraň byla vyráběna ve dvou velikostech, a to v normální a prodloužené verzi. Znaleckému ústavu byla dále předložena čepice z hnědého úpletu, kterou měl na hlavě v době smrti poškozený. V rámci posudku byly popsány 2 otvory, jeden kruhový o průměru cca 8 mm (jedná se o vstřel), druhý nepravidelný o rozměrech cca 20 × 9 mm (jedná se o výstřel). Vzhledem ke znečištění čepice biologickým materiálem a působení tlaku vlhké, jílovité zeminy v místě zajištění těl, se nepodařilo získat jednoznačný obrazec rozptylu povýstřelových zplodin. Přítomnost povýstřelových zplodin byla však v okolí defektu detekována, zejména v okolí vstřelového otvoru. Ke vzdálenosti ústí hlavně v okamžiku výstřelu od hlavy poškozeného se přitom nelze s určitostí vyjádřit. Následně byl vypracován doplněk ke znaleckému posudku s tím, že byla analyzována střela, která byla nalezena v garáži v Ostravě - Slezské Ostravě. Jedná se o celoplášťovou střelu o hmotnosti přibližně 4,7 gramu, s ocelovým pláštěm a ocelovým jádrem, ráže 7,65 mm Browning, s největší pravděpodobností z náboje tuzemské výroby značky Sellier bellot. Střela je rážově shodná se samonabíjecí pistolí belgické výroby značky FN model 1900, ráže 7,65 mm Browning. Počet drážek a polí vývrtní zachovaných na povrchu střely neodpovídá typickým parametrům vývrtní daným pro tuto zbraň. Z dostupných informací vyplývá, že tento typ zbraně byl vyráběn s hlavními s počtem drážek a polí vývrtní 5/5 až 6/6 pravotočivého stoupání. Nelze však vyloučit možnost existence tohoto modelu zbraně s továrně namontovanou hlavní s počtem drážek 4/4 vpravo. Nelze vyloučit ani možnost, že výše uvedená zbraň měla vyměněnou hlavň v důsledku její případné opravy.

Ze znaleckého posudku z oboru **kriminalistika, odvětví balistická expertiza**, vyhotoveného specializovaným pracovištěm Policie ČR, Kriminalistický ústav Praha (č.l. 2660 – 2661) bylo zjištěno, že porovnáním zajištěné střely se střelami uloženými v živé části Ústřední sbírky balistických stop z míst neobjasněných trestných činů, vedené na Kriminalistickém ústavu Praha, bylo negativní. Nepodařilo se prokázat, že by se stejnou zbraní byl spáchán některý z trestných činů evidovaný v živé části sbírky. Z doplňku téhož znaleckého posudku ze dne 14.2.2014 bylo zjištěno, že Kriminalistický ústav měl provést natypování střelné zbraně, která mohla být při spáchání trestného činu použita s ohledem na nález střely zajištěné jako stopa č. 134 – balistická. Z citovaných závěrů bylo zjištěno, že střela byla vystřelena z rážově příslušné nebo rážově blízké hlavně s drážkovaným vývrtem s parametry 4/P/cca 1,5 až 2,6 mm. Vývrt se čtyřmi drážkami a poli, pravotočivého stoupání, se šířkou stop polí ve výše uvedeném rozmezí se vyskytuje u většího množství samonabíjecích pistolí převážně zahraniční výroby – u německých samonabíjecích pistolí Sauer & Sohn model 1938, WALTHER model 4, Langenhan model FL, Rheinmetall, Schwarzloze 1908, Menz Menta, maďarských pistolí Frommer Stop, FEG model 48, československé pistole Praha 1921, jugoslávské pistole Crvena Zastava model 67, apod., přičemž nelze vyloučit ani zbraň upravenou ze znehodnocené zbraně či z řezu zbraně, případně zbraň podomácku vyrobenou. Bližší určení typu použité zbraně se nepodařilo provést. Dále bylo zjištěno, že z kruhového otisku (částečně odtrženého kožního laloku), který je patrný kolem vstřelového otvoru na levé straně hlavy poškozeného, a který může pocházet od ústí hlavně, se nepodařilo určit konkrétní typ použité zbraně.

V samotné řadové garáži nacházející se v Ostravě – Slezské Ostravě, jakož i ve venkovním prostoru před garáží, byl dále uskutečněn **vyšetřovací pokus**, jehož cílem bylo zjistit výši hluku vzniklou při výstřelu z pistole a v návaznosti na to pak míru slyšitelnosti takového výstřelu. Z výsledků pokusu vyplývá, že nejslyšitelnější byly výstřely provedené ve výkopu a při podlaze garáže, a to v okamžiku, kdy figurant i měřicí zařízení bylo umístěno ve vzdálenosti 2.2 metru od vrat garáže (hladina hluku 89,7 a 83,6 decibelů). Méně slyšitelné byly výstřely poslouchané a měřené ve vzdálenosti 15.8 metru od vrat garáže (hladina hluku 60.7 a 78,1 decibelů). Prakticky neslyšitelné pak byly výstřely poslouchané a měřené v automobilu nacházejícím se ve vzdálenosti 16,2 metru od vrat garáže (39,7 a 38,2 decibelů). Součástí protokolu je rovněž CD nosič s přiloženým videozáznamem vyšetřovacího pokusu.

Z odborného vyjádření Policie ČR, oddělení služební kynologie z **oboru metody pachové identifikace**, bylo zjištěno, že byly porovnány pachové stopy zajištěné při ohledání domu poškozených, místa činu – garáže v Ostravě – Slezské Ostravě a těl poškozených, s pachovými vzorky obžalovaných. Pachová shoda byla potvrzena mezi pachovým vzorkem obžalovaného Michala Z. a otisky pachových stop zajištěných z úvazu lepicích pásek nalezených na hlavách obou poškozených (stopy č. 117 a 120), jakož i mezi pachovým vzorkem obžalovaného Lumíra M. a otiskem pachové stopy zajištěné z kovových pout nalezených na zápěstí poškozeného (stopa č. 121). V ostatních případech nebyla pachová stopa potvrzena.

Ze závěrů znaleckého posudku z oboru **kriminalistiky, odvětví počítačové analýzy**, vyhotoveného PČR, OKTE Frýdek – Místek (č.l. 1740 – 1746), bylo zjištěno, že z pevného disku uloženého ve stolním PC značky Gigatech, byly na CD nosič vyexportovány obrazové a textové dokumenty uživatelského charakteru, komunikace pomocí programu Skype, smazaná emailová komunikace, historie přístupu na webové stránky a data z účetního programu Pohoda. K této expertize nalézací soud konstatuje, že nebyly zjištěné žádné zásadní poznatky, jež by přispěly k objasňování této trestní věci.

Jaromír Vlček, znalec z **oboru ekonomika, odvětví ceny a odhady motorových vozidel a movitostí** vyhotovil znalecký posudek, kdy z jeho závěrů vyplývá, že hodnota mobilního telefonu značky iPhone činila 13.610,- Kč, startovací karty k vozidlu poškozených 4.104,- Kč, příručního trezoru značky Fairline 3.500,- Kč, stolního počítače 7.200,- Kč a HDD recorderu ke kamerovému systému 9.600,- Kč. Zároveň znalec stanovil škodu způsobenou v souvislosti s protiprávním jednáním obviněných. Její výše je tvořena částkami 2.340,- Kč (rozbíté okno u domu poškozených), 885,- Kč (výměna zámků u domu poškozených), 700,- Kč (oprava brány u domu poškozených), 1.500,- Kč (vyčištění vozidla poškozených), 5.056,- Kč (nalakování nárazníku vozidla poškozených), 106.722,- Kč a 10.890,- Kč (zapůjčení náhradního vozidla), jakož i částky 1.020,- Kč (mobilní telefon poškozené zn. Nokia).

Za účelem zajištění maximální objektivity ať již z pohledu trestní odpovědnosti obžalovaných či zjištění jejich osobnostních kvalit byly v této trestní věci vypracované **znalecké posudky z oboru, odvětví psychiatrie a psychologie**. Zmíněné znalecké posudky vyhotovili **znalci prim. MUDr. Svatopluk Sedláček a PhDr. Petr Vavřík**.

Ze závěrů znalce prim. MUDr. Sedláčka bylo zjištěno, že **obžalovaný Ing. Jiří B.** (č.l. 1472 - 1530) v současné době a ani v době předmětného jednání, netrpěl a netrpí duševní chorobou ve vlastním slova smyslu, psychózou či jinou duševní poruchou. V době spáchání trestného činu mohl rozpoznat společenskou protiprávnost (škodlivost) svého jednání a mohl své jednání ovládat. Jeho rozpoznávací a ovládací schopnosti byly v době inkriminovaného jednání, zachovány zcela. V dané věci neintervenovala alkoholová nebo drogová problematika, ať již ve smyslu akutní intoxikace nebo drogou navozené duševní poruchy. Není závislý na alkoholu nebo drogách. Jeho schopnosti správně vnímat, hodnotit a řídit vlastní jednání ve vztahu k sobě samému a k sociálu, do kterého vstupuje a ve kterém jedná, nejsou narušeny duševní poruchou. Kvalitně se orientuje v sociálu i v dané věci, je schopen akceptovat sociální imperativy. Vyšetřovaný je procesně způsobilý. Je schopen chápat smysl a význam trestního řízení a případného trestu. Při pobytu na svobodě není z medicínsko-psychiatrického hlediska nebezpečný pro společnost. Medicínsko-léčebná opatření proto nejsou namístě.

U hlavního líčení znalec **prim. MUDr. Svatopluk Sedláček** v plném rozsahu stvrdil závěry z přípravného řízení a nic nového nedodal.

Z psychologického hlediska se jedná o strukturálně lehce nevyváženou osobnost extrovertního typu, se značným seberealizačním potenciálem a adaptační zdatností, ale též s dílčími deficity vnitřní disciplinovanosti a zásadovosti. Jsou znaky živé emoční reaktivity, přitom poměrně dobré frustrační tolerance a odolnosti vůči zátěži. Sebehodnocení je v základních aspektech pevné, jsou známky vnitřní jistoty, malé ochoty pochybovat o sobě, připravenosti k nadřazenosti, schopnosti odolávat vnějším tlakům a kritice. Volní mechanismy jsou funkční, je však pravděpodobnost ojedinělých adaptačních selhání s disociální valencí. Je sklon k aktivitě a iniciativě, jsou znaky postojové flexibility, rozvinuta schopnost improvizovat, schopnost plánovitého a organizovaného chování. V preferenčních pozicích hodnotového systému je konfigurace hodnot materiálně konzumního, hédonického a sociálního typu. Hodnoty materiálního typu mají významnou pozici. Je potřeba vyššího materiálního a sociálního statutu, též pak excitačně zážitkových zisků, nalézaných mimo jiné v obvyklých areálech erotických a pijáckých zájmů, bez nápadnějších excesů. Ve vztazích obviněného s lidmi se uplatňuje potřeba kontaktů, schopnost jednat s lidmi, získat si je, schopnost naplňovat obraz společenskosti a zájmu o druhé. Jsou rovněž znaky vnímavosti, jistý empatický potenciál. Ve vztazích obviněného k lidem se uplatňuje ovšem také zvýšený egoismus a pragmatismus, menší ochota k sebezapření a k zodpovědnosti. Je rozvinuta potřeba sebeprosazení, inklinace k nadřazenosti a k dominantním rolím. Je schopen zaujímat vůdčí pozice v neformálních skupinách tam, kde je to pro něj výhodné. Není však mocenských aspirací, není potřeba ovládat druhé. V sebeprosazujícím chování je schopen jisté tvrdosti a menší ohleduplnosti, není však znaků zvýšené agresivity ve smyslu vyhraněného sklonu k násilí či brutalitě, testové znaky agresivity nevykazují extrémní hodnoty. Intelekt obviněného odpovídá pásmu podprůměru v rámci normy – byla naměřena hodnota IQ 115. Daná intelektová úroveň umožňuje obžalovanému kvalitní racionální orientaci v realitě. Pokud by se obžalovaný dopustil vytykaného jednání, pak by širší dispoziční kontext tohoto jednání bylo možno hledat v takových

jeho osobnostních rysech a tendencích jako jsou jeho dílčí deficity disciplinovanosti a zásadovosti, jeho dobrá odolnost vůči zátěži, schopnost nesentimentální reaktivity, jistá tvrdost, dobrodružnost a ochota k riziku, jakož i vyšší náročnost v materiálně konzumní dimenzi. Pokud se obžalovaný dopustil jednání, jež je mu kladeno za vinu, pak by toto jednání bylo psychologicky nejlépe vysvětlitelné jako jednání motivované skupinově sdíleným asociálně založeným záměrem finančního zisku na úkor poškozených, s kalkulací jejich usmrcení jako způsobu jak eliminovat jejich tendenci bránit svůj majetek a riziko vlastní identifikace v roli pachatele skutku. Vlastní formování motivace a výsledného obrazu předmětného jednání bylo nejspíše výsledkem souhry vlastních individuálních potřeb a pohnutek obžalovaného a interaktivních pobídek a nápadů ve skupině obdobně finančně neuspokojených, chtivě vyladěných spolupachatelů, s efektem vzájemné potenciace motivů a odvahy k realizaci, též na bázi pocitu dělby a redukce rizika. V jeho vztahu ke zbraním nelze potvrdit vyhraněný, trvale zformovaný asociální modus vnímání a užívání zbraně jako prostředku násilného sebeprosazování. Ve spektru typických projevů dané osobnosti nelze potvrdit nápadný sklon k afektové agresi ani sklon k chladnokrevnému násilí predátorského či instrumentálního typu. Nelze u něj potvrdit signifikantní sklony k násilnému sebeprosazování, k řešení sporů násilím. Disponuje zcela funkční sebekontrolou ve vztahu k vlastním agresivním popudům. Vztah obžalovaného k poškozenému Zbigniewu M., byl nejspíše vztahem k nevýznamnému známému bez potřeby osobních vazeb a kontaktů, s akcenty kritické distance a nesympatie (ve vazbě na údajně obecné povědomí o osobě poškozeného coby osoby majetné a ziskuchtivé). Ve vztahu obžalovaného k poškozené Jarmile M., nebyly zjištěny žádné strukturované postoje, Jarmilu M. neznal. Lze u něj v době před činem psychologicky modelovat prvky entuziastického očekávání velkého zisku s navazujícími kooperativními postoji, s ochotou podílet se na přípravě a organizaci jednání a tendencí maximalizovat šance na úspěch i redukovat riziko dělbou úkolů ve společenství obžalovaných, a to s pravděpodobným nárůstem napětí s blížícím se termínem skutku. V době po spáchání činu pak lze u obviněného modelovat ambivalenci naděje na to, že nebude odhalen jako pachatel na jedné straně a pocitů nejistoty i napětí na straně druhé, s průvodními praktickými postoji a chováním směřujícím k minimalizaci rizika vlastního dopadení. Pokud jde o srovnání s ostatními spoluobžalovanými, znalec konstatuje, že obžalovaný se zobrazil jako jedinec s vyšším potenciálem dominance ve srovnání s obžalovaným Z. a se srovnatelnou mírou dominance ve srovnání s obžalovaným M. Schopnost dominance a sebeprosazení je sycena jeho, v daném společenství nejvyšším intelektem, vzděláním, kultivovaností a formátem společenské obratnosti. S ohledem na dílčí deficity v oblasti vnitřní disciplinovanosti, zásadovosti, s ohledem na nestabilitu jeho adaptačního stylu a věk obžalovaného, je pravděpodobnost jeho resocializace poněkud snížena. Celkový profil dané osobnosti s jejím nadprůměrným intelektem, se schopností konformity, s relativní vyrovnaností a absencí vyhraněného disociálního rysu však zakládají dílčí psychologické předpoklady resocializace. Za předpokladu morální sebereflexe a žádoucí motivovanosti ke změně jsou u něj resocializační efekty možné.

U hlavního líčení **klinický psycholog PhDr. Petr Vavřík** rovněž své závěry stvrdil v celém rozsahu a k **obžalovanému Ing. Jiřímu B.** dodal, že jmenovaný je osobností s dobrou schopností dominance ve vztazích. Při porovnání „dominantností“ všech tří obžalovaných je jeho potenciál dominance srovnatelný s potenciálem M. a

je vyšší než u Z. Klinický psycholog současně akcentoval, že znalecké vyšetření je schopno nabídnout nějakou orientaci v obecných dispozicích dominance jednotlivých osob, avšak nedokáže přímo rekonstruovat konkrétní uplatnění těchto tendencí v rámci konkrétních interakcí. Rovněž byla zdůrazněna sociální obratnost, schopnost velmi diferencovaně komunikovat, jakož i schopnost cenzurovat ty skutečnosti, které jsou jeho osobě nepříznivé. Klinický psycholog ve svých závěrech shrnutých v bodě 11 konstatoval, že u jmenovaného je „resocializace poněkud snížena“. K dotazu, jaký význam pro „resocializaci“ má předchozí trestní minulost a zkušenosti s tím spojené, uvedl, že při svém hodnocení dispozic k „resocializaci“ vycházel z obrazu osobnosti a zjištění získaných vlastním vyšetřením. Termín „resocializace“ z pohledu klinického psychologa znamená schopnost nápravy, morální sebereflexe a změny životního stylu ve směru sociální žádoucnosti. Jedna z podmínek úspěšné či možné resocializace je znalce zmíněná „morální sebereflexe“, do které je nepochybně zahrnuto i doznání obžalovaného včetně autentické reflexe vlastní viny. Klinický psycholog potvrdil, že ve vztahu ke všem obžalovaným neshledal nic, čím by mohly být narušené kognitivní funkce, tzn. schopnost správně vnímat, zapamatovat si a posléze reprodukovat prožitý skutkový děj. Znalec odmítl spekulaci v souvislosti s dominancí jednotlivých obžalovaných a držení zbraně v rozhodné době toliko jedním z nich. Jeho vyjádření k schopnosti dominance obžalovaných vycházelo pouze z jejich osobnostních kvalit.

Ze závěrů znalce prim. MUDr. Sedláčka bylo zjištěno, že **obžalovaný Lumír M.** (č.l. 1531 - 1586) v současné době a ani v době jednání, kladené mu za vinu, netrpěl a netrpí duševní chorobou ve vlastním slova smyslu, psychózou a ani jinou duševní poruchou z forenzně psychiatrického hlediska významnou. Jeho schopnosti správně vnímat, hodnotit a řídit vlastní jednání ve vztahu k sobě samému a k sociálu, do kterého vstupuje a ve kterém jedná, nebyly a nejsou narušeny duševní poruchou. Mohl rozpoznat protiprávnost (škodlivost) svého jednání a mohl své jednání ovládat. Není závislý na alkoholu nebo drogách, je schopen zdržet se požívání jakékoliv drogy, včetně alkoholu. Alkoholické nápoje, které požil před inkriminovaným jednáním, byly zcela bez vlivu na toto jednání. Vyšetřovaný je schopen chápat smysl a význam trestního řízení i smysl eventuálního trestu. Je schopen stát před soudem a účelně se hájit. Je schopen chápat obecná pravidla regulující sociální chování a v těchto dimenzích. Za pobytu na svobodě není, z medicínsko-psychiatrického hlediska, nebezpečný pro společnost. Medicínsko-léčebná opatření proto nejsou namístě. Z psychiatrického pohledu není překážek resocializace.

U hlavního líčení znalec **prim. MUDr. Svatopluk Sedláček** v plném rozsahu stvrdil závěry z přípravného řízení a nic nového nedodal.

V psychologickém pohledu se jedná o disharmonicky strukturovanou osobnost extrovertního typu s akcentovanou disociální modalitou. V temperamentové bázi jsou znaky aktivity a razance. V emoční složce se v převaze uplatňuje modalita chladu, nesentimentalita. Poměrně vysoká odolnost vůči zátěži, není zde sklonu k úzkosti. Je schopnost emoční angažovanosti v nejužších neformálních vztazích. Je velmi pevné sebehodnocení, spokojenost sama se sebou, absence sebekritičnosti a dispozic k pocitům viny. Je sklon k sebevědomému, nadřazenému vystupování, připravenost k

úcelové sebestylizaci v sociálu s pragmatickými podtexty. V jeho postojích se uplatňuje výrazný pragmatismus, značná tvrdost, ochota k riziku, nesentimentalita, znaky individualismu jsou znaky důraznosti, svéhlavosti, nedostatku pokory, malé ochoty ke kompromisům. Jeho hodnotový systém zahrnuje značně chudý sektor sociálních hodnot redukovaných na vazbu k vlastní rodině. Ve svém celku je ovlivněn pragmatickým nastavením s významnou valencí hodnot materiálně konzumního typu a orientací na zisk a prospěch. V sociální dimenzi je spíše nízká schopnost důvěrnější vztahové sentimentality, disponovanost k formování účelových, instrumentálních vztahů, tvrdost a neohleduplnost, malá potřeba sdílení, malý zájem o individualitu a potřeby druhých. Je zvýšená tendence k sebeprosazení, k suverénnosti a nadřazeným postojům, s možnými konfliktními projevy. Není však vyhraněných vůdcovských ambicí, převažuje potřeba nezávislosti, svéhlavosti, individuálního rozhodování. Je zvýšený potenciál agresivity ve smyslu disponovanosti k instrumentální agresi, ojediněle též agresi afektivního typu při neporušené sebekontrolě v této oblasti. Naměřená hodnota IQ 96 mu umožňuje kvalitní racionální orientaci v realitě. Pokud by se obviněný dopustil vytykaného jednání, pak by popsaná konfigurace jeho osobnostních rysů a tendencí s akcentovanou disociální modalitou mohla vytvářet širší dispoziční kontext daného jednání. Toto jednání by bylo psychologicky nejlépe vysvětlitelné jako jednání motivované skupinově sdíleným, asociálně založeným záměrem finančního zisku na úkor poškozených, s kalkulací jejich usmrcení jako způsobu jak eliminovat jejich tendenci bránit svůj majetek a riziko vlastní identifikace v roli pachatele skutku. Vlastní formování motivace a „projektu“ předmětného jednání by bylo nejlépe vysvětlitelné jako výsledek souhry vlastních individuálních potřeb a pohnutek obžalovaného a interaktivních pobídek i nápadů rozvíjených ve skupině obdobně finančně neuspokojených, chtivě vyladěných spolupachatelů, s efektem vzájemné potenciace motivů a odvahy k realizaci a s průvodním pocitem dělby a redukce rizika. Vztah obžalovaného ke společnosti zahrnuje povědomí obecných sociálních a morálních norem, je však poznamenán shora popsanými emočně postojovými kvalitami jeho osobnosti a zakládá tak zvýšenou pravděpodobnost nepřizpůsobivosti disociálního typu. U obžalovaného nebyly zjištěny známky emotivní či zájmové inklinace ke zbraním, ale ani úzkostně vyhýbavého postoje k nim. Obžalovaný se zobrazil jako jedinec se zvýšenou agresivitou, která je provázena funkční sebekontrolou a sebevládou. Lze u něj počítat spíše s ojedinělými, kontrolovanými projevy agrese instrumentálního typu, s agresivními prvky v sebeprosazování. Je disponován k tvrdým, neohleduplým konfrontačním řešením konfliktních situací, nelze však u něj potvrdit tendenci k neřízeným afektivním formám agrese při řešení sporů. Jeho vztah k poškozeným Zbigniewu M. a Jarmile M. byl primárně nejspíše vztahem k nevýznamným známým, vztahem lhostejnosti a nezájmu o bližší kontakty. Lze u něj psychologicky modelovat v době před činem prvky entuziastického očekávání velkého zisku, přitom ale převahu racionálních postojů, cílených k redukci rizik a maximalizaci šancí na úspěch, jakož i odhodlanosti posilované ve vzájemných interakcích se společenstvím obžalovaných v přípravné fázi, s pravděpodobným nárůstem napětí s blížícím se termínem skutku. V době po spáchání činu pak lze u obžalovaného modelovat zohledňování vlastních zájmů, ve vazbě na otázku možného dopadení vlastní osoby. Verze obžalovaného, podle níž se náhle ocitl v předmětné situaci a po celou dobu jednal výlučně podle průběžně zadávaných instrukcí ze strachu, není prostředky psychologického zkoumání ověřitelná, obecně však lze říci, že obžalovaný se nezobrazil jako jedinec úzkostný, snadno se vzdávající, snadno zastrašitelný, ochotný hrát submisivní role. Nebyly u něj zjištěny

ani známky persistující úzkosti z předmětné situace, či autentických reziduí zažitého strachu o život. Obžalovaný byl disponován k aktivně kooperující roli ve skupině obžalovaných, osobnostně vybavený pro sebevědomé, rozhodné, případně i dominantní vystupování. Lze předpokládat aktivní a svobodné sdílení nápadů a iniciativ, vznikajících ve společenství s dalšími obžalovanými. Nelze však u něj potvrdit aktivní ovlivnění k jednání, jež by bylo v rozporu s jeho vlastními záměry a motivy. S ohledem na celkový profil dané osobnosti s její disociální modalitou, dosavadní vývojovou linii a věk je pravděpodobnost resocializace obžalovaného v jejích psychologických předpokladech snížena. Za předpokladu morální sebereflexe a žádoucí motivovanosti ke změně v budoucnu, též s ohledem na jeho neporušený intelekt, nelze u něj ovšem resocializační efekty zcela vyloučit.

U hlavního líčení **znalec klinický psycholog** ve vztahu k **obžalovanému M.** taktéž stvrdil své písemné závěry a dále dodal, že ukončení osobnostního vývoje je individuální, kdy v případě chápání osobnostního vývoje jako nějaký růst schopností a přibývání osobnostních kvalit pak lze hovořit o orientační hranici vyvržené dospělosti kolem 50 let, i když fyziologicky již od 30. roku dochází k úpadkovým změnám mozku. K cílenému dotazu soudu, zda v rámci znaleckého zkoumání bylo zjištěno cokoli, co by signalizovalo obavu obžalovaného M. o jeho život či zdraví, event. o život či zdraví blízkých, a zda by toto bylo zjištěno v rámci použití event. testových metod, klinický psycholog PhDr. Vavřík uvedl, že jmenovaný se o této skutečnosti zmínil v souvislosti s popisem svého prožívání v kritické době, avšak objektivně u něj nebyly zjištěné žádné známky úzkosti, posttraumatických fenoménů apod., nic podobného použitou metodikou potvrzeno nebylo. V případě závažných traumatizujících zážitků je velkou pravděpodobností, že by tyto skutečnosti byly psychologickým vyšetřením odhalitelné. V písemných závěrech v souvislosti s možností resocializace obžalovaných bylo u Ing. B. a Z. klinickým psychologem konstatováno, že jejich „pravděpodobnost resocializace je poněkud snížena“, zatímco ve vztahu k M. bylo konstatováno, že „jeho pravděpodobnost resocializace je snížena“. Došlo k vypuštění slova „poněkud“, k tomuto rozdílu znalec uvedl, že tento závěr byl vědomý, odpovídající znaleckému zkoumání s tím, že osobnostní předpoklady resocializace obžalovaných Ing. B. a Z. jsou o něco výše než u obžalovaného M.

Ze závěrů znalce prim. MUDr. Sedláčka bylo zjištěno, že **obžalovaný Michal Z.** (č.l. 1587 - 1649) v současné době a ani v době předmětného jednání netrpěl a netrpí duševní chorobou ve vlastním slova smyslu, psychózou či jinou duševní poruchou z forenzně psychiatrického hlediska významnou. Znalec u vyšetřovaného popsal a diagnostikoval, závislost na alkoholu, poruchu užívání alkoholu a abusus alkoholu s toxikomanickou vazbou v psychosociální rovině. Je schopen zdržet se požívání alkoholu, je schopen abstinovat od alkoholu, je schopen odmítnout tak zvaný „první doušek“. Jeho schopnost regulovat jednou započaté požívání alkoholu je snížena, není však vymizelá. Není trvalých duševních změn v souvislosti s konzumací alkoholických nápojů. Sebevražedný pokus léky v alkoholové opilosti prostě má pochopitelné situační souřadnice, je psychologicky vysvětlitelný, nebyly chorobné motivace. Jednalo se o přechodnou, lehkou afektivou poruchu se zkratkovou reakcí. Psychické funkce, které rozhodují v poslední instanci o tom, zda je správně orientován v okolí i ve svém vnitřním světě, zda je schopen řádně udržovat hierarchii hodnot a přiměřené tomu řídit své chování, jsou zachovány. V době

spáchání trestného činu mohl rozpoznat společenskou protiprávnost (škodlivost) svého jednání a mohl své jednání ovládat. Jeho rozpoznávací a ovládací schopnosti byly v době inkriminovaného jednání zachované zcela. Případná alkoholová opilost byla prostá, lehkého stupně a nebyla příčinou narušení jeho schopností správně vnímat, hodnotit a řídit vlastní chování ve vztahu k předmětné věci. Není závislý na drogách a je schopen zdržet se požívání jakékoliv drogy. Je schopen chápat smysl a význam trestního řízení, stát před soudem a účelně se hájit, rovněž tak chápat smysl případného trestu. Je schopen chápat obecná pravidla regulující sociální chování a v těchto dimenzích jednat a chovat se. Vyšetřovaný za pobytu na svobodě není, z medicínsko-psychiatrického hlediska, nebezpečný pro společnost. Medicínsko-léčebná opatření nejsou namístě. Z psychiatrického hlediska není překážek jeho resocializace.

U hlavního líčení znalec **prim. MUDr. Svatopluk Sedláček** v plném rozsahu stvrdil závěry z přípravného řízení a nic nového nedodal.

Z psychologického hlediska se jedná o strukturálně nevyváženou osobnost extrovertního typu. V temperamentové bázi osobnosti jsou znaky lehčí lability a dychtivosti, emoční složka osobnosti je nevyrovnaná, jsou zde dílčí deficity vyžrálosti. V prožitkové dynamice jsou znaky zvýšeného neuroticismu – dispozice k úzkosti, vnitřní nejistota, nestabilita nálad, nízká frustrační tolerance. Je jistá emočně prožitková bohatost, sklon k emotivním reakcím, přitom však též silné egoistické a hédonické akcenty v obsazích. Jsou málo efektivní strategie zvládání zátěže a stresu, malá schopnost práce s emocemi. Je schopnost emočního angažmá v sociálu – při jeho celkově nižší efektivitě. Sebehodnocení je neuroticky nepevné, charakterizované vnitřní nejistotou v koincidenci s poměrně silně vyjádřenými kompenzačními tendencemi k nadřazenosti, exkluzivitě, je potřeba úspěchu a uznání. Je schopnost sebekritiky, při současném nedostatku autentické kritické sebereflexe. Je sklon k situačnímu entuziasmu, spíše malá ochota k sebezapření, v problémových situacích pak sklon k improvizacím, tendence k rychlým řešením či vyhýbavým a únikovým reakcím. Je nedostatek odvahy, tvrdosti, tendence minimalizovat riziko, tendence pochybovat o svých možnostech. V preferenčních pozicích hodnotového systému je konfigurace hodnot hédonického a materiálního typu – orientace na zisk, materiálně definovaný úspěch, nezrale dimenzovaná potřeba uznání a sociální opory. Je komunikačně obratný, snadno navazuje povrchní vztahy s lidmi, je schopen naplňovat obraz vstřícnosti, sdílnosti, pozitivního nastavení. Malá ochota ke konfliktům a konfrontacím. Současně zde vystupují znaky egoistické modality a spíše chudé vztahové emocionality, nižší empatie, nedostatku přímosti a autentického sdílení. Schopnost emočního angažmá je spíše omezená, zúžená na nejužší rodinné vazby. Není známek zvýšené agresivity, sklonu k fyzickému násilí. Násilí mu není preferovaným způsobem sebeprosazování. Naměřená hodnota IQ 104 mu umožňuje přiměřenou racionální orientaci v realitě. Pokud by se obžalovaný dopustil vytykaného jednání, pak by širší dispoziční kontext daného jednání bylo možno hledat v popsané konfiguraci jeho osobnostních rysů a tendencí – s jeho celkovou nevyrovnaností, s deficity vnitřní disciplíny, s prvky egoismu, s potřebou materiálně definovaného úspěchu, s dispozicí k maladaptivním vzorcům chování, s nedostatkem trpělivosti, s pragmatismem a dílčími deficity citlivosti v sociálu. V širším motivačním předpolí daného jednání pak lze modelovat jeho dlouhodobě negativní finanční bilanci v podnikání a s ní propojenou dluhovou

tíseň aktivující, na terénu shora popsané osobnosti, asociálně tématizované nápady na rychlý zisk větší částky peněz. Toto jednání by bylo psychologicky nejlépe vysvětlitelné jako jednání motivované asociálně založeným, skupinově sdíleným záměrem finančního zisku na úkor poškozených s kalkulací jejich usmrcení jako způsobu jak eliminovat jejich tendenci bránit svůj majetek a riziko vlastní identifikace v roli pachatele skutku. Vlastní formování motivace a přípravného plánu předmětného jednání by bylo nejlépe vysvětlitelné jako výsledek souhry vlastních nápadů obžalovaného, jeho individuálních potřeb a pohnutek a interaktivních pobídek a nápadů rozvíjených ve skupině obdobně finančně neuspokojených, chtivě vyladěných spolupachatelů – s efektem vzájemné potenciace motivů a odvahy k realizaci a s průvodním pocitem dělby a redukce rizika. Vztah obžalovaného ke zbraním vykazuje znaky distancovanosti, lhostejnosti, nelze potvrdit, že by zbraně byly objektem jeho zájmu. U obžalovaného nebyly zjištěny známky zvýšené konfliktnosti, ani snahy řešit spory násilím. Spíše převažuje tendence vyhýbat se otevřeným konfliktům a volit spíše nepřímé formy sebeprosazení. V rámci dané osobnosti nelze potvrdit znaky zvýšené agresivity. Vztah obžalovaného k poškozenému Zbigniewu M. byl nejspíše vztahem ke známému, zahrnujícím ochotu k neformálním kontaktům a k interakcím v oblasti praktických zájmů obou osob. Tento vztah zahrnoval rovněž roli dlužníka. V této souvislosti byly v postojích obžalovaného vůči poškozenému zaznamenány kritické, distancující postoje. Vztah obžalovaného k poškozené, Jarmile M. byl nejspíše vztahem k nevýznamné známé, s absencí emotivně sycených postojů, se znaky lhostejnosti a nezájmu o tuto osobu. Pokud se obžalovaný dopustil skutku, jenž je mu kladen za vinu, pak by v pozadí tohoto jeho jednání bylo možno psychologicky modelovat asociálně posunutý, instrumentální vztah k poškozeným, jako zdrojům potenciálního zisku a potažmo jako k potenciálně nepohodlným svědkům – vztah zahrnující ochotu k intrikám v jejich neprospěch a netečnost k jejich potřebám a osudu. U obžalovaného lze v době před činem psychologicky modelovat prvky entuziastického očekávání velkého zisku spolu s tendencí pocitově minimalizovat rizika solidarizací se společenstvím obžalovaných, dále maximalizovat šance na úspěch a posilovat zde svou odhodlanost sdílením racionálních postojů, s ochotou podílet se na přípravě a organizaci jednání, a to s pravděpodobným nárůstem napětí s blížícím se termínem skutku. V době po spáchání činu pak lze u obžalovaného modelovat dominanci obav z možného dopadení vlastní osoby s projevy neklidu a s úzkostnou tenzí, jak se projevila též v zaznamenaném sebevražedném jednání obžalovaného v tomto období. Ve srovnání s ostatními obžalovanými se obžalovaný zobrazil jako jedinec s nejnižší odolností vůči zátěži, rovněž tak potenciál jeho dominance je ve srovnání s nimi o něco nižší. Získaný obraz osobnosti obžalovaného vytváří predispozice pro kooperativní postoje ve skupině obžalovaných pro schopnost rovnocenně spolurozhodovat a přicházet s nápady či přijímat osobně přijatelné iniciativy ostatních. Zobrazil se však jako jedinec méně disponovaný pro přímý chladnokrevný výkon násilí. Nebylo zjištěno nic, co by signalizovalo jeho ovlivněnost ostatními obžalovanými k jednání nesouladnému s vlastními motivy. S ohledem na celkový profil dané osobnosti s její nevyrovnaností a maladaptivní prvky v životním stylu, jakož i na věk obžalovaného, je pravděpodobnost jeho resocializace poněkud snížena. Kvality jeho průměrného intelektu, elementární schopnost konformních postojů a absence vyhraněných disociálních rysů vytvářejí dílčí psychologické předpoklady resocializace. Za předpokladu morální sebereflexe a žádoucí motivovanosti ke změně jsou u něj resocializační efekty možné.

U hlavního líčení **znalec klinický psycholog** ve vztahu k **obžalovanému Z.** rovněž stvrdil své písemné závěry a dále dodal, že ani u jmenovaného nebyly zjištěné žádné deficity v souvislosti s kognitivními funkcemi. Rovněž u obžalovaného Z. nebyly zjištěné žádné skutečnosti, jež by mohly vést k závěrům o obavě jmenovaného o své zdraví či život, event. o zdraví či život svých blízkých v souvislosti s projednávaným skutkem. Otázky dominance se znalec již zabýval a v této souvislosti dále dodal, že jmenovaný disponoval se schopnostmi být situačně aktivní, tzn. přicházet s nápady, event. nějakými aktivitami.

V souvislosti s odůvodněním rozhodnutí této nejzávažnější násilné trestné činnosti nalézací soud konstatuje, že přistoupil k variantě poněkud obsáhlejší v tom smyslu, že nejdříve je poukázáno na jednotlivé důkazní prostředky včetně opakovaných a velmi podrobných výpovědí obžalovaných, svědků, znaleckých posudků, jakož i dalších důkazů povahy listinné. Všechny tyto důkazy byly hodnoceny ve smyslu **ustanovení § 2 odst. 6 tr.ř.**, tzn. že soud I. stupně tyto hodnotil podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu. Výsledkem této činnosti byl objektivizován **skutkový děj**, popsáný ve skutkové části tohoto rozhodnutí, o kterém nalézací soud nemá důvodné pochybnosti. Po vyhodnoceném dokazování je možno konstatovat, že skutek popsáný v tomto rozhodnutí **se stal** a v tomto je spatřován **trestný čin** s tím, že tento skutek spáchali **obžalovaní Ing. B., M. a Z.** ve formě spolupachatelství. Akcentovat je rovněž nutno zjištění soudu I. stupně, dle kterého v řízení před soudem státní zástupce unesl důkazní břemeno, resp. prokázal vinu zmíněných obžalovaných (§ 2 odst. 5 tr.ř.).

Je nesporné, že všichni obžalovaní po dobu trestního řízení mohli uplatnit svou **obhajobu v rozsahu a způsobem, jakým sami uznali za vhodné**. V jakémkoliv stádiu nedošlo ke krácení jejich práv, kdy v tomto směru nebyly vzneseny ani žádné námitky ať již ze strany obžalovaných či jejich obhájců.

V rámci **stručné rekapitulace** stanovisek a uplatněné obhajoby obžalovaných možno konstatovat, že **Ing. Jiří B.** popisuje protiprávní jednání své i spoluobžalovaných jako předem naplánované, do detailů připravené, včetně rozdělených úkolů s akcentací srozumění všech obžalovaných s usmrcením poškozených s ohledem na odstranění poškozených jako potencionálních svědků jiné jejich trestné činnosti. Jmenovaný od samého počátku doznával a usvědčoval spoluobžalované z loupežné vraždy. **Michal Z.** po celou dobu trestního řízení připouštěl předchozí dohodu spoluobžalovaných, avšak zmíněné protiprávní jednání po předchozím rozdělení úloh se však mělo týkat toliko loupežného přepadení, nikoliv s fatálním neodčinitelným následkem, tzn. že poškození M. měli být po získání finanční hotovosti zanecháni naživu v jejich domě či kufru vozidla Renault Laguna Combi. **Lumír M.** jakoukoliv možnou dohodu se spoluobžalovanými ať již ve vztahu k loupeži či k loupežné vraždě od počátku popíral. Do protiprávního jednání byl zapojen a vmanipulován náhodou a pokud vykonával nějakou činnost či aktivitu, byl k této přinucen obžalovaným B., neboť měl obavu o život a zejména zdraví svých blízkých, proto příkazy akceptoval.

K tvrzení a obhajobě **obžalovaného Ing. B.** Nálezací soud si je vědom toho, že trestní stíhání s procesními účinky ve vztahu k jednotlivým obžalovaným nebylo zahájeno ve stejný den. Obžalovaní M. a Z. si rozhodnutí policejního orgánu převzali 14.3.2013 a v té době proběhly i jejich procesní výpovědi, zatímco obžalovaný Ing. B. si zmíněné rozhodnutí převzal 15.3.2013 a jeho procesní výpověď, v rámci které se podrobně vyjádřil, proběhla v podstatě až za měsíc. Vzhledem k tomu, že Ing. B. v rámci dokazování u hlavního líčení měl možnost při zprocesňování výpovědí spoluobžalovaných, u kterých bylo trestní stíhání zahájeno dříve, k těmto se vyjádřit, příp. navrhnout protiargumenty, nedošlo v tomto smyslu k žádnému krácení jeho práv. Na tuto procesní situaci již bylo poukázáno v tomto rozhodnutí na str. 9, na což soud odkazuje. Ing. B. byl vyslechnut 29.4.2013, 24.7.2013, 26.9.2013 a posléze u hlavního líčení. Zatímco spoluobžalovaní M. a Z. se k protiprávnímu jednání popsanému v usnesení o zahájení trestního stíhání vyjádřili 14.3.2013 v podstatě ve smyslu obhajoby stručně uvedené v rámci rekapitulace shora, obžalovaný Ing. B. za situace, kdy tento nesporně znal podstatná tvrzení spoluobžalovaných a mohl tudíž s těmito kalkulovat ve svůj prospěch, tak neučinil. Ing. B. se již v rámci své první procesní výpovědi k vytýkanému protiprávnímu jednání kladené mu za vinu doznal, spontánně sdělil všechny podstatné a důležité informace ohledně předchozí dohody obžalovaných včetně předem plánovaného usmrcení obou poškozených. Jak již bylo uvedeno, pokud by chtěl dosáhnout alespoň v tomto stádiu řízení pro sebe mírnější a příznivější právní kvalifikace včetně na to navazující trestní sazby, bylo pro něj mnohem vhodnější, aby podpořil verzi uplatněnou Michalem Z. s tím, že byla připravena toliko loupež s akcentací chování několikrát odsouzeného pro násilnou trestnou činnost obžalovaného M., který z dohody vybočil a tudíž se jednalo z jeho strany o exces. Nálezací soud rovněž konstatuje, že opakovaná výpověď Ing. B. je v zásadních a podstatných rysech stále stejná a neměnná, což je jeden z argumentů, který může vést k věrohodnosti tohoto tvrzení. Jak vyplývá ze shromážděných důkazů ať již v řízení přípravném či provedeném dokazování u hlavního líčení, řada informací, tvrzení a konkrétních skutečností získaných z jeho výpovědí odpovídá realitě a dalšímu dokazování. Příkladem možno poukázat na informace o zajištění paralyzéry, pout včetně zbraně a s tím souvisejícího údaje o ráži použité pistole, jakož i informace o průběhu převozu poškozených do ostravské garáže, kdy je možno odkázat na závěry z kamerových systémů Ovanet a údaje o uskutečněném telekomunikačním provozu atd. Naproti tomu nelze přehlédnout, že některé podstatné údaje jsou cenzurované či zamlčené, kdy soud má na mysli zejména údaje týkající se samotné střelby, v důsledku které oba poškození přišli o život. Jak vyplývá z opakovaně uplatněné obhajoby Ing. B., tento připouštěl zajištění vraždící zbraně, tzn. pistole specifikované ve skutkové části rozsudku, avšak opakovaně popřel, že by to byl on, kdo v rozhodné době zmáčknul spoušť. Dle jeho tvrzení to byl právě spoluobžalovaný M., který poškozeného M. usmrtil, neboť po příjezdu k ostravské garáži obžalovaný Z. vystoupil z vozidla, které řídil on (myšleno Ing. B.) a posléze hlídal, obžalovaný M. s vozidlem poškozeného zastavil za nimi a zatímco on objížděl tzv. bezpečnostní kolo podél garáží, M. s Renaultem poškozeného byl již nacouvaný před vraty garáže a poškozený M. byl již uvnitř, kde jej „doručil“ M. Posledně jmenovaný rovněž po něm požadoval pistoli, a proto do hlavní zasunul jeden náboj a pistoli mu předal. M. vstoupil do rozsvícené garáže, zavřel dveře. Jak již uvedl, Z. hlídal asi 30 metrů od garáže a zanedlouho po zavření dveří se ozval výstřel, který nebyl nijak hlasitý a mohl nastat zhruba za půl minuty po již zmíněném zavření dveří. Posléze M. vyšel ven, zavřel dveře garáže, nebyl potřísněn krví, zbraň mu vrátil. Nábojnice musela zůstat na místě činu. Následně odjeli k domu poškozených za

účelem prohlídky domu M. Co se týče usmrcení poškozené M., poté, co tato byla zpacifikována a obdobným způsobem dovezena před ostravskou garáž, kdy poté, co z vozidla vystoupil Z., on opětovně udělal bezpečnostní kolečko a zastavil následně v blízkosti garáže. V tomto případě pomohl M. zanést poškozenou do garáže, kde ve výkopu na zádech již ležel poškozený, který byl dle jeho názoru určitě mrtvý. M. položili vpravo u vstupu, M. jej poslal pro pistoli, kterou on opětovně nabíj jedním nábojem, zatímco Z. hlídal venku, on vstoupil do garáže a tuto zavřel zevnitř. Pistoli předal M., který poškozenou zastřelil, kdy v době výstřelu on se otočil čelem ke dveřím, „aby to neviděl“, výstřel byl hodně hlasitý. Obžalovaný Ing. B. dále uvedl, že M. poškozené přiložil pistoli zřejmě k pravému spánku, hlavní úplně natěsno. Po střelbě pistoli zase vzal k sobě a vyšel ven. Co se týče postavení střelce, tedy M., a postavení poškozené v době výstřelu, zde nalézací soud odkazuje na průběh zadokumentované rekonstrukce ze dne 28.11.2013 (na což již bylo v odůvodnění tohoto rozsudku poukázáno), v rámci které obžalovaný Ing. B. za pomoci figurantů označil postavení poškozené v době střelby a taktéž postavení M. v době střelby na poškozenou M. Jak již zmíněno, tato postavení jsou zadokumentována jak fotograficky, tak i na DVD. Zmíněná rekonstrukce proběhla i za přítomnosti soudních lékařů, kdy v této souvislosti je možno odkázat na závěry znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství, a to jak závěry písemné, tak i vystoupení znalce u hlavního líčení. Z písemných závěrů je možno akcentovat, že ve vztahu k poškozené M. bylo objektivizováno, že střelný kanál směřoval zleva do prava mírně nahoru a dozadu. Výstřeleno bylo z bezprostřední blízkosti, kdy ústí hlavně předmětné zbraně bylo přiloženo nad její levý ušní boltec těsně na kožní kryt. Z průběhu střelného kanálu bylo možno dovodit, že dlouhá osa hlavně směřovala zleva doprava mírně nahoru a dozadu. Poškozená byla k útočníkovi v okamžiku výstřelu z předmětné zbraně natočena více levou polovinou hlavy. Tento zmíněný závěr byl v plném rozsahu potvrzen i u hlavního líčení. S ohledem na tato objektivní zjištění je nutno konstatovat, že výpověď obžalovaného Ing. B. v souvislosti s postavením střelce, tedy M., a postavením poškozené, tedy M. tak, jak popsal, ale zejména předvedl či znázornil za pomoci figurantů u rekonstrukce, neodpovídá objektivnímu zjištění, objektivní realitě. Dle Ing. B. by střelný kanál se všemi dalšími náležitostmi měl směřovat zprava doleva a nikoliv obráceně. Nalézací soud si je vědom i tvrzení Ing. B., dle kterého tento samotný výstřel neměl vidět (což nebylo vyvráceno), měl se otočit čelem ke dveřím. U hlavního líčení se soud pokusil o určitou modifikaci postavení poškozené v rozhodné době s akcentací toho, že jmenovaná však měla spoutané dolní i horní končetiny, tudíž její pohyb byl takřka vyloučen či event. velmi ztížen. Bylo zkoumáno, zda by tato v rámci pudu sebezáchovy se nějak těsně před střelbou pootočila, resp. změnila své postavení vůči střelci. Znalkyně se seznámila opětovně s fotografiemi pořízenými v souvislosti s rekonstrukcí s obžalovaným Ing. B., který znázornil v rozhodné době postavení střelce a postavení poškozené. Tato poloha hlavních aktérů z odborného znaleckého hlediska nekorespondovala se směrem střelného kanálu tak, jak byl prokázán při následně provedené soudní pitvě. V případě, že by došlo k překulení poškozené směrem doprava podél dlouhé osy jejího těla, tedy vnitřně do centra garáže, a dostala-li by se více levou polovinou hlavy ke střelci, pak by rovněž nebyly naplněné podmínky k tomu, aby střelný kanál směřoval zleva doprava a mírně dozadu a nahoru. Opakovaně bylo akcentováno, že v okamžiku výstřelu byla poškozená natočena ke střelci levou polovinou své hlavy tak, aby byl prokázán směr střelného kanálu. I v případě, že by střelec v rozhodné době učinil nějaký úkrok či změnil by své postavení za situace, že poškozená by byla překulena dovnitř garáže, opětovnou

podmínkou bylo, aby se nacházel po jejím levém boku. Shora popsaná zjištění považuje nalézací soud za velmi podstatná, a dá se říci, že nejzávažnější a nejzásadnější trhlínu jinak v opakovaně shodné (z podstatných hledisek) výpovědi Ing. B., jež korespondovala s dalšími výsledky provedeného dokazování, což mělo za následek konstatování o věrohodnosti jmenovaného. Vzhledem k tomu, že obžalovaný M. popírá roli střelce ve vztahu k poškozeným, obžalovaný Z., což je nesporné, v obou případech hlídal, u obžalovaného Ing. B. byly zjištěné shora popsané nesrovnalosti, není tudíž možno bez možných spekulací konstatovat, že s ohledem na výpověď Ing. B. byl střelcem v obou případech právě M. Jak již bylo opakovaně uvedeno, vzhledem k tomu, že dle názoru soudu I. stupně celá trestná činnost všech tří obžalovaných byla spáchána formou spolupachatelství, nebylo nutno zaujmout jednoznačné stanovisko o osobě střelce. Takto popsany skutkový děj je dle názoru soudu objektivní a má oporu v provedeném dokazování. Co se týče dalších možných nesrovnalostí ve výpovědi či v tvrzení obžalovaného Ing. B., na které poukázal i sám jmenovaný prostřednictvím svého obhájce či spoluobžalovaní prostřednictvím svých obhájců, je možno učinit závěr, že zjištěné nesrovnalosti či rozpory byly logicky a racionálně vysvětlené. Nelze přehlédnout, že výpovědi obžalovaných byly poměrně obsáhlé, kdy zaujímaly delší časový úsek, jež zahrnoval řadu detailů a podrobností v případě popisu jednotlivých aktivit z časového hlediska. Ing. B. v rámci prvotní výpovědi se nezmínil o přítomnosti chemikálií na místě činu, zatímco ve své další výpovědi se k této problematice se již vyjádřil, kdy tento rozpor vysvětlil tím, že si při první procesní výpovědi některé skutečnosti nevybavil, resp. jim nepřisuzoval takový význam. Pokud v již zmíněné první procesní výpovědi k cílenému dotazu uvedl, že v rozhodné době disponoval pouze s jednou pistolí bez jakýchkoliv úprav, bez tlumiče, při rekonstrukci naznačil a u hlavního líčení rozvedl, že na místě činu měl dvě zbraně, jednu tmavou s tlumičem, která však z důvodu závady nebyla použita a druhou menší stříbrnou, která použita byla. Zmíněný rozpor vysvětlil tím, že nechtěl v rámci své první výpovědi záměrně odkrýt „všechny karty“ tak, aby mohl v následujících výpovědích usvědčit spoluobžalovaného M. ze lži. V dalším nalézací soud odkazuje na výpověď Ing. B. Pokud spoluobžalovaný M. dovozuje nevěrohodnost výpovědi Ing. B. z toho, že posledně jmenovaný měl uvádět, že v Bohumíně byl poprvé 17.2.2013 a následně až 27.2. a 28.2.2013, a nikoliv 22.2.2013, kdy spolu (myšleno s Ing. B.) se Z. prostřednictvím další osoby nakoupili paralyzér, pak k tomu je nutno uvést, že Ing. B. v souladu s výpovědí Z. popsal, kdy, kde a jakým způsobem zakoupili zmíněný paralyzér a obžalovaný Ing. B. netvrdil kategoricky, že 22.2.2013 v Bohumíně nebyl a tuto možnost připustil s tím, že si na tento den zcela jasně nepamatuje. Naproti tomu však potvrdil svou účast při nákupu již zmíněného paralyzéru. Nalézací soud tudíž ve vztahu k výpovědi obžalovaného B. konstatuje, že u tohoto nebyly zjištěné tak zásadní a závažné rozpory, které by mohly mít za následek bez dalšího konstatování jeho nevěrohodnosti, právě naopak, jak již bylo uvedeno, tato výpověď je nejvěrohodnější, nejvíce odpovídající dalším výsledkům provedeného dokazování, a proto soud I. stupně z této výpovědi s výjimkou osoby střelce ve vztahu k poškozené M. vycházel. A pokud by bylo argumentováno v tom směru, že je nutno vycházet z celé výpovědi jako takové, pak soud I. stupně toto stanovisko nezastává, neboť obvinění, posléze obžalování se mohou hájit způsobem, jaký sami uznají za vhodné a soud, jak již opakovaně uvedl, vychází z výpovědi Ing. B. proto, že jeho jednotlivá tvrzení jsou v souladu s dalšími provedenými důkazy, jsou logická a racionální a zapadají do celého soudem objektivizovaného popisu průběhu skutkového děje.

Obžalovaný Ing. B. se vyjádřil k osobě poškozených, zejména však k osobám spoluobžalovaných, jakož i k sobě samému s tím, že od samého počátku smyslem protiprávního jednání bylo získání finanční hotovosti, které se měli zmocnit ke škodě poškozených M. Opakovaně popsal počáteční impuls obžalovaného Z., který jej telefonicky oslovil na Slovensko, a posléze došlo ke schůzce všech tří aktérů 17.2.2013, na které se dohodli na všech podrobnostech, na dělbě úkolů včetně toho, co kdo zařídí, zajistí s tím, že od samého počátku všichni tři věděli, že oba poškozené musí zabít. Posledně uvedené tvrzení je mj. velmi logické, neboť všichni tři obžalovaní pochází ze stejné lokality jako poškození, všichni tři obžalovaní více či méně znali poškozené a tudíž v případě následného šetření policejního orgánu mohli být odhaleni. Byl to právě obžalovaný Z., který M. měl k sobě vylákat za účelem řešení určitého „pracovního problému“, kdy se jednalo o oficiální pozvání, kdy Z. nemohl důvodně předpokládat, že by o jejich schůzce nikdo další nevěděl. Byl to právě Z., který by byl za každé situace s M. poslední v přímém fyzickém kontaktu. Z tohoto pohledu právě tvrzení obžalovaného Z., dle kterého se mělo jednat toliko o loupežné přepadení, je iracionální, neodpovídá provedenému dokazování (zejména výkop jámy v ostravské garáži). Toliko loupežné přepadení, v případě, že by poškození byli ponecháni v jejich rodinném domě či v automobile, mohlo vést k jejich velmi rychlému odhalení. Ing. B. rovněž popsal, kdy, kde a jakým způsobem došlo ke zpacifikování poškozeného a jeho následného převozu do ostravské garáže. Pokud se v této fázi objevuje tvrzení Ing. B., dle kterého měli po předchozí dohodě vpíchnout poškozenému do žíly „utišující prostředek“, který za jeho pomoci mu měl aplikovat M., je nutno odkázat na závěry zejména znalců z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství, dle kterých nebyly zjištěné jednoznačné stopy po injekčních vpíších, taktéž stopy po použití paralyzérů s tím, že byl akcentován časový interval mezi dobou smrti a mezi nálezem těla zemřelých. Znalec toxikolog konstatoval, že v těle poškozeného nebyla objektivizována toxikologicky významná látka, tzn. látka, která jednoznačně ovlivňuje organismus ať již po stránce psychické či fyzické, jako např. hypnotika, analgetika, omamné psychotropní látky apod. V této souvislosti je otázkou, zda skutečně došlo k aplikaci nějaké látky do těla poškozeného a pokud ano, jaké, v jakém množství, zda tato event. byla skutečně aplikována do žíly apod. V této souvislosti je řada nejasností, jež nelze blíže objektivně vyvrátit, neboť jak již bylo uvedeno, vnější prohlídka těla zemřelého M. nebyla provedena ihned po nástupu smrti či v několika následných dnech. K této došlo až po více dnech, kdy nesporně již začaly působit další biologické procesy následující po cerebrální smrti. O použití paralyzérů se zmiňovali obžalovaní Ing. B. i M., přesto nebyly zjištěné žádné stopy po použití tohoto prostředku, zejména rovněž proto, že k ohledání těla zemřelého došlo až po několika dnech. Ing. B. v již zmíněných svých výpovědích taktéž popsal okolnosti, za kterých byl „přesunut“ poškozený ze svého kufru vozidla do garáže, kde posléze došlo k jeho usmrcení pistolí ráže 7,65 mm, kterou zajistil on a kterou předal M. Následně opakovaně popsal přesun do Ostravy do rodinného domu poškozených za účelem nálezu finanční hotovosti, k čemuž se podrobně vyjádřil. Rovněž popsal, jakým způsobem probíhala prohlídka domu, jakým způsobem zpacifikovali poškozenou M. a tuto převezli obdobně, jak jejího manžela, v kufru vozidla Renault Laguna do Ostravské garáže, kdy toto vozidlo opětovně řídil obžalovaný Lumír M. Okolnostmi, za kterých došlo k usmrcení poškozené, se nalézací soud již zabýval, na což odkazuje. Obžalovaný Ing. B. rovněž popsal, co následovalo po odjezdu z ostravské garáže do garáže bohumínské, do garáže užívané spoluobžalovaným Z., kde se rozdělili o získanou finanční hotovost ve výši nepřesahující 230.000,- Kč a popsal, jakým způsobem se dále chovali, na což soud

odkazuje, neboť objektivizovaný a soudem popsáný průběh skutkového děje vychází právě z výpovědi Ing. B., neboť jak již uvedeno, je zejména v souladu s dalšími výsledky provedeného dokazování. Provedeným dokazováním bylo bez důvodných pochybností prokázáno, že všichni tři obžalovaní se v rozhodné době nacházeli ve finanční tísní. Nejpodstatnější závazky a dluhy měl Z., který jak již uvedeno, přišel s nápadem získání finanční hotovosti právě ve vztahu k poškozenému M., o kterém bylo obecně známo, že tento disponuje s finanční hotovostí. Soud I. stupně zastává stanovisko, že zrealizovat celý záměr, tzn. získání finanční hotovosti ke škodě poškozených M., nemohl být realizován bez předchozí dohody, bez předem připraveného detailně promyšleného plánu, kdy jednotlivé úkony musí na sebe navazovat, aby celá „akce“ byla úspěšná. V tomto směru je tvrzení Ing. B. o předchozí dohodě nejen racionální, nýbrž i podporováno výpovědí spoluobžalovaného Z., který dohodu připouští s výhradou, že se mělo jednat toliko o dohodu k loupežnému přepadení, nikoli k loupežné vraždě. Obžalovaný Ing. B. ve své výpovědi rovněž popsal, jakým způsobem se snažili zahladit stopy tak, aby nebyly odhaleny, aby pohyb případných pachatelů směřoval mimo území ČR do Polska, neboť bylo obecně známo, že poškozený M. se zabýval výměnou polské měny za měnu českou a obráceně apod.

K tvrzení a obhajobě **obžalovaného Michala Z.** je možno uvést následující. Jmenovaný byl v průběhu trestního řízení taktéž opakovaně vyslechnut, a to 14.3.2013, 15.3.2013 v rámci vazebního zasedání, kdy toliko odkázal na svou předchozí výpověď, 28.3.2013, kdy mezitím se zúčastnil prověrky na místě, kde popsal a ukázal místa, na kterých se se spoluobžalovanými dne 28.2.2013 v souvislosti s únosem a vraždou manželů M. pohybovali. Michal Z. pokračoval ve svých výpovědích 2.8.2013, 27.9.2013 a následně aktivně vystupoval v souvislosti s rekonstrukcí dne 28.11.2013. I u hlavního líčení k obsahu obžaloby se tento vyjádřil velmi podrobně. Zatímco ve vztahu k výpovědím a stanoviskům obžalovaného Ing. B. nalézací soud konstatoval, že tyto v zásadních a podstatných rysech jsou neměnné, pokud byly zjištěné nějaké rozpory, tyto ve větší míře (s výjimkou uvedených) byly vysvětlené, toto zjištění neplatí ve vztahu k výpovědím Michala Z. Závěr o možné věrohodnosti je podstatně snižován jeho opakovanými změnami a „modifikacemi“ včetně jeho snahy o ovlivnění výpovědi spoluobžalovaného M. během pobytu ve vazbě, což vyplývá z dopisu, který předal Z. M. v prostorách vazební věznice a posledně jmenovaný jej předal policejnímu orgánu. Na obsah tohoto materiálu již bylo v rámci odůvodnění tohoto rozhodnutí poukázáno toliko v rámci stručné rekapitulace, je možno konstatovat, že tento materiál měl sloužit ke sjednocení výpovědi obou obžalovaných. Michal Z. zejména akcentuje M. dohodu o loupežném přepadení, po kterém poškozený měl být propuštěn. Beton, hydroxid sodný a vykopaná jáma měly sloužit toliko k zastrašení poškozeného. Použití pistole ještě před spácháním skutku měl navrhnout Ing. B., což oni odmítli. Ve zmíněném dopise Z. rovněž konstatuje, že poškozené měl usmrtit právě Ing. B. a oni toliko těla zasypali. Rovněž v souladu se svým původním tvrzením zdůraznil, že podruhé, tzn. při převozu poškozené M. do garáže v Ostravě on nebyl. Proč Z. si dával tolik práce a neoficiálně sděloval spoluobžalovanému M. informace, dle kterých a dle jeho názoru „beton, hydroxid sodný a vykopaná jáma“ v ostravské garáži měly sloužit toliko k zastrašení poškozených, když vše bylo dle jeho verze takto předem dohodnuto. Autor tohoto dopisu je nesporný, jakož je i nesporný smysl jeho obsahu. S ohledem na zjištěné a zmíněné změny ve výpovědích tohoto obžalovaného

během celého trestního řízení mají za následek zjištění, dle kterého tento přiznává pouze skutečnosti nezpochybnitelné a skutečnosti, které již byly prokázány jinými důkazy. Jak již bylo uvedeno, Z. oproti M. připouštěl předchozí společnou dohodu (ve shodě s výpovědí Ing. B.), avšak tato dohoda směřovala pouze k přepadení poškozených včetně odcizení finanční hotovosti, tzn. dohoda vztahující se ke zločinu loupeže. Opakovaně odmítal možnost, dle které by se zmíněná dohoda vztahovala i na usmrcení manželů M. Výpovědi Z. nesou rysy účelovosti, snahy vyvinut se z účasti na nejzávažnější násilné trestné činnosti. Tvzení o možné dohodě vztahující se toliko k loupežnému přepadení má zásadní trhliny. Pokud výpověď obviněného, resp. obžalovaného má být věrohodná, měla by být i logická. V tomto konkrétním případě takovýto závěr ve vztahu k Z. není možno učinit. V případě, že by spoluobžalovaní Ing. B., M. a Z. chtěli poškozené skutečně pouze oloupit, pak celá přípravná fáze zahrnující mj. získání „vhodné“ garáže včetně odstranění části betonové podlahy, vykopání hluboké jámy, zajištění betonu včetně hydroxidu sodného by bylo dle názoru soudu nadbytečné. Zmíněné přípravy nebyly nutné k údajnému zastrašení zejména poškozeného M., díky čemuž by získali potřebné informace o místech úkrytu finanční hotovosti. Aniž by soud přistoupil k nějakým spekulacím, co vše by již stačilo k potřebnému „vystrašení“ poškozeného, je možno pouze akcentovat, že dle tvzení Ing. B. poškozený M. již v bohumínské garáži v souvislosti se svým propuštěním nabídl hotovost ve výši 1 mil. Kč, nebyl nutný odvoz na žádné odlehlé místo, nebylo nutno přistoupit k nějakému mučení, výhrůžkám apod. Je nesporné, že pokud někdo plánuje nějakou trestnou činnost, udělá vše proto, aby nebyl odhalen. Nebylo tomu jinak ani v souvislosti s tvzením Z., k čemuž však je nutno uvést, že v případě plánovaného toliko loupežného přepadení poškozeného to byl právě Z., který M. do své bohumínské garáže oficiálně pozval. Nemohl, jak již zmíněno, předpokládat, že by se poškozený o této schůzce se Z. nikde a nikomu nezmínil. K bohumínské garáži se musel nějak dopravit, o poškozeném bylo známo, že tento se bez auta takřka nehnul. V případě následného prověřování oloupení poškozeného by ihned bylo vážné a důvodné podezření právě na Michala Z. jakožto v podstatě jediného, který přišel do kontaktu s poškozeným jako poslední. Nelze přehlédnout, že k loupežnému přepadení by došlo v bohumínské Z. garáži atd., atd. Veškeré možné indicie by od samého počátku sloužily k odhalení Z. jako pachatele a tudíž zmaření žádoucího efektu tohoto protiprávního jednání. Nelze přehlédnout (jak již bylo uvedeno), že poškozený obžalované více či méně dobře znal. V době příchodu poškozeného do Z. garáže tento nebyl maskovaný. Provedeným dokazováním bylo rovněž zjištěno, že při pacifikaci poškozeného bylo s ním hovořeno, byť event. tlumeně, nelze v této souvislosti vyloučit možnost identifikace poškozeným. Je nesporné, že k takovéto identifikaci mohlo dojít i v souvislosti se získáváním informací od poškozeného, kde má finanční hotovost, o čemž se ve své výpovědi Z. rovněž zmínil, kdy zmíněné „zjištění či zajištění“ informací měl realizovat M. Jen stěží si lze představit tuto činnost tak, aby osoba, jež získává tyto informace, nehovořila, šeptala či měnila hlas. Nálezací soud plně akceptoval tvzení obžaloby, dle které je naprosto nelogické, aby na jednu stranu obžalovaní pečlivě připravovali místo pro údajné získávání informací, a na druhou stranu zcela zanedbali evidentní nebezpečí plynoucí z toho, co poškozený, příp. i poškozená, jež znala minimálně dva z obžalovaných, mohli svými smysly zaznamenat a posléze při vyšetřování sdělit policistům. Z tohoto pohledu právě naopak nálezací soud považuje za velmi logickou výpověď Ing. B., dle kterého v případě oloupení poškozených oba manželé musí být usmrceni, aby oni jako pachatelé nemohli být prozrazeni, aby poškození nemohli podat svědectví o jejich předchozím protiprávním jednání. Pokud Ing. B. měl pravdu

(a soud dohodě o přípravě, do které bylo zahrnuto i usmrcení poškozených, věří), pak zajištění garáže, vykopání jámy po odstranění betonu atd. mělo svůj smysl. Rovněž je nutno akcentovat tvrzení obžalovaného Z. o předem připraveném telefonátu na mobilní telefon poškozeného, který se uskutečnil po usmrcení poškozených. Jak Z., tak Ing. B. totiž uvedli, že telefonát měl vyvolat dojem, že poškozený odjíždí z Bohumína a přitom hovoří s neznámou osobou na území Polska, užívající polské telefonní číslo. V případě pouhé loupeže, tzn. že by nedošlo k usmrcení poškozených, by nesporně tato snaha s telefonátem z Polska byla zcela lehce poškozeným vysvětlena a kriminalisty pochopena jako stopa zavádějící. Zmíněný hovor by naproti tomu měl smysl pouze v okamžiku, kdy poškození byli mrtví, jejich těla by nebyla nalezena a tudíž tento telefonát by mohl vyvolat dojem o jejich odjezdu mimo Bohumín a navést policii na falešnou stopu směřující do Polska. Dle názoru nalézacího soudu popsané a objektivizované přípravy obžalovaných již před provedením samotného skutku směřovaly k zakrytí stop, k znemožnění nalezení těl poškozených a tím i jejich usvědčení. Rovněž nelze akceptovat tvrzení obžalovaného Z., dle kterého nebylo prokázáno, že by tento plánoval, připravoval či se spolupodílel na spáchání zvláště závažného zločinu vraždy. Pokud je argumentováno tím, že zakoupený beton a hydroxid sodný (lauh) Z. nebyl při samotném usmrcení ani následně použit, což svědčí pro závěr, že osoba, která poškozené usmrtila a následně zakopala, s užitím těchto prostředků nepočítala, pak soud I. stupně tyto argumenty neakceptuje. Provedeným dokazováním, zejména z výpovědi svědka J., majitele ostravské garáže, bylo prokázáno, že tato měla betonovou podlahu. Obžalovaný Z., resp. jeho firma, zatím uzavřela toliko smlouvu o pronájmu. O žádných stavebních úpravách spolu nehovořili. Jak beton, tak i hydroxid sodný byl Z. zakoupen několik dnů před 28.2.2013, tedy přede dnem, kdy došlo k protiprávnímu jednání obžalovaných vůči poškozenému. Zmíněný beton včetně hydroxidu sodného byl převezen do ostravské garáže a nikoliv do jiných prostor, které by pro svou stavební činnost firma obžalovaného použila. Pokud při vykopání jámy v ostravské garáži došlo k narušení betonové podlahy, je přirozené, že po zasypání jámy by měla být tato uvedena do původního stavu. Vzhledem k tomu, že Z., jakož i M. (což sám potvrdil) znali účinky hydroxidu sodného, je zakoupení a uskladnění tohoto prostředku v ostravské garáži v rozhodné době více než smysluplné z pohledu eventuálního použití vůči tělům poškozených, aby tak mohlo dojít ke zhoršení identifikace jejich těl. To, že ve skutečnosti nebyl použit jak beton, tak hydroxid sodný, je možné vysvětlit vzniknuvší situací, jež nastala po usmrcení poškozených, kdy tito se snažili co nejrychleji ostravskou garáž opustit. Vzhledem k tomu, že pátrání po poškozených s ohledem na aktivitu pozůstalých bylo velmi intenzivní, nedošlo k uvedení podlahy v ostravské garáži do původního stavu, mj. i z důvodu chování obžalovaného Z. po skutku, jež bylo provedeným dokazováním prokázáno a na což soud odkazuje. Pokud obžalovaný Z. tvrdil, že svědka V. kontaktoval 22.2.2013 za účelem dojednání pronájmu jeho garáže a téhož dne spolu s Ing. B. provedli nákup paralyzéru v Ostravě, jakož i lepící a kobercové pásy v prodejně Baumax s tím, že k přepadení poškozeného mělo dojít téhož dne, tj. 22.2.2013 i za přítomnosti Ing. B., pak je vyloučené, aby jejich dohoda směřovala k usmrcení poškozených, neboť garáž nebyla připravena k tomuto účelu, tzn. nebyla vykopána jáma, do které by poškození byli uloženi. Tento argument je velice chabý, mj. i proto, že jak sám obžalovaný M. sdělil, vykopání jámy v ostravské garáži mu trvalo zhruba 3 hodiny. V případě, že by byla garáž pronajata a tato by vyhovovala a současně byly by splněné další okolnosti plánované loupežné vraždy, pak dle názoru soudu nebyl nejmenší problém, aby všichni tři obžalovaní v takto pronajaté garáži

potřebnou jámu vykopali. Vzhledem k tomu, že byl zakoupen mj. i beton, který měl uvést podlahu do původního stavu, tudíž event. pronajímatel by nic nepoznal, pak argument spočívající v tom, že Z. při jednání o pronájmu garáže jednal vlastním jménem a svou totožnost nezastíral, nebyl ničím zvláštním. Je nesporné, že pokud pronajímatel chce uzavřít seriózní smlouvu o nájmu, pak požaduje předložení dokladu totožnosti a z tohoto pohledu s touto skutečností Z. musel počítat. Je pravdou, že posledně jmenovaný nedisponoval se střelnou zbraní, tuto neopatřil, což jak obžaloba, tak ani soud netvrdí, neboť opatření střelné zbraně ve smyslu původní dohody bylo svěřeno, resp. navrženo, samotným Ing. B. Iracionální chování Z. po spáchání skutku vyplývá z toho, že jmenovaný si uvědomil závažnost svého protiprávního jednání, uvědomil si, že v rámci vyšetřování policií bylo oficiálně zjištěno, že to byl právě on, který s poškozeným byl naposledy, a tudíž bude muset policii podat vysvětlení k řadě otázek. Rovněž bylo o něm obecně známo, že jeho finanční situace v rozhodné době nebyla dobrá. Pokud bylo argumentováno tím, že z dohody na společném usmrcení poškozených je Z. usvědčován Ing. B., který však měl tvrdit, že v Bohumíně byl toliko 17.2., pak až 27.2. a 28.2.2013, přičemž svou přítomnost dne 22.2.2013 popíral, pak je nutno konstatovat, že k této problematice se soud již vyjádřil, na což je možno odkázat. Zmíněná společná dohoda vztahující se k loupežné vraždě poškozených, rozhodně nevyplývá pouze z výpovědi Ing. B., nýbrž zejména z přípravy a následné realizace dohodnutého útoku na osobní a majetkovou integritu poškozených. Pokud bylo argumentováno tím, že délka setrvání obžalovaných 28.2.2013 v ostravské garáži, jak bylo zjištěno z kamerového záznamu systému společnosti Ovanet Ostrava, nepřesáhla 7 minut, což znamená, že je to doba nedostatečná pro bezprostředné zakopání těl poškozených v garáži po jejich usmrcení, pak nutno konstatovat, že obžalovaní Z. i M. potvrdili, že ihned po usmrcení M. oba dva jámu začali zahazovat, byť však velmi krátce, neboť Ing. B. požadoval okamžitý odjezd. Kdy došlo k dokončení a k určité úpravě podlahy v ostravské garáži, nebylo zjištěno a rozhodně tato skutečnost není považována za zásadní. Zda obžalovaný Z., který hlídal v blízkosti ostravské garáže dne 28.2.2013 tak, jak bylo předem dohodnuto, neslyšel, event. nemohl slyšet, či slyšel, event. mohl slyšet výstřel z blízké garáže, kde došlo k usmrcení poškozených, rovněž dle názoru soudu není podstatná. Pokud vycházíme z toho, že úkoly jednotlivých aktérů byly rozdělené, pak zda tuto skutečnost svými smysly Z. vnímal či nikoliv, je irelevantní, neboť jeho úkol bylo hlídat, zda se event. neobjeví osoba nežádoucí. Provedeným dokazováním nebylo prokázáno, že by obžalovaní ať již Ing. B. či M. ve vztahu k Z. vybočili z předchozí dohody, resp. že by se tito dopustili excesu, ať již spoušť smrtící pistole zmáčknul kterýkoliv z nich. Byl to právě obžalovaný Michal Z., který oslovil spoluobžalovaného Ing. B., posléze i M., inicioval několik schůzek, na kterých se všichni tři s úmyslem získat finanční hotovost dohodli na loupeži obou poškozených s tím, že oba jmenovaní musí být následně usmrceni tak, aby nebyla odhalena jejich činnost předchozí.

Obžalovaný Michal Z. v rámci své první procesní výpovědi se vyjádřil ke své osobě, ke svým závazkům, pohledávkám, k osobě poškozeného, kterého znal asi po dobu 5 – 7 let. Bylo mu známo, že tento disponuje s finanční hotovostí, že půjčoval peníze na úrok, že nosil u sebe v ledvince 100 – 200 tis. Kč. Michal Z. rovněž uvedl, že se delší dobu se spoluobžalovanými bavili o tom, že musí nějakým způsobem vyřešit svou finanční situaci, a proto se dohodli na loupežném přepadení poškozeného a potvrdil, že během tří týdnů se u něj v garáži sešli opakovaně, kde

probírali různé varianty přepadení. Konečná verze měla spočívat ve vylákání poškozeného M. k němu do garáže, kde měli řešit nějaké finanční záležitosti s tím, že v garáži mělo dojít k přepadení poškozeného, ale i jeho samotného. Posléze měl poškozený být převezený do ostravské garáže, kde měl zůstat a v případě nenalezení finanční hotovosti měl spoluobžalovaný M. jej přinutit „mluvit“. K zastrašení měly být použité pytle s betonem. O jakékoliv jámě vykopané v ostravské garáži údajně nevěděl, o vykopaném „hrobě“ se dověděl až na policii. Toto tvrzení Z. je v přímém rozporu s výpovědí obžalovaného M., který potvrdil, že to byl právě Z., jež ho zaúkoloval vykopat jámu v ostravské garáži, avšak ke zcela jinému účelu, než ve skutečnosti posloužila. Obžalovaný Z. dále popsal, jakým způsobem dne 28.2.2013 kolem 17.45 hod. došlo k přepadení a zpacifikování poškozeného včetně jeho následného převozu do ostravské garáže, kde on po vystoupení zůstal venku, obžalovaný Ing. B. se svým vozidlem Škoda Superb objel jedno kolečko a obžalovaný M. s vozidlem poškozeného nacouval před garáž a posléze viděl, jak M. pomohl poškozenému z kufru auta do jím odemčené garáže, avšak co se dělo uvnitř neví, neboť on s Ing. B. se nacházel asi ve vzdálenosti 50 metrů. Dále popisoval návrat do Bohumína, kdy Ing. B. s M. jeli prohledat dům poškozených a on se měl vrátit do restaurace U Zvonu, aby si zajistil alibi. V této výpovědi se nezmiňuje o své další účasti v blízkosti ostravské garáže, kde opětovně v kufru auta poškozeného měla být převezena poškozená M., která rovněž následně byla v garáži zastřelena. K osudu obou poškozených mu Ing. B. řekl, že M. museli vzít s sebou a k cílenému dotazu, zda oba poškozené zabili, „odpověděli, že je museli zabít“, avšak nesdělili proč. Z. se rovněž vyjádřil k věci, jakož i k finanční hotovosti, které obžalovaný Ing. B. a M. přivezli z bytu poškozených. Taktéž se zmiňuje o zahlazení stop za pomoci telefonického hovoru, který měl proběhnout na mobilní telefon poškozeného. V rámci následující výpovědi ze dne 28.3.2013 popřel, že by při jednání s majitelem ostravské garáže J. se zajímal o podlahu, z čeho je udělaná. V tomto směru soud odkazuje na výpověď svědka J., který potvrdil, že obžalovaný při prohlídce garáže se zajímal o podlahu, přičemž se ptal, z čeho je tato udělaná, a současně nadzvedával i u vstupních dveří gumovou pryž, která podlahu pokrývala. Z. popřel jakoukoliv vědomost či že by to byl on sám, který koupil hydroxid sodný, který posléze skončil v ostravské garáži, popřel, že by M. pověřil výkopem v garáži. I tyto posledně dvě zmíněné skutečnosti jsou v rozporu s provedeným dokazováním, kdy bylo zjištěno, že to byl právě obžalovaný Z., který s M. zakoupil hydroxid sodný v množství nalezeném v ostravské garáži, byl to právě Z., který dal klíče a pověřil M. výkopem v garáži. Vzhledem k tomu, že zmíněný výkop v ostravské garáži skutečně byl realizován, není důvod v tomto směru nevěřit M., že to byl právě on, který takto činil na zakázku či žádost Z., avšak M. současně dodal, že zmíněná jáma měla sloužit k jinému účelu, než ve skutečnosti posloužila, resp. k obchodování s auty, aby bylo možno realizovat prohlídku vozidel zespodu. Je pravdou, že v závěru této výpovědi Z. připustil zakoupení hydroxidu sodného s M., jakož i betonu s tím, že tyto věci měly sloužit k zastrašení. I touto možností se nalézací soud již zabýval, na což odkazuje. V této své výpovědi rovněž popsal příchod poškozeného M. do bohumínské garáže dne 28.2.2013 včetně jeho zpacifikování a převozu do ostravské garáže, a taktéž se zmínil o injekční stříkačce včetně krabičky se třemi ampulkami, kterou měl vytáhnout Ing. B. s tím, že v nich měla být obsažena látka pro uspání, jež se původně měla použít. Ve své výpovědi ze dne 2.8.2013 se Z. snažil vysvětlit, proč psal dopis M. Vyjádřil se k zálibě Ing. B. se zbraněmi, s tím, že v minulosti mu tento ukazoval stříbrnou pistoli, avšak v bohumínské garáži u B. žádnou zbraň neviděl. Připustil, že asi 14 dnů před spácháním skutku to byl B., který přišel s nápadem vzít

zbraň, jež by měla sloužit k zastrašení. Jedné ze zbraní B. říkal „tichošlápek“, taktéž se zmínil o tom, že Ing. B. se měl „tichošlápek“ zaseknout, avšak kdy, to neví. Tato skutečnost je v souladu s výpovědí Ing. B., zejména s jeho vyjádřením v rámci rekonstrukce. Blíže se vyjadřoval k dohodě související s loupežným přepadením poškozeného k rozdělení jednotlivých úloh, akcentoval, že celou akci plánovali všichni tři společně, naproti tomu popřel dohodu mezi spoluobžalovanými, jež by měla spočívat v usmrcení poškozených v souvislosti s jejich loupežným přepadením. Závěrem rovněž dodal, že on sám neviděl, že by B. či M. poškozeným vpichovali nějakou látku. On osobně se zasypávání těl poškozených nikdy neúčastnil, což je mj. v samotném rozporu s jeho výpovědí u hlavního líčení. Nálezací soud se výpovědí obžalovaného Z. již v celku podrobně zabýval, na což je možno odkázat. Akcentovat je nutno tolik, že v rámci odůvodnění tohoto rozhodnutí je podrobně rozepsáno vyjádření, resp. výpověď Z. v jednotlivém období včetně dokazování u hlavního líčení. Pokud dojde k pečlivé analýze těchto výpovědí, je možno dojít k závěru soudem učiněnému, tzn. rozporuplná tvrzení, jež se vztahovala ke stejným skutečnostem. V konečné podobě bylo možno zjistit, že tento připustil, resp. potvrdil opakované schůzky včetně dohody všech tří obžalovaných, směřující k loupežnému přepadení poškozených s výhradou dohody na loupežné vraždě. Z výpovědi jmenovaného rovněž bylo zjištěno tak, jak je popsáno ve skutkové části výroku rozsudku, jakým způsobem se on konkrétně podílel na přípravě a realizaci loupežné vraždy manželů M.

Soud I. stupně v souvislosti s rozbořem výpovědí obžalovaných přistoupil k analýze výpovědi **obžalovaného Lumíra M.** jako poslední, neboť provedeným dokazováním bylo zjištěno, že jím uplatněná obhajoba nejméně odpovídá skutečnému objektivizovanému popisu průběhu skutkového děje. Jak již bylo uvedeno, jmenovaný nepřipouštěl žádnou dohodu ať již k loupeži či loupežné vraždě, což je v příkrém rozporu s výpověďmi spoluobžalovaných Ing. B. a Z., zejména však s dalšími konkrétními důkazy v této trestní věci zjištěnými a hodnocenými. Pokud vyvinul nějaké aktivity, bylo to proto, že do celé „akce“ byl vmanipulován, přinucen Ing. B. Takto uplatněná obhajoba je v zásadním nesouladu s dalšími provedenými důkazy. Je nesporné, že obžalovaný M. se se Z. a Ing. B. zná, je nesporné, že i M. neoplýval v rozhodné době finančními prostředky, o čemž svědčí výpovědi obžalovaných, svědků, jakož i samotné šetření policejního orgánu, jež je rekapitulováno v materiálech, které tvoří obsah svazku 12, počínaje č.l. 2207 a dál. Jak bylo zjištěno z opisu rejstříku trestu event. opisu rozhodnutí soudu, Lumír M. se v minulosti dostal opakovaně do střetu se zákonem, a to jak pro majetkovou, tak i násilnou trestnou činnost. Rozhodně se v tomto případě nejedná o exces neboli vybočení z jinak řádně vedeného občanského života. Nálezací soud však v tomto stádiu odůvodnění svého rozhodnutí směřuje k tomu, že jmenovaný má nepochybně obsáhlé zkušenosti s prací orgánů činných v trestním řízení. V případě, že by připustil alespoň tušení o pravém účelu jámy v ostravské garáži, kterou kopal na pokyn, žádost či na základě zadání spoluobžalovaného Z., pak by bylo možno z toho dovodit i jeho srozumění s možným spácháním protiprávního jednání s nejzávažnějším následkem. Obžalovaný M. proto od samého počátku tvrdil, že jámu v ostravské garáži mu nařídil vykopat Michal Z., kdy tato jáma měla sloužit jako montážní kanál určený k opravě automobilů. Tato varianta není potvrzována výpovědí Z., výpovědí majitele garáže svědka J., dle kterého garáž měla sloužit k uskladnění stavebního materiálu, Z. neměl žádné oprávnění a v podstatě nebyl ani

manuálně a technicky zručný k opravování vozidel a tudíž neměl nejmenší důvod pronajímat garáž v Ostravě za účelem opravy či obchodování s automobily. Svou verzi (montážní kanál určený k opravě automobilů) M. potvrzoval tím, že nejdříve se Z. společně v pondělí 25.2.2013 navštívili prodejnu Baumax, kde nakoupili několik pytlů betonu, které by potřeboval k realizaci a zprovoznění montážního kanálu a následně ihned odjeli k ostravské garáži, kde téhož dne měl údajně začít kopat zmíněný kanál. Svou práci však neměl dokončit, neboť Z. po několika hodinách jej přerušil, neboť měl vrátit „kango“. Kromě již uvedeného je nutno dále akcentovat, že pokud M. vykopal jámu dne 25.2.2013 (jeho vozidlo skutečně tohoto dne společně s dodávkou Z. bylo zachyceno v blízkosti garáže na záběrech kamer Ovanet), pak rozhodně téhož dne, tj. 25.2.2013, nenakoupil v prodejně Baumaxu se Z. několik pytlů betonu za účelem vyhotovení zmíněného montážního kanálu. Provedeným dokazováním bylo prokázáno dle účtenky z prodejny Baumax, že dne 26.2.2013, tzn. den poté, byl Z. ve společnosti M. nakoupen beton. Při ohledání místa činu došlo k objektivizaci rozměru vykopané jámy, která rozhodně nenasvědčovala tomu, že by tato mohla sloužit jako montážní jáma a již vůbec nelze konstatovat, že 6 balení nalezeného betonu v ostravské garáži by mohlo stačit pro vybetonování montážní jámy. Naproti tomu zajištěné množství baleného betonu zcela určitě mohlo stačit pro opravu betonové podlahy ve zmíněné garáži. Jak vyplývá z vyjádření M., tento byl v přítomnosti Z. při nákupu v Baumaxu, kdy podle pokladního dokladu bylo zjištěno, že bylo zakoupeno 6 balení betonu, 2 balení dřevěných briket a 6 balení hydroxidu sodného. Vzhledem k tomu, že nákup měl do vozidla nakládat právě M., považuje nalézací soud za vyloučené, aby tento si nevšimnul zakoupeného hydroxidu sodného a posléze vyloženého v ostravské garáži. Účinky a působení hydroxidu sodného (louhu) byly M., jak sám uvedl, dobře známy. S ohledem na takto stručně rekapitulované okolnosti ohledně výkopu jámy v ostravské garáži, kam byli posléze převezeni zpacifikovaní poškození, byl jak M. tak Z. dobře znám účel této jámy od samého počátku. V těchto prostorách podle původní dohody o usmrcení poškozených mělo dojít k ukrytí jejich těl, kdy zemina v garáži by opětovně byla pokryta betonem tak, aby těla nikdy nebyla nalezena. Lumír M. tvrdil, že do bohumínské garáže přišel 27.2.2013 za Michalem Z. kvůli penězům za práci a taktéž ze stejného důvodu i dne následujícího. V obou případech se zde nacházel Ing. B., kterého moc neznal. Když přišel za Z., v přípravném řízení tvrdil, že svůj automobil zaparkoval před nemocnicí, což znamená nikoliv bezprostředně u garáže Z., neboť v těchto prostorách se nesmí parkovat a měly se tam dávat botičky. Později své tvrzení dále rozvedl v tom smyslu, že když Z. viděl, že někdo přijel, a tomuto měl vyplatit či předat nějaké peníze, nepustil jej dovnitř. Co se týče tvrzení M. z přípravného řízení, pak je možno poukázat na záznam o prověrce realizovaný se Z. po jeho výsledku a rovněž na obžalobou předložené fotografie u hlavního líčení, pořízené z běžně dostupných internetových map, ze kterých je patrné, že před bohumínskou garáží obžalovaného Z. není zákaz stání, právě naopak, nachází se zde malé parkoviště pro osobní vozy. Pokud toto zjištění je hodnoceno ve smyslu ustanovení § 2 odst. 6 tr.ř., je možno učinit závěr, že obžalovaný M. se svým vozidlem nepřijel před bohumínskou garáž Z. zcela záměrně, neboť pokud měla být realizována původní „dohoda“, pak by nebylo možné vyvrátit v případě šetření policejním orgánem, že by někdo v rozhodné době v těchto prostorách mohl zahlédnout právě vozidlo M., což by mohlo být dáváno do souvislosti se zmizením poškozených. V této souvislosti rovněž možno akcentovat, že zcela stejnou úvahou se musel řídit i Ing. B., který se svým vozidlem Škoda Superb taktéž nestál v blízkosti bohumínské garáže spoluobžalovaného Z. I tato skutečnost svědčí pro předem

připravený, do nejmenších detailů promyšlený plán (ve smyslu zmíněné dohody obžalovaným Ing. B.). Jak již bylo uvedeno, obžalovaný M. nepřipouštěl jakoukoliv dohodu směřující ať již k prosté loupeži poškozených či event. k loupežné vraždě jmenovaných, kdy argumentoval tím, že do celé „akce“ byl zcela náhodou vmanipulován a zejména přinucen spoluobžalovaným Ing. B. V této souvislosti je nutno akcentovat chování, jednání a aktivity M. vůči poškozeným, kterých se měl dopouštět dle výpovědi ať již Ing. B. či Z., kdy tyto aktivity rozhodně není možno zařadit do sféry nuceného jednání pod pohrůžkou násilí. V souvislosti s takto uplatněnou obhajobou soud I. stupně dospěl k závěru, že tuto nelze akceptovat. Provedeným dokazováním bylo prokázáno, že Ing. B. měl několik možností odpoutat se od spoluobžalovaných, ujet s vozidlem poškozeného M., v jehož kufru se poškozený nacházel a věc ihned oznámit na kterémkoliv policejním oddělení, mohl v této souvislosti požádat o pomoc. Z dokazování však bylo zjištěno, že Lumír M. se takto nechoval, nelze přisvědčit jeho argumentaci, dle které s ohledem na předchozí trestní minulost by mu nikdo nevěřil, právě naopak, pokud by přijel k policejní služebně s poškozeným v kufru a event. by pomohl k dopadení spoluobžalovaných, nebyl nejmenší důvod tomuto nevěřit včetně jeho tvrzení, že byl ke všemu Ing. B. donucen pod pohrůžkou použití střelné zbraně, event. pod pohrůžkami ublížení na zdraví či usmrcení jeho blízkých. Žádné trestní oznámení obžalovaný M. neučinil ani kdykoliv později. Jak již bylo uvedeno, jmenovaný měl již zkušenosti z dřívější doby s orgány činnými v trestním řízení. Právě tato zkušenost jej měla vést k žádosti o pomoc na policii, pokud s protiprávním jednáním, do kterého měl být event. vmanipulován, nesouhlasil. V neposlední řadě v souvislosti s takto uplatněnou obhajobou je nutno odkázat na závěry klinického psychologa, dle kterého se jmenovaný vyznačuje vysokou odolností vůči zátěžím, bez sklonu k úzkosti. Disponuje se sklonem k sebevědomému, nadřazenému vystupování, v jeho postojích se uplatňuje výrazný pragmatismus, značná tvrdost, ochota k riziku, naproti tomu malá ochota ke kompromisům. Jeho osobnostní kvality mu umožňují sebevědomé, rozhodné, dominantní vystupování. Akcentovat je možno zjištění klinického psychologa, dle kterého u něj nebyly zjištěny známky úzkosti, obavy či strachu o život svůj, event. svých blízkých. Pokud by tomu tak bylo, tato skutečnost by se v testových metodách projevila. Tvrzení obžalovaného M. z tohoto pohledu považuje nalézací soud za vyvrácené. Ze své aktivní účasti na celkovém protiprávním jednání vůči poškozeným je usvědčován výpověďmi Ing. B. a taktéž i M. Pokud posledně jmenovaný tvrdil, že je společně (myšleno všichni tři obžalované) nikdo neviděl a v tomto směru odkazoval na výpovědi svědků N. či F., pak nalézací soud má za to, že podstatné je tvrzení spoluobžalovaných Ing. B. a Z., dle kterých se tito opakovaně společně sešli za účelem detailní dohody, jak postupovat vůči poškozeným v souvislosti s naplánovaným protiprávním jednáním. Pokud dle Ing. B. při společném plánování „akce“ vůči poškozeným dne 17.2.2013 měl tyto společně vidět Pavel Z. v bohumínské garáži, kdy tento zmíněné tvrzení Ing. B. nepotvrdil, pak dle názoru soudu ani tato skutečnost nic neznamená. Svědek Pavel Z. je otcem obžalovaného Z. a tudíž nepochybně veden snahou pomoci či přinejmenším neublížit svému synovi, proto je nutno připustit možnost účelového tvrzení jmenovaného, neboť v opačném případě by se mohl domnívat, že jeho svědectví by mohlo potvrzovat „nějakou dohodu“, na které participoval jeho syn Michal Z. Pokud se jednalo o schůzku všech tří obžalovaných, na které se měli dohodnout v takto zásadní věci, je nesporné, že této neměl být nikdo jiný přítomen. Pokud obžalovaný M. dovozuje svou absenci na plánování trestné činnosti z toho, že obžalovaní (myšleno všichni tři) měli k dispozici toliko dva mobilní telefony, které měli v držení

Ing. B. a Z., nikoliv M., pak s tímto tvrzením nalézací soud rovněž nesouhlasí. Od samého počátku bylo dohodnuto, že Z. do rodinného domu poškozených za účelem nálezů finanční hotovosti nepůjde. V tomto směru soud odkazuje na bližší výpověď Ing. B. a samotného Z. a tudíž bylo důležité, aby jeden z telefonů měl skutečně Z., se kterým bylo nutno za pomoci tohoto spojení koordinovat jejich společnou činnost. Je pravdou, že M. jel ve vozidle poškozeného sám, zatímco Ing. B. jel se Z., avšak obě vozidla jela jak do ostravské garáže, tam i zpět směrem na Bohumín společně. Nebylo tudíž bezpodmínečně nutno, aby M. měl třetí telefon či aby telefon mít musel místo Ing. B., event. Z. Ze spolupachatelství na protiprávním jednání vůči poškozeným je M. usvědčován výpověďmi Ing. B., jakož i Michala Z. Z M. uplatněné obhajoby mj. vyplývá, že tento svou účast, byť v modifikované podobě, na protiprávním jednání poškozených nepopírá, avšak k této byl dle jeho tvrzení donucen Ing. B., což však soud považuje za vyvrácené. Pokud obhájce obžalovaného M. poukazoval v rámci svého závěrečného vystoupení na řadu „argumentů a skutečností“, které dle jeho názoru M. vyvíjejí, pak tyto soud I. stupně považuje za nepodstatné, rozhodně nepostačující k jiným závěrům o průběhu skutkového děje než ty, které po vyhodnocení provedeného dokazování vzal za prokázané. Osobnostními kvalitami jmenovaného se zabýval, jak již zmíněno, klinický psycholog, na což soud odkazuje, a v této souvislosti je rovněž možno akcentovat předchozí trestní minulost M., a to zejména z pohledu způsobu provedení skutku, pro které byl pravomocně odsouzen. Zmíněný způsob provedení měl stupňující tendenci, kdy z opisu rejstříku trestů bylo zjištěno, že tento byl od r. 1990 – 1998 odsouzen čtyřikrát pro majetkovou trestnou činnost. V r. 2004 se však již jednalo mj. o loupež podle § 234 odst. 1 tr. zákona ve znění zákona č. 140/1961 Sb. a nyní je stíhán pro loupežnou vraždu dvou osob. Z popisu skutku vyplývajícího z rozsudku Okresního soudu v Karviné ze dne 23.4.2004, č.j. 4T 216/2003 – 880, bylo mj. zjištěno, že obžalovaný Lumír M. sám 24.1.2003 v době kolem 04.00 hod. v úmyslu zmocnit se cizí věci v době, kdy poškozená odemýkala spodní rámeček dveří objektu trafiky, tuto zezadu napadl tak, že jí přitlačil hlavu ke dveřím, udeřil ji neznámým předmětem do tváře a následně ji zpod nohou vytrhnul nákupní tašku. O dva měsíce později s dalším pachatelem opětovně v Bohumíně v nočních hodinách po otevření domu s pečovatelskou službou vnikli s kuklami přes hlavu v úmyslu zmocnit se cizí věci do neuzamčeného pokoje poškozené, které svázali ruce a ústa lepící páskou na koberce a poté pod pohružkou zabítí, kdy jí ke krku položili neznámý ostrý předmět, požadovali vydání peněz. O měsíc později spolu s dalším pachatelem opětovně v nočních hodinách v Bohumíně po rozbití skleněné výplně okna vnikli s kuklami na hlavě přes balkón v přízemí do bytu poškozené, kterou povalili na postel, svázali jí ruce a nohy halenkou, přelepili ústa, mířili na ni nezjištěnou zbraní, ohrožovali nožem a požadovali vydání peněz, které jim poškozená ze strachu vydala. Obžalovaný Lumír M. se v průběhu tří měsíců dopustil velmi závažné násilné a majetkové trestné činnosti v úmyslu získat majetkový prospěch, kdy je nutno akcentovat způsob provedení. Obžalovaný M. se ani k této shora stručně popsané trestné činnosti nedoznal, což znamená, že jim uplatněná obhajoba v souvislosti s touto projednávanou trestní věcí není ničím neobvyklá. **Obžalovaný Lumír M.** byl v přípravném řízení vyslechnut opakovaně, a to 14.3., 29.3., 18.4., 1.8., 19.11.2013, a taktéž se účastnil rekonstrukce dne 28.11.2013. V rámci svých procesních výpovědí se vyjádřil k osobám poškozených, jakož i k osobám spoluobžalovaných. Rovněž popsal, jakým způsobem došlo ke spoutání poškozeného M. v bohumínské garáži Michala Z. dne 28.2.2013 bez jakékoliv předchozí dohody, popsal své aktivity s akcentací donucení či pohružky použití střelné zbraně Ing. B. vůči jeho tělesné

integritě. Rovněž popsal nákup betonové směsi 24.2.2013 včetně vykopání jámy v ostravské garáži, sloužící jako montážní kanál v souvislosti s opravami či obchodováním aut. Dle tvrzení Lumíra M. byl to Ing. B., který mu před ostravskou garáží pomohl vytáhnout z kufru auta spoutaného poškozeného, jehož posléze zanesli dovnitř do garáže, kde v jeho nepřítomnosti zřejmě Ing. B., neboť Z. v garáži nebyl, poškozeného zastřelil. M. opětovně akcentoval manipulaci Ing. B. s pistolí ve vztahu k jeho osobě s tím, aby „nedělal blbosti“. Následně spolu s Ing. B. vnikli do domu poškozeného za účelem nálezů finanční hotovosti, kdy předtím zpacifikovali a spoutali poškozenou M., kterou následně rovněž v kufru vozidla poškozených převezli do ostravské garáže. Dle tvrzení M. a popisu skutkového děje to byl opětovně Ing. B., který poškozenou zastřelil, neboť v rozhodné době jak Z., tak ani on uvnitř garáže nebyli. Jámu, ve které se nacházeli usmrcení poškození, na pokyn Ing. B., který měl pistoli v ruce a mířil mu na hrudník, se Z. zaházeli. Po návratu do bohumínské garáže si všiml, že Ing. B. má u sebe dvě pistole, a to jednu malou stříbrnou a druhou malou černou s delší hlavní, zřejmě s tlumičem. Kromě slíbených 5.000,- Kč za vykonanou práci pro Z. žádné další finanční prostředky od nikoho nepřevzal. Ve své březnové výpovědi svou přítomnost v bohumínské garáži Z. vysvětlil tím, že šel k Michalu Z. alespoň pro část výplaty a jak již zmínil, k celé situaci s poškozeným se tudíž dostal náhodně, neboť v té době se v garáži u stolu již nacházel poškozený v přítomnosti Z. a Ing. B. Zmíněná březnová výpověď je doplňující výpovědí o některé další skutečnosti či poznatky. Obžalovaný M. mj. uvedl, že zda byl nakoupený a posléze v ostravské garáži uložený hydroxid sodný neví, a setrval na svém tvrzení, dle kterého všechny indicie nasvědčovaly tomu, že to byl právě Ing. B., který oba poškozené zastřelil. Obžalovaný M. dále dodal, že po usmrcení poškozeného M. Ing. B. v garáži tento po jejím opuštění jim jednak oznámil zmíněné usmrcení a současně „něco vyhodil“. Příkazy B. poslouchal proto, neboť se jej bál. V rámci rekonstrukce předvedl a znázornil činnost svou, spoluobžalovaných, vše ve vztahu k poškozeným M.

Pokud soud vyjde ze samotného objektivně zjištěného následku, tj. násilného usmrcení poškozených manželů M. včetně vniknutí a prohledání jejich domu, odkud byla odcizena finanční hotovost, jakož i další movité věci, možno učinit závěr podporující tvrzení obžaloby **o loupežné vraždě poškozených obžalovanými po předchozím detailním naplánování a rozdělení úloh**. Zmíněná loupežná vražda poškozených rozhodně nemá charakter náhodnosti, chaotičnosti apod., právě naopak, prokázáno bylo, že nejdříve byl cíleně po předchozí dohodě obžalovaných vylákán do bohumínské garáže poškozený M., kde byl tento znehybněn, spoután, jak horní tak dolní končetiny, taktéž mu byla přelepena ústa kobercovou páskou. Ke spoutání a znehybnění poškozeného bylo použito předem připravených a za tímto účelem zakoupených či pořízených prostředků. Posléze poté, co poškozenému byl odebrán jeho mobil, klíče a startovací karta od jeho vozidla, byl převezen v kufru svého vozidla řízeného obžalovaným M. do předem připravené ostravské garáže, kde byla předem připravena a vykopaná jáma. Přestože již v bohumínské garáži M. nabídnul za své propuštění 1 mil. Kč, nedošlo k této realizaci, nebyl převezen nikam jinam, nemohl dát event. pokyn své manželce či příbuzným k vydání této hotovosti, byl cíleně převezen do ostravské garáže, kde byl zanedlouho pistolí předem připravenou, ráže 7,65 mm, zastřelen, resp. popraven a vhozen do za tímto účelem předem vykopané jámy. Následně opětovně podle předem připraveného scénáře obžalování M. a Ing. B. se odebrali k rodinnému domu poškozených bez Z., opět dle

předem připraveného scénáře, aby tak zamezili možnosti pozdější event. identifikace Z. náhodným chodcem. Po vniknutí do domu poškozených tento prohledali, odcizili nalezenou finanční hotovost, zpacifikovali obdobným způsobem (bez použití paralyzéry) poškozenou M., které svázali dolní i horní končetiny rovněž předem připravenou lepicí páskou, kterou použili i na ústa jmenované. Následně poškozenou převezli opět do ostravské garáže, kde ji zastřelili stejnou pistolí a vhodili do již zmíněné předem vykopané jámy, kterou posléze, byť částečně, zaházeli hlínou a odjeli zpět do Z. bohumínské garáže, kde si rozdělili lup. Následně učinili krycí telefonát na mobil poškozeného, aby tak zametli stopy po sobě s tím, aby možný pachatel směřoval do Polska. Tak jak bylo opakovaně uvedeno, k realizaci jejich předem dohodnutého a připraveného plánu bylo nutno zajistit blízkou vhodnou garáž s omezeným pohybem cizích osob ve večerních hodinách a v této garáži bylo nutno vykopat příslušnou jámu, která posléze měla být zakrytá a zabetonovaná připravenou betonovou směsí. Tato stručná rekapitulace popisu průběhu skutkového děje proběhla z časového hlediska ve velmi krátké době bez jakýchkoliv překážek, zádrhelů apod. Aby „celá akce“, na jejímž konci bylo získání značného finančního prospěchu, mohla proběhnout, musela být bez jakýchkoliv důvodných pochybností dopředu promyšlená, připravená, naplánována tak, jak o tom vypovídal obžalovaný Ing. B.

Provedeným dokazováním bylo bez jakýchkoliv důvodných pochybností prokázáno **místo spáchání trestné činnosti**, tzn. tzv. Z. bohumínská garáž, resp. samostatně stojící objekt v xxx na ul. xxx, soudem označená tzv. ostravská garáž, resp. najatá řadová garáž č. 141, nacházející se v Ostravě – Slezské Ostravě, v ulici Na Burni, a v neposlední řadě rodinný dům poškozených manželů M., nacházející se v xxx na ulici xxx. V bohumínské garáži a v rodinném domě poškozených došlo k omezení osobní svobody poškozených manželů M. V ostravské garáži došlo k usmrcení obou poškozených, kdy místo nálezu těl obou jmenovaných bylo totožné s místem činu a v rodinném domě poškozených došlo k porušení domovní svobody. Vzhledem k tomu, že k usmrcení poškozených byla použita nelegálně držena pistole ráže 7,65 mm, zajištěná Ing. B. s vědomím spoluobžalovaných, pak místo trestného činu je prostor, ve kterém se všichni tři obžalovaní po dobu páchání vytýkaného protiprávního jednání pohybovali. Místo trestného činu bylo zjištěno z výpovědi obžalovaných Ing. B., M. a Z., z výpovědi svědků manželů B., J. a dalších. Nálezové okolnosti ke zmíněné trestné činnosti byly objektivizovány zejména v tomto rozhodnutí popsány protokoly o ohledání místa činu včetně barevné fotodokumentace, situačních plánek, seznamem zajištěných stop a věcí apod. Ve vztahu k nálezu těl poškozených je rovněž nutno akcentovat záznam o použití služebního psa. V detailech soud I. stupně na tyto příkladmo uvedené materiály – zejména důkazy povahy listinné odkazuje.

Po vyhodnocení provedeného dokazování byla rovněž objektivizována **dobu útoku**, a to dne 28.2.2013 kolem 17.40 hod. Zmíněného dne a ve zmíněnou dobu se dostavil poškozený Zbigniew M. na Z. vylákanou schůzku do jeho garáže v xxx na ul. xxx, kde byl posléze zpacifikován a spoután. V následné době byl převezen do ostravské garáže, kde byl usmrcen, poté došlo k vniknutí do rodinného domu poškozených, kde byla zpacifikována a znehybněna poškozená M., následně došlo k prohledání jejich domu a poté poškozená byla převezena do ostravské garáže, kde byla rovněž zastřelena. Po přesunu obžalovaných zpět do bohumínské garáže došlo

k rozdělení lupu. Vše se událo bez jakýchkoliv větších průtahů. V této souvislosti však nutno akcentovat, že obžalovaní po delší dobu tipovali vhodný objekt jejich útoku, kdy tento již nabyl konkrétní podoby ve formě dohody včetně vzájemného rozdělení úloh týkajících se příprav, jakož i samotné realizace násilného jednání s majetkovým podtextem ve dnech 17.2.2013 a posléze v době od 22.2. do 28.2.2013. Doba útoku byla objektivizována výpověďmi obžalovaných, výpověďmi svědků manželů B., K., V., J., M. a dalších. Doba útoku byla taktéž objektivizována na základě zajištěných záznamů kamerového systému potvrzující pohyb vozidel, ze záznamu o uskutečněném telekomunikačním provozu, jakož i dalších materiálů v odůvodnění tohoto rozhodnutí již zmíněných.

V rámci hodnocení výpovědí obžalovaných již v několika případech bylo poukázáno na některá svědectví osob vyslechnutých v této trestní věci v postavení svědka, na což nalézací soud odkazuje. V následné části budou v rámci stručné rekapitulace shrnutá zjištění vyplývající z těchto výpovědí svědků v tomto rozhodnutí citovaných.

Svědčyně Renáta B. se v rámci svých procesních výpovědí vyjádřila k obžalovanému Z. a jeho vztahu k poškozenému M., tzn. jejímu otci, kdy dle jejího názoru byl vztah jmenovaných kamarádský a částečně pracovní. Poškozeného označila jako velmi aktivního důchodce, a to duchem i fyzicky, neboť se pohyboval stále mezi mladými lidmi a přivydělával si směnou zloté na koruny a obráceně, kdy za tímto účelem jezdíval na blízkou burzu do Chaluppek. Vzhledem k této činnosti dle jejího názoru poškození mívali doma volně k dispozici nejméně 1 mil. Kč, někdy i více, neboť i ona sama někdy pomáhala peníze po návratu otce z burzy počítat. Pokud se v přípravném řízení vyjádřila v tom smyslu, že nevěděla o existenci trezoru v domě svých rodičů, pak u hlavního líčení toto upřesnila tak, že trezor, který rodiče doma měli, nepovažovala za trezor klasický tak, jak jej má někdo zabudovaný ve zdi. Nalézací soud musí akcentovat, že v podstatě ani nejbližší osoba ve vztahu k poškozeným nebyla schopna uvést, jakou finanční hotovost tito měli doma v době skutku. Poškozený míval finanční hotovost volně v šuplíku v pracovním stole v jeho místnosti. Svědkyně B. rovněž potvrdila, že dle jejího názoru byl v rozhodné době kamerový systém funkční, klíče od rodinného domu rodičů neměli a ona je toliko jediným dědicem. **Svědka Lukáš B.** se vyjádřil k osobám obžalovaných z toho pohledu, zda poškozený tyto znal, event. jak dalece. Rovněž potvrdil ve smyslu výpovědi své manželky Renáty B., jakou činností se poškozený M. zabýval a v této souvislosti míval doma finanční hotovost v rozsahu 1 až 3 mil. Kč, přičemž část byla uložena v trezoru a část v šuplících v jeho pracovně. Taktéž potvrdil stotisícový dluh Z. vůči poškozenému. 28.2.2013 byl přítomen telefonickému hovoru někdy po 17.30 hod. mezi poškozeným a Z., kdy oba jmenovaní projednávali něco v souvislosti s nákupem stavebního materiálu v Polsku. Svědek Lukáš B. rovněž potvrdil, že poškozený míval u sebe částku v hotovosti kolem 300.000,- Kč a 28.2.2013 tomuto telefonoval ještě kolem 18.00 hod., avšak jeho hovor již nebyl přijat. Jmenovaný posléze popsal svá zjištění, když přijel 1.3.2013 před 10.00 hod. dopoledne k domu poškozených. Po zpřístupnění domu zjistil mj. absenci záznamového zařízení napojeného na kamery, nikde neviděl žádné peníze a taktéž chyběla složka se směnkami. Akcentovat z výpovědi jmenovaného je možno chování Z., který téhož dne, tj. 1.3.2013 kolem poledne, přijel se svědkem K. před dům poškozených a tomuto přítomný Milan S. pouze z recese řekl, že má na botě krev a když on

(myšleno svědek B.) na adresu Z. pronesl z legrace, že „zabil poškozeného“, tento jednal zcela neadekvátně. Konkrétní finanční hotovost u poškozeného viděl někdy v prosinci či lednu 2012 – 2013, a to ve výši 1,1 mil. Kč. V souvislosti s výpověďmi svědků B. nalézací soud konstatuje, že ani tito nejbližší příbuzní poškozených neměli objektivní a faktický přehled o existenci konkrétní finanční částky v době útoku, tj. 28.2.2013. Provedeným dokazováním bylo prokázáno, že poškozený M. si nevedl žádnou evidenci, ze které by bylo možno zjistit, s jakou částkou disponoval v době přepadení. **Svědka David K.**, zřejmě nejbližší přítel (s výjimkou rodiny) poškozeného Zbigniewa M., se velmi podrobně vyjádřil ke způsobu života poškozeného, považoval se za rodinného přítele. I tento svědek potvrdil, že poškozený běžně u sebe nosil nejméně 200.000,- Kč pro potřeby okamžité výměny zlotých, pokud se takovýto zájemce objevil. Co se týče směnek, pak doma měl pouze nevymahatelné, méně podstatné. Bylo mu známo, že Z. měl vůči poškozenému dluh ve výši 100.000,- Kč, spoluobžalovaný B. či M. M. dle jeho informací nic nedlužili. On sám půjčil B. 100.000,- Kč, za což však ručil Z., proto vycházel z toho, že tento dluh vůči němu má právě obžalovaný Z. Posledně jmenovaný jemu samotnému v rozhodné době dlužil asi 1.560.000,- Kč, kdy zhruba tři týdny před inkriminovanou událostí mu řekl, že mu vrátí 900.000,- Kč. Dle názoru soudu tato částka, kterou chtěl Z. K. vrátit, korespondovala s předpokládanou částkou, jež měl získat v souvislosti s loupežným přepadením poškozeného M., kdy vycházeli z toho, že v rodinném domě může být až 3 mil. Kč. I svědek K., který s poškozeným byl 28.2.2013 kolem 15.00 hod. na kávě, věděl, že tento má mít večer schůzku se Z. U Zbigniewa M. byl v domě naposledy asi týden před událostí a v té době viděl na stole hromádky peněz, kdy dle jeho názoru se mohlo jednat o částku 200 až 300 tis. Kč, poškozený však disponoval s finanční hotovostí nejméně kolem 1 mil. Kč, což dovozoval i z toho, že zhruba před dvěma měsíci před jeho zmizením si půjčil od něj na 3 dny 500 tis. Kč, které mu posléze vrátil. V této souvislosti M. s takto půjčenou hotovostí souhlasil a dodal, že hotovost ve výši 1 mil. Kč potřebuje na kšefty, a tudíž 500 tis. Kč mu půjčí bez problémů. I svědek K. potvrdil neadekvátní legraci obžalovaného Z. tak, jak se o ní zmínil svědek B., když Z. se nacházel 1.3.2013 spolu s dalšími před domem poškozených. Ani z výpovědi svědka K. nebylo zjištěno, že by poškozený Zbigniew M. si vedl jakoukoliv konkrétní evidenci. Rovněž tak při ohledání domu poškozených či vozidla Renault Laguna, který užíval, nebyly nalezené žádné záznamy, které by mohly svědčit o finančních transakcích poškozeného. Byl to právě svědek K., který naposledy fyzicky viděl týden před událostí u poškozeného 200 až 300 tis. Kč. Nalézací soud při objektivizaci výši odcizené finanční hotovosti ke škodě poškozených nemůže vycházet z domněnek či nejrůznějších možných spekulací, byť tyto se jevily velmi věrohodně. Nelze vyloučit, že v domě poškozených se skutečně nacházela mnohem větší částka, než o jaké vypovídal Ing. B. (cca 230 tis. Kč), nelze vyloučit, že nalezenou finanční hotovost si mohl ponechat toliko ten, který ji našel, tzn. Ing. B. či M., event. nelze vyloučit, že se o tuto mohli oba rozdělit, aniž by do této „transakce“ zapojili Z. Vzhledem k tomu, že M. nedoznává odcizení jakékoliv částky, mohl soud vycházet toliko z výpovědi Ing. B. tak, jak bylo shora opakovaně uvedeno, a to i co do výše odcizené finanční hotovosti.

Soud I. stupně dále musí poukázat na následující výpovědi, a to výpověď **svědka Jakuba V.**, který popsal, kdy a za jakých okolností projevil obžalovaný Z. zájem o pronájem, event. koupi jeho garáže v Ostravě – Nové Vsi. Potřebu zmíněné garáže vysvětlil tím, že mu před domem stojí auto, které potřebuje do garáže

schovat, avšak posléze, zřejmě 25.2.2013, tento svůj zájem zrušil s argumentací, že se s tchánem již udobřili a tudíž garáž potřebovat nebude. Akcentovat z této výpovědi rovněž je nutno zjištění, dle kterého garáž se nacházela v oblasti hustě osídlené rodinnými domy, jednalo se o garáž řadovou. Provedeným dokazováním bylo prokázáno, že ani 22.2.2013, když Z. projevoval zájem o zmíněnou garáž, tuto nepotřeboval pro uskladnění svého vozidla z důvodu zmíněných neshod. Účel garáže byl zcela jednoznačný, ovšem jak bylo zjištěno, tato s ohledem na vzdálenost a již zmíněné husté osídlení rodinnými domky nevyhovovala, neboť by nebylo možné vyloučit v rozhodné době přítomnost nežádoucí osoby. **Svědék Milan J.** potvrdil zájem Z. o pronájem, resp. následné zakoupení garáže na Slezské Ostravě, potvrdil, že tento se i v době prohlídky zajímal o charakter podlahy, dokonce u vstupních dveří nadzvedával gumovou pryž, aby se sám přesvědčil, z čeho podlaha byla. Do zmíněné garáže údajně potřeboval uskladnit údajně nějaký stavební materiál. Svědek se rovněž podrobně vyjádřil ke stavu garáže v době pronájmu, jakož i v době prohlídky, za přítomnosti policie. Oba svědci jak V., tak J. potvrzují aktivity Z., které jednoznačně zapadají do Ing. B. proklamované dohody o loupežné vraždě poškozených M. od samého počátku. Z. se J. nezmiňoval o možnosti jakýchkoliv stavebních úprav, o možnosti užití garáže v souvislosti s jakýmkoliv aktivitami spojenými s obchodováním osobních motorových vozidel apod.

Svědék M. se vyjádřil k zájmu Ing. B. o krabičku léků na spaní, a to konkrétně Stilnoxu, což mu zajistil. Zmíněné léčivo mu předal v tabletách, nikoliv v ampulích, tedy ve stavu tekutém, a tudíž není nutno se touto skutečností blíže zabývat. Za zmínku rovněž stojí výpověď **svědka M.**, který potvrdil, že jeho pozornost zaujala jízda motorového vozidla, které dle jeho přesvědčení užíval poškozený, a to někdy v únoru 2013. Přestože poškozený obvykle jezdil velmi svižně, v rozhodné době byla jeho jízda nezvykle pomalá, současně se zatíženým kufrem, ve kterém dle jeho názoru měl zřejmě nějaký náklad. Z provedeného dokazování bylo zjištěno, že v rozhodné době vozidlo, které užíval poškozený M., již tento neřídil, řídil jej právě obžalovaný M., který se k této problematice rovněž podrobně vyjádřil.

Jak v řízení přípravném, tak i u hlavního líčení byl podrobně vyslechnut „kamarád“ obžalovaného Michala Z., a to **svědek Jan P.** Jmenovaný se vyjádřil ke všem obžalovaným a dodal, že do bohumínské garáže docházeli všichni, tedy i obžalovaní, jakož i další zaměstnanci Z. Nevybavoval si však situaci, že by v bohumínské garáži byli všichni tři obžalovaní společně v době, kdy do garáže přišel on. Soud I. stupně má za to, že z této výpovědi rozhodně nelze dovozovat, že obžalovaní se nikdy všichni tři společně v této garáži za účelem dohody o loupežné vraždě poškozených nesešli. Je přirozené a logické, že pokud došlo ke zmíněné dohodě mezi obžalovanými, je vyloučeno, aby takto závažnému jednání byl přítomen někdo další, který neměl být do této „akce“ vtažen a neměl disponovat v této souvislosti s žádnými poznatky. I svědek P. se vyjádřil k neadekvátní reakci Z. v souvislosti se zmizením poškozeného, kdy tento mj. byl velmi nervózní, vyjadřoval se i v tom smyslu, že nechce do kriminálu, přičemž toto chování jmenovaného nemohl pochopit, z jakého důvodu by měl mít obavy z nástupu do výkonu trestu, pokud se ničeho nedopustil. Svědek P. se rovněž zmínil i v tom smyslu, že Z. mu „někdy v té době“, neví přesně kdy, řekl, aby za ním nechodil, neboť na něj nebude mít čas, bude muset řešit nějaké věci, což se jednalo o výzvu či upozornění u Z.

velmi neobvyklé. Rovněž popsal chování Z. v souvislosti s nějakým telefonem, ke kterému mu řekl, že číslo k tomuto telefonu mu nikdy nemůže dát, přestože jej (myšleno P.) nikdy nežádal. Rovněž poněkud zarážející byla žádost Z., dle které neměl za ním chodit do bohumínské garáže v souvislosti s „oslavou Lumíra“, přestože věděl, že má (myšleno P.) volno, a tudíž byla velká šance, že za ním do garáže přijde. Z. se právě měl zmiňovat toliko o jednom dni, tj. o oslavě Lumíra. V této souvislosti možno zdůraznit, že 28.2.2013 měl svátek právě Lumír a téhož dne došlo k přepadení poškozených. Závěrem své výpovědi svědek P. rovněž uvedl, že Z. k užití léků a alkoholu, díky čemuž byl hospitalizován, uvedl, že „měl nervy a opětovně dodal, že nechce znovu do kriminálu“. I toto chování a sdělení je reakcí na vzniknuvší situaci v souvislosti s loupežnou vraždou poškozených. Z výpovědi **svědků Lukáše M. a Radka F.** nebyly zjištěny žádné zásadní informace, které by mohly mít vliv na objektivizaci průběhu skutkového děje. Jmenovaní se vyjádřili k některým obžalovaným, zejména z pracovního hlediska či pracovních kontaktů. **Svědčyně Lenka N.**, bývalá manželka obžalovaného Z., se vyjádřila ke všem obžalovaným, akcentovala, že M. mohla u nich zaznamenat před vyšetřovanou událostí asi dvakrát do týdne, že by se všichni tři v bohumínské garáži scházeli, nezaznamenala. Taktéž nevěděla o tak vysokých dluzích svého manžela. Zhruba měsíc před skutkem si všimla, že tento je hodně nervózní a nadměrně užívá alkohol. Kde se tento pohyboval a co dělal 28.2.2013, si nevybavovala. Posléze však byl velmi nervózní, k čemuž dodal, že „se bojí, že půjde na vazbu“, což však ona nechápala. Svědkyně N. se rovněž vyjádřila i k pokusu bývalého manžela o sebevraždu požitím léků a alkoholu. **Svědčyně Šárka B. a Gabriela Z.** využily svého práva nevypovídat. **Svěddek Pavel Z.** se rovněž vyjádřil k osobám obžalovaných a taktéž dodal, že nikdy nezaregistroval společnou přítomnost všech obžalovaných v bohumínské garáži, kdy tímto vyjádřením se nalézací soud již shora zabýval, na což odkazuje. **Svěddek K.** se vyjádřil k poškozenému M., potvrdil jeho aktivity na polské burze a dodal, že „obchodní transakce“ s poškozených probíhaly v jeho pracovně, kdy tento v zásuvce stolu měl menší hotovost a drobné, žádné milióny. Naposledy byl s poškozeným asi kolem 16.00 hod., kdy tehdy společně směnili asi 4.000,- Kč, avšak tento byl nervózní, spěchal, neboť musel něco zařídit. Následující den opět přijel k bydlišti poškozených, avšak zde již stálo hodně aut včetně městské policie, proto již dále nejel. Z této výpovědi vyplývá, že svědek K. byl s poškozeným naposledy dne 28.2.2013, kdy obchodní transakce se týkala cca 4.000,- Kč. Ani z této výpovědi nelze dovodit, že by poškozený přijal či vydal statisícové, event. miliónové částky v rozhodné době.

Po vyhodnocení provedeného dokazování stran odcizené finanční hotovosti a dalších věcí ke škodě poškozených tudíž nalézací soud vycházel zejména z výpovědi **Ing. B., z výpovědí poškozených manželů B.** s tím, že finanční hotovost, jakož i odcizené movité věci jsou specifikovány v popisu průběhu skutkového děje.

V rámci odůvodnění tohoto rozhodnutí již bylo poukázáno na řadu zejména důkazů povahy listinné, a to nejružnější protokoly o „ohledání“, ze kterých byly objektivizovány vždy již zmíněné konkrétní skutečnosti. Dále je možno akcentovat **sdělení Policie ČR, Odboru služby pro zbraně a bezpečnostní materiál**, ze kterého bylo zjištěno, že obžalovaní M. a Z. nejsou a nebyli držiteli zbrojního průkazu ani držiteli registrované střelné zbraně kategorie A, B, C. Obžalovaný Ing. B. byl v minulosti držitelem zbrojního průkazu s platností od 30.6.2001 a taktéž držitelem tří

registrovaných střelných zbraní ve sdělení specifikovaných. Z opakovaně zmíněného sdělení Policie ČR je evidentní, že pokud obžalovaní jako spolupachatelé disponovali, resp. použili střelnou zbraň vůči tělesné integritě poškozených, jednali tak v rozporu s příslušným právním předpisem.

Jak již bylo rovněž konstatováno v rámci „ohledání místa činu“ či v rámci dalších procesních úkonů, jež byly realizovány orgány činnými v přípravném řízení, došlo k zajištění řady věcí a zejména stop, které byly posléze předané k dalším příslušným **expertizám a rozborům**. V odůvodnění tohoto rozhodnutí je poukázáno na závěry jednotlivých expertiz či znaleckých posudků z oboru kriminalistika, odvětví genetika, daktyloskopie, mechanoskopie, trasologie, chemie atd. V detailech je možno na závěry těchto znaleckých posudků či expertiz v plném rozsahu odkázat, akcentovat je možno následující zjištění.

Ze znaleckého posudku z oboru kriminalistika, **odvětví daktyloskopie** bylo mj. zjištěno, že daktyloskopická stopa (č. 6A) zajištěná v ostravské garáži z papírového obalu od cementu, je shodná s kontrolním otiskem části levé dlaně obžalovaného Michala Z. I tato skutečnost tudíž svědčí o účasti obžalovaného Z. na pořízení a převezení betonové směsi do ostravské garáže.

Z **trasologické expertizy** bylo mj. zjištěno, že stopa č. 63 mohla být vytvořena otiskem levé boty poškozeného a stopa č. 73 mohla být vytvořena otiskem pneumatiky vozidla poškozeného Renault Laguna Combi. Obě tyto stopy byly zajištěné v blízkosti ostravské garáže, což potvrzuje zejména tu skutečnost, že poškození byli vozidlem Renault Laguna Combi převezeni do ostravské garáže. Z **chemické expertizy** bylo zjištěno, že stopa č. 52, zajištěná při ohledání vozidla poškozeného Renault Laguna Combi, byla vytvořena zřejmě tekutinou – chladicí kapalinou do automobilu. Z expertizy **fyzikální chemie** bylo zjištěno, že ve stopě č. 124 (zajištěná v ostravské garáži) nebyly nalezené částice GSR, jež by jednoznačně indikovaly zplodiny ze zápalky náboje, byly však ojediněle zjištěné částice charakteristické, jež indikují povýstřelové zplodiny. I toto zjištění je v souladu s provedeným dokazováním, neboť dle názoru soudu oba poškození byli zastřeleni z bezprostřední blízkosti právě v ostravské garáži.

Z **balistických expertiz** včetně doplňku vzal nalézací soud za prokázáno, že obžalovaným Ing. B. opatřena pistole tovární značky FN ráže 7,65 mm včetně nábojů značky Sellier & Bellot byla smrtící zbraní, jež byla použita k usmrcení obou poškozených.

Nalezená těla poškozených Zbigniewa a Jarmily M. byla podrobena **znaleckému zkoumání z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství**. V rámci stručné rekapitulace zjištění při zevní a vnitřní prohlídce těl poškozených možno akcentovat ve vztahu ke **Zbigniewu M.**, že tento v době úmrtí byl oblečen včetně čepice, na které byly zjištěné dva ostré kruhové defekty po obvodové části naproti sobě. Dále byly zjištěny celkem dvě střelné rány ve vlasaté části hlavy, tvořící průstřel hlavy. Bližší popis se nachází v citovaném znaleckém posudku. Rána č. 1 se

nacházela v pravé spánkové krajině hlavy, kdy se jednalo o vstřel, zatímco v levé spánkové krajině hlavy před ústím cévního zvukovodu byl objektivizován výstřel. V rámci vnitřní prohlídky byl zjištěn jeden střelný kanál charakteru průstřelu lební dutiny s dilacerací mozku, zlomeninami lebky atd. Střelný kanál směřoval zprava doleva a mírně dopředu a dolů. S ohledem na nálezové okolnosti znalci dospěli k závěru, že vůči pravé spánkové krajině hlavy poškozeného bylo vystřeleno z palné kulové zbraně, a to z bezprostřední blízkosti. Utrpěné poranění bylo neslučitelné se životem a krátce po jeho vzniku vedlo ke smrti. Nastalá násilná smrt byla v přímé příčinné souvislosti s napadením střelnou zbraní. S ohledem na lokalitu zásahu, ve které se nacházejí životně důležité struktury, jednalo se o útok zjevně likvidační.

Ve vztahu k poškozené **Jarmile M.** v rámci zevní prohlídky těla byly rovněž zjištěny celkem dvě střelné rány lokalizované ve vlasaté části hlavy, tvořící průstřel hlavy. Rána označená č. 1, nacházející se v pravé spánkové krajině, byla znalci objektivizována a označena jako výstřel, zatímco rána č. 2, jež se nacházela v oblasti levého spánku (bližší specifikace viz. znalecký posudek), byla označena jako vstřel. Vnitřní prohlídkou byl prokázán průstřel hlavy, kdy střelný kanál vycházel z rány č. 2 a procházel kůží, podkožím a vyústil v místě rány č. 1. Střelný kanál směřoval zleva doprava mírně nahoru a dozadu. Problematikou střelného kanálu se nalézací soud již zabýval v odůvodnění tohoto rozhodnutí v souvislosti s hodnocením výpovědi obžalovaného Ing. B. I v tomto případě bylo vystřeleno z bezprostřední blízkosti, kdy ústí hlavně předmětné zbraně bylo přiloženo nad její levý ušní boltec těsně na kožní kryt. I toto zranění bylo likvidační.

Znalec – toxikolog se v rámci svých závěrů vyjádřil k lékům Stilnox (zolpidem) a Rohypnol (flunitrazepam) a taktéž i k hydroxidu sodnému, na což soud odkazuje. U hlavního líčení toxikolog blíže hodnotil zejména účinky posledně zmíněné látky na lidský organismus, z čehož je nutno akcentovat zjištění, dle kterého k požadovaným účinkům hydroxidu sodného není nutná přítomnost vody (polévání), jež by mohla toliko zvýšit účinek a mohla by mít vliv na rychlost chemické reakce. Čím větší množství hydroxidu sodného, tím je účinek rychlejší. Provedeným dokazováním bylo prokázáno, že obžalovaní sice hydroxid sodný (louh) koupili a přemístili do ostravské garáže, ve skutečnosti však tento použit nebyl, proč, to však zjištěno nebylo. Vzhledem k tomu, že tento prostředek byl zakoupen v souvislosti s pořízením betonové směsi, byl převezen ve stejnou dobu do ostravské garáže v množství tam nalezeném, pak i přes samotnou absenci jejího použití zastává nalézací soud stanovisko, že měl být použit a měl zejména sloužit ke znemožnění či ztížení identifikace těl poškozených. Nelze přehlédnout, že zřejmě nelze do naprostých detailů napláňovat i chování pachatelů po samotném usmrcení živého organismu, resp. živého člověka. Ze závěrů tohoto znaleckého posudku byly zjištěné všechny podstatné skutečnosti související s rozsahem, závažností poranění, mechanismu vzniku poranění, charakteru poranění včetně následků.

Zásadní vliv na závěr soudu I. stupně o plné **trestní odpovědnosti** obžalovaných Ing. B., M. a Z. měly závěry **znaleckého zkoumání z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie.**

Ve vztahu k **obžalovanému Ing. B.** je možno učinit závěr, že tento jak v současné době, tak ani v době skutku netrpěl a netrpí duševní chorobou, psychózou či jinou duševní poruchou. Jmenovaný mohl rozpoznat společenskou protiprávnost (škodlivost) svého jednání, které současně mohl i ovládat. Zmíněné ovládací i rozpoznávací schopnosti byly zcela zachovalé. Znalcem nebyla zjištěna u Ing. B. jakákoliv závislost na jakýchkoliv látkách. Jeho pobyt na svobodě z medicínsko-psychiatrického hlediska pro společnost není nebezpečný.

K osobě **obžalovaného Lumíra M.** přítomný znalec rovněž konstatoval absenci jakékoliv duševní choroby, poruchy či psychózy. Lumír M. rovněž není závislý na alkoholu či drogách. Ovládací i rozpoznávací složka byla v době skutku plně zachovalá. Taktéž i jmenovaný z medicínsko-psychiatrického hlediska není nebezpečný pro společnost při pobytu na svobodě.

Obžalovaný **Michal Z.** rovněž jak v současné době, tak v době protiprávního jednání netrpěl a netrpí duševní chorobou, psychózou či jinou významnou duševní poruchou. U jmenovaného znalec diagnostikoval závislost na alkoholu, kterou ve svých závěrech blíže rozvedl, avšak konstatoval, že rozpoznávací i ovládací schopnosti jmenovaného byly v inkriminované době zcela zachovalé. Případná alkoholová opilost byla prostá, lehkého stupně, a nebyla příčinou narušení jeho schopnosti správně vnímat, hodnotit a řídit vlastní chování ve vztahu k předmětné věci. Jeho sebevražedný pokus léky v alkoholové opilosti prostě nebyl chorobně motivován, jednalo se o přechodnou, lehkou afektivou poruchu se zkratkovou reakcí. I u jmenovaného byl konstatován pobyt na svobodě z pohledu medicínsko-psychiatrického pro společnost nikoliv nebezpečný.

Jak z citovaných závěrů znalce z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, tak ani z žádných dalších konkrétních skutečností nebylo zjištěno nic, co by mohlo mít vliv na trestní odpovědnost všech tří obžalovaných ve vztahu ke skutku, který se těmto obžalobou klade za vinu.

Na znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, navazuje úzce další **znalecký posudek z téhož oboru**, avšak **odvětví klinické psychologie**. Posledně zmíněný znalec posuzoval z psychologického hlediska osobnosti a intelekt obžalovaných se zvláštním zřetelem k psychologickým aspektům, jež by mohly mít význam pro objasnění pohnutek jejich trestního jednání. Prováděl rovněž rozbor vztahů obviněných ke společnosti obecně, k poškozeným, ke zbraním či k řešení sporů násilím a mírou ovládnutí agresivity, zabýval se rekonstrukcí psychického stavu obviněných v době před a po spáchání skutku, pro který jsou stíháni, zabýval se posouzením odolnosti obviněných k zátěžovým situacím, k vzájemnému postavení mezi nimi z pohledu dominance či submisivity. V závěrečné fázi věnoval i pozornost problematice úzce související s možností resocializace jmenovaných. Vzhledem k tomu, že osobnostní kvality obžalovaných při posouzení této trestní věci zcela nesporně hrály důležitou úlohu, bylo v tomto rozhodnutí poukázáno na závěry klinického psychologa PhDr. Vavříka velmi podrobně. Přesto v rámci stručné rekapitulace je možno akcentovat některé podstatné závěry k jednotlivým obžalovaným.

U osoby **obžalovaného Ing. B.** byla mj. klinickým psychologem konstatována dobrá odolnost vůči zátěži, vnitřní jistota včetně malé ochoty pochybovat o sobě, byla zdůrazněna schopnost odolávat vnějším tlakům a kritice, schopnost improvizovat a plánovitě a organizovaně se chovat. Ing. B. inklinuje k nadřazenosti a dominantním rolím, ke schopnosti zaujímat vůdčí pozice v neformálních skupinách, kdy je to pro něj výhodné. Jeho intelekt mu umožňoval kvalitní racionální orientaci v realitě. Pokud by se vytýkaného jednání dopustil, pak toto by bylo z psychologického hlediska nejlépe vysvětlitelné jako jednání motivované finančním ziskem na úkor poškozených. Jmenovaný se nevyznačuje nápadným sklonem k afektové agresi či sklonem k chladnokrevnému násilí predátorského či instrumentálního typu. Disponuje zcela funkční sebekontrolou ve vztahu k vlastním agresivním popudům. Při srovnání s ostatními spoluobžalovanými se tento zobrazil jako jedinec s vyšším potenciálem dominance, a to ve srovnání s obžalovaným Z. a ve vztahu k obžalovanému M. se jedná o srovnatelnou míru dominance. Klinický psycholog potvrdil, že kognitivní funkce, tzn. schopnost správně vnímat, zapamatovat si a posléze reprodukovat prožitý skutkový děj nebyly ničím narušené. Pokud se vyjadřoval k dominantním rolím, pak v souvislosti s tímto závěrem vycházel jen a pouze z osobnostních kvalit vyšetřovaných.

K osobě **obžalovaného Lumíra M.** bylo mj. zjištěno, že tento je disponován poměrně vysokou odolností vůči zátěži s absencí sklonu k úzkosti, s absencí sebekritičnosti a dispozic k pocitům viny. U jmenovaného převažují sklony k sebevědomému, nadřazenému vystupování, připravenosti, k účelové sebestylizaci. V jeho postojích se uplatňuje pragmatismus, značná tvrdost, ochota k riziku, nedostatek pokory a malé ochoty ke kompromisům. U jmenovaného byla objektivizována zvýšená tendence k sebeprosazení, k suverénnosti a nadřazeným postojům, taktéž byl zjištěn zvýšený potenciál agresivity, ojediněle též k agresi afektového typu při neporušené sebekontrolě. Jeho intelekt mu taktéž umožňuje kvalitní racionální orientaci v realitě. Jak u Ing. B., tak i u M. je protiprávní jednání psychologicky nejlépe vysvětlitelné jako jednání motivované finančním ziskem na úkor poškozených. M. disponuje s tendencí k tvrdým, neohleduplným konfrontačním řešením konfliktních situací. Vyznačuje se vysokou odolností vůči zátěži, nebyly u něj zjištěné sklony k úzkostem, ke snadné zastražitelnosti či ochotě hrát submisivní role. Je disponován k aktivně kooperující roli, ve skupině obžalovaných je osobnostně vybavený pro sebevědomé, rozhodné, příp. i dominantní vystupování. K cíleným dotazům soudu na klinického psychologa u hlavního líčení, vycházejí z uplatněné obhajoby obžalovaného M., PhDr. Vavřík potvrdil, že objektivně u obžalovaného nebyly zjištěné žádné známky úzkosti, posttraumatických fenoménů apod. Použitou metodikou nebylo potvrzeno nic, co by svědčilo o obavě M. o život svůj či život a zdraví blízkých. V případě závažných traumatizujících zážitků by tyto skutečnosti znaleckým vyšetřením s velkou pravděpodobností byly odhalitelné. Posledně zmíněné závěry jsou v plném souladu s výsledky provedeného dokazování, dle kterého i nalézací soud zaujímá stanovisko, že obžalovaný M. se rozhodně nechoval tak, aby bylo možno dospět k závěru, že jeho chování je vynucené pod pohrůžkou možného použití střelné zbraně vůči němu či jeho blízkým. Objektivizované chování z komplexního pohledu tuto možnost nepotvrzuje.

K osobě obžalovaného Z. bylo mj. zjištěno, že se jedná o strukturálně nevyváženou osobnost extrovertního typu, v problémových situacích se vyznačuje sklonem k improvizacím, tendenci k rychlým řešením či vyhýbavým a únikovým reakcím. Z. je komunikačně obratný, snadno navazuje povrchní vztahy s lidmi, je schopen naplňovat obraz vstřícnosti, sdílnosti, pozitivního nastavení. Nebyly u něj zjištěné známky zvýšené agresivity či sklony k fyzickému násilí. Jeho intelekt mu umožňuje přiměřenou racionální orientaci v realitě. Z psychologického hlediska by jednání, jež se mu klade za vinu, bylo nejlépe vysvětlitelné taktéž jak u předchozích obžalovaných snahou získání finančního zisku na úkor poškozených s kalkulací jejich usmrcení jako způsob jak eliminovat jejich tendenci bránit svůj majetek a riziko vlastní identifikace v roli pachatele skutku. Nebyly u něj zjištěné znaky zvýšené agresivity. Ve srovnání se spoluobžalovanými Ing. B. a M. se tento zobrazil jako jedinec s nejnižší odolností vůči zátěži. Rovněž jeho potenciál k dominantním rolím je ve srovnání se spoluobžalovanými nižší. Za podstatné nalézací soud rovněž považuje zjištění znalce, dle kterého ani u Z. nebyly zjištěné žádné skutečnosti svědčící o obavě o život svůj či svých blízkých. Pokud se zmínil o menší schopnosti ve srovnání se spoluobžalovanými zastávat dominantní role, pak znalec akcentoval, že Z. disponuje se schopnostmi být situačně aktivní, tzn. přicházet s nápady, event. i nějakými aktivitami. Ani u něj kognitivní funkce nebyly nijak narušené.

Po vyhodnocení provedeného dokazování v rámci hlavního líčení dospěl soud I. stupně k závěru, že byl objektivizován skutkový děj, o kterém nejsou důvodné pochybnosti, a vzal za prokázáno, že obžalovaní Ing. Jiří B., Lumír M. a Michal Z. na základě společné předchozí úvahy vycházející z informace obžalovaného Michala Z., podle níž měli poškození manželé Zbigniew M., nar. xxx, a Jarmila M., nar. xxx, disponovat značnými finančními prostředky dosahujícími do výše až několika milionů Kč, a na to navazující dohody, kterou všichni tři obžalovaní uzavřeli během schůzky uskutečněné dne 17.2.2013 v Bohumíně, při níž se mimo vzájemného rozdělení úloh týkajících se přípravy a provedení níže popsaného skutku shodli také na tom, že bude nezbytné z důvodu zabránění jejich vyjádření coby pachatelů po provedení přepadení a zmocnění se finančních prostředků oba poškození usmrtit zastřelením, po realizaci přípravných aktivit, které proběhly v období od 22.2.2013 do 28.2.2013 a které, mimo obstarání kovových pout obžalovaným Ing. Jiřím B., jakož i paralyzérů, mobilních telefonů, včetně SIM karet a lepicích pásek obžalovaným Michalem Z., tedy věcí sloužících pro překonání odporu poškozených, znehybnění jejich končetin a vzájemnou komunikaci obžalovaných během páchaní skutku, spočívaly také v tom, že obžalovaný Michal Z. na základě konzultací s obžalovaným Ing. Jiřím B. nejprve vytypoval a dne 23.2.2013 najal řadovou garáž č. 141, nacházející se v Ostravě - Slezské Ostravě, v ulici Na Burni, v níž obžalovaný Lumír M. dne 25.2.2013 odstranil část betonové podlahy a vykopal jámu o délce 260 cm, šířce 95 cm a hloubce 145 cm, určenou pro uložení těl, následně obžalovaní Michal Z. a Lumír M. zakoupili a v najaté garáži uskladnili 6 kusů papírových pytlů obsahujících po 40 kilogramech suché betonové směsi určené k úpravě podlahy po zasypání uvedené jámy a dále 6 kusů dóz obsahujících po 1 kilogramu hydroxidu sodného, určeného ke znesnadnění identifikace těl v jámě uložených s tím, že obžalovaný Ing. Jiří B., aniž by kdokoliv z obžalovaných byl držitelem zbrojního průkazu, neznámým způsobem opatřil pistoli tovární značky FN, ráže 7,65 mm, včetně zásobníku a 10 nábojů tovární značky Sellier & Bellot, určenou k zastřelení poškozených, načež dne 28.2.2013, v době kolem 17:40 hodin, v xxx, na

ulici xxx, ve shodě s původní dohodou, obžalovaný Michal Z. pod záminkou obchodní schůzky vylákal poškozeného Zbigniewa M. do garáže samostatně stojící na posledně uvedené adrese, užívané tehdy obžalovaným Michalem Z., přičemž jakmile poškozený na místo dorazil svým osobním motorovým vozidlem tovární značky Renault Laguna Combi, RZ: xxx, byl v prostoru garáže fyzicky napaden obžalovanými Ing. Jiřím B. a Lumírem M., kteří jej za pomoci paralyzéru povalili na zem, pouty a lepicí páskou mu spoutali horní i dolní končetiny a rovněž tak mu přelepili ústa kobercovou páskou a po odcizení mobilního telefonu značky iPhone v hodnotě 13.610,- Kč i startovací karty v hodnotě 4.104,- Kč jej naložili do zavazadlového prostoru vozidla Renault Laguna Combi a s tímto vozidlem, řízeným obžalovaným Lumírem M., za doprovodu osobního motorového vozidla tovární značky Škoda Superb, RZ: xxx, jehož osádku tvořil jako řidič obžalovaný Ing. Jiří B. a jako spolujezdec obžalovaný Michal Z., převezli poškozeného Zbigniewa M. do garáže v Ostravě - Slezské Ostravě, na ulici Na Burni, kde výše uvedenou pistolí značky FN z bezprostřední blízkosti vystřelili proti pravé spánkové krajině hlavy poškozeného, čímž mu způsobili průstřel dutiny lební se vznikem dilacerace mozku a zlomenin lebky s krvácením do mozkových komor a pod tvrdou mozkovou plenu, včetně zhmoždění Varolova mostu, tedy poranění, v jejichž důsledku poškozený Zbigniew M. na místě samém zemřel, ihned poté se navrátili do Bohumína, a zatímco obžalovaný Michal Z. vyčkával v restauraci xxx, obžalovaní Ing. Jiří B. a Lumír M. pokračovali ve vozidle poškozeného do místa jeho trvalého bydliště, nacházejícího se v xxx, na ulici xxx, kde přesně nezjištěným způsobem, po otevření vstupních dveří, ve snaze nalézt zde předpokládané finanční prostředky, vnikli do rodinného domu poškozených, a protože se v něm v tuto dobu nacházela poškozená Jarmila M., jmenovanou rovněž fyzicky napadli, za pomoci lepicí pásky spoutali její horní a dolní končetiny a rovněž tak ústa přelepili lepicí páskou, následně prohledali rodinný dům a odcizili z něj finanční hotovost ve výši přesahující nejméně 230.000,- Kč, deník poškozeného se záznamy o finančních půjčkách poskytnutých druhým osobám, dále stolní počítač v hodnotě 7.200,- Kč a HDD recorder ke kamerovému systému v hodnotě 9.600,- Kč, načež poškozenou naložili do zavazadlového prostoru vozidla Renault Laguna, a s tímto vozidlem, řízeným obžalovaným Lumírem M., za doprovodu osobního motorového vozidla tovární značky Škoda Superb, jehož osádku tvořil jako řidič obžalovaný Ing. Jiří B. a jako spolujezdec obžalovaný Michal Z., jmenovanou rovněž převezli do garáže v Ostravě - Slezské Ostravě, na ulici Na Burni, kde výše uvedenou pistolí značky FN vystřelili z bezprostřední blízkosti proti levé spánkové krajině hlavy poškozené, čímž jí způsobili průstřel dutiny lební se vznikem zlomenin lebky a rozzhmoždění mozku, tedy poranění, v jejichž důsledku poškozená Jarmila M. na místě samém zemřela s tím, že po zastřelení poškozených jejich těla uložili do připraveného výkopu, tento obžalovaní Lumír M. a Michal Z. zasypali zeminou, bezprostředně poté prostor garáže uzamkli, obžalovaní Ing. Jiří B. a Lumír M. vozidlo poškozených zaparkovali u jejich rodinného domu a v garáži obžalovaného Michala Z. v Bohumíně - Starém Bohumíně si pak rozdělili odcizené finanční prostředky, které použili pro vlastní potřebu.

Takto objektivizovaný průběh skutkového děje může být následně **předmětem právního hodnocení.**

Protiprávní jednání obžalovaných Ing. Jiřího B., Lumíra M. a Michala Z. bylo kvalifikováno jednak jako **zvlášť závažný zločin vraždy podle § 140 odst. 2, odst. 3 písm. a) písm. j) tr. zákoníku**, jednak jako **zločin omezování osobní svobody podle § 171 odst. 1, odst. 2, odst. 3 písm. a) tr. zákoníku**, jednak jako **přečin nedovoleného ozbrojování podle § 279 odst. 1 tr. zákoníku**, vše ve formě **spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku**, neboť bylo prokázáno, že jmenovaní jednak jiného úmyslně usmrtili po předchozím uvážení, a spáchali uvedený čin na dvou osobách, v úmyslu získat pro sebe a jiného majetkový prospěch a ve snaze zakrýt jiný trestný čin, jednak jinému bez oprávnění bránili užívat osobní svobody, spáchali uvedený čin v úmyslu usnadnit jiný trestný čin a jako členové organizované skupiny a jednak bez povolení sobě opatřili a přechovávali střelnou zbraň. Dále obžalovaní Ing. Jiří B. a Lumír M. spáchali **přečin porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku rovněž ve formě spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku**, neboť jednak neoprávněně vnikli do obydlí jiného a užíli při činu násilí.

Soud I. stupně akceptoval stanovisko obžaloby, dle kterého obžalovaný Ing. B., M. a Z. se vytýkaného jednání dopustili ve formě **spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku**. Vzhledem k závažnosti tohoto stanoviska došlo již na straně 10. odůvodnění tohoto rozhodnutí k poněkud podrobnějšímu rozboru institutu spolupachatelství, tzn. kdy a za jakých podmínek mohou být naplněné znaky uvedené v § 23 tr. zákoníku, na což soud odkazuje. Spolupachatelství obžalovaných vycházelo z jejich dohody, v rámci které byla „loupežná vražda poškozených M.“ připravena do nejmenších detailů od samého počátku až po fatální neodčinitelný následek. V rámci písemného odůvodnění tohoto rozhodnutí zejména při rozboru a hodnocení výpovědí obžalovaných bylo opakovaně soudem I. stupně konstatováno, že s ohledem na přípravu a samotný průběh protiprávního jednání bylo nutno toto realizovat jen a pouze na základě předchozí dohody. Posléze samotná realizace proběhla dle předem připraveného scénáře. Je možno odkázat i v tomto stádiu odůvodnění rozhodnutí na výpověď obžalovaného Ing. B., dle které loupežná vražda poškozených byla dohodnuta a předem připravena za přítomnosti všech obžalovaných. O „dohodě“ vypovídal i obžalovaný Z. s tím, že tato dohoda směřovala dle jeho tvrzení toliko k loupeži nikoliv k loupežné vraždě. Soud I. stupně opakovaně konstatoval, že celá „akce“ vůči poškozeným musela být do detailu připravena, neboť tato proběhla bez jakýchkoliv překážek, zádrhelů apod. Dohoda, resp. naplánování loupežné vraždy poškozených tak, jak bylo prokázáno a jak je popsáno ve skutkovém ději, vykazuje všechny znaky spolupachatelství.

Vzhledem k tomu, že oba poškození byli usmrceni, je nutno konstatovat, že pojem smrti je vykládán na základě poznatků lékařské vědy jako **biologická smrt mozku** (cerebrální smrt), tj. takový stav organismu, u kterého je obnovení všech životních funkcí již vyloučeno. V tomto konkrétním případě je možno učinit závěr, že k usmrcení poškozených došlo 28.2.2013 ve večerních hodinách v důsledku střelného poranění, což je možno chápat jako smrt násilnou.

Dle názoru soudu popsané jednání každého z obžalovaných je nesporně článkem řetězu, kdy každý z těchto článků, tj. jednotlivě vykonané činnosti, působily postupně ve vzájemné návaznosti a směřovaly k přímému následku.

Nalézací soud opětovně akcentuje, že provedeným dokazováním byla prokázána dohoda všech tří obžalovaných na loupežné vraždě poškozených manželů M., jež byla realizována způsobem popsáním ve skutkovém ději tohoto rozhodnutí. Protiprávní jednání všech tří obžalovaných je tudíž, jak již rovněž opakovaně uvedeno, posuzováno ve smyslu ustanovení § 23 tr. zákoníku, tedy jako spolupachatelství. Vzhledem k tomuto stanovisku je nerozhodné, že nebylo možno bez jakýchkoliv důvodných pochybností určit osobu, která v rozhodující okamžik stiskla spoušť vraždící pistole vůči tělesné integritě poškozených. Všechny trestné činy, kterými byli obžalovaní uznáni vinnými, jsou úmyslnými, kdy zmíněnou **subjektivní stránku** nalézací soud dovodil zejména s ohledem na způsob provedení, zvolené nástroje či předmět útoku, jež byly pachateli použité. Zavinění je tudíž spatřováno ve formě úmyslu přímého dle § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, neboť obžalovaní způsobem uvedeným v trestním zákoně chtěli porušit či ohrozit zájem chráněný tímto zákonem. Ve vztahu **k zvlášť závažnému zločinu vraždy podle § 140 odst. 2, odst. 3 písm. a), písm. j) tr. zákoníku** je dále možno uvést, že **předmětem ochrany** je lidský život, kdy předmětem útoku je pouze živý člověk. Obžaloba zastávala stanovisko, že obžalovaní Ing. B., M. a Z. poškozené úmyslně usmrtili s rozmyslem a po předchozím uvážení, zatímco nalézací soud dospěl k závěru, že tito poškozené úmyslně usmrtili toliko **po předchozím uvážení**, tzn. že byl naplněn tento znak zvlášť závažného zločinu. K tomuto stanovisku je nutno uvést, že jedná-li pachatel s „rozmyslem“, pak tento zvážil zásadní okolnosti svého předpokládaného (zamýšleného) jednání jak z hledisek svědčících pro úmyslné usmrcení jiného, tak i proti němu, zvolil vhodné prostředky k jeho provedení a zvážil i rozhodné důsledky svého činu, avšak na rozdíl od „předchozího uvážení“ zde chybí vyšší forma rozvahy, zejména ve formě plánování a konkrétnějšího promyšlení činu včetně možných způsobů jeho provedení. Rozmysl tak představuje méně intenzivní stupeň racionální kontroly pachatele nad svým jednáním, směřujícím k úmyslnému usmrcení jiného než předchozí uvážení. U „předchozího uvážení“ jde o situaci (tak, jak v tomto konkrétním případě dle názoru nalézacího soud), kdy pachatel(é) si předem, tj. před spácháním činu, zváží rozhodující okolnosti provedení činu, včetně zvolení místa a doby spáchání, použití zbraně či jiného prostředku vhodného pro usmrcení jiného s cílem, aby došlo k jeho úspěšnému provedení a co největšímu možnému vyloučení úspěšné obrany oběti apod., resp. čin si z hlediska provedení tzv. naplánuje. Aniž by soud dále teoreticky rozváděl tento znak, konstatuje, že v tomto konkrétním případě jednání obžalovaných plně tomuto znaku odpovídalo. Provedeným dokazováním bylo rovněž prokázáno, že obžalovaní úmyslně usmrtili poškozené Zbigniewa a Jarmilu M., tzn. **dvě osoby**. Spáchání vraždy na dvou osobách je nutno rozumět tak, že čin byl spáchán jedním skutkem nejméně na dvou osobách. Nalézací soud opětovně akcentuje, že obžalovaní dle předchozí dohody měli v úmyslu od samého počátku oba poškozené usmrtit. V případě, že by čin byl spáchán více skutky, pak by se jednalo o naplnění znaků „opětovnosti“. Z hlediska zavinění ve vztahu k vraždě na dvou či více osobách se vyžaduje, aby pachatel o této skutečnosti věděl a byl s tím alespoň ve smyslu § 15 odst. 1 písm. b), odst. 2 tr. zákoníku srozuměn. Jak již bylo uvedeno, s ohledem na předchozí prokázanou dohodu je nutno dovozovat zavinění ve formě úmyslu přímého i ve vztahu k tomuto znaku. Provedeným dokazováním bylo rovněž prokázáno, že úmyslné usmrcení manželů M. bylo realizováno „**v úmyslu získat pro sebe a jiného majetkový prospěch**“. Ve vztahu k tomuto znaku či okolnosti podmiňující použití vyšší trestní sazby nutno uvést, že vytýkané jednání nemusí v konečné fázi vést k získání

majetkového prospěchu, minimální výše majetkového prospěchu není stanovena. V úmyslu získat majetkový prospěch je vražda především páchána v případech, kdy jednání pachatele bude směřovat k zmocnění se věcí, peněz či jiného majetku poškozených. Naprosto shodně tak tomu bylo i v tomto konkrétním případě. Poškození byli usmrceni jednak proto, že na jejich úkor pachatele chtěli získat pro sebe a jiného (tři obžalovaní) majetkový prospěch a jednak „**ve snaze zakrýt jiný trestný čin**“. Tento znak, resp. okolnost podmiňující použití vyšší trestní sazby, je splněn tehdy, jestliže se pachatel jiného trestného činu rozhodne poškozenou osobu usmrtit v úmyslu odstranit ji jako svědka svého trestného činu. V této souvislosti soud konstatuje, že dříve, než došlo k usmrcení obou poškozených, byli tito znehybněni, spoutáni, poškozený M. oloupen o klíče od rodinného domu, startovací kartu k vozidlu Renault Laguna a po převezení do ostravské garáže byl zastřelen. Po vniknutí do rodinného domu poškozených byla zpacifikována a znehybněna poškozená M., kdy o jejím osudu již bylo dříve rozhodnuto, s tím, že hlavním smyslem tohoto jednání bylo nalezení finanční hotovosti v rodinném domě poškozených M. Po realizaci této „domovní prohlídky“ obžalovanými Ing. B. a M. byla i poškozená převezena do ostravské garáže, kde byla dle předem dohodnutého plánu taktéž zastřelena. Soud I. stupně tudíž zastává stanovisko, že je naplněn i tento znak, tzn. úmyslné usmrcení manželů M. mj. **ve snaze zakrýt jiný trestný čin**. Při těchto úvahách nalézací soud vycházel i z rozhodnutí Nejvyššího soudu R 37/2008. Okolnost umožňující použití vyšší trestní sazby, resp. znak „**ve snaze usnadnit jiný trestný čin**“, se nalézacímu soudu jeví v tomto konkrétním případě jako méně přílehlavé. Ke **zločinu omezování osobní svobody podle § 171 odst. 1, odst. 2, odst. 3 písm. a) tr. zákoníku** je možno uvést, že **objektem** tohoto trestného činu je osobní svoboda ve smyslu volného pohybu člověka. Bránění v užívání osobní svobody je zásahem do osobní svobody, jímž se znemožňuje či omezuje volný pohyb člověka a současně se mu zabraňuje o svém pohybu svobodně rozhodovat. Aby se mohlo jednat o tento zločin, pak se musí jednat o bránění užívání osobní svobody bez oprávnění. Provedeným dokazováním bylo prokázáno, že poškození byli násilně spoutáni a proti jejich vůli přemístěni do ostravské garáže, což znamená, že byla zásadním způsobem narušena jejich osobní svoboda ve smyslu volného pohybu. Znehybnění, resp. svázání dolních a horních končetin včetně přelepení úst páskou spáchali obžalovaní „**v úmyslu usnadnit jiný trestný čin**“, tzn. z tohoto pohledu a v tomto konkrétním případě po neoprávněném vniknutí do rodinného domu poškozených za použití násilí tento prohledat v úmyslu získat finanční hotovost. Provedeným dokazováním bylo rovněž prokázáno, že chování obžalovaných bylo natolik plánované a organizované tak, jak bylo několikrát podrobně rozvedeno, že je možno bez jakýchkoliv důvodných pochybností učinit závěr o tom, že i tato okolnost podmiňující použití vyšší trestní sazby, resp. znak „**organizované skupiny**“ tohoto zločinu je naplněn. Ve vztahu k **přečinu nedovoleného ozbrojování podle § 279 odst. 1 tr. zákoníku** je možno uvést, že provedeným dokazováním bylo prokázáno, že poškození manželé M. byli usmrceni za pomoci střelné zbraně ráže 7,65 mm, kdy dle sdělení obžalovaného Ing. B. byl to právě on, který bez jakéhokoliv oprávnění zajistil pistoli tovární značky FN ráže 7,65 mm včetně zásobníku a deseti nábojů tovární značky Sellier & Bellot a právě tato střelná zbraň na základě předchozí dohody všech tří obžalovaných byla použita vůči tělesné integritě poškozených. Zbrojní průkaz nevlastnil nejen Ing. B., nýbrž ani Z. a M. **Objektem** tohoto přečinu je zájem společnosti na bezpečnosti lidí proti možnému ohrožení života a zdraví, jež vyplývá z nekontrolovaného držení, nošení či výroby střelných zbraní, jejich hlavních částí nebo dílů, střeliva a výbušnin. **Opatřením**

střelné zbraně se rozumí jakýkoliv způsob získání této zbraně ať již pro sebe či jiného. **Přechovávání** je jakýkoliv způsob držení či nošení zbraně nebo jejich hlavní částí atd. V tomto konkrétním případě to byl, jak již zmíněno, Ing. B., který tuto zbraň neoprávněně opatřil a v době skutku jej předal k dispozici spoluobžalovaným, opětovně vše po předchozí dohodě v úmyslu použít tuto zbraň k usmrcení poškozených. Opětovně je nutno akcentovat, že i tato zbraň byla zajištěna v souvislosti s přípravou předem dohodnuté naplánované trestné činnosti vůči poškozeným. I na tento přečin je nutno vztáhnout ustanovení o spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku. Soud I. stupně akceptoval stanovisko obžaloby, dle kterého provedeným dokazováním nebylo dostatečně bez jakýchkoliv důvodných pochybností prokázáno, zda již při plánování protiprávního jednání byl dohodnut i způsob, jakým bude vniknuto do domu poškozených. O těchto konkrétních skutečnostech se obžalovaní nezmiňovali. Samotné vniknutí do obydlí poškozených realizovali obžalovaní Ing. B. a Lumír M. bez přítomnosti či detailní předchozí dohody, event. spoluúčasti obžalovaného Z. Poškozená M. se k nezvané návštěvě a způsobu vstupu do jejich rodinného domu již vyjádřit nemohla, z toho důvodu byl zvolen nejméně sporný popis neoprávněného vniknutí do rodinného domu poškozených. Nebylo vyloučeno, že skutečně z důvodu omylu v domněnání, že se domů vrací manžel, tedy poškozený Zbigniew M., jeho manželka poškozená M. otevřela dveře, čehož využili obžalovaní k neoprávněnému vstupu do jejich obydlí, kdy ihned poté byla tato znehybněna svázáním horních i dolních končetin, což obžalovaným, tedy pachatelům M. a Ing. B. umožnilo posléze prohledávat rodinný dům a následně poškozenou převést dle původního plánu do ostravské garáže. Dle názoru nalézacího soudu i ve vztahu k tomuto přečinu byly splněny všechny zákonem požadované znaky tak, jak to vyplývá z užití právní věty a příslušné právní kvalifikace. Ve vztahu ke všem trestným činům, jak již bylo opakovaně uvedeno, je nutno aplikovat ustanovení o spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku a taktéž ustanovení o úmyslném zavinění dle § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku.

K osobě obžalovaného Ing. Jiřího B. bylo zjištěno, že tento se narodil xxx v xxx. Po ukončení střední školy absolvoval úspěšně VŠB v Ostravě, před vzetím do vazby byl zaměstnancem slovenské společnosti STROJCHEM, a.s., se sídlem Svít, Štúrova 101, Slovenská republika. Je otcem dvou zletilých dětí. Zdravotní stav považuje za dobrý, alkoholické nápoje požívá příležitostně, nekouří, návykové látky neužívá. Majetkové a finanční poměry jsou objektivizovány ve svazku 12, na což soud odkazuje. V místě trvalého bydliště, tzn. xxx, má v průběhu let 2012 – 2013 čtyři záznamy o přestupcích, kdy tři z nich byly vyřešené blokovou pokutou, zatímco v jednom případě došlo k odložení věci. Během výkonu vazby byl hodnocen pozitivně, kázeňsky trestán nebyl. Z opisu RT (č.l. 2754) bylo zjištěno, že jmenovaný má doposud tři záznamy, přičemž opisy rozsudku či rozhodnutí se nachází ve svazku č. 13, počínaje č.l. 2292. Z opisu rozsudku OS Karviná, sp.zn. 9T 11/2000, bylo zjištěno, že dne 29.6.2000 zmíněný soud uznal Ing. B. spolu s dalším pachatelem vinným trestným činem porušování domovní svobody podle § 238 odst. 1, odst. 2 tr. zák., za což mu byl uložen trest odnětí svobody v trvání 10 měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 1 roku. Toto rozhodnutí nabylo právní moci 8.11.2000, neboť Krajský soud v Ostravě, sp.zn. 5To 652/2000, odvolání jmenovaného zamítl. 29.11.2001 byl vydán trestní příkaz samosoudkyní Okresního soudu v Karvině, sp.zn. 3T 176/2001, na základě kterého byl obžalovaný uznán vinným trestným činem nedovoleného ozbrojování podle § 185 odst. 1 tr. zák., za což

mu byl uložen peněžitý trest ve výši 4.000,- Kč včetně trestu náhradního, a to trestu odnětí svobody v trvání 4 týdnů. Toto rozhodnutí nabylo právní moci 18.12.2001. Peněžitý trest byl zaplacen 9.12.2002, přičemž posléze po splnění dalších podmínek došlo k zahrazení tohoto odsouzení. Naposledy byl Ing. B., plus dalších sedm spolupachatelů včetně Michala Z., uznán vinným Okresním soudem v Ostravě dne 19.10.2007, sp.zn. 71T 187/2004, trestným činem nedovolené výroby a držení omamných a psychotropních látek a jedů dle § 187 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zák., za což mu soud I. stupně uložil nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 2 let se zařazením do věznice s dozorem a taktéž i propadnutí věci. Odvolací Krajský soud v Ostravě dne 7.8.2008, sp.zn. 39To 22/2008, zrušil ve vztahu k Ing. B. výrok o uložení trestu odnětí svobody a tomuto uložil trest odnětí svobody v trvání 2 let, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 5 let, tzn. do 7.8.2013. Na popsané odsouzení se však vztahovala amnestie prezidenta republiky z 1.1.2013 (článek IV/1b, 3) s tím, že se na něj hledí, jako by nebyl odsouzen.

K osobě obžalovaného Michala Z. bylo zjištěno, že tento se narodil xxx v xxx. Po ukončení základní školní docházky absolvoval střední školu s maturitou. Před vzetím do vazby byl podnikatelem. Je otcem zletilé dcery. Dle jeho názoru konzumuje alkoholické nápoje ve zvýšené míře, ze závislosti se však neléčil. Co se týče problematiky alkoholu a jeho závislosti, zde soud I. stupně odkazuje na závěry znalce psychiatra. Před deseti lety rovněž dle vyjádření Z. experimentoval s pervitinem, ovšem jednalo se toliko o záležitost krátkodobou. Jeho finanční problémy v poslední době začaly narůstat a on se je snažil řešit, byť nevhodným způsobem. I ve vztahu k jmenovanému bylo provedeno velmi podrobné finanční a majetkové šetření, jež je obsahem svazku 12, na což soud odkazuje. Z místa bydliště jmenovaného nebyly zjištěny negativní poznatky. Po dobu výkonu vazby se choval slušně, kázeňsky trestán nebyl. Z popisu RT, jakož i z přiložených rozhodnutí bylo zjištěno, že Michal Z. má doposud dva záznamy. 7.5.1996 byl vydán samosoudcem Okresního soudu v Karviné, sp.zn. 6T 41/96, trestní příkaz, na základě kterého byl tento uznán vinným trestným činem ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 201 písm. b) tr. zák., za což mu byl uložen peněžitý trest ve výši 12.000,- Kč včetně náhradního trestu odnětí svobody v trvání 2 měsíců. Taktéž mu byl uložen zákaz činnosti na dobu 2 let. Peněžitý trest byl zaplacen 23.9.1996. Druhý záznam se vztahuje k r. 2007, kdy Michal Z. byl Okresním soudem v Ostravě, sp.zn. 71T 187/2004, mj. spolu s Ing. B. tak, jak již bylo uvedeno, uznán vinným trestným činem nedovolené výroby a držení omamných a psychotropních látek a jedů dle § 187 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zák., za což mu byl uložen nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 2 let se zařazením do věznice s dozorem. Odvolací soud – Krajský soud v Ostravě, sp.zn. 39To 22/2008, 7.8.2008 rozsudek soudu I. stupně zrušil ve výroku o trestu a Z. byl uložen trest odnětí svobody v trvání 2 let, avšak podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 5 let. I na toto rozhodnutí (shodně jak na rozhodnutí vztahující se k Ing. B.) bylo nutno akceptovat rozhodnutí o amnestii prezidenta republiky z 1.1.2013.

K osobě obžalovaného Lumíra M. bylo zjištěno, že tento se narodil xxx v xxx. Po absolvování základní školní docházky se vyučil, před vzetím do vazby byl evidován jako uchazeč o zaměstnání na úřadu práce, přivydělával si toliko brigádně. Je otcem dvou nezletilých dětí. Rovněž i ve vztahu k jeho osobě finanční a majetkové poměry byly prověřovány policejním orgánem, přičemž tato zjištění tvoří taktéž obsah

svazku č. 12, na což soud odkazuje. Alkoholické nápoje užívá občas, v minulosti si aplikoval pervitin zhruba před 10 lety. V současné době žil ve společné domácnosti s družkou Gabrielou Z., bývalou manželkou Michala Z. Z úřadu práce bylo zjištěno, že tento je skutečně od 30.11.2012 evidován jako uchazeč o zaměstnání. V místě bydliště nebyly zjištěny negativní poznatky, v posledních pěti letech pro přestupek projednáván nebyl. K chování jmenovaného rovněž nebyly zjištěny negativní poznatky po dobu výkonu vazby. Z popisu RT, jakož i přiložených kopií rozhodnutí bylo zjištěno, že Lumír M. má doposud pět záznamů, a to všechny pro majetkovou a násilnou trestnou činnost. Od r. 1990 do r. 1998 byl čtyřikrát odsouzen pro trestný čin krádeže a podílnictví, kdy poslední odsouzení je datováno do dubna 2004. Z popisu rozsudku Okresního soudu v Karviné, sp.zn. 4T 216/2003 (č.l. 2494 a dál) bylo zjištěno, že Lumír M. spolu s dalšími dvěma pachateli byl uznán vinným trestnými činy krádeže včetně porušování domovní svobody a poškozování cizí věci, zejména však v bodě ad 5/, ad 7/ a ad 8/ trestným činem loupeže podle § 234 odst. 1 tr. zák. a v bodě ad 7/ rovněž trestným činem porušování domovní svobody podle § 238 odst. 1, odst. 2 tr. zák., za což mu byl uložen úhrnný nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 5 let se zařazením pro účely výkonu tohoto trestu do věznice s ostrahou. Rovněž byl vysloven trest propadnutí věci, a to plynové pistole, paralyzér a loveckého nože. Odvolání Lumíra M. bylo Krajským soudem v Ostravě dne 15.7.2004 jako nedůvodné zamítnuto. Nálezací soud již poukázal na průběh objektivizovaného skutkového děje, jež byl kvalifikován jako trestný čin loupeže, a to zejména z pohledu způsobu provedení (str. 77 – 78 odůvodnění tohoto rozsudku). Nálezací soud měl k dispozici i podrobné hodnocení chování obžalovaného M. po dobu posledního výkonu trestu odnětí svobody z Věznice a ústavu pro výkon zabezpečovací detence Opava (č.l. 2439 – 2440). Z posledního výkonu trestu byl jmenovaný propuštěn po jeho výkonu dne 28.4.2008, kdy od 29.3.2003 do 16.7.2004 vykonával vazbu ve Věznici v Karviné a v Ostravě. Ze zmíněného hodnocení bylo zjištěno, že tento vůči personálu měl suverénní vystupování, pracovníky vězeňské služby respektoval, pořádek a stanovené zásady dodržoval. Výkon vazby byl až na výjimky v souladu s požadavky. Po dobu výkonu trestu odnětí svobody jeho chování odpovídalo zásadám společenského styku, pokyny personálu plnil, dbal o pořádek a ústrojovou kázeň. Po celou dobu výkonu trestu odnětí svobody tento neměl problémy s dodržováním vnitřního řádu. Byl opakovaně kázeňsky odměňován, jako negativum byly zjištěné občasné konflikty se spoluodsouzenými. Finanční a majetkové poměry byly rovněž prošetřovány policejním orgánem a tvoří součást svazku 12.

Při ukládání trestu je soud povinen vyjít z ustanovení § 38 tr. zákoníku. Z důvodu přiměřenosti trestní sankce, tj. proporcionality mezi zájmem na ochraně společnosti před pachatelem trestného činu a zásahem do základních práv pachatele způsobeným uloženou sankcí, je nutno přihlídnout k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu a poměrům pachatelem, neboť jen přiměřená trestní sankce může plnit svůj účel a být pachatelem a společností pocíťována jako spravedlivá. Povahu a závažnost spáchaného trestného činu blíže určují hlediska, která jsou demonstrativně vypočtena v ustanovení § 39 odst. 2 tr. zákoníku, patří k nim především objektivní znaky blíže charakterizující spáchaný trestný čin (význam chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsob provedení činu a jeho následky, okolnosti, za jakých byl čin spáchán), intenzita subjektivního vztahu pachatele k činu (míra jeho zavinění, jeho pohnutka, záměr, cíl) a osoba pachatele. Druhým limitem přiměřenosti trestu stanoveným v § 38 odst. 1 tr. zákoníku jsou poměry pachatele.

Poměry pachatele jsou okolnosti charakterizující osobu pachatele a ovlivňující citelnost uloženého trestu. Jde o osobní, rodinné, majetkové a jiné poměry pachatele. Rozhodující je jejich existence nikoli v době činu, ale v době ukládání trestu. Dle § 38 odst. 2 tr. zákoníku trestní sankci je nutno ukládat s přihlédnutím k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu a poměrům pachatele a tam, kde postačí uložení trestní sankce pachatele méně postihující, nesmí být uložena trestní sankce pro pachatele citelnější. Při stanovení druhu trestu a jeho výměry soud rovněž musí přihlédnout k polehčujícím a přitěžujícím okolnostem (§ 41, 42 tr. zákoníku), k době, která uplynula od spáchání trestného činu, příp. změně situace, jakož i k délce trestního řízení, trvalo-li nepřiměřeně dlouhou dobu.

Okolnosti polehčující uvedené v § 41 tr. zákoníku ve vztahu k obžalovaným Lumíru M. a Michalu Z. shledány nebyly. Ve vztahu k obžalovanému Ing. B. je možno akceptovat polehčující okolnost uvedenou v § 41 písm. l) tr. zákoníku (napomáhání při objasňování trestné činnosti své i spolupachatelů. **Okolnosti přitěžující** uvedené v § 42 tr. zákoníku byly shledány následující. Všichni obžalovaní, tj. Ing. B., M. a Z. spáchali více trestných činů, což je přitěžující okolnost uvedená v § 42 písm. n) tr. zákoníku. Provedeným dokazováním bylo prokázáno, že obžalovaní vystupovali při páchaní trestné činnosti jako organizovaná skupina, a tudíž i tuto skutečnost u všech jmenovaných je možno hodnotit jako okolnost přitěžující dle § 42 písm. o) tr. zákoníku (spáchání trestného činu jako člen organizované skupiny). V této souvislosti nalézací soud však akcentuje, že tuto okolnost přitěžující není možno takto hodnotit v souvislosti se zločinem omezování osobní svobody podle § 171 odst. 1, odst. 2, odst. 3 písm. a) tr. zákoníku, neboť organizovaná skupina je zákonným znakem kvalifikované skutkové podstaty. Nalézací soud pečlivě hodnotil předchozí odsouzení všech obžalovaných jak z obsahu RT, tak i ze samotných přiložených rozhodnutí a dospěl k závěru, že obžalovaní Ing. B. a Michal Z. se v minulosti dopustili opakovaně střetu se zákonem, avšak u obou jmenovaných není možno toto předchozí odsouzení hodnotit jako okolnost přitěžující podle § 42 písm. p) tr. zákoníku, zejména proto, že na poslední odsouzení u obou jmenovaných se vztahovala amnestie prezidenta republiky z 1.1.2013 tak, jak bylo uvedeno. Naproti tomu u obžalovaného Lumíra M. je nutno předchozí odsouzení hodnotit jako okolnost přitěžující dle § 42 písm. p) tr. zákoníku, neboť tento byl v r. 2004 odsouzen mj. pro trestný čin loupeže a z výkonu trestu byl propuštěn v r. 2008, přičemž již v r. 2013 se dopouští nejzávažnější násilné trestné činnosti.

Provedeným dokazováním bylo prokázáno, že obžalovaní se dopustili více trestných činů, a proto při ukládání trestu bylo nutno respektovat ustanovení § 43 odst. 1 tr. zákoníku o **úhrnném trestu**. Odsuzuje-li soud pachatele za dva nebo více trestných činů, uloží mu úhrnný trest podle toho ustanovení, které se vztahuje na trestný čin z nich nejpřísněji trestný, v tomto konkrétním případě se jedná o zvlášť závažný zločin vraždy podle § 140 odst. 3 tr. zákoníku, za který je možno uložit trest odnětí svobody v rozmezí od 15 – 20 let nebo trest výjimečný. Výjimečný trest podle § 54 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku v rozmezí trestní sazby nad 20 do 30 let trestu odnětí svobody je možno uložit pachateli, jestliže závažnost zvlášť závažného zločinu, u nějž zákon možnost uložení takového trestu výslovně stanoví, je velmi vysoká nebo alternativně možnost nápravy pachatele je obzvláště ztížena. Nalézací soud se velmi pečlivě zabýval otázkou, zda závažnost zvlášť závažného zločinu v tomto konkrétním případě je velmi vysoká nebo možnost nápravy pachatele je

obzvláště ztížena. Ve vztahu k první podmínce možné aplikace výjimečného trestu podle § 54 odst. 2 tr. zákoníku nutno akcentovat, že z pohledu významu chráněného zájmu byl tento narušen zcela zásadním způsobem. Obžalovaní svým protiprávním jednáním předem připraveným do detailů, zorganizovaným a promyšleným v úmyslu získat majetkový prospěch, připravili o život poškozené manželé Zbigniewa a Jarmilu M., kdy i tímto závažným zásahem narušili rodinné a přátelské vztahy v okolí poškozených, neboť poškození měli dceru, vnuka, se kterými udržovali velmi aktivní a blízké kontakty. Poškozený M. měl ve svém okolí řadu přátel, díky čemuž došlo k zásadnímu narušení těchto vztahů. Zmíněný následek, tedy smrt obou poškozených, je fatální, nevratný, neodčinitelný. Způsobem provedení se nalézací soud zabýval v odůvodnění tohoto rozhodnutí opakovaně, na což je nutno v plném rozsahu odkázat. Toliko v rámci stručné rekapitulace je možno akcentovat, že loupežná vražda poškozených manželů M. byla obžalovanými předem dohodnuta, připravována a následně i realizována včetně snahy o zamezení možného odhalení či svedení policejního orgánu na falešnou stopu. Obžalovaný M. byl vylákan do bohumínské Z. garáže, kde byl znehybněn, naložen do svého auta a převezen do předem připravené ostravské garáže, kde již byla vykopána jáma, která jednoznačně měla sloužit pro účely pohřbení a tudíž nenalezení poškozených. Za tímto účelem rovněž byl v garáži připraven hydroxid sodný bez ohledu na to, že tento ve skutečnosti použit nebyl, byla připravena betonová směs k uvedení podlahy v garáži do původního stavu. Po takovéto likvidaci, jež je možno označit jako „popravu“ poškozeného, se obžalovaní odebrali do rodinného domu poškozených, kde zpacifikovali přítomnou Jarmilu M. a následně prohledali dům za účelem nalezení finanční hotovosti. Poté, co svázanou poškozenou naložili do shodného kufru auta, poté, co naložili odcizené věci z domu poškozených, opětovně tuto převezli do ostravské garáže, kde ji stejným nemilosrdným způsobem jako jejího manžela popravili a posléze zaházeli hlínou. Všichni obžalovaní od samého počátku věděli, že v souvislosti s plánovaným útokem vůči tělesné integritě a majetku poškozených oba musí zemřít z důvodu obav z odhalení jejich trestné činnosti a identifikování jejich osob jako pachatelů. Akcentovat rovněž je nutno chování obžalovaných po činu, kdy tito, jak již uvedeno, po rozdělení lupu se snažili falešným telefonátem upozornit na možnou stopu po pachatelích směrem do Polska. Právě s ohledem na všechny okolnosti případu, způsob provedení, následek, je možno učinit závěr, dle kterého **závažnost tohoto projednávaného zvláště závažného zločinu**, kterého se dopustili obžalovaní Ing. B., Lumír M. a Michal Z., je **velmi vysoká**. Vzhledem k tomu, že dle názoru soudu I. stupně byla naplněna jedna z alternativ umožňující uložení výjimečného trestu v rozpětí 20 – 30 let, nezabýval se blíže a detailněji v souvislosti s osobami obžalovaných Ing. B. a Z., zda možnost nápravy těchto pachatelů je také obzvláště ztížena. Problematikou **resocializace** ve vztahu k oběma jmenovaným se zabýval klinický psycholog PhDr. Vavřík, taktéž bylo zjištěno, že oba jmenovaní se do střetu se zákonem dostali opakovaně, což znamená, že dosavadní působení pohrůzkou trestem se minulo svým účinkem. K závěru o obzvláště ztížené nápravě Ing. B. a Z. by mohla být vedena obsáhlá polemika, k čemuž se soud neuchýlil zejména proto, že byla splněna první alternativa, jak již uvedeno, velmi vysoká závažnost zvláště závažného zločinu vraždy v kvalifikované skutkové podstatě. Ve vztahu k **obžalovanému Ing. B.** při ukládání trestu v rozpětí 20 – 30 let bylo přihlédnuto a vyhodnoceno jak k okolnostem přitěžujícím, tak k okolnostem polehčujícím. Zejména posledně zmíněnou skutečnost je nutno výrazně vyhodnotit ve prospěch Ing. B. s ohledem na jeho doznání, uplatněný způsob obhajoby, spolupráci s orgány činnými v trestním řízení, možnost sebereflexe, výši způsobené škody, jeho osobní a

rodinné poměry. S ohledem na všechny konkrétní skutečnosti mající vliv na výši uloženého trestu byly zohledněné a **Ing. B.** byl ukládán trest odnětí svobody v trvání 27 let, kdy právě ono opakovaně zmíněné doznání vedlo soud ke snížení jeho trestu ze samé horní hranice. Pro účely výkonu trestu odnětí svobody byl již ze zákona zařazen do **věznice se zvýšenou ostrahou** ve smyslu ustanovení § 56 odst. 2 písm. d) tr. zákoníku. Ve vztahu k **obžalovanému Michalu Z.** nutno uvést, že soud rovněž přihlížel a vyhodnocoval všechny skutečnosti tak, jak je uvedeno ve vztahu k obžalovanému Ing. B. s výjimkou toho, že u Z. nebyla zjištěna polehčující okolnost tak, jak u spoluobžalovaného Ing. B. I Z. se dostal do střetu se zákonem opakovaně, rozhodně tudíž není možno hodnotit jeho účast na této trestné činnosti jako exces neboli vybočení z jinak řádně vedeného občanského života. Nelze přehlédnout, že to byl právě obžalovaný Z., který přišel s nápadem oloupit poškozeného M., byl to on, který oslovil a přesvědčil ke spolupachatelství Ing. B. a M., byl to on, který se k loupežné vraždě nedoznal ani v průběhu hlavního líčení, přestože došlo k detailnímu rozboru zejména okolností související s přípravou „přepadení“ M., kdy soud má na mysli zajištění ostravské garáže, vykopání jámy, zakoupení betonové směsi a hydroxidu sodného. Na situaci nic nemění zdánlivě menší podíl obžalovaného Z. na páchané trestné činnosti, kdy tento v blízkosti ostravské garáže „jen hlídal“, aby se v těchto prostorách neobjevila nepovolaná osoba. Pokud se pachatel nedozná k celé trestné činnosti, jen stěží lze hovořit o možné sebereflexi. Vzhledem rovněž ke všem okolnostem případu, osobě jmenovaného, možnostem jeho nápravy, k okolnostem přitěžujícím, absenci okolností polehčujících, výši způsobené škody, subjektivní stránce, jakož i toho, že obžalovaný Z. svým způsobem zneužil dobrých vztahů s M., vylákal jej k sobě do garáže, kde fakticky došlo k počátku páchaní násilné a majetkové trestné činnosti. S ohledem na všechny rozhodné skutečnosti mající opětovně vliv na výši trestu uložil soud tomuto trest na samé horní hranici, tj. v nejvyšší výměře, a to 30 let. I Z. byl pro účely výkonu trestu odnětí svobody zařazen do **věznice se zvýšenou ostrahou**.

Obžalovanému Lumíru M. byl za loupežnou vraždu manželů M. uložen trest nejprísnejší, a to úhrnný trest odnětí svobody na doživotí. Zmíněný trest může soud uložit pouze za úzký okruh nejzávažnějších zvlášť závažných zločinů, a to ještě tento zločin musí být mimořádně závažný vzhledem k zvlášť zavrženíhodnému způsobu provedení činu nebo k zvlášť zavrženíhodné pohnutce nebo k zvlášť těžkému a těžko napravitelnému následku, a uložení takového trestu vyžaduje účinná ochrana společnosti, nebo není naděje, že by pachatele bylo možno napravit trestem odnětí svobody nad 20 až do 30 let. Spáchání **zvlášť závažného zločinu** vraždy podle § 140 odst. 2, odst. 3 písm. a), písm. j) tr. zákoníku splňuje nepochybně kritéria zvlášť závažného zločinu uvedená v ustanovení § 54 odst. 3 tr. zákoníku. Tento zmíněný zvlášť závažný zločin se musí opírat alespoň o jednu z taxativního výčtu skutečností alternativě uvedených v § 54 odst. 3 písm. a) tr. zákoníku, tzn. jak již uvedeno zvlášť zavrženíhodný způsob provedení, zvlášť zavrženíhodnou pohnutku či zvlášť těžký a těžko napravitelný následek. Provedeným dokazováním bylo prokázáno, že obžalovaný poté, co poškozené manželé M. znehybnili, resp. svázali horní i dolní končetiny, ústa přelepili páskou a tyto převezli v kufru jejich vozidla do ostravské garáže, kde je bez dalšího popravili střelnou zbraní, a to výstřelem z bezprostřední blízkosti do spánku. Soud I. stupně zastává stanovisko, že s ohledem na tento popsany způsob provedení je nesporně naplněný znak „**zvlášť zavrženíhodný způsob provedení činu**“. Provedeným dokazováním bylo rovněž prokázáno, že

všichni obžalovaní, tedy i Ing. B., jehož se tento výrok o trestu týká, plánovali a připravovali loupežnou vraždu s jediným cílem, ke škodě poškozených získat finanční hotovost ve svůj prospěch. Od samého počátku věděli a byli dohodnuti, jakým způsobem s poškozenými naloží. Popsaná likvidace manželů M. v ostravské garáži zcela nesporně je v příkrém rozporu s morálkou občanské společnosti a svědčí o morální bezcitnosti, zvrhlosti, jakož i bezohledném sobectví, o pohrdavém postoji k základním lidským hodnotám, zejména lidskému životu. Nedostatek finančních prostředků u sebe chtěli vyřešit získáním finanční hotovosti na úkor jiných osob, v tomto případě poškozených M. Získání majetkového prospěchu nepochybně splňuje kritéria „**zvlášť zavrženíhodné pohnutky**“. Vzhledem k tomu, že v tomto konkrétním případě došlo k usmrcení dvou osob, tzn. že došlo k následku fatálnímu, neodčinitelnému a tudíž nenapravitelnému, je v důsledku protiprávního jednání obžalovaných naplněn i tento znak, tzn. „**zvlášť těžký a těžko napravitelný následek**“. Aby bylo možno uložit nejprísnejší trest, tzn. trest odnětí svobody na doživotí, musí být kromě shora splněných podmínek naplněn i další znak uvedený v § 54 odst. 3 písm. b) tr. zákoníku, tzn. že uložení takového trestu vyžaduje **účinná ochrana společnosti** nebo není naděje, že by pachatele bylo možno napravit trestem odnětí svobody nad 20 až do 30 let. Právě posledně zmíněná podmínka nebyla dle názoru soudu splněna ve vztahu k obžalovaným Ing. B. a Z. Je pravdou, že tito se dostali do střetu se zákonem taktéž opakovaně, avšak s ohledem na charakter této trestné činnosti, s ohledem na závěry klinického psychologa ohledně možné resocializace jmenovaných, je naděje, že tyto je možno napravit trestem odnětí svobody nad 20 až do 30 let a v tomto rozmezí, jak již bylo uvedeno, jim byl trest uložen. Shodné stanovisko však není možno akceptovat ve vztahu k obžalovanému Lumíru M. Otázkou „**resocializace**“, tzn. z pohledu klinického psychologa schopnosti nápravy, morální sebereflexe a změny životního stylu ve směru sociální žádoucnosti se zabývá zejména znalec z oboru zdravotnictví, odvětví klinické psychologie. Nálezací soud však akcentuje, že znalecký posudek jako takový je důkazní prostředek jako každý jiný, který je nutno hodnotit ve smyslu ustanovení § 2 odst. 6 tr.ř. Otázka „resocializace“ je otázkou právní, nikoliv pouze znaleckou se specializací klinického psychologa. Rozhodnutí o tom, že pachatele nelze napravit kratším než doživotním trestem odnětí svobody musí soud založit na všestranném a pečlivém zhodnocení osobnosti pachatele, jeho předchozího života, příčin a podmínek jeho trestné činnosti, pohnutek dřívější a nyní posuzované trestné činnosti. Ze závěrů klinického psychologa bylo zjištěno, že u obžalovaného M. s ohledem na celkový profil dané osobnosti s její disociální modalitou, dosavadní vývojovou linií a věkem je pravděpodobnost resocializace jmenovaného v psychologických předpokladech „snížena“. Za předpokladu morální sebereflexe a žádoucí motivovanosti ke změně v budoucnu, rovněž s ohledem na jeho neporušený intelekt, nelze resocializační efekty zcela vyloučit. Ve vztahu ke spoluobžalovaným Ing. B. a Z. shodný znalec konstatoval, že u těchto je možnost resocializace „poněkud snížena“. Vypouštění slova „poněkud“ u M. bylo záměrné, aby tak mohlo dojít k odlišení osobnostních předpokladů resocializace u Ing. B. a Z., které jsou o něco „výše“ než u M. Jak již bylo uvedeno, závěr o uložení doživotního trestu odnětí svobody musí být založen na všestranném a pečlivém zhodnocení osobnosti pachatele. Nelze přehlédnout, že obžalovaný M. po celou dobu dokazování svou pravou aktivní roli spolupachatele popíral v celém rozsahu a to i přesto, že v tomto směru byl usvědčován nejen výpověďmi spoluobžalovaných, nýbrž i řadou dalších důkazů, na které bylo poukázáno. Tento způsob obhajoby však není ničím výjimečným, neboť M. i v souvislosti s předchozími odsouzeními vždy trestnou

činnost popíral. Přestože jmenovaný, jak sám tvrdil, neměl finanční nouzi tak, aby jej dohnala k loupežné vraždě, přesto se svou účastí ve formě spolupachatelství souhlasil a na loupežné vraždě se velmi aktivně podílel. Nelze hovořit o „úspěšné resocializaci“ za situace, kdy absentuje jakákoliv morální sebereflexe. Přestože M. je oproti B. mnohem mladší, jeho zkušenosti a konflikty se zákonem jsou mnohem četnější, obsáhlejší. Zásadní rozdíl právě mezi spoluobžalovanými Ing. B. a Z. na straně jedné, a na straně druhé M. je jejich trestní minulost. Nálezací soud opakovaně a v podstatě detailně poukázal na odsouzení všech tří obžalovaných. U Lumíra M. je však nutno akcentovat gradující tendenci, neboť jmenovaný od r. 1990 až po rok 1998 se dopouštěl v podstatě toliko majetkové trestné činnosti, za kterou mu byl ukládán ne příliš výrazný, byť nepodmíněný trest odnětí svobody. Čtyři pravomocná odsouzení nevedla k tomu, aby si tento uvědomil, že takto se nelze chovat v řádné občanské společnosti a parazitovat na úkor druhých spoluobčanů. Jen stěží lze z těchto odsouzení dovozovat nápravně výchovný účinek zejména proto, že v podstatě „prosté krádeže“ přerostly v loupeže, tzn. zmocnění se cizí věci za použití násilí. V r. 2004 byl Lumír M. odsouzen za opakovanou loupež k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 5 let. Na několika místech odůvodnění tohoto rozhodnutí bylo poukázáno, v čem loupežné skutky spočívaly. Byly to útoky v podstatě na bezbranné osoby – ženy, někdy i v pokročilém věku, které brutálně spoutal tak, jak i v nyní projednávaném případě, a pod pohrůzkou použití zbraně vylákal finanční hotovosti. Jak již zmíněno, krádež s postupem doby přerostla v loupež a tato v nyní projednávané věci přerostla v loupežnou vraždu. V případě ukládání mírnějšího trestu je nutno si položit otázku, co by bylo možno ještě od obžalovaného M. očekávat? Soud I. stupně dospěl k závěru, že zcela nesporně oproti obžalovaným Ing. B. a Z. je možnost jeho nápravy obzvláště ztížena, avšak zejména uložení výjimečného trestu odnětí svobody na doživotí si vyžaduje „**účinná ochrana společnosti**“. S ohledem na již zmíněnou absenci sebereflexe, jeho osobnostní kvality, předchozí odsouzení, není naděje, že by tohoto bylo možno napravit trestem odnětí svobody v rozmezí od 20 do 30 let. Při ukládání tohoto trestu soud vyhodnotil tak, jak u spoluobžalovaných, všechny rozhodné skutečnosti, zejména okolnosti přitěžující, absenci okolností polehčujících, způsob provedení, výši škody, celkový osobnostní profil atd. Právě s ohledem na gradující tendenci v souvislosti s pácháním trestné činnosti bylo přistoupeno i k aplikaci ustanovení **§ 54 odst. 4 tr. zákoníku**, dle kterého bylo rozhodnuto, že u Lumíra M. doba výkonu trestu ve věznici se zvýšenou ostrahou se pro účely podmíněného propuštění do doby výkonu trestu nezapočítává. I tento obžalovaný byl pro účely výkonu trestu zařazen do věznice se zvýšenou ostrahou ve smyslu § 56 odst. 2 písm. d) tr. zákoníku, neboť tomuto byl ukládán výjimečný trest odnětí svobody.

Podle **§ 43 odst. 2 tr.ř. poškozený**, který má podle zákona proti obviněnému, posléze obžalovanému nárok na náhradu škody, jenž mu trestným činem byla způsobena, je oprávněn také navrhnout, aby soud v odsuzujícím rozsudku uložil tomuto povinnost nahradit škodu. Aby soud mohl rozhodovat v adhézním řízení, musí poškozený svůj nárok na náhradu škody uplatnit, neboť bez návrhu nemůže být o náhradě škody rozhodováno. Nárok na náhradu škody je třeba uplatnit způsobem a formou, které nevzbuzují pochybnosti, že poškozený skutečně náhradu požaduje. Nárok je nutno uplatnit vůči určité osobě včas, tj. nejpozději v hlavním líčení před zahájením dokazování, tedy dříve, než soud započne provádět důkazy. Nárok je nutno uplatnit řádně, tj. uvedením údajů, z nichž je patrný důvod a alespoň minimální

výše nároku na náhradu škody. Výši škody uvedenou řádně a včas je pak možno v průběhu dalšího řízení měnit.

V této trestní věci poškození mj. uplatňovali svůj nárok na náhradu škody s odkazem na ustanovení § 444 odst. 3 občanského zákoníku účinného do 31.12.2013, kdy za škodu usmrcením náleží pozůstalým jednorázové odškodnění, a to manželovi nebo manželce, každému dítěti, každému rodiči částka ve výši 240.000,- Kč, každému sourozenci zesnulého 175.000,- Kč. Nálezací soud akceptoval toto ustanovení, neboť nárok na náhradu škody poškozeným vzniknul za účinnosti občanského zákoníku účinného do konce roku.

Poškozený Ladislav K., bratr poškozené Jarmily M., uplatnil svůj nárok na náhradu škody ve výši 175.000,- Kč. **Poškozený Věslav M.**, bratr poškozeného Zbigniewa M., uplatnil rovněž svůj nárok na náhradu škody ve výši 175.000,- Kč. Vzhledem k tomu, že smrt obou poškozených vznikla v přímé příčinné souvislosti s protiprávním jednáním obžalovaných, soud tyto závázal společně a nerozdílně k zaplacení poškozeným požadovaných částek, a to ve smyslu ustanovení § 228 odst. 1 tr. ř.

Poškozený Milan J. se včas a řádně připojil se svým nárokem na náhradu škody (č.l. 2641, 1321), a to ve výši 8.000,- Kč. Takto uplatněná škoda se měla skládat z poškozené podlahy, což ohodnotil na částku 2.000,- Kč, poškození dveří garáže na částku 5.000,- Kč a výmalbu interiéru a exteriéru garáže na částku 1.000,- Kč. Jmenovaný však nepředložil k takto uplatněnému nároku jakékoliv doklady, jež by alespoň potvrzovaly nákup materiálu, který potřeboval k odstranění vzniknuvší škody, nepředložil žádnou fakturu či jakýkoliv doklad od ať již právnické osoby či osoby fyzické, která by event. zmíněné opravy či práce provedla. K takto uplatněnému nároku soud I. stupně musí konstatovat, že není uplatněn řádně, a proto jmenovaný byl odkázán se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních, neboť v rámci adhézního řízení by bylo nutno provádět další dokazování objektivizující výši způsobené škody, což by bylo nad rámec trestního řízení a na úkor rychlosti vazebního řízení. Tento výrok rozhodně neznamena, že by poškozený Milan J. neměl nárok na žádné plnění. Právě naopak, uplatněný nárok však musí být dostatečně objektivizován, tzn. tak, aby mohl být přezkoumán.

Poškozená Renáta B., jako dcera zemřelých manželů M. uplatnila svůj nárok na náhradu škody paušální částkou ve výši 480.000,- Kč (č.l. 2057), jakož i náklady vynaložené na pohřeb svých rodičů.

Poškození Lukáš B. a Renáta B. jako manželé uplatnili nárok na náhradu škody v celkové výši 2.286.086,- Kč (č.l. 2049), jež se skládala z jednotlivých položek v rámci tohoto uplatnění uvedených.

Provedeným dokazováním bylo prokázáno, že jediným dědicem po poškozených je jejich dcera Renáta B.

Za nesporné částky uplatněné poškozenými manžely B. považuje nalézací soud náklady vynaložené na pohřeb poškozených, tedy manželů M. Z faktur vystavených pohřebním ústavem včetně stvrzenek (č.l. 2054 – 2056) bylo zjištěno, že oba poškození vynaložili na pohřeb manželů M. celkovou částku ve výši 22.564,- Kč. Vzhledem k tomu, že tato škoda oběma jmenovaným (manželům) vznikla v přímé příčinné souvislosti s protiprávním jednáním obžalovaných, soud tyto závázal k zaplacení zmíněné hotovosti v souladu s ustanovením § 228 odst. 1 tr.ř.

Co se týče dále uplatněného nároku v částce vyšší než 2 mil. Kč, zde bylo nutno rozlišovat, kdo tento nárok uplatnil. Pokud tak činila Renáta B., dědička, a jednalo se o nárok uplatněný řádně a včas, pak soud o tomto rozhodl. V této souvislosti však nutno uvést, že spolu s Renátou B. se připojil s náhradou škody i Lukáš B., nar. xxx, jako její manžel, a tudíž fyzická osoba, přičemž podstatná část uplatněného nároku se vztahovala na způsobenou škodu vztahující se k osobnímu automobilu Renault Laguna Combi, RZ xxx, tzn. k vozidlu, které bylo majitele Lukáše B., avšak jako podnikatele, kdy dle vyjádření poškozeného Lukáše B. jeho tchán Zbygniew M. toto vozidlo užíval pro své potřeby. Žádná dohoda o pronájmu vozidla soudu předložena nebyla a tudíž takto vzniknuvší škodu nemohla uplatňovat Renáta B. jako dědic po poškozených a ani fyzická osoba Lukáš B., neboť škoda byla uplatněna právě Lukášem B. jako fyzickou osobou, jako manželem Renáty B., nikoli jako podnikatelský subjekt. S ohledem na shora uvedené tudíž soud o nároku Lukáše B. nerozhodoval, neboť jak již bylo uvedeno, škoda, pokud vznikla na vozidle Renault Laguna, vznikla podnikateli B. a takto uplatněna nebyla.

Soud I. stupně přiznal **poškozené Renátě B.** částku 480.000,- Kč jakožto jednorázové odškodnění ve vztahu k rodičům (manželům M.) ve smyslu ustanovení § 444 odst. 3 občanského zákoníku, dále částku ve výši 230.000,- Kč, jež byla objektivně obžalovanými odcizena, kdy soud vycházel v tomto směru z výpovědi Ing. B. Z výpovědi manželů B., jakož i zejména Ing. B. bylo zjištěno, že z domu poškozených byl odcizen stolní počítač, znalcem Vlčkem ohodnocen na částku 7.200,- Kč (č.l. 2647), kamerový systém, shodným znalcem ohodnocen na částku 9.600,- Kč (č.l. 2648), mobilní telefon iPhone, znalcem ohodnocen na částku 13.610,- Kč (č.l. 2648), s tímto telefonem disponoval poškozený M., dále částka 1.020,- Kč, mobilní telefon Nokia 6170, znalcem ohodnocen na tuto částku (č.l. 2648), s tímto mobilem disponovala poškozená M. Dále byla soudem přiznána částka ve výši 885,- Kč (znalcem stanovena č.l. 2646), kdy se jednalo o výměnu čtyř zámků, neboť poškozenému M. byl odcizen svazek klíčů souvisejících s rodinným domem. Dále byly poškozenou Renátou B. předloženy faktury vystavené firmou Milan S. dne 15.4.2013, a to č. 130100013, a č. 130100012, a to na částku 1.800,- Kč dodávku a montáž okenního skla, a na částku 700,- Kč výměnu zámku. Rovněž byl předložen doklad o nákupu ve společnosti Baumax ČR, s.r.o., ze dne 3.3.2013, svědčící o pořízení 2 ks cylindrické vložky ve výši 1.458,- Kč. Takto uplatněná a objektivizovaná přezkoumatelná částka v celkové výši 746.273,- Kč byla poškozené Renátě B. přiznána a obžalovaní ve smyslu ustanovení § 228 odst. 1 tr.ř. zavázáni k zaplacení.

Naproti tomu nebyla akceptována faktura v souvislosti s opravou brány ve výši 1.500,- Kč, neboť nebylo prokázáno, že by s touto obžalovaní jakkoli disponovali či že by tuto poškodili.

S ohledem na shora uvedené stanovisko nalézacího soudu manželé B. byli odkázáni se zbytkem svého nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních ve smyslu ustanovení § 229 odst. 2 tr.ř.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí **j e** možno podat odvolání **do 8 dnů** ode dne doručení jeho písemného vyhotovení prostřednictvím podepsaného soudu k Vrchnímu soudu v Olomouci.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku a obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká. Poškozený pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve lhůtě **do 8 dnů** od doručení opisu rozsudku odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocih je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného.

V Ostravě dne 10.3.2014

Za správnost vyhotovení:
Marie Kubinová

JUDr. Miroslav Mucha, v.r.
předseda senátu